

காக்கை கரவா கரைந்துண்ணும்

இறக்கை: 10 இறகு: 3

காக்கைகள்

இலக்கிய மாத இதழ்

சுருஷி

மார்ச் | விலை
2021 | ₹25

கனலாய் மணந்த
தனிப்பெருங்கலைஞன்
இளவேனில்
நினைவுச் சிறப்பிதழ்

- ◆ இளவேனில்
- ◆ கே. எம். வேணுகோபால்
- ◆ வி. முத்தையா
- ◆ க. திருநாவுக்கரசு
- ◆ ஈரோடு தமிழன்பன்
- ◆ பாரதி விஜயன்
- ◆ வீ. பா. கணேசன்
- ◆ உதயை மு. வீரையன்
- ◆ பாவல் சங்கர்
- ◆ துரை
- ◆ க. முகுந்தன்

முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கத்தின் முன்னத்தி ஏர்

இளவேனில் மறைவுக்குத்
தமிழ்நாடு முற்போக்கு எழுத்தாளர் கலைஞர்கள் சங்கம் வெளியிட்ட
இரங்கல் பதிவு

கவிஞர், விமர்சகர், எழுத்தாளர், நாவலாசிரியர், பத்திரிகையாசிரியர், திரைப்பட இயக்குநர் எனப் பன்முகம் கொண்ட தோழர் இளவேனில் முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கத்தின் முன்னத்தி ஏர்களில் ஒருவர். அவர் நடத்திய 'கார்க்கி' சிற்றிதழ், முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கத்தின் கொடிக்கப்பலாகவே திகழ்ந்தது.

தொழிலாளர் இயக்கத்தின் மகத்தான தலைவர்களில் ஒருவரான தோழர் வி.பி.சிந்தன் அவர்களின் அடியொற்றி இடதுசாரி இயக்கத்திற்குள் வந்தவர். தமுஎசுவின் முன்னோடி இயக்கமான 'மக்கள் எழுத்தாளர் சங்கத்தில்' தோழர் ச.செந்தில்நாதனோடு இணைந்து களமாடியவர். மக்கள் எழுத்தாளர் சங்கக் கூட்டங்களில், அதைத்தொடர்ந்து எழுதப்பட்ட பல கட்டுரைகளில் எழுத்தாளர் ஜெயகாந்தன் மீதாக அவர் முன்வைத்த கூரிய விமர்சனங்கள் முற்போக்கு இலக்கியத்திறனாய்வின் பிரிக்கமுடியாத ஒரு முக்கியமான பகுதியாகும்.

ஆழமான தர்க்கமும், மூர்க்கமான முன்வைப்புகளும், உணர்வாவேசமும், வசீகரமும் கொண்ட எழுத்துநடை அவருடையது. 1960, 70களில் ஒரு பெரும் இளைஞர் பட்டாளத்தைத் தனது எழுத்தின் வாயிலாக இடதுசாரி சிந்தனைக்குத் திருப்பியவர் அவர். கவிஞர் இன்குலாபின் முதல் கவிதைத் தொகுப்பிற்காக அவர் எழுதிய முன்னுரையான "மகரந்தங்களிலிருந்தும் துப்பாக்கி ரவைகள்" முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கத்தின் போர்ப்பிரகடனமாகவே அன்றைக்கு வரித்துக் கொள்ளப்பட்டது.

மிகச்சிறந்த ஓவியர் அவர்; அவரது ஓயிலான எழுத்துருக்களும் ஓவியங்களும் பலரது நூல்களுக்கு முகப்பாய் விளங்கின. மாமன்னன் அசோகரது கலிங்கப்போரின் வரலாற்றுப்பின்னணியில் அண்மையில் அவர் எழுதிய "காருவகி" நாவல், தமிழின் வரலாற்றுப் புதினங்களின் வரிசையில் ஒரு முக்கியமான வரவு.

எழுத்து என்பதைத்தவிர வேறு எவ்வித பணிகளையும் மேற்கொள்ளாதவர், தனது வாழ்வில் பல இன்னலான நாட்களைக் கடந்துவந்தவர். தொடர்ந்து முற்போக்கு இயக்கத்தோடு தனது தொடர்புகளை அவர் கொண்டிருக்காவிடினும் தமது கலை இலக்கியக்குறிக்கோள்களில் என்றுமே பிறழ்ந்திராத தோழர் இளவேனில் இன்றைக்கு இல்லாது போயிருக்கிறார்.

காக்கைக் கரவா கரைந்துண்ணும்

இறக்கை: 10

இறகு: 3

திருவள்ளூர்வராண்டு 2053

பங்குனி
மார்ச் 2021

ஆசிரியர்
வி. முத்தையா
9841457503

பொறுப்பாசிரியர்
க. சந்திரசேகரன்
9715146652

ஆசிரியர் குழு
இரா. எட்வின்
முகிலன்
அமரந்தா
கசன்

தொடக்க கால நெறியாளர்கள்
கி. பி. அரவிந்தன்
வீர. சந்தானம்

நெறியாளர்கள்
டிராட்ஸ்கி மருது
க. பஞ்சாங்கம்

கே. எம். வேணுகோபால்

புலம்பெயர் நாடுகளுக்கான
தொடர்புக்கு:

கனடா:

வி. மகேந்திரன்
V. Mahenthiran
Mahenthiran_v@hotmail.com

ஐரோப்பா:

க. முகுந்தன்
K. Mukunthan
kmukunthan@gmail.com

காக்கையில் வெளியாகும் கதை,
கவிதை மற்றும் கட்டுரைகளின்
கருத்துகள், கட்டுரையாளர்களின்
கருத்தாகும். காக்கையின்
கருத்தாகாது.

இது யாருக்குக் கடைசித் தேர்தல்?

இன்னும் இரண்டே மாதத்தில் அதிமுக அரசின் ஆட்சிக்காலம் முடிவடையவிருக்கிறது. தமிழ்நாடு சட்டமன்றத் தேர்தலுக்கான தேதிகளை, தேர்தல் ஆணையம் எப்போது வேண்டுமானாலும் அறிவிக்கலாம். தேர்தல் தேதிகள் அறிவிப்பதற்கு முன்பே தமிழ்நாட்டில் முதலமைச்சர் வேட்பாளர்களும் அவர்தம் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் களப்பணியைத் தொடங்கிவிட்டார்கள். இதில் தேசியக் கட்சிகளும், தலைவர்களும் நாட்டின் பிரதம அமைச்சரும் கூட தேர்தல் பணியில் இப்பொழுதே இறங்கி இருப்பதுதான் மிகுந்த அச்சத்தை ஏற்படுத்துகிறது. 'இப்பொழுது இல்லை என்றால் இனி எப்பொழுதும் இல்லை' என்று முடிவெடுத்துவிட்டார்கள் போலும். மாநிலத்தில் 10 ஆண்டுகாலம் எதிர்க்கட்சியாக இருக்கும் திமுகவையும் மத்தியில் 7 ஆண்டுகளாக எதிர்க்கட்சியாக இருக்கும் காங்கிரசையும் பிரதமர் பொதுமேடையில், குற்றம் சுமத்தி, குற்றச்சாட்டுகளைப் பட்டியலிட்டு விமர்சிப்பதுதான் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது; தாம் பிரதமராகப் பதவிப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட 7 ஆண்டுகாலத்தில் ஒரு பத்திரிகையாளர் சந்திப்புக்கூட நிகழ்த்தாத ஒரு பிரதமர்; எந்த அச்சு ஊடகங்களும் காட்சி ஊடகங்களும் விமர்சனம் செய்ய அஞ்சுகின்ற பிரதமர் ஒருவர் இப்படிப் பேசுவது விநோதமாகவும் இருக்கிறது.

சொத்துக்குவிப்பு வழக்கில் சிறைத்தண்டனை முடிந்து விடுதலை பெற்று வீடுதிரும்பிய திருமதி சசிகலா அவர்களுக்கு பெங்களூரிலிருந்து சென்னைவரை அளிக்கப்பட்ட வரவேற்புகள் அனைத்தும் முகம் சுளிக்க வைத்தவை. நீதிமன்றத்தால் குற்றவாளி என அறிவிக்கப்பட்டு சிறைத்துன்பம் அனுபவித்துவிட்டு திரும்புவதை மகிழ்ச்சியோடு கொண்டாடித் தீர்ப்பதைப் போலவே அந்த வரவேற்புகள் அமைந்துவிட்டன. தொடர்ச்சியாக சசிகலா அவர்களின் அரசியல் நகர்வுகளை ஊடகங்கள் ஊதிப் பெரிதாக்கி உசுப்பிவிட்டுக்கொண்டே இருக்கின்றன. அன்றாடப் பிழைப்பு பஞ்சமில்லாமல் போய்க்கொண்டிருக்கிறது.

மிகுந்த நிதானமான அரசியல்வாதியைப் போல பேச்சிலும் உடல்மொழியிலும் தன்னை அடையாளப்படுத்திக்கொள்ள சசிகலா அம்மையார் முயற்சிப்பது தெரிகிறது. 'திமுக தான் நமது எதிர்' என எம்ஜிஆரும் ஜெயலலிதாவும் உச்சரித்துக்கொண்டிருந்த வெற்றி மந்திரத்தை ஜெயலலிதாவின் பிறந்தநாளன்று அதிமுக தொண்டர்களிடையே பேசிய சசிகலாவும் உச்சரித்திருக்கிறார். ஆட்சியதிகாரத்தில் இருப்பவர்கள் யாரும் வெளிப்படையாய் வந்து சந்திக்காவிட்டாலும் 'தாம்' 'தூம்' என்று பேசிக்கொண்டிருந்த குரல்கள் எல்லாம் அடங்கியுள்ள நிலையில், 'அம்மாவின் தொண்டர்கள் அனைவரும் ஒரே அணியாக நின்று தேர்தலைச் சந்திக்கவேண்டும்' என்றும் பேசி இருக்கிறார்.

அதிமுகவின் அடுத்தகட்ட முன்னெடுப்புகளை உளவுத்துறையும் எதிர்க்கட்சிகளும் உற்றுக் கவனித்துக் கொண்டிருப்பதைப் போலவே அதிமுகவில் உள்ள ஒவ்வொரு தொண்டரும் தலைவரும் அவர்தம் கட்சியிலுள்ள அவரவர்களுக்குச் சமதையானவர்களை உளவு பார்ப்பதையே தமது முழுநேர அரசியலாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சசிகலா மீண்டும் அரசியல் அதிகாரத்துக்கு வந்துவிடவே கூடாது

காக்கைக் கரவா கரைந்துண்ணும்
மார்ச் 2021

**ஒவ்வொரு மாதமும் 1ஆம் தேதி
உங்கள் கைகளில்**

ஒவ்வொரு மாதமும்
29 அல்லது 30ஆம் தேதியில்
'காக்கைச் சிற்றினிலே'
அஞ்சல் செய்யப்படுகிறது.
5ஆம் தேதிக்குள்
இதழ் கிடைக்கப்பெறாதவர்கள்
தொடர்புகொள்ள வேண்டிய
செல்பேசி எண்: **98414 57503**

உறுப்பினர் கட்டணம்

தனி இதழ் விலை.....ரூ. 25
ஆண்டுக் கட்டணம்.....ரூ. 275
இரண்டு ஆண்டுக் கட்டணம்.....ரூ. 500
ஐந்தாண்டுக் கட்டணம்.....ரூ. 1250
மாணவர் சந்தா.....ரூ. 200

(மாணவர்கள், கல்வி நிறுவனத் தலைவர்
அல்லது துறைத் தலைவர் சான்றிதழோடு
விண்ணப்பிக்க வேண்டும்)

காசோலைகள்,
வங்கி வரைவோலைகள் அனைத்தும்
KAACKAI,
A/c No. 60111010005660
SYNDICATE BANK,
TRIPPLICANE, CHENNAI - 5.
IFSC: Synb0006011

என்ற பெயருக்கு, சென்னையில்
மாற்றத்தக்கதாக அனுப்ப வேண்டும்.
பணவிடை (மணியாட்டர்) மூலமும்
சந்தா செலுத்தலாம்.

வெளிநாட்டு உறுப்பினர் கட்டணம்
ஆண்டுக் கட்டணம்..... \$ 30

உறுப்பினர் கட்டணத்தை
KAACKAI,
A/c No. 60111010005660
SYNDICATE BANK,
TRIPPLICANE, CHENNAI - 5.
Shift Code : SYNBINBB031
என்ற பெயருக்கு, சென்னையில்
மாற்றத்தக்கதாக அனுப்ப வேண்டும்.

தொடர்பு முகவரி:

காக்கை, 288, டாக்டர் நடேசன் சாலை,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை-600 005.

செல்பேசி: 98414 57503,

தொலைபேசி : 04428471890

மின்னஞ்சல்:

kaakkaicirakinile@gmail.com

முகநூல்:

www.facebook.com/kaakkai.cirakinile

என்பதற்காக ஆடிட்டர் குருமூர்த்தி முண்டிக்
கொண்டிருக்கிறார். அவர் அரசியலுக்கு வந்தே
ஆகவேண்டும் என்று சுப்பிரமணியன்சாமி திமிறிக்
கொண்டிருக்கிறார். ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு
கணக்கு.

சொந்தக் கட்சிக்கு ஒரு வேட்பாளர் கூட
இல்லாவிட்டாலும் எப்படி பாஜக ஆட்சியைப் பிடிக்கும்
என்பதை புதுச்சேரியில் வெள்ளோட்டம் விட்டுக்
காட்டியிருக்கிறார்கள். ரெங்கசாமியைப் போலவே
தமிழ்நாட்டில் முதலமைச்சர் ஆக்கப்படுவதற்கான ஆளும்
பதவிப் பிரமாணம் செய்து வைப்பதற்கான ஆளுநரும்
தயார் நிலையில் இருக்கிறார்கள். தேர்தல் முடிவுகள்
அறிவிக்கப்பட்டால் எல்லாம் சுபமாக நடக்கும் என்று
கண்சிமிட்டுகிறார்கள் அரசியல் பார்வையாளர்கள்.
எனவே, அதிமுக காலகாலத்துக்கும் பிழைத்திருக்க
வேண்டுமென்றால் இந்தத் தேர்தலில் அந்தக் கட்சி
தோல்வி அடையவேண்டும் என்றும் மதிப்பீடு
செய்கிறார்கள். இந்த நிலையில் கட்சிக்கு விசுவாசமான
வேட்பாளர்களைத் தேர்வு செய்வதில் அரசியல் கட்சிகள்
குழம்பிக்கிடக்கின்றன. அதேபோல, வெற்றி பெறுவதற்கு
என்ன செய்யவேண்டும் என்பதைவிட 'வாக்குச்சீட்டு'
மூலம் வாக்களிக்க இயலாத நிலையில் இயந்திரம் மூலம்
மக்கள் அளித்த வாக்குகள் மக்கள் அளித்த சின்னத்துக்கே
பதிவாகி வருகிறதா அல்லது இடம்மாறிப் பதிவாகிறதா
என்பதை அவ்வப்போது உறுதிசெய்துகொண்டே
இருப்பது திமுக உள்ளிட்ட எதிர்க்கட்சிகளின் பணியாக
இருக்க வேண்டும் என்கிறார்கள் அந்தப் பார்வையாளர்கள்.
அதற்குத் தொலை விலிருந்தே கண்காணிக்கும்
பொறிமுறையை உருவாக்கிச் செயல்படுத்தவேண்டும்
என்றும் வலியுறுத்துகிறார்கள்.

அரசியல் பார்வையாளர்களின் கணிப்புகளையும் மீறி
அதிமுக வெற்றிபெற்றுவிட்டால், இது அதிமுகவுக்கான
கடைசித் தேர்தலாக இருக்கும். அதேபோல இவ்வளவு
மதிப்பீடுகளையும் மீறி திமுக தோல்வியடைந்துவிட்டால்
இது திமுகவுக்கான கடைசித் தேர்தலாக இருக்கும்.
பொறுத்திருந்து பார்ப்போம்.

நன்றி

இளவேனில் சிறப்பிதழ் தயாரிப்பில் தமது
விலைமதிப்பிட முடியாத உழைப்பையும்
நேரத்தையும் ஒதுக்கி, இதழ் சிறப்புடன் வெளிவர
பெரும்பங்களித்த எங்கள் மதிப்புக்குரிய தோழரும்
காக்கையின் நெறியாளர்களில் ஒருவருமான
முனைவர் கே.எம். வேணுகோபால் அவர்களுக்கும்
இளவேனில் குறித்த பதிவுகளை காக்கைக்குத்
தந்துதவிய படைப்பாளர்களுக்கும் மிகுந்த
நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

- ஆசிரியர்

அட்டை ஓவியம்: மருது

மகரந்தங்களிலிருந்தும் துப்பாக்கி ரவைகள்...

இளவேனில்

மக்கள் கவிஞர் இன்குலாப் புரட்சிகர இலக்கியத்தின் பேராளுமையாகத் திகழ்வார் என்று தொடக்கத்திலேயே கணித்தவர் இளவேனில். தொடர்ந்து இன்குலாபை 'கார்க்கி'யில் எழுதவைத்தவர். 'புரட்சி என்று பொருள்படும் 'இன்குலாப்' என்ற புனைபெயரைக் கவிஞருக்குச் சூட்டியவர் இளவேனில்தான். இன்குலாப் எழுதிய தொடக்கக்காலக் கவிதைகளைத் தொகுத்து 'இன்குலாப் கவிதைகள்' என்ற தலைப்பில் இளவேனில் 1972 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டார். மகரந்தங்களிலிருந்தும் துப்பாக்கிரவைகள்' என்னும் இந்த முன்னுரை அந்தத் தொகுப்புக்காக எழுதப்பட்டதே. கவிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், வாசகர்கள் என அனைவரும் ஐம்பது வருடங்களாக இந்த முன்னுரையைச் சிலாகித்துப் பேசிவருகின்றனர். எங்களுக்குத் தெரிந்து எந்த முன்னுரையும் இந்த அளவுக்குப் புகழ் பெற்றதில்லை. இன்றளவும் தமிழறிந்தோர் அனைவராலும் விரும்பப்படும் இந்த முன்னுரையை இன்றைய தலைமுறையினரும் தெரிந்துகொள்ளும் பொருட்டு 'இளவேனில் நினைவுச் சிறப்பிதழில் மீளவும் வெளியிடுவதை இளவேனில் என்னும் மகா கலைஞனுக்கு நேர்ந்தளிக்கும் கைமாறாக 'காக்கைச் சிறகினிலே' கருதுகிறது.

- ஆசிரியர்

மக்களை அரவணைப்பது; எதிரிகளை நிர்மூலமாக்குவது; என்கிற இலட்சிய ஆகுதியில் - ஒரு தாயின் பரிவுடனும், ஒரு போர்வீரனின் கோபாவேசத்துடனும், பாட்டாளி வர்க்க ஜனநாயக - சர்வாதிகாரம் என்கிற திமிருடன் எழுந்துள்ள ஒரு கவிஞனின் நெஞ்சில், பூவாய், தீயாய், மலர்ந்தும், தகித்தும் கொண்டிருக்கிற உணர்ச்சிகளின் தொகுப்பை, 'இன்குலாப் கவிதைகள்' என்கிற பெயரில் உங்கள் முன்னே பெருமிதத்துடன் வைக்கிறோம். இந்த விதமாய் இந்தக் கவிதைகளை அறிமுகம் செய்வதனால், 'இலக்கியம் என்பது ஒரு சைனியத்தின் போராட்ட சாதனம்' அல்லது "இலக்கியம் என்பதென்ன ஒரு சைனியத்தின் போராட்டச் சாதனமா" என்கிற அர்த்தமோ, ஆத்திரமோ வரக்கூடும். மார்க்ஸிய இலக்கியவாதிகளாகிய நாங்கள், இதில் வெளிச்சத்திலே, உயரத்திலே ரொம்பத் தெளிவாக நிற்கிறோம். ஒவ்வோர் இலக்கியமும், ஒவ்வொரு கலையும் போராட்டச் சாதனம்தான்; பிரச்சாரப்பணிதான். அஜந்தா ஓவியங்கள் பௌத்த சமயத்தைப் பிரச்சாரம் செய்கின்றனவே, அதுபோல - எல்லோரா ஓவியங்கள் இந்து சமயத்தைப் பிரச்சாரம் செய்கின்றனவே, அதுபோல - இனிய வாழ்க்கையை, மனித சுதந்திரத்தை, சுதந்திரத்துக்கான போர்க்குணத்தை நாங்களும் பிரச்சாரம் செய்கிறோம்! வாழ்க்கை என்பது சுவாசத் துடிப்பில்லை; சுதந்திரமில்லாமல் வாழ்க்கையில்லை! போராட்டமில்லாமல் சுதந்திரமில்லை! வாழ்க்கையிலிருந்தும் வரலாற்றிலிருந்தும் ஒதுங்கிவிடாத இந்தப் பரிணாம வளர்ச்சி, மார்க்ஸிஸம் என்று பெயர் தாங்கி நிற்கிறது. "இலக்கியத்துக்கு 'இலம்' கிடையாது. அது மனவெளிப்பாடு - அது பூவைப்போல், வாளைப்போல் சித்தாந்தக்கறை படியாதது - அது ஃபைன் ஆர்ட்ஸ்" என்று இன்னமும் சொல்கிறவர்கள் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள்.

இப்படிச் சொல்லிக்கொண்டே அவர்கள், பூவுக்கும் வானுக்கும் அதனதன் பௌதிகத் தன்மைகளுக்கு மேலே தங்களுடைய உணர்ச்சிகளையும் சிந்தனைகளையும் அவிழ்த்துப் போட்டுக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள். உணர்ச்சி என்பதும் சிந்தனை என்பதும் ஒரு தனிமனிதனின் சுய கண்டுபிடிப்பல்ல; சமூகப் பாதிப்புகளே அப்படி வர்க்கத் தன்மையுடன் வெளிப்படுகின்றன. வர்க்கத் தன்மை என்பது ரொம்பவும் முக்கியமான அம்சம்.

ஒரு பூவைப்பற்றி ஒரு பூர்ஷுவா எப்படி எழுதுகிறான்?

பூவின் சிரிப்பில் இறைவனின் அருளைத் தரிசிப்பதாய் அவன் நமக்குச் சொல்கிறான். அப்புறம் '...காக்கைச் சிறகினிலே நந்தலாலா உந்தன் கரியநிறம் தோன்றுதடா...' என்கிறான்.

அதே பூ எனக்கு எப்படித் தோன்றுகிறது?

சிக்காக்கோவின் வீதியிலே, 'மார்க்கால அரண்மனை'க்கு முன்னே, ஜாலியன் வாலாபாக்கிலே, தெலுங்கானாவிலே, சேலம் சிறையிலே, ஆவடிடாங்கித் தொழிலாளரின் போராட்டத்திலே எங்கள் தோழர்கள் பூமியில் சொரிந்த ரத்தம் வரப்போகும் நிரந்தர வசந்தத்துக்கு முன்னறிவிப்பாய், புஷ்பங்களாய்ப் பூத்துக்கொண்டிருக்கின்றன என்கிறேன்.

அவனும் நானும் இரண்டு வர்க்கங்களின் பிரதிநிதிகள்.

இதைத்தான் கவிஞன் மாசேதுங் 'ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் சிந்தனைக்கும் பின்னே ஒரு வர்க்கத்தின் முத்திரை குத்தப்பட்டிருக்கிறது' என்கிறான்.

பூவின் சிரிப்பில் இறைவனைப் பார்த்தவன், இன்னும் கொஞ்சம் முதிர்ந்து 'காட்டுப் புஷ்பங்களைப் பாருங்கள், வானத்துப் பட்சிகளைப் பாருங்கள்! அவை விதைக்கிறதுமில்லை; அறுக்கிறதுமில்லை; நீங்கள் கொண்டு வந்தது ஒன்றுமில்லை; கொண்டுபோகப் போவதும் ஒன்றுமில்லை; தேவனுக்குச் சேவியுங்கள்' என்கிறான். 'தேவனுக்கு விசுவாசமாயிருப்பது' என்பதன் அர்த்தம், 'பத்துக் கட்டளை'களின்படி, குரானின் கொள்கைப்படி, சங்கரரின் வாக்குப்படி சமூகக் கேடுகளை அப்படியே சகித்துக்கொள்ளப் பழகுவது என்று அர்த்தம்; வாழ்க்கைக்காகப் போராடுவது தேவ நிந்தனை என்று அர்த்தம்.

காட்டுப் புஷ்பங்களும் வானத்துப் பட்சிகளும் விதைக்கவோ அறுவடைசெய்யவோ தேவையில்லைதான். ஆனால் மனிதன் அப்படி வாழ்ந்துவிட முடியாது. அவன் அவனுக்காக மாத்திரமல்லாமல் காட்டுப் புஷ்பங்களுக்காகவும், வானத்துப் பட்சிகளுக்காகவும் கூட விதைக்கவும் அறுவடைசெய்யவும் வேண்டியதிருக்கிறதே!

உழுபடை செலுத்திய நாள் முதலாய் அறுவடைக்காலம் வரை அந்த வயல்வெளிகளிலே மழையில் நனைந்து, வெய்யிலில் காய்ந்து, முற்றிய கதிரின் ஒவ்வொரு மணியைப் பார்க்கும்போதும் எனது வியர்வைத் துளிகளை நிலத்திலே போட்டேன், இதோ நெல்மணிகளாய் அவை நிமிர்ந்து நிற்கின்றன, என்று எவன் தனது கஷ்டங்களை மறக்கக் கற்றுக்கொண்டானோ அவனுக்கு அறுவடைக் காலத்திலே என்ன மிஞ்சுகிறது? கையிலே கதிர் அறுத்த காயங்கள்; முதுகிலே மூட்டைகளைச் சுமந்த கூலை; வயிற்றிலே பசியின் கிறக்கம்; மனசிலே ஏக்கங்கள்.

யாருடைய நிலத்திலோ, யாருக்காகவோ தனது ரத்தத்தை நிவேதனம் செய்தவன் கொஞ்சம் யோசித்துப்பார்க்கிறான். தெலுங்கானாவிலே தோட்டாக்கள் அவன் மார்பைத் துளைத்தன; வெண்மணியிலே அக்கினி அவனைப் பட்சித்துப் போட்டது.

இந்த மனிதனின் துயரங்களுக்காக எந்த பூர்ஷுவாவும் ஒரு சொட்டு மையை இழக்கத் தயாராக இல்லை. "பசியைப்

பற்றி என்னால் எழுதமுடியாது. வேண்டுமென்கிறவர்கள் பயிர் செய்ய போகட்டும்" என்று அவன் வக்கனை பேசுகிறான்.

கவிதை பற்றிய மதிப்பீடுகளிலும் அவன் தனது வர்க்கத்தன்மையை இப்படித்தான் காட்டிக்கொள்கிறான்.

தனக்கு அருகிலேயே மரண ஓலங்களைக் கேட்டு மனங்கலங்காத இவனுக்கு, நிதர்சன வாழ்க்கையிலிருந்து ஒதுங்கி கற்பனா சுகத்திலே மயக்கம் கொள்ளும் இவனுக்கு, உண்மை எப்போது உதயமாகிறதென்றால், அவன் விலாவிலே வேல் பாயும்போதுதான்! சொன்னானே ஜீஸஸ் - காட்டுப் புஷ்பங்களைப் பாருங்கள், அவை விதைக்கிறதுமில்லை; அறுக்கிறதுமில்லை என்று, ஊருக்கு உபதேசம் செய்தவன் தனது விலாவிலே வேல் பாய்ந்தபோது, 'காட்டுப் புஷ்பங்களுக்கும் கிளைகளுண்டு, வானத்துப் பட்சிகளுக்கும் கூடுகளுண்டு; மனித குமாரனுக்கோ தலைசாய்க்கவும் இடமில்லையே' - என்று கதறினானே!

மனிதர்களுடனேயே வாழ்ந்துகொண்டு மனிதர்களை நேசிக்கமுடியாமல், தன்னையே நேசித்துக்கொண்டு எப்படி ஒருவனால் ஒதுங்கி நிற்கமுடியும்? இது ரொம்ப கஷ்டம்! இது அராஜகத்தனம். இந்த சுயமோகி தன்னை ஒரு 'சௌந்தர்ய உபாசகன்' என்று கொள்வானானால்.

லா. ச. ரா. என்கிற இலக்கியவாதி இப்படித்தான் தம்மை வர்ணித்துக்கொள்கிறார். வியத்தநாம் என்கிற ஒரு சின்னஞ்சிறு நாட்டை வெறும் சுடுகாடாக்கிவிடும் வெறித்தனத்துடன் மனிதகுல விரோதியான அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் அக்கினி மழை பொழிவதோ, அந்த வியத்தநாம் கண்மணிகள் உலகின் ஜீவனையே பற்றி இழுக்கும்விதத்தில் அலறுவதோ அவருக்கு எந்தவிதப் பாதிப்பையும் ஏற்படுத்தவில்லையாம். எதிர்வீட்டிலே ஒரு பெண் குளித்துவிட்டுக் கேசத்தை உலர்த்திக்கொண்டிருந்தாளாம். இந்தச் சம்பவம் தான் அவரை அதிகமாய்ப் பாதித்துவிட்டதாம். அவர் இதயத்தை எது பாதித்ததோ அதைப் பற்றித்தான் எழுதுவாராம். ஏனென்றால் அவர் 'சௌந்தர்ய உபாசகராம்'!

நூற்றுக்கணக்கான பெண்கள் தங்கள் உயிருக்கும் கற்புக்கும் போராடிக்கொண்டிருக்கும்போது ஈர உணர்ச்சியை இழந்துபோனவன், குளித்துவிட்டுத் துகில் மாற்றப்போகும் ஒரு பெண்ணை நேத்திரம் அசையாமல் நின்றுப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பானானால், நாகரிகமுள்ள எந்தச் சமுதாயமும் அவனுடைய ஒழுக்கத்தில் நம்பிக்கைக்கொள்ள முடியாது.

சகோதரியே! உனது ஸ்நான அறையை நன்றாகத் தாழிட்டுக்கொள். ஜன்னலுக்கு வெளியே, ஒரு 'சௌந்தர்ய உபாசகன்' மறைந்துகொண்டிருக்கிறான்.

குழந்தைகளே! உங்கள் அன்னை யைப் பற்றிக்கொள்ளுங்கள். ஒரு 'சௌந்தர்ய உபாசகன்'ன் பூ ஜாடிக்குச் சில தலைகள் தேவைப்படுகின்றன.

இப்படி வக்கரித்துப்போன இலக்கிய வியாதியஸ்தர்களும், தங்கள் வர்க்கத்தன்மையை வெளிப்படுத்த வைக்கப்படுகிறவர்களும், ஒரு 'ரகசிய நோய்' பெற்றுக்கொண்டவனைப்போல் தங்கள் அரசியல் தொடர்பை மூடி மறைக்க முயல்கிறவர்களும் தான், "இலக்கியம் என்பது 'ஃபைன் ஆர்ட்ஸ்' அதற்கு எந்தவிதமான 'இஸ'மும் கிடையாது" என்கிறார்கள். இது உண்மைதானா?

ஓர் 'இஸம்' - ஒரு கொள்கை - ஓர் இலட்சியத் தொனி - ஏறாத கவர்ச்சிகரமான விஷயங்களே கலை - இலக்கியம் என்றாகுமானால், காட்டு மூங்கிலைக் காற்று குடையும்போது ஓசை உண்டாகிறதே, அதுதான் கலை. தூங்குகிறவன் குறட்டை விடுகிறானே அதுதான் சுத்தமான இலக்கியம்.

இவற்றுள் ஒரு மனிதனின் ஆசைகள், கனவுகள், நம்பிக்கைகள், ஏக்கங்கள் ஆகிய உணர்ச்சிகள் புகுந்துவிடுமானால், அந்த நிமிஷமே இவை அவற்றின் கலைத்தன்மையை இழந்துவிடுகின்றன என்றாகும்.

ஸ, ரி, க, ம என்கிற சுரங்களும், அனா ஆவன்னா என்கிற தனித்தனியான லிபிகளும் தான் இவர்களுடைய கொள்கைப்படி, சித்தாந்தங்களால் களங்கப்படாதவை.

ஆனால், எத்தனை பாகவதர்கள், எத்தனை மேடைகளில் - எத்தனை எழுத்தாளர்கள், எத்தனை ஏடுகளில்- தங்கள்

உணர்ச்சிகளை இவற்றுக்கு ஏற்றி, ஆயிரம் பேருக்குத் தெரியச் சேரம் புரிந்தார்கள்.

மனித உணர்ச்சிகளால் தீண்டப் பெறாதிருந்த லிபிகளை, காளிதாசனும், மீராவும், ஆண்டாளும், தியாகராஜரும் - இவர்கள் மாதிரி இன்னும் பலரும் கூட - தங்கள் உணர்ச்சிகளால் சேரம் புரிந்தார்கள்.

சேரத்தால் சூல்கொண்டு பிறந்த இந்தப் பாடல்களை அர்ச்சுக்களும் உபந்யாசுக்களும் சங்கீத வித்வான்களும், ரொம்ப காலமாய்த் திரும்பத் திரும்பப் பாடிக்கொண்டிருக்கிறார்களே! இந்தப் பாடல்களைப் பாடுவதன்மூலம் சுரங்கள் அவற்றின் பவித்திரத்தன்மையை இழந்துவிடவில்லையா? இதற்காக இவர்கள்

வெட்கப்படவில்லை. கலை - இலக்கியத்தில் பிரச்சாரம் புகுந்துவிட்டதென்று யாரும் முணுமுணுத்ததாகக்கூடத் தகவல் இல்லை. காரணம் என்னவென்றால் கலை - இலக்கியத்தின் மூலம் இவர்கள் ஆளும் வாக்க நலன்களுக்காகப் பிரச்சாரம் செய்தார்கள். இப்படிப் பிரச்சாரம் செய்யும்படி பல கலை - இலக்கியக் கர்த்தாக்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார்கள். மறுத்தவர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டார்கள்.

கலை - இலக்கியங்களை நிர்ப்பந்தங்களாலும் அடக்குமுறைகளாலும் உருவாக்கிட முடியுமா? ஆனால் பல விஷயங்கள் அப்படித்தான் சம்பவித்திருக்கின்றன.

கல்கி கிருஷ்ணமூர்த்தி, சுரண்டும் வாக்கத்தின் இந்தச் சுருபம் தெரிந்துவிடக்கூடாது என்பதற்காக, ஒரு முன்னுரையில் முந்திக்கொண்டு எழுதினார்: "கொடுமைப்படுத்துவதன் மூலம் கலைகளை உருவாக்கமுடியாது. அடிப்பதால் ஓடச் செய்யலாம்; ஆடச் செய்யமுடியாது. அழச் செய்யலாம்; பாடச் செய்யமுடியாது!"

இது உண்மைதானா? உலகத்து அதிசயங்கள் ஒவ்வொன்றும் பலருடைய உதிர்ச்சேற்றில் உருவான கொப்புளங்கள் என்பதை யாரும் மறந்துவிடமுடியாது. 'பொற்காலச் சிற்பிகள்' என்று பழம் "பெருமை(?)" பேசுகிறவர்களால் சித்தரிக்கப்படும் மகராசர்களின் சபாமண்டபங்களில் காற்சதங்கை ஒலியும் மயக்கத்தைப் பொழியும் கீதமும் சதாகாலமும் கேட்பதற்காக எம் சகோதரியர் எத்தனைபேர் சிறைப்பட்டிருந்தார்கள்! இந்த அரண்மனைவாசிகளின் உல்லாசத்துக்காக அந்த அபலைப் பெண்களின் சொந்த உணர்ச்சிகள் தீய்க்கப்பட்டன. இவர்களுடைய காமரசனைகளைக் கல்லிலே வாக்கும்படி, எத்தனை சிற்பிகள் இம்சிக்கப்பட்டார்கள்! சீலராயிருந்தாலும், ராஜராஜனாயிருந்தாலும், ஷாஜஹானாயிருந்தாலும் ஒவ்வொருவனும் இதையேதான் செய்தான்.

'இலியாத்'தைப் பாடும்படி அந்தக் கவிஞன் ஹோமர் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டது தெரியாதா?

சாம்ராஜ்ய விஸ்தரிப்புக்குப் போர்வீரர்கள் தேவை என்பதற்காகப் 'போர் செய்வது சத்திரியனின் கடமை' என்று காவியத்தின் மூலம் பிரச்சாரம் செய்யும்படி ஒரு கவிஞனைச் சிறையிலே தள்ளினார்கள். அப்படிச் சிறைப் பிரசவமாய்க் கிடைத்ததுதான் மகாபாரம் என்று யுவான் சுவாங்கின் குறிப்பேடுகள் சாட்சியம் கூறுகின்றன.

தனது மனைவியின் கூந்தலுக்கு மணம் உண்டா இல்லையா என்கிற அபத்தமான சந்தேகம் வந்தவன் சங்கம் வைத்துத் தமிழ் வளர்த்ததாகக் கூறுகிறார்களே, இந்த வேலைமெனக்கெட்ட ஆராய்ச்சிக்குப் புலவர்கள் பலரும் கவிதைகளுடன் வந்தார்களே என்ன காரணம்? வறுமை அவர்களை நிர்ப்பந்தித்தது.

சமணத்தைப் பிரச்சாரம் செய்ய மறுத்த ஏராளமான புலவர்கள் கழுவினேற்றப்பட்ட கண்ணீர் கதைகளை, எப்படி இதற்குள் மறக்கமுடிகிறது?

இப்போதும் கூட அறிமுகமில்லாத ஓர் ஆடவனின் முன்னே 'மாடல் அழகியாய்' நிற்பதற்கு 'பண்பாடுமிக்க பாரதப் பெண்கள்' தயாராயிருக்கிறார்களே, இதற்கு சமூக - பொருளாதார நிர்ப்பந்தங்கள் காரணமில்லையா? இந்த 'அழகிய' ஓவியங்களைக் காணும் ஒவ்வொருவனுக்கும் இந்த சாயப் பூச்சுக்குப் பின்னே, நிர்ப்பந்தங்களின் முற்றுகையால் நிர்வாணம் செய்யப்பட்ட பெண்களுக்காக வேதனைப்படத் தோன்றவில்லையா?

ஆ... அந்த அழகிய ரோஜா மர்லின் மன்றோவின் மயங்கவைத்த சிரிப்பு, அவள் மனத்தில் எரிந்த நெருப்பல்லவா!

ஒரு நடனமேடையில் இஸ்டோரா டங்கன் தனது ஆடைகளைக் கிழித்தெறிந்தான். பூர்ஷுவாக்கள் சொல்கிற நிர்ப்பந்தமற்ற பவிசுகொடாத கலைத்தன்மை, எவ்வளவு கேவலமானது என்பது அந்த விளக்கு வெளிச்சத்தில் பூரணமாய் வெளிப்பட்டதே.

இப்படி வரலாறு நெடுகிலும் தங்கள் ரசனைக்காகவும், சுகத்துக்காகவும், சிந்தாந்தத்துக்காகவும், அதைப் பிரச்சாரம் செய்வதற்காகவும், சவுக்காலும், வாளாலும், கழுவாலும், சிலுவையாலும், பணத்தாலும், நிர்ப்பந்தம் செய்தும், கொலைகளைச் செய்தும் கலை - இலக்கியங்களைப் பிரயோகம் செய்தவர்களின் வாரிசுகள்தான், இன்றைக்கு ரொம்பவும் சாதுக்களாய் வந்து வேதம் பேசுகிறார்கள். கலை - இலக்கியத்தின் மூலம் பிரச்சாரம் கூடாதாம். கம்யூனிஸ்டுகள் கலை - இலக்கியவாதிகளை நிர்ப்பந்தம் செய்கிறார்களாம்.

இவர்களுடைய வாதம், உரிமைகளை மறுப்பதும், வெகுஜன எழுச்சியை நிராகரிப்பதுமாகும். பாட்டாளி வர்க்கத்தை நிராயுதபாணியாக்கிவிட்டு தங்கள் கையிலே சகலவிதமான ஆயுதங்களையும் வைத்துக்கொண்டு மிரட்டுகிற சர்வாதிகாரத்தனமாகும்.

இதை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம். உலக மக்களின் விடுதலைக்காகப் பிரச்சாரம் செய்வது எங்கள் உரிமையும் கடமையுமாகும். இந்தப் பிரச்சாரத்தைச் செய்யும்படி நாங்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறோம் என்பது உண்மைதான். எங்களை நிர்ப்பந்திக்கிறவர்கள் எங்கள் தோழர்களல்ல; எங்கள் எதிரிகள்.

ஆளும் வர்க்கங்களின் மற்றொரு ஆயுதம் கலை இலக்கியம் என்பதைக் கண்டுகொண்டோம். வெகுஜன விரோதிகளே! உங்களை அறியாமலேயே நீங்கள் தூக்கிய அதே ஆயுதங்களை எங்களைத் தூக்கும்படி நிர்ப்பந்தித்துவிட்டீர்கள். “பாட்டாளி வர்க்கம் ஆயுதம் தூக்க ஆரம்பித்துவிட்டால், தனது கடைசி எதிரியையும் வீழ்த்தும் வரை அது தன் ஆயுதங்களைக் கீழே போடாது.”

கலை, இலக்கியத் துறையில் நடைபெறும் இந்தப் போராட்டத்தில் இப்போது எங்களுக்கு ஆயுதங்கள் தேவை! அதனால்,

எங்கள் எழுத்தாளர்கள்,

எங்கள் கவிஞர்கள்,

பூக்களின் மகரந்தங்களிலிருந்தும்

துப்பாக்கி ரவைகளைத் திரட்டுகிறார்கள்.

வறுமை, பசி, புரட்சி, சோஷலிஸம் இவைபற்றியேதான் பாட வேண்டுமா? என்று கேட்கிறவர்கள் இருக்கக்கூடும்.

இகத்தை மறந்து, பரத்தைப் பற்றுவதே சிலரின் கவிதைகளுக்குக் கருப்பொருளாய் அமைகிறதே, அதுபோல-

பரத்தையைப் பற்றிய நிர்வாணக் கோலங்களே சிலரின் கவிதைகளைக் கர்ப்பந்தரிக்கிறதே, அதுபோல, -

அழகு வர்ணனைகளே சிலரின் கவிதைகளில் பிரவாகம் கொள்கிறதே, அதுபோல -

மொழிப்பற்றைச் சிலரும், தேசிய உணர்வைச் சிலரும் கவிதைகளாக்கி மஞ்ச விரட்டுகிறார்களே, அதுபோல -

சர்வதேசப் பாட்டாளி வர்க்க விடுதலை என்கிற - வாழும் உலகுக்கான - தேவையான கொள்கைகளே இந்தத் தொகுப்பில் ஆளுமை செலுத்துகின்றன.

கவிஞர் இன்குலாபும், அவர் மாதிரியான இலட்சியக் கவிஞர்களும் திரும்பத் திரும்ப, ஆயிரம் காரணங்களுடன் ஒரே விஷயத்தையே கவிதைகளாய்ப் படைப்பதன் காரணம் இதைப் பாடுகிறவர்களே குறைவாக இருப்பதாலும், இந்தப் பிரச்சனையே எரியும் பிரச்சனையாய் இருப்பதாலும்தான்.

‘அவர்கள்’ கவிதைக்கென்று எடுத்துக்கொள்ளும் பிரச்சினையை யாரும் எழுதிவிடலாம். இன்குலாப் மாதிரி எங்கள் கவிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் எடுத்துக்கொள்ளும் பிரச்சனையை ‘அவர்களால்’ நினைத்தும் பார்க்க முடியாது. ‘அவர்கள்’ ஆர்ப்பாட்டம் அணிவகுப்பு நடத்தி ஒரு பூவைப் பிடிக்கிறார்கள். இவர்கள் பாசறைளில் நுழைந்து பீரங்கிகளை நொறுக்குகிறார்கள்.

இந்தத் தொகுப்பிலுள்ள ‘நீங்கள் என்னைக் கம்யூனிஸ்ட் ஆக்கினீர்கள்’ என்கிற கவிதையை, ‘சோஷலிசப் போஸ்டர்’ என்று புழுதி தூற்றியவர்களும் உண்டு. அவர்கள் யாரென்பதும் நமக்குத் தெரியும்.

ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் மீது மிருகத்தனமான தாக்குதல் நடந்தபோது, எந்தத் தமிழ்க்கவிஞரும் இந்த பாசிஸத்தை எதிர்த்து எழுதப் பயந்தபோது, கவிதீ உமிழ்ந்த

புரட்சிக் கவிஞன், இன்குலாப்தான்! இது சோஷலிஸப் போஸ்டர் என்று விமர்சிக்கப்படுமானால் -

ஒரு மந்திரி பிறந்தநாளுக்கு ‘ரொட்டித் துண்டுகள்’ சுடுவதைக் காட்டிலும்,

ஒரு கல்லறைக்கு ‘மெழுகுவர்த்திகள்’ ஏற்றிக்கொண்டிருப்பதைக் காட்டிலும்,

சோஷலிஸப் போஸ்டர் எழுதுவது ஒன்றும் கேவலமான காரியமில்லை. அதுவே எங்களுக்குப் பெருமைக்குரிய விஷயமாகும்.

இந்தக் கவிதைகளில் எந்த இடத்திலும், எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் இன்குலாப் பிரக்ஞை இழக்கவில்லை. பாருங்கள், ‘படகுக்காரே’ என்கிற காதற் கவிதையிலும் ஒரு கம்யூனிஸ்டின் ‘கேரக்டர்’ பளிச்சிடுகிறதே! தழுவிப்பிரியும் காதலனுக்கு இந்தக் கவிதையின் தலைவி, வழியனுப்பும்போது கூறுகிற வார்த்தைகளைக் கவனியுங்கள்:

“பவுர்ணமி இரவின் படகுக்காரே

நதிநூரை அலைக்கும் நாணற்புதர்களை

விலக்கிச் செல்கையில் மெதுவாகச் செல்லுங்கள்,

வழியில்

தண்ணீர் வாத்துக்கள் அடைகாத்த

முட்டைகள் கிடக்கலாம்.

கால்கள் மோதிவிடாதிருக்கட்டும்”

தனது உணர்வு, தனது இன்பம், தனது சுதந்திரம் இவற்றைக் கௌரவிப்பதுபோலவே, மற்றவர்களுக்கும் ஒரு கம்யூனிஸ்ட் உத்தரவாதம் தருகிறான். அதனாலேயே உலகத்தின் எந்த மூலையில் அநீதி இழைக்கப்பட்டாலும் அவன் ஆத்திரம் கொள்ளுகிறான்.

இந்தக் கவிதையைப் படித்ததும், காந்தியின் ‘சத்தியசோதனை’ தான் என் ரூபகத்துக்கு வந்தது. தமது அந்நிம வயதிலும் பிரம்மச்சரியத்தை எப்படியாவது கடைப்பிடித்துவிடுவது என்று பெரும் பிரயத்தனப்பட்ட அவர், தனது பிரம்மச்சரியத்துக்கு ஒரு பரிசோதனை வைத்துப் பார்த்தாராம். ஒரே படுக்கையில் ஓர் அம்மையாருடன் தானும் ஆடைகளைக் களைந்துவிட்டுப் படுத்துக்கொண்டு ‘அந்த நிலையிலும் தனது உணர்ச்சி தூய்மை கெடாதிருக்கிறதா என்று ஆராய்ச்சி நடத்தினாராம். இதனால் அவர் மனம் எந்தப் பேதலிப்பும் கொள்ளவில்லையாம் (ஆதாரம்: கிரைஸிஸ் ஆஃப் இந்தியா). காந்தி மகாத்மாதான். ஆனால் இந்த மகாத்மக்கள் தங்கள் உணர்ச்சிகளை மாத்திரமே பார்க்கிறார்கள். படுக்கையிலே நிர்வாணமாய்க் கிடத்தப்பட்ட பெண்ணின் மான உணர்ச்சிகளை எவ்வாறு கேவலப்படுத்துகிறார்கள்! காந்தி உணர்ச்சிவசப்பட்டாரா என்பது முக்கியமில்லை. அந்தப் பெண்ணின் உணர்ச்சி?

அடுத்தவர்களின் உணர்வு, இன்பம், சுதந்திரம் ஆகியவற்றைக் கொச்சைப்படுத்தியும், நச்சுப்படுத்தியும் பெரிய மனிதராகும் இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு இன்குலாபின் கவிதைத் தலைவி.... “தண்ணீர் வாத்துக்கள் அடைக்காத்த முட்டைகள் கிடக்கலாம். கால்கள் மோதிவிடாதிருக்கட்டும்” என்று எச்சரிப்பது எவ்வளவு பொருத்தம்!

இந்த விதமாய், கவிஞர் இன்குலாபின் கவிதைகள் விடுதலை விரும்பும் மக்களின் போர்முனை ஆயுதங்களாகும். இவை காலத்தின் தேவைகளாகும். உங்கள் ஆயுதங்களை நீங்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாமா?

இந்தக் கவிதைத் தொகுப்பை வாங்குங்கள்; படியுங்கள்; ரசியுங்கள்; விமர்சியுங்கள்; பலருக்குச் சொல்லுங்கள் என்று தமிழ் வாசகர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளலாமா?

▶ கட்டுரையாளர் தலைமையேற்க 'பாலம்' இதழ் வெளியீட்டு நிகழ்வில் எழுத்தாளர் பாலகுமாரன் உரையாற்றுகிறார்; அருகில் இளவேனில்

என் இதழியல் ஆசான் இளவேனில்

ஓர் உரைநடைஎழுத்து கவிதையைப்போல நம்மைக் கட்டிப்போட வைக்க முடியுமா? முடிந்ததே. கவிதை என்ற பெயரில் பலரும் மோசமான உரைநடையை எழுதிக்கொண்டிருந்தபோது இளவேனிலின் கார்க்கி இதழ் எழுத்துகள் தேர்ந்த கவிதைகளை விடவும் மேலாக நம்மைக் கிறுகிறுத்துப்போய் மயங்கித் திளைக்கவைத்ததே. இதையாரும் மறுக்க முடியுமா? எழுபதுகளில் 'கார்க்கி' பத்திரிகையில் இளவேனில் எழுதிய கட்டுரைகளை மாந்திமாந்தி, மாணவர்களான நானும் என் நண்பர்களும் மயங்கிக்கிடந்தோமே, மைதாஸ் கதையில் வருவதுபோல, 'கார்க்கி'யைத் தீண்டியவர் அனைவருமே தங்களுக்கு முன்னால் கனவாய் விரிந்த பொன்னுலகில் மிதந்தனரே. அதையெல்லாம் மறக்க முடியுமா?

அறுபதுகளிலும் எழுபதுகளிலும் நான் வடசென்னையிலுள்ள தங்கசாலைப் பகுதியில் வசித்துவந்தேன். என்னுடைய பள்ளி நண்பர்களான நடேசனும் சம்பத் குமாரும் என்னைப்போல முற்போக்கு இலக்கியத்தில் பேரார்வம் கொண்டவர்களாக இருந்தனர். கல்லூரிப்பருவத்தில் நாங்கள் 'தேன்மழை' என்னும் மாணவர் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் குழுவில் இடம்பெற்றிருந்தோம். அப்போதுதான் 'கார்க்கி' எங்கள் கண்களில் பட்டது. 'விறுவிறு' வென்ற இளவேனிலின் உரைநடை அதற்கு முன் நாங்கள்

அறியாதது. பிராட்வே சட்டக்கல்லூரிக்கு எதிர்க்கடையில் 'கார்க்கி' வரும். அது வருவதற்குள் போதை அடிமைகள் போல நாலைந்து முறை வந்துவிட்டதா என்று போய் விசாரிப்போம். இதழ் கைக்குக் கிடைத்துவிட்டால் பரவசத்துடன் அங்கேயே நின்று படித்துவிட்டுத்தான் அடுத்த வேலை.

பின்னர் ஒரு நாள் திருவல்லிக்கேணி பிள்ளையார் கோயில் தெருவிலிருந்த 'கார்க்கி' அலுவலகத்திற்குப் போய் எங்கள் கனவு நாயகன் இளவேனிலைச் சந்தித்துப் பேசினோம். இளவேனில், அலுவலகம் என்று தனியாக எதுவும் வைத்துக் கொள்ளவில்லை. அவர் தங்கியிருந்த 'மேன்ஷன்' அறைதான் அது. இளம் வயதிலேயே பல உயரங்களைத் தொட்டவர் அவர். வி. பி, சிந்தன், என். ராம், சந்துரு, உ. ரா. வரதராஜன், மைதிலி சிவராமன் போன்ற மார்க்சிஸ்ட் கட்சியின் முன்வரிசை யினருடன் அவருக்கு நெருங்கிய பழக்கம் இருந்தது.

'கார்க்கி'யால் ஈர்க்கப்பட்டே நான் பத்திரிகைத் துறைக்கு வந்தேன். அந்த வகையில் இதழியலில் எனக்கு முன்னோடி இளவேனில்தான். என் இதழியல் ஆசான் இளவேனிலே என்று சொல்லிக்கொள்வதில் நான் பெருமைப்படுகிறேன். இளவேனில் இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆகச் சிறந்த பத்திரிகைநடையாளராக இருந்தும் கூட, கவிஞர் என்றும், கதையாளர் என்றும், ஓவியர் என்றும்,

திரைப்பட இயக்குநர் என்றும் அவரைக் குறிப்பிடுவோர் 'பத்திரிகையாளர்களின் பத்திரிகையாளரான' அவரை ஏனோ 'மூத்த பத்திரிகையாளர்' என்று அடையாளப் படுத்துவதில்லை. இதழியலில் அவரிடமிருந்து இன்றையோர் கற்றுக்கொள்வதற்கும் பயன்கொள்வதற்கும் ஏராளமானவற்றை அவர் விட்டுச் சென்றிருக்கிறார். பயன் தெரிவோர் கொள்வாராக.

1975ஆம் ஆண்டில் நான் 'விடியல்' இதழைக் கொண்டுவந்தபோது தலைப்பெழுத்தை எழுதித் தரும்படி என் மானசீக ஆசானான இளவேனிலிடம் கேட்டேன். அதற்கு அவர் 'நான் பஞ்சத்திற்கு ஆண்டியானவன். வாங்க, பரம்பரை ஆண்டியான ஓவியரிடமே போவோம்' என்று சொல்லி, தமிழ்ப் பதிப்புலகில் ஆயிரக்கணக்கான புத்தக அட்டைகளை வரைந்து தள்ளிய ஓவியர் ஆனந்தனிடம் அழைத்துச் சென்று தலைப்பெழுத்தும் கவிதை விமர்சனப் பகுதிக்கான 'லோகோ'வும் வரையச் செய்து வாங்கித்தந்தார். இளவேனிலே ஓர் ஓவியராக இருந்தும் கூட, பலர் அவரை நாடிவந்து ஓவியங்களைப் பெற்றுச் சென்ற நிலையிலும், ஆனந்தன், அமுதோன், மாருதி ஆகிய ஓவியர்களிடம் சென்று தனக்கான ஓவியங்களை இளவேனில் வாங்கி வருவார். இளவேனிலின் தலைப்பெழுத்துகளில் கூட ஆனந்தன், அமுதோன் பாணியின் ஆதிக்கம் காணப்படும்.

அதென்னவோ தெரியவில்லை, முற்போக்கான சிந்தனை கொண்ட இளவேனிலுக்கு நவீன ஓவியங்களின் மீது இனம்புரியாத ஒவ்வாமை இருந்தது. அது தொடர்பாக நான் அவரிடம் எவ்வளவோ விவாதித்திருக்கிறேன். ஆனால், அந்த விஷயத்தில் அவர் ஒரு பழைமவாதக் கண்ணோட்டத்தையே கொண்டிருந்தார். 'சங்கம்' இதழில் 'மொனாலிசாவின் புன்னகையை கம்ப்யூட்டர் தோற்கடித்துவிடுமா?' என்று ஒரு கட்டுரையை எழுதித் தன் கருத்தை அவர் நிலைப்படுத்திக்கொண்டார்.

இளவேனிலின் எழுத்துநடையைப் போலவே 'கார்க்கி'யின் வடிவமைப்பும் மிகச் சிறப்பாக இருக்கும். 'விடியல்' இதழ்களைக் கூர்ந்துகவனிப்பவர்களுக்குக் 'கார்க்கி'யின் வடிவமைப்புத் தாக்கம் என்னில் இருந்ததைக் காணலாம். 'கார்க்கி'க்குப் பின்னரும் 'நயனதாரா', 'பிரகடனம்', 'குடியரசு', 'அங்குசம்' எனப் பல இதழ்களை அவர் கொண்டு வந்தாலும் இன்னும் 'கார்க்கி' தான் அனைவரின் கண்ணிலும் கருத்திலும் தங்கியிருக்கிறது.

விவிலிய நடையில் எழுதப்பட்ட இளவேனிலின் உரைநடையின் வசீகரம் 'கம்ப்யூனிஸ்டுகளுக்கும் அழகியலுக்கும் காத தூரம்' என்ற பெருவழக்கால் ஏற்பட்ட பழியைத் துடைத்தெறிந்தது. இத்தனைக்கும் இளவேனில் தொடக்கக் கல்வியோடு தனது பள்ளிப்படிப்புக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிட்டவர். பெரும் தமிழறிஞர்களுக்கும் பேராசிரியர்களுக்கும் கைகூடிவராத அழகிய தமிழ் அவருக்கு வசப்பட்டிருந்தது.

அடித்தல், திருத்தல் இல்லாத இளவேனிலின் கையெழுத்துப் படியைக் கண்ணில் ஒற்றிக்கொள்ளலாம். அத்தனை அழகாக, நேர்த்தியாக எழுதுவார். முத்துமுத்தான, வீச்சான, அழகிய கையெழுத்து அவருடையது. இன்னொரு சிறப்பு அச்சில் எப்படி வரவேண்டும் என்று நினைக்கிறாரோ அவ்விதமே எழுதித்தருவார். முதல் பத்தியின் முதலெழுத்தைக் கட்டம் போட்டு (பெரிய எழுத்தில் வரவேண்டும் என்பதைக் குறிக்க), உள்தள்ளி வரவேண்டிய வரிகளை உள்தள்ளியே எழுதி, சாய்வெழுத்துகள், தடித்த எழுத்துகள் வரவேண்டிய இடங்களில் அவற்றுக்கான குறிப்புகளை எழுதித் தருவது இளவேனிலின் பழக்கம். அவ்விதம் அச்சுக்கும் பதிப்புக்கும் இணக்கமானவர் அவர். இளவேனில் எழுதிய 'கவிதா'வைப் பதிப்பித்தபோது அவருடைய தமிழறிவு கண்டு நான் வியந்ததுண்டு.

நான் யாருடைய பெயரையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்பவில்லை, ஆனால், தேவைப்பட்டால் ஆதாரங்களோடு சுட்டிக்காட்டவும் அணியமாக இருக்கிறேன், தமிழ்ப் பேராசிரியர்கள், துறைத்தலைவர்கள், துணைவேந்தர்கள் எழுத்தில் கூட, சாதாரண ஒற்றுப் பிழைகளும், ஒருமை, பன்மை மயக்கங்களும் பென்னம்பெரிய இலக்கணப் பிழைகளும் நேர்ந்தது கண்டு நான் மனம் நொந்ததுண்டு. ஆனால், உருபெருக்கிக் கண்ணாடி வைத்துப் பார்த்தால் கூட இளவேனிலின் எழுத்தில் எள்ளளவும், எள்ளுகின் நுனியளவும் இலக்கணப்பிழை தென்படாது. என்னுடைய பதிப்பு அனுபவத்தில் அவரிடத்தே கண்ட அந்த அசாத்தியமான திறமையை நான் வேறு எவரிடத்தும் கண்டேனில்லை. இதை என் நண்பர்களிடம் பலமுறை சொல்லிச்சொல்லி வியந்திருக்கிறேன்.

"ஒரு தாய் தன் குழந்தையைக் கல்லில் அறைந்து கொல்வாள்" என்றோ, "எங்கள் எம். எல். ஏ. எப்போது சாவார்?" என்றோ அதிர்ச்சிமதிப்புடனான தலைப்பு கொடுத்து கட்டுரைக்குள் வாசகனை இழுத்துக்கொள்வார் இளவேனில். பொதுவாகக் கவிதை வரிகள்தாம் நம் நினைவில் தங்கும். ஆனால், இளவேனிலின் உரைநடையில் பல வரிகள் எனக்கும் என்னைப் போன்று பல தோழர்களுக்கும் மனப்பாடம். "திருடர்களின் கோஷமும் தேசிய கீதமும் பிரிக்க முடியாத பந்தமாகிவிட்ட இந்த நாட்டில்" என்றும், "குடிகாரனின் நியாயமான சோகம் கூடப் பரிவுக்குப் பதிலாக ஆத்திரத்தையே ஏற்படுத்தும்" என்றும் போகிறபோக்கில் அவர் எழுதிச் சென்ற நூற்றுக்கணக்கான வரிகள் மறக்கவொண்ணாதவை.

இளவேனிலைக் குறித்து எதிர்மறையான பல எண்ணங்களைப் பலர் கொண்டிருக்கின்றனர். ஆனால், என்னைப் போன்ற அணுக்கத் தோழர்களுக்கு அதெல்லாம் பொருட்டில்லை. இளவேனில் என்றவுடன் நிமிர்வுடன் கூடிய புன்னகை பூத்த அந்த அழகான முகமும், அன்புநிறி வேறொன்றறியா பண்பும் மட்டுமே என் நினைவில் என்றும் வாழும்.

கட்டுரையாளர்: மூத்த பத்திரிகையாளர்

இளவேனில் என்னும் மக்கள் கலைஞன்

பல்வேறு திறமைகளைக் கொண்டிருந்த இளவேனில் யாருக்கும் அடிபணியாதவர், யாரிடமும் இச்சகம் பேசிக் காரியத்தைச் சாதித்துக்கொள்ளாதவர், அதேசமயம் தனது தேவைகளுக்காக உற்ற தோழர்களிடம் உரிமையோடு எதையும் கேட்கத் தயங்காதவர் என்ற மனச்சித்திரமே என் நெஞ்சில் அந்தக் கலைஞனின் நினைவாக இன்றும் நிலைத்திருக்கிறது.

சென்னை மக்களால் டி.யு.சி.எஸ். எனச் சுருக்கமாக அழைக்கப்படும் பெருமைமிகு கூட்டுறவு நிறுவனத்தில் 1975ஆம் ஆண்டில் பணியில் சேர்ந்தேன். பழமையான அந்த டி.யு.சி.எஸ். தொழிலாளர் சங்கத்திற்கு நான் பணியில் சேர்ந்த மூன்றே நடந்த தேர்தலில் நான் வெற்றிபெற்று நிர்வாகப்பொறுப்புக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டேன். தோழர் சி. கெ. மாதவன் தலைவராகவும், திராவிட இயக்க ஆய்வாளர் க. திருநாவுக்கரசு துணைத்தலைவராகவும், பூ.சி. பாலசுப்பிரமணியன் செயலாளராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டோம்.

தேனாம்பேட்டையிலிருந்த திருநாவுக்கரசின் 'நம் நாடு' அச்சகத்தின் ஒரு பகுதியில்தான் தொழிற்சங்கத்தின் அலுவலகம் செயல்பட்டுவந்தது. விடுமுறை நாட்களில் அரசியல் வகுப்புகள், தொழிற்சங்க வகுப்புகள், புத்தகங்கள் வாசித்துப் பகிர்வது எல்லாம் நடக்கும். அங்கு வழக்கமாக திருநாவுக்கரசு அவர்களைச் சந்திக்கவரும் தோழர் இளவேனில் எங்களுக்கெல்லாம் அறிமுகமானார். அவர் நடத்திவந்த 'கார்க்கி' இதழ் பற்றியும் அவருடைய எழுத்தாற்றல் குறித்தும் தோழர்களின் சொல்லிக்கொண்டே இருப்பார்கள். புத்திரிகை யாசிரியர், எழுத்தாளர் என்பதற்கும் அப்பால் இளவேனில் மிகச் சிறந்த ஓவியராகவும் இருந்தார். எங்கள் தொழிலாளர்கள் தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளைத் தெரிந்துகொள்ள 'போர்க்களம்' என்னும் பிரசுரத்தைக் கொண்டுவந்தபோது அதற்கான தலைப்பு எழுத்தை வடிவமைத்துத் தந்தவர் இளவேனில். அதுமுதல் எங்கள் தொழிற்சங்க அரசியல் நடவடிக்கைகள் அனைத்துக்கும் தோள்கொடுத்துத் துணைநின்ற ஆஸ்தான எழுத்தாளராகவும் ஓவியராகவும் தோழர் இளவேனில் இருந்தார்.

எண்பதுகளில் க. திருநாவுக்கரசு 'நக்கீரன்' என்ற பெயரில் இதழ் ஒன்றை நடத்திவந்தார். நக்கீரனின் முதல் ஆசிரியராகவும் வெளியீட்டாளராகவும் உரிமையாளராகவும் இருந்த திருநாவுக்கரசு அவர்கள்தான் பின்னர் க. சுப்புவின பெயருக்கு மாற்றம் செய்துகொடுத்தார். 1980ஆம் ஆண்டு க. சுப்பு அவர்களை ஆசிரியராகவும் வெளியீட்டாளராகவும் கொண்டு 'நக்கீரன்' இதழ் வெளிவந்தபோது எழுத்தாளராகவும் வடிவமைப்பாளராகவும் இளவேனில் பெரும் பங்கு வகித்தார். 'நக்கீரன்' தலைப்பெழுத்து, விளம்பரப்பதாகைகள்,

சுவரொட்டிகள் எல்லாம் இளவேனிலின் கைவண்ணத்தில் மிளிர்ந்தன. இதழின் எழுத்துப்பணியில் இளவேனிலோடு க. சந்தான கிருஷ்ணன், இராயப்பா, ஜான் ராஜையா போன்றோரும் ஈடுபட்டனர். அவர்கள் தாங்கள் பணி செய்த இடத்தில் தங்கள் வேலையை முடித்துவிட்டுப் பகுதிநேரமாக வந்து நக்கீரன் இதழுக்குச் செய்திகளையும் கட்டுரைகளையும் எழுதிக்கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். 'விடியல்' வேணுகோபால் 'அம்பறாத் தூணி' என்ற தலைப்பில் இதழ்தோறும் அரசியல் நிகழ்வுகள் குறித்த பத்தி ஒன்றை எழுதிவந்தார். அவர்களின் எழுத்துக்கள் நம்நாடு அச்சகத்தில் அச்சு கோக்கப்பட்டு அச்சுத் தாளாக வரும். இப்போதுபோல் அல்ல, அப்போதெல்லாம் ஒவ்வொரு பக்கத்தையும் வெட்டி, ஒட்டி தலைப்பு எழுதி படங்கள் வரைந்து வடிவமைப்பு செய்ய வேண்டும். இளவேனில் அவ்வாறு வடிவமைப்பு செய்யும்போது நாங்கெல்லாம் அவருகில் இருப்போம். இளவேனிலின் கைவண்ணம் எங்கள் கண்ணெதிரில் உயிர்பெறும் அழகே அழகு. அதனை நண்பர்கள் ராஜாராமும் மேத்யூசும் 'பிளாக்' செய்து அச்சுக்கு அனுப்புவார்கள். தோழர் மே. து. ராசுக்குமாரும் தோழர் நவநீதனும் அச்சிட்டத்தருவார்கள்.

'நக்கீரன்' மக்கள் பிரச்சினைகளைத் தாங்கிவந்த இதழ். க. சுப்பு ஆசிரியராக இருந்தாலும் அவர் சார்ந்த கட்சியின் ஏடாக அது இருக்கக்கூடாது என்பதில் நாங்கள் கவனமாக இருந்தோம். பல்வேறு கொள்கை சார்ந்தவர்கள் எழுதிவந்த காரணத்தாலும் பலதரப்பட்ட வாசகர் பரப்பைக் கொண்ட இதழாக அது பரிணமித்துவிட்டதாலும் எந்தக் கட்சித் தலைவர்களின் படத்தையும் அட்டையில் போடக்கூடாது என்ற பொதுமுடிவுக்கு வந்திருந்தோம். இந்தத் தீர்மானத்தை க. சுப்பு அவர்களும் ஏற்றுக்கொண்டார்கள்.

'நக்கீரன்' பரபரப்பாக வெளிவந்து கொண்டிருந்தது. சென்னையில் மட்டுமே பல ஆயிரம் பிரதிகள் விற்பனையானது. தமிழகத்தின் பல மாவட்டங்களிலிருந்தும் வெளிமாநிலங்களிலிருந்தும் பல நூறு இதழ்களுக்குக் காப்புத்தொகை செலுத்தி முகவர்கள் பலர் விண்ணப்பித்தனர். அவர்களுக்குப் பதில் எழுதிப் பதிவு செய்வது, வரவு-செலவுக் கணக்குகளைப் பார்ப்பது, விற்பனைப் பணத்தை வசூலிப்பது ஆகிய பணிகளை எங்கள் முயற்சிகள் அனைத்திலும் பங்குபெற்று உதவும் நண்பர் மீனாட்சிசுந்தரம் செய்துவந்தார்.

அப்போது, அவசரநிலைக் காலத்தில் நடந்த செயல்கள்

நெல்லையில் மகாகவி பாரதியார் படித்த இந்துப் பள்ளியின் வகுப்பறையில் அமர்ந்து தோழர்கள் பாரதி விஜயன், இரா. நல்லகண்ணு, தி.க.சி, கி.த.ப, இளவேனில், ஸ்டாலின் குணசேகரன், வள்ளிநாயகம் ஆகியோர் எடுத்துக் கொண்ட புகைப்படம்.

குறித்து இதழில் கட்டுரை ஒன்று வெளியானது. அந்த இதழின் அட்டையில் இளவேனில், இந்திரா காந்தியின் தலையில் முன்கிரீடம் இருப்பது போன்று படம் வரைந்து வடிவமைத்திருந்தார். அதனை விமர்சித்து 'அண்ணா' நாளேட்டில் செய்தி வர, அப்போது கூட்டணியிலிருந்த திமுக சார்பாக அதன் பொதுச்செயலாளர் க. அன்பழகன் 'அலைஓசை' நாளேட்டில் பதில் சொல்ல, நக்கீரன் இதழ் விற்பனை குடுபிடித்தது. ஆனால், ஆசிரியர் சுப்புவிற்ரு நெருக்கடி கொடுக்கப்பட்டது. நெருக்கடிகளைச் சமாளித்துவந்த க. சுப்பு ஒரு கட்டத்தில் அண்ணா பிறந்தநாளை முன்னிட்டு எங்களுக்குள் இருந்த ஒப்பந்தத்திற்கு மாறாக அண்ணா படத்தை அட்டையில் போட வேண்டும் என்று வலியுறுத்த, கூடாது என நாங்கள் எதிர்ப்புயுத்தம் புரிய, இறுதியில் ஆசிரியரும் வெளியீட்டாளருமான க. சுப்புவிட்மே நக்கீரனை விட்டுவிட்டு, இளவேனில் உட்பட குழுவினர் அனைவருமே வெளியேறினோம்.

பின்னர் டி. யு. சி. எஸ். நலமன்றம் சார்பாகப் 'போர்க்குரல்' அதற்குப் பிறகு 'போரணி' எனத் தனிச்சுற்றுக்கான மாத இதழ்களைக் கொண்டு வந்தோம். அவற்றின் தலைப்பெழுத்துகளை வடிவமைத்துடன் இளவேனில் தொடர்ந்து எழுதியும் வந்தார். அவருடன் சந்தான கிருஷ்ணன், க. திருநாவுக்கரசு, செம்பியன் ஆகியோரும் கட்டுரைகளை எழுதிவந்தனர். மக்கள் கவிஞர் இன்குலாப், மூத்த பத்திரிகையாளர் சின்ன குத்தூசி ஆகியோரும் அவ்வப்போது இதழ்களில் பங்களிப்பு செய்தனர். மீசை சோமு 'போரணி' இதழின் ஆசிரியர் ஆனார். பிற்காலத்தில் 'போரணி சோமு' என்று அவர் அறியப்படுகிற நிலைக்குப் 'போரணி' இதழ் பிரபலமாக ஆயிற்று.

'நக்கீரன்' நின்றுபோன சில மாதங்களுக்குப் பின்னர், அதைப்போல இன்னொரு பத்திரிகையைக் கொண்டுவரும் எண்ணத்தைச் செயல்படுத்த விரும்பினோம். இளவேனில், சந்தான கிருஷ்ணன், டி. யு. சி. எஸ். வேணு, தாம்பரம் மணி ஆகியோரோடு தமிழக, கேரள மாநிலங்களின் பல பகுதிகளுக்கும் சென்று நண்பர்களைச் சந்திக்கும் முடிவோடு, முதல் கட்டமாக மதுரை சென்றோம். இளவேனிலுக்கு ஒரு தந்தையைப் போன்று உதவிகளைச் செய்துவந்த எம். ஆர். எஸ். மணி அவர்களைச் சந்தித்தோம். மற்றும் மதுரைத் தோழர்கள் டாக்டர் சுப்பராயன், மனோகரன் போன்றோரையும் சந்தித்துப் பேசினோம். அங்கிருந்து

நெல்லைக்குச் சென்று இளவேனிலுக்கு நெருக்கமான தோழர்கள் சிலரைச் சந்தித்துவிட்டுக் கேரளம் போனோம். அங்குக் கண்ணனூரில் முதுபெரும் தோழர் கே. பி. ஆர். கோபாலன், ராகவன் போன்று பலரையும் சந்தித்துவிட்டு வந்தோம். ஆந்திரத்திலும் கர்நாடகத்திலும் உள்ள நண்பர்களைக் கடிதம் மூலம் தொடர்பு கொண்டோம். எல்லோருடனும் கலந்துபேசி, புதிய பத்திரிகை ஒன்றைத் தொடங்குவது என்று முடிவெடுத்தோம். இரா. ஜவகரிடமிருந்து 'வசந்தம் வருகிறது' என்ற பெயரைக் கேட்டுப் பெற்றோம். எஸ். சி. சிவாஜியை ஆசிரியராகவும் வெளியிடுபவராகவும் கொண்டு இதழ் வெளியானது. பத்திரிகை அலுவலகம் தியாகராசு நகரில் செயல்பட்டுவந்தது. அலுவலக மேலாளராக வழக்கம்போல் மீனாட்சி சுந்தரம் பொறுப்பேற்றார். அட்டை வடிவமைப்பு, இதழ் வடிவமைப்புப் பணிகளோடு இளவேனிலின் எழுத்தும் இதழுக்குப் பொலிவூட்டியது.

இந்தச் சூழலில் பெரியகுளம் இடைத்தேர்தல் நடைபெற்றது. ஆளும்கட்சியினர் அவசர அவசரமாக 'மக்கள்நலத் திட்டங்களை' நிறைவேற்றித்தந்தனர். தெருவுக்குத்தெரு குடிநீர்க் குழாய்கள் அமைக்கப்பட்டு குடிநீர் வினியோகம் தாராளமாகச் செய்யப்பட்டது. இதன் விளைவாக, எதிர்க்கட்சி வேட்பாளர் வெற்றி பெறுவார் என்று எதிர்பார்த்திருந்த நேரத்தில் ஆளும் கட்சி வேட்பாளர் வெற்றி பெற்றதாக அறிவிக்கப்பட்டது. இதழ்த் தயாரிப்புப்பணி முடிந்து தலையங்கம் மட்டுமே எழுத வேண்டியிருந்தது. தேர்தல் முடிவு தெரிந்ததும் எரிச்சலுற்ற இளவேனில், 'இனி ஒரு எம். பி. எப்போது சாவார்?' என்று ஆவேசமாகத் தலையங்கம் தீட்டினார், 'தொகுதியில் 25 வேட்பாளர்கள் போட்டியிட்ட போதும் இறுதியில் வென்றது 26ஆவது வேட்பாளரான குடிநீர் தான்' என்று தலையங்கத்தை முடித்திருந்தார். முக்கியத் தலைகள் மண்டையைப் போட்டு இடைத்தேர்தல் வந்தால்தான் மக்களுக்குச் சில வசதிகள் கிடைக்கும் என்ற அர்த்தத்தில் எழுதப்பட்ட அந்தத் தலையங்கம் வாசகர்களின் வரவேற்பைப் பெற்ற அதே வேளையில் இதழ் வெளியான மறுநாளே காவல்துறையைப் பத்திரிகை அலுவலகத்திற்கு வரவழைத்தது. காவல்துறையின் உயரதிகாரிகள் அலுவலகத்தைச் சோதனையிட்டனர். அப்போது இளவேனில் அங்கு இருந்தார். "இதுபோன்று எழுதலாமா? நீங்கள் எந்த

அமைப்பைச் சேர்ந்தவர்கள்?” என்று காவல்துறையினர் இளவேனிலிடம் துருவித் துருவிக்கேள்வி கேட்டனர். “நாங்கள் எந்த அமைப்பைச் சேர்ந்தவர்களும் அல்ல. தொகுதியில் மக்கள் பேசிக்கொண்டதைத்தான் தலைவங்கமாக எழுதியிருக்கிறோம்” என இளவேனில் பதில் சொன்னார். வந்த காவல்துறையினர் அலுவலகத்தை இண்டுஇடுக்குவிடாமல் ஆய்வு செய்துவிட்டே புறப்பட்டுச் சென்றனர்.

‘வசந்தம் வருகிறது’ இதழுக்கு மக்கள் மத்தியில் பெருந்த ஆதரவு இருந்தது. ஆனாலும் பொருளாதார நெருக்கடியைத் தாங்கியே இதழ் வெளிவந்துகொண்டிருந்தது. பல நண்பர்கள் பண உதவி செய்து பங்குதாரர்களாகச் சேர முன்வந்தபோதும் ‘வேண்டாம்’ என்றே முடிவெடுக்கப்பட்டது. கணக்கு வைத்திருந்த கனரா வங்கியின் மேலாளர் ‘நிறுவனச் சட்டத்தின்கீழ் இதழைப் பதிவுசெய்து ஆவணங்களை அளித்தால் ஒரு இலட்சம் ரூபாய் வரையில் கடன் அனுமதிப்பதாகச் சொன்னதன் பேரில் ‘டான் பப்ளிகேஷன்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்’ என்கிற பெயரில் ஆவணம் தயாரிக்கப்பட்டது. அதனை வங்கியில் கொடுத்துப் பதிவு செய்ய எஸ். சி. சிவாஜி ஒப்புக்கொள்ளவில்லை.

இந்தச் சூழ்நிலையில் பொள்ளாச்சி நீதிமன்றத்திலிருந்து ‘வசந்தம் வருகிறது’ என்ற தலைப்பு தங்களுடையது என்று யாரோ உரிமை கோரியதன் பேரில் நோட்டீஸ் ஒன்று எங்களுக்கு வந்தது. இதழை நிறுவனச் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரவும், நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு செய்யவும் வழக்கறிஞர் எஸ். சி. சிவாஜியிடம் இளவேனில் உட்பட பலர் பேசியும் அவர் அதற்கு உடன்படவில்லை. காவல்துறை கெடுபிடிகள், பொருளாதார நெருக்கடிகள், நீதிமன்றத் தடையாணை எனப் பிரச்சினைகள் முற்ற, வெளியீட்டாளர் எதற்கும் ஒத்துவராத நிலையில் இதழ் நின்றுபோனது.

அப்போது காவல்துறை ஆணையர் அலுவலகத்தில் பணியிலிருந்த வேணுகோபால் என்னும் ராகவன் தம்பி, காவல் ஆய்வாளர் நாகராஜன், சிவ.ராமதாஸ் ஆகிய மூவரும் இணைந்து திரைப்படம் ஒன்று தயாரிக்க முற்பட்டனர். அதற்கு மீண்டிசி சுந்தரம் தயாரிப்பு நிர்வாகியாக இருந்தார். ‘மலையூர் மம்பட்டியான்’ என்னும் அந்தப் படத்தின் கதை விவாதத்தில் தொடங்கிப் படத் தலைப்புகளை எழுதுவது வரை இளவேனில் முக்கியப் பங்கு வகித்தார். அப்போது நாங்களும் அங்குச் செல்வதை வழக்கமாக்கிக்கொண்டிருந்தோம்.

அதன்பிறகு இளவேனில் அடிக்கடி டி. யு. சி. எஸ். அலுவலகத்திற்கு வந்து என்னைச் சந்தித்துவிட்டுப் போவார். விடியல் வேணுகோபால் நடத்திவந்த ‘தங்கம் பிரிண்டர்ஸ்’ அச்சகத்திலும் அவ்வப்போது சந்தித்துக் கொள்வோம். 1983-’84ஆம் ஆண்டுகளில் நான் தங்கசாலைப் பகுதியில் இருந்த கிளையில் பணியாற்றியபோதும் இளவேனில் அங்கும் வருவார். டி. யு. சி. எஸ். நிறுவனத்திற்குச் சொந்தமான கட்டிடத்தின் மேல்தளத்தில் ஒரு பகுதியில் ஒரு குடும்பம் வசித்துவந்தது. மறுபகுதி காலியாக இருந்தது. அப்பகுதியில் என்னோடு பணி செய்த ஊழியர்கள், நண்பர்கள் எனச் சுமார் 15 பேர் தினமும் மதியம் சாப்பாடு தயாரித்துச் சாப்பிட்டுவந்தோம். என்னைச் சந்திக்கவரும் நண்பர்களுக்கும் தோழர்களுக்கும் அங்குதான் சாப்பாடு. அரசால் பழிவாங்கப்பட்டு வேலை இழந்த பால்வள நிறுவன ஊழியர்கள் தங்கள் பிரச்சினைகளுக்காகப் பல்வேறு முக்கியஸ்தர்களைச் சந்தித்துப் பேசிவிட்டும், பல்வேறு தொழிற்சங்கப் பேரார்ட்டங்களில் பங்கேற்றுவிட்டும் அங்குதான் வந்து ஓய்வெடுப்பார்கள். எங்கள் தொழிற்சங்கத் தலைவர் தோழர் சி. கெ. மாதவன் அவர்கள் பல நாட்கள் அங்கு வந்து ஓய்வெடுப்பார். ‘போரணி’ இதழும்

அங்கிருந்துதான் வெளிவந்துகொண்டிருந்தது. அதன் காரணமாக சோமு அடிக்கடி அங்கு வருவார். இளவேனில் எல்லோரையும் ஒரே இடத்தில் பார்க்கமுடியும் என்பதால் அங்கு வந்து அனைவரிடமும் பேசிக்கொண்டிருப்பார்.

அங்குதான் எனக்கும் மறைந்த எனது வாழ்க்கைத் துணைவியார் லீலாவுக்கும் பழக்கம் ஏற்பட்டது. என்னைச் சந்திக்க வரும் நண்பர்களுக்கும் தோழர்களுக்கும் லீலா நன்கு அறிமுகம் ஆனார். லீலா கிறிஸ்துவ மதத்தைச் சார்ந்தவர் என்று தெரிந்துகொண்ட இளவேனில் அவரிடம், “ஆண்டவர் சிறந்தவரா? சாத்தான் சிறந்தவரா?” என்று கேட்டார். அந்தக் கேள்வியால் துணுக்குற்ற லீலா, “ஆண்டவர்தான் சிறந்தவர். சாத்தான் எப்படிச் சிறந்தவராக முடியும்?” என்றார். அதற்கு இளவேனில், “தெளிவில்லாமல் இருந்த ஆதாம்- ஏவாளுக்குத் தெளிவை ஏற்படுத்தியவர் சாத்தான். தெளிவில்லாமல் தொடர்ந்து இருக்கச் சொன்னவர் ஆண்டவர். இப்போது சொல்லுங்கள், ஆண்டவரா, சாத்தானா யார் சிறந்தவர்?” எனக் கேட்டுத் தெளிவுபடுத்திய பின்னரும் உண்மைநிலையை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்து, லீலா இளவேனிலுக்குப் பதில் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்.

இரண்டாண்டுகளுக்குப் பிறகு எங்கள் இருவீட்டரிடமும் சம்மதம் பெற்று நாங்கள் திருமணத்திற்குத் தயாரானோம். திருமணத்தை எப்படி நடத்துவது என்று இளவேனில், வேணுகோபால், வைகறை ஆகியோர் கலந்துபேசி, தோழர் சி. கெ. மாதவன் தலைமையில் பூ. சி. பாலசுப்பிரமணியன் முன்னிலையில் நடத்துவது என்று முடிவெடுத்தனர். “உளமார நேசித்தோம்; ஒன்றாய் இணைகிறோம்; அன்பு நெஞ்சங்களே, வாழ்த்த வாருங்கள்” என இளவேனில் அழைப்பிதழ் வாசகங்களை நொடியில் எழுதித்தந்தார். மறுநாளே அழைப்பிதழை வடிவமைத்து வேணுகோபாலிடம் கொடுத்துவிட்டார். அவருடைய தங்கம் பிரிண்டர்ஸ் அச்சகத்தில் அழைப்பிதழ் அச்சானது. விரைவாக விநியோகமும் செய்யப்பட்டது. திருமணத்திற்கு முதல் நாள் இரவு முழுவதும் சிவப்புக் கொடிகள் ஒட்டும் பணியைத் தோழர்கள் இணைந்து செய்தனர். இளவேனில் தலைமையேற்று அதனை நடத்திக்கொடுத்தார். தோழர்கள் இன்குலாப், இளவேனில், செம்பியன், ஆர்.ஆர். தனபால், ரங்கையன், சந்தான கிருஷ்ணன், ஏ.ஜே. சீனிவாசன் இணைப் பதிவாளர் ஆகியோர் வாழ்த்துரை வழங்க திருமணம் இனிதே நடந்தது.

டி.யு.சி.எஸ். பணியிலிருந்து நான் ஓய்வு பெற்றபோது தோழர்கள் முன்னெடுத்த விழாவில் இளவேனில் நேரில் கலந்துகொண்டு வாழ்த்தாவிட்டாலும் வாழ்த்துரை எழுதித் தந்தார்.

‘காக்கைச் சிறகினிலே’ இதழைத் தொடங்கியபோது அதில் எழுதும்படி இளவேனிலைக் கேட்டுக்கொண்டேன். அவர் மறுக்கவில்லை, சம்மதமும் தெரிவிக்கவில்லை. அது ஏன் என்று எனக்குப் பிடிபடவில்லை. எனவே, அதற்குப் பிறகு அவரைச் சந்திக்க நேர்ந்த தருணங்களில் அது குறித்து நான் எதுவும் கேட்டதில்லை, அவரும் காக்கை குறித்துப் பேசியதில்லை.

பல்வேறு திறமைகளைக் கொண்டிருந்த இளவேனில் யாருக்கும் அடிபணியாதவர், யாரிடமும் இச்சகம் பேசிக் காரியத்தைச் சாதித்துக்கொள்ளாதவர், அதேசமயம் தனது தேவைகளுக்காக உற்ற தோழர்களிடம் உரிமையோடு எதையும் கேட்கத் தயங்காதவர் என்ற மனச்சித்திரமே என் நெஞ்சில் அந்தக் கலைஞனின் நினைவாக இன்றும் நிலைத்திருக்கிறது.

கட்டுரையாளர்: ஆசிரியர், ‘காக்கைச் சிறகினிலே’

இளவேனில் சில நினைவுகள்..!

இளவேனில் மறைந்துவிட்டார். இலக்கிய உலகம் ஒரு புதுமையாளனை இழந்துவிட்டது. அவருக்கு இவ்வளவு சீக்கிரம் மரணம் நிகழும் என நான் நினைக்கவில்லை. அவர் மரணமுற்றபோது அவருக்கு வயது 70.

முதலில் என் மகன் சிற்றரசு அவர் மறைந்த செய்தியைத் தான் இணையத்தில் பார்த்ததாக என்னிடம் சொன்னார். அவர் செய்தி சொன்ன ஒரு மணி நேரத்திற்குள் திமுகழகத் தோழர் சண்முகநாதன் அவர் மறைந்த செய்தியைத் தெரிவித்தார். இது ஜனவரி 2-ஆம் தேதி (2021).

இளவேனிலின் இயற்பெயர் என்ன என்பது எனக்குத் தெரியாது. நான் அவரிடம் அதைப் பற்றிக் கேட்டதில்லை. பேரவைத் தலைவராகவும் அமைச்சராகவும் இருந்த காளிமுத்து குமுதத்தில் எழுதிய தொடரில் தமது பள்ளிக்கூட நண்பரான இளவேனிலைப்பற்றி எழுதும் போது இவர் ஓர் உபதேசியாரின் மகன் என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். அந்தக் கட்டுரையில் அவர் இளவேனில் இயற்பெயரைக் குறிப்பிட்டிருந்தார். ஆனால் அந்தப் பெயர் என் நினைவில் இல்லை.

நெருக்கடிக் காலம் சற்றுத் தளர்த்தப்பட்டிருந்த நேரம். நான் தேனாம்பேட்டையில் எல்டாம்ஸ் சாலையில் நடத்திவந்த அச்சகத்திற்கு என்னைத் தேடி நால்வர் வந்தனர். அதில் ஒருவர் மட்டுமே எனக்கு அறிமுகமானவர். அவர் வக்கீல் குமாஸ்தா இராதாகிருஷ்ணன். அவர் சீன கம்யூனிஸ்டு வெளியீடுகளை விற்று வந்தார். அவரிடம் சில புத்தகங்களை நான் வாங்கி இருந்தேன்.

இதே காலகட்டத்தில் 'சீனம் சிவந்தது' எனும் சிறுநூலையும் நான் எழுதி வெளியிட்டு இருந்தேன். சிங் என்பவர் வந்திருந்தார். அவர் பாலதண்டாயுதத்தின் உறவினர் என்று தன்னைச் சொல்லிக்கொண்டார். அடுத்து பெங்களூரில் 'தலித் வாய்ஸ்' நடத்திவந்த இராஜ சேகர ஷெட்டி. இன்னொருவர் இளவேனில்.

முதல் மூன்று பேரும் சற்று நேரத்தில் சில புத்தகளைப் பற்றிப் பேசிவிட்டு விடைபெற்றுச் சென்றுவிட்டனர். இளவேனில் மட்டும் அமர்ந்திருந்தார். அவர் தன்னைத்தானே என்னிடம் அறிமுகப்படுத்திக்கொண்டார். 'நீங்கள் அவர்களோடு வந்ததாக அல்லவா நினைத்துக்கொண்டேன்' என்றேன் நான்.

'இல்லை, நான் தனியாகத்தான் வந்தேன்' என்றார். சீனம் சிவந்தது பற்றிப் பேசினார், பேசிக்கொண்டிருந்தோம். அப்போது எனது அச்சகத்தில் 'சமரன்', 'யூத் வியூஸ்' போன்ற இதழ்கள் அச்சாகிக் கொண்டிருந்தன. அதைப் பற்றிப் பேசினார். இதற்கு முன்பு நான் அவரைச் சந்தித்தது இல்லை. ஆனால் பெரிதும் பழக்கமானவர்போல் என்னிடத்தில் பேசினார்.

அலுவலகப் பையனை அழையுங்கள், ஒரு டியும் ஒருகட்டு மங்குளூர் கணோசா பீடியும் தருவியுங்கள் என்றார். தருவித்தேன். அவர் உரிமையோடு அப்படிக் கேட்டது எனக்கு மிகவும் பிடித்து இருந்தது. இப்படித்தான் எங்கள் பழக்கம் ஆரம்பமானது.

என் அலுவலகம் வருவார். பேசுவார். செல்வார்.

அவர் 12 வயதிலேயே சென்னைக்கு வந்துவிட்டவர் என்று சொன்னார். கம்ப்யூனிஸ்டுகளுக்கே இருக்கிற பெருமிதம் அவரிடமிருந்தது. அவர் எழுத்தை, இலக்கியங்களை எங்கே, எப்படிப் பயின்றார் என்று நமக்குத் தெரியாது. பள்ளிப் படிப்போ, எந்தப் படிப்போ இல்லாமல் எழுதியவர்கள் உண்டு. கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். அந்த ரகத்தைச் சேர்ந்தவர் இளவேனில்!

நன்றாக ஓவியம் வரைவார். அட்டைப் படங்கள் போடுவார். அவை பார்ப்போரைக் கவரக்கூடிய வகையில் அமைந்திருக்கும். இவரது உரைநடை மிக அருமையாக இருக்கும். படிக்க வேண்டும் எனும் ஆர்வத்தைத் தூண்டும். அரசியல் கட்டுரைகளும் அப்படித்தான். அவரின் இலக்கிய மாத இதழ் 'நயனதாரா' 'பைண்டிங்' செய்ய என் அச்சகத்திற்கு வரும். அங்கிருந்துதான் ஏஜெண்டுகளுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும். அவர் பல ஏடுகளில் இருந்தார்; நடத்தினார். எதுவும் தொடர்ந்து நடைபெறவில்லை. அதைப்பற்றியெல்லாம் அவர் கவலைப்பட்டதில்லை.

அவர் எழுதுவதைவிட உரையாடி மகிழ்வதிலே இன்பங்கண்டார். அதில் நையாண்டியும் நகைச்சுவையும் இழையோடும், என்னைப் பொருத்தவரை அவர் எழுதியது குறைவே. நிரம்ப எழுத வாய்ப்புக் கிடைத்தும் அதனை அவர் பயன்படுத்தவில்லை. இன்னும் சொல்வதென்றால் சிலவற்றை அவர் தட்டிக்கழித்தார். வந்த சில வாய்ப்புகளையும் அவர் தொடர முடியாதவராக இருந்தார்.

என்னை அவர் சந்தித்தபோதே திமுகவின்பால் அவருக்கு ஓர் ஈர்ப்பு இருந்தது. க.சுப்புவை ஆசிரியராகக் கொண்டு நான் நடத்திவந்த நக்கீரனை ஒரு குழுவாக இருந்து கொண்டுவந்தோம். அந்தப் பத்திரிகையின் நிர்வாக ஆசிரியராக நான் இருந்தேன். அந்த நக்கீரனுக்கு அட்டைப்படம் இளவேனில். என் அச்சகத்தில் அச்சுக்கோர்க்கப்பட்டு 'பிளானா'வை எடுத்து சுதேசமித்திரனில் நக்கீரனை அச்சிட்டோம். நல்ல வரவேற்புக் கிடைத்தது. நாங்கள் அதனை திமுகவார ஏடாக நடத்தவில்லை. கலை, இலக்கியம், அரசியல் வார ஏடாக நடத்தினோம். இதில் இளவேனிலின் ஆலோசனை, பங்களிப்புகள் அதிகமாக இருந்தன. அந்த இதழ்கள் சிலவே வெளிவந்தன.

ஒருநாள் காலை 11.00 மணி இருக்கும். என் அச்சகத்தில் ஒருவர் என்னோடு வந்து பேசிக்கொண்டு இருந்தார். அவர் 'கியூ' பிராஞ்சைச் சேர்ந்த போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர். அவர்கள் எல்லாம் 'மப்டி'யில்தான் இருப்பார்கள். 'சமரன்' ஏட்டிற்கு நான் அச்சிடுபவர், ஆதலால் அது சம்பந்தமாக விசாரித்தார். அந்தச் சமயத்தில் இளவேனில் அங்கு வந்தார். வந்து இருப்பவர் யார் என்று அவருக்குத் தெரியாது. ஆனால் இளவேனில் 'போலீஸ் ஏதாவது உங்களைத் தேடி வந்தார்' என்று கேட்டுவிட்டார். எனக்குத் 'திக்' என்றது. என்ன இவர் ஒரு ஆள் அவருக்கு அடையாளம் தெரியாமல் இருக்கிறபோது இப்படிப் பேசிவிட்டாரே என்று எனக்குக் கவலையாக இருந்தது.

கியூ பிராஞ்சு அதிகாரியோ என்னைப் பார்த்து 'யார் இவர்?' என்று கேட்டார். 'எனக்கு வேண்டியவர்தான்' என்று கூறி 'நீங்கள் உங்கள் வேலையைப் பாருங்கள்' என்றேன். அதை அவர் பெரிய விவாதப்பொருளாக ஆக்கிவிட்டார். இளவேனில் வந்தவர் யார் என்று புரிந்துகொண்டிருவிட்டார்.

என்னைப் பார்த்து இளவேனில் அதிகாரியிடம் சொன்னார், 'இவர் சமரன் அச்சடிக்கிறவர்; சட்டப் பூர்வமாக டி.க்ள. ரேஷன் வாங்கியுள்ள பத்திரிகையைத்தான் இவர் அச்சிட்டு அதற்கான கூலியைப் பெற்றுக்கொள்கிறார். இப்போது அநேகமாக 3ஆவது இதழ் அச்சிடப் போகிறார் என்று நினைக்கிறேன். இந்த இதழ் அச்சிட்டால் போலீஸ் தொந்தரவு இருக்கும் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே போலீஸ் எதுவும் வந்ததா? என்று நான் கேட்டேன்' என்றார். 'நீங்கள் யார் உங்கள் பெயர் என்ன? என்று நான் தெரிந்து கொள்ளலாமா?' என இளவேனிலைப் பார்த்து அந்த அதிகாரி கேட்டார்.

'அவர்தான் சொல்லிவிட்டாரே எனக்கு வேண்டியவர் என்று! என் பெயரை உங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை' என்றார். நான் உடனே அதிகாரியைப் பார்த்து 'வேறு ஏதாவது கேட்க வேண்டுமானால் கேளுங்கள் சார். எனக்கு அச்சகப் பணிகள் இருக்கின்றன' என்றேன். 'ஒன்றுமில்லை. பிறகு வந்து பார்க்கிறேன்' என்று இளவேனிலை முறைத்துப் பார்த்துக்கொண்டே அந்த அதிகாரி என் அச்சகத்தை விட்டு வெளியேறினார்.

எஸ்.வி.ஆரின் மேற்பார்வையில் பரிமாணம் சில இதழ்கள் என் அச்சகத்தில் அச்சாகிவந்தன. யூத்வியூஸ் மாத இதழும் அச்சாகி வந்தது. இரண்டு அணியினரும் அச்சகத்திற்கு வருவார்கள். பணிகளை எனக்குத் தருவார்கள். புரூப் திருத்தித் தருவார்கள். அச்சகத்தின் ஒரு பகுதியில் தெருவையொட்டி முன்புறமாக டியூசிஎஸ் தொழிற்சங்கத்திற்கென்று ஒரு அறை எடுத்து இருந்தார்கள். அந்த அறையில் அமர்ந்து பத்திரிகைக்காரர்கள் புரூப் திருத்துவார்கள்.

ஒருநாள் பரிமாணம் குழுவினர் எஸ்விஆரிடம் அமர்ந்து அந்த அறையில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆந்திராவைச் சேர்ந்த மூன்று இளைஞர்கள் அங்கே இருந்தார்கள். இவர்கள் தம்மைப் புரட்சிகர இளைஞர் அணியினர் என்று சொல்லிக்கொண்டார்கள். அவர்கள் தெலுங்கும் ஆங்கிலமும் பேசினார்கள். அவர்கள் எஸ்விஆருக்குத் தெரிந்தவர்கள். அந்த அறைக்குள் இளவேனில் நுழைந்தார். நான் அவரை வரவேற்றேன். அறையில் இருந்தவர்களை ஒரு நோட்டம் விட்டார். அவரை ஒருவரும் வரவேற்கவில்லை. அவர் அதற்குக் கவலைப்படவில்லை.

"என்னங்க உங்கப் பேரு வே. ஆணைமுத்து, எஸ். வி.ஆர். கூட நீங்களும் ஒரு கூட்டத்திலே பேசப் போறதா போட்டு இருக்கு. எலக்டிரிக் டிரெயினில் போஸ்டர் ஒட்டி இருக்காங்க" - என்று என்னைப்

பார்த்து இளவேனில் சொன்னார். “ஆமாங்க... சிங்காரவேலர் பற்றிப் பேசணும்னு சொன்னாங்க ஓத்துகிட்டேன்” என்றேன்.

“யார் என்றார்” இளவேனில். அந்த ஆந்திரத்து தோழர்களைக் காட்டி ‘இவர்கள்தான்’ என்றேன். ‘நீங்க திமுக-காரர். அவர்கள் எஸ்விஆருடன் சேர்ந்து தன்னைக் கம்யூனிஸ்டுகள் என்று சொல்லிக் கொள்கிறவர்கள். நீங்கள் அந்தக் கூட்டத்தில் கலந்து கொள்ளாமல் இருப்பது நல்லது’ என்றார்.

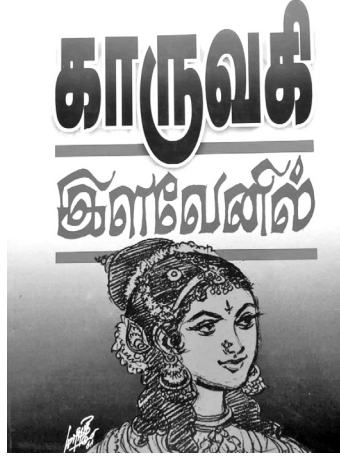
இப்படி இளவேனில் கூறியவுடன் எஸ்விஆர் அது தொடர்பாகப் பேசினார். பேச்சு வளர்ந்தது. சிறு சண்டையாயிற்று. இறுதியில் இளவேனில் ‘நீங்கள் எல்லாம் சிஐஏ ஏஜெண்டுகள்’ என்று சொல்லிவிட்டார். எஸ்விஆர் அதற்கு வருத்தம் தெரிவிக்கக் கோரினார். வருத்தம் தெரிவித்தார் இளவேனில்.

விளம்பரம் செய்யப்பட்ட கூட்டம் எந்தக் காரணத்தினாலோ கடைசியில் நடைபெறாமல் போயிற்று. இதை நான் எழுதும்போது எஸ்விஆர் இருக்கிறார். ஆனைமுத்துவும் இருக்கிறார். இளவேனில் சில சமயம் இப்படிப்பட்ட சர்ச்சைகளை ஏன் தொடங்குகிறார் என்றே நமக்குத் தெரியாது.

இளவேனில் அலாதியான கற்பனை வளமிக்கவர். மார்க்ஸ், எங்கெல்ஸ், லெனின், ஸ்டாலின், மாவோ போன்ற நிஜப் பாத்திரங்களை விளக்கும்போதுகூட அவர்களோடு இருந்து அந்த சம்பவத்தைக் காட்சிப்படுத்திச் சொல்வதுபோல நிகழ்வுகளைச் சொல்லுவார். இது இளவேனிலுக்கு மட்டுமே சாத்தியமானது என்பது என் கணிப்பு. அதனால் இவரைச் சிறந்த படத் தயாரிப்பாளர்களோடு இணைத்துவிட வேண்டும் என்பது என் ஆசை. இவரின் கற்பனை ஒரு கருத்தியலைத் திரையில் எடுத்துவைக்க உதவக்கூடும். ஆகவே இவரை ஒரு முறை அரங்கண்ணலிடம் கூட்டிச் சென்றேன். அறிமுகப்படுத்தினேன். ‘நம்நாடு பேசுகிறது’ எனும் இதழினை என்னை வெளியிட்டாளாகப் போட்டுத் தொடங்கினார் அரங்கண்ணல். இளவேனிலை அந்த இதழிலும் நான் எழுத வைத்தேன்.

அரங்கண்ணல் இளவேனில் எழுத்துகளை வெகுவாகப் பாராட்டினார். “நீங்கள் என்ன செய்து கொண்டு இருக்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டார் அரங்கண்ணல். “எழுத்துதான் எமக்குத் தொழில்” என்றார் இளவேனில். ‘நம்நாடு பேசுகிறது’ இதழும் ஐந்தாறு இதழ்களிலேயே நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது என்றாலும் கொஞ்சநாளர் அரங்கண்ணலிடம் சென்று வந்து கொண்டிருந்தார் இளவேனில்!

‘காருவகி’ இளவேனில் எழுதிய வரலாற்று நவீனம். இந்நூலை என்னைத் திறனாய்வு செய்யுமாறு இளவேனில் கேட்டுக்கொண்டார். அதற்கான நிகழ்ச்சி அண்ணாசாலை பாவாணர் அரங்கில் நடைபெற்றது. குறிப்புகளோடு ஒன்றரை மணிநேரம் நான் அந்நூலைத் திறனாய்வு செய்தேன். இளவேனில் மகிழ்ச்சி அடைந்தார். ‘காருவகி’ எனக்கு மிகவும் பிடித்து இருந்தது. அந்நூலை எடுத்துக் கொண்டு போய் கலைப்புலி தானுவிடம் கொடுத்தேன். இளவேனிலைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொண்டேன். ‘அவரைப் பற்றி கலைஞரும்’ என்னிடத்தில் சொல்லி இருக்கிறார் அண்ணே, என்று சொல்லிவிட்டு, “ ‘காருவகி’ போன்ற நாவல்களைத் தயாரிக்க பணச் செலவு நிறைய ஆகும் அண்ணே” என்றார். ‘அந்தத் திறமை உங்களுடையது’ என்று கூறி நான் விடைபெற்றேன். இளவேனிலை கலைப்புலி தானு அழைத்துப் பேசியதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் அவரிடத்திலே கலைஞரும் நானும் இளவேனில் பற்றி எடுத்துரைத்திருந்தோம்.

1989-91 கலைஞர் முதலமைச்சர். நான் அவரது ‘சாரப்பள்ளம் சாமுண்டி’ எனும் குறுநாவலை நாட்டிய நாடகம் ஆக்க வேண்டும் என்று விரும்பினேன். அதற்கான ஒப்புதல் கடிதத்தைக் கலைஞர் எனக்குத் தந்தார். ‘ஓர் உளியின் ஓசையிலே..’ என்று சாரப்பள்ளம் சாமுண்டியின் தலைப்பைக் கலைஞர் மாற்றி இருந்தார். தமிழ்நாடு இயல் இசை நாடக மன்றம் அதற்கான உதவியைச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டிருந்தேன். பணஉதவிப்பெற ஒத்திகையெல்லாம் நடத்திக் காட்டினேன். ரூ.40,000 செலவு செய்ததற்கு இயல் இசை நாடக மன்றம் ரூ.2000/-தான் எனக்கு முன்பணமாக வழங்கி இருந்தது. அரங்கேற்றம் நடப்பதற்குள் 1991 ஜனவரியில் ஆட்சிக் கவிழ்ப்பு நடைபெற்றது.

பின்னர், இதே ‘ஓர் உளியின் ஓசையிலே...’ கதையைத் திரைப்படமாக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இளவேனிலுக்குக் கிடைத்தது. படத்தை இளவேனில் இயக்கினார். படம் வெற்றி பெற்றது என்று சொல்ல முடியாது. எனினும் ஓரளவுக்குப் பணம் இளவேனிலுக்குக் கிடைத்தது என்று கேள்விப்பட்டேன்; மகிழ்ந்தேன். நான் அரங்கேற்ற முடியாத நாட்டிய நாடகத்தை இளவேனில் திரைப்படமாக்கக் கூடிய வாய்ப்பு அவருக்குக் கிடைத்தது.

கலைஞருக்கு இளவேனில் மீது ஓர் ஈர்ப்பு

இருந்தது. அதனால்தான் அவரைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள கலைப்புலி தானுவிடம் கேட்டுக்கொண்டார். “ஓர் உளியின் ஓசையிலே...” திரைப்படமாக்க ஒருவர் முன்வந்தபோது அப்படத்தை இயக்குகின்ற வாய்ப்பை இளவேனிலுக்குத் தருவதில் அவர் நிறைவடைந்தார். இன்னும் இளவேனில் அந்தத் துறையில் புகழ்மைய வேண்டும் என்று கலைஞர் விரும்பினார். கலைஞர் மாக்ஸிம் கார்க்கியின் தாய் நாவலைக் கவிதைகளாக வடித்தபோது கார்க்கியின் உள்மனதை கலைஞருக்குத் துணை நின்று எடுத்துரைத்தவர் இளவேனில்!

முதல் முறையாகக் கலைஞரை இளவேனில் சந்தித்ததை கலைஞர் என்னிடம் சொன்னார். ‘அரசு, அவரை உங்களுக்குத் தெரியுமா?’ என்று கேட்டார். ‘நன்றாகத் தெரியும்’ என்றேன். அப்போது, ‘எனக்கு வணக்கம் கூறி வந்து அமர்ந்தவுடன் இங்கே ‘ஆஷ்டிரே’ இருக்குமா? என்று இளவேனில் கேட்டார்?’ - என்றார் கலைஞர்.

‘புகைக்கிற பழக்கம் உள்ளவர். உடனுக்குடன் புகைக்க வேண்டும் எனும் உந்துதல் உடையவர் அவர். அதனால் கேட்டிருப்பார் அண்ணை’ என்றேன் நான். அவர் எந்தக் கருத்தில் என்னிடம் அதைச் சொன்னார் என்று தெரியவில்லை. ஆனால் எனக்கு ஒன்று பட்டது. இளவேனிலின் ‘தோழமை உணர்வு’ கலைஞர் வரை சென்றுவிட்டது என்பதை நான் உணர்ந்தேன்.

இளவேனில் நூலொன்றின் வெளியீட்டு விழா, இப்போது கலைஞர் கருவூலம் இருக்கிற இடத்தில் நடைபெற்றது. அவ்விழாவில் வரவேற்றுப் பேசிய இளவேனில் கலைஞரை லெனினுக்கு ஒப்பிட்டுப் பேசினார். அவர் அப்படிப் பேசும்போதே கலைஞர் தமது உரையில் அதனை மறுத்துப் பேசுவார் என்று நினைத்தேன். அவ்வாறே கலைஞரும் ‘என்னை இளவேனில் மாமேதை லெனினுக்கு ஒப்பிட்டுப் பேசினார், எனக்கு அந்தத் தகுதி இல்லை’ என்று பதிலுரைத்தார்.

இளவேனில் சில சமயம் உணர்ச்சிகளின் உச்சத்திற்குச் சென்று பாராட்டுவதும் விமர்சிப்பதும் உண்டு என்பதற்கு உதாரணங்கள்தான் கலைஞர் பற்றிய லெனின் பேச்சும், எஸ்.வி.ராஜதுரையை சிஐஏ-வின் ஆட்கள் என்று கூறியதுமாகும். ஆனால் அவரின் நோக்கம் மற்றவரைக் காயப்படுத்த வேண்டும், தூக்கிப்பேச வேண்டும் என்பதில்லை. என்ன நினைக்கிறாரோ அதைப் பேசிவிடுகிற பண்பு அவ்வளவுதான்! வேறு அதில் ஒன்றும் இருக்க முடியாது.

நான் ‘சங்கொலி’ ஏட்டின் பொறுப்பாசிரியராகச் சுமார் 11 ஆண்டுகள் இருந்தேன். அது மறுமலர்ச்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அதிகார பூர்வ வார ஏடு. ஏட்டைக் கொண்டுவர எனக்கு உதவியாக வைகறைவாணன், கவிஞர் பல்லவன் போன்றோர் இருந்தனர். கவிஞர் பல்லவன் இளவேனிலின் உற்ற நண்பர். அவர் இளவேனிலை அழைத்துக்கொண்டு சங்கொலி அலுவலகம் வருவார். நான்

இளவேனிலுக்கு வைகோ-வை அறிமுகப்படுத்த விரும்பினேன். இளவேனிலும் அதற்கு இசைந்தார். ஒருமுறை கூட அவர்களின் சந்திப்பை ஏற்படுத்தித் தர என்னால் முடியவில்லை.

வைகோ சங்கொலி வார ஏட்டில் எனக்கு மிக அதிக அதிகாரத்தை வழங்கி இருந்தார். வார ஏடும் விறுவிறுப்பாக நடந்து வந்தது. இளவேனிலுக்கு வைகோவைப் பார்ப்பதற்குத்தான் சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்தித் தரமுடியவில்லை. ஆயினும் அவரைச் சங்கொலியில் எழுத வைத்தேன். இளவேனிலை எழுத வைப்பது அவ்வளவு சாமன்யமான காரியமில்லை. நான் எழுத வைத்தேன். அதற்குரிய சன்மானத்தையும் தரச் செய்தேன்.

இளவேனிலைக் கட்டுரை கேட்டால் எந்தக் கட்டுரையாக இருந்தாலும் வீட்டிற்குச் சென்று எழுதிக்கொண்டு வருவதைத்தான் வாடிக்கையாகக் கொண்டிருந்தார். பத்திரிகை அலுவலகத்திலேயே உட்கார்ந்து எழுதித்தந்து நான் பார்த்ததில்லை. முரசொலி நாளேட்டிலும் தொடர் கட்டுரைகளை அப்படித்தான் எழுதினார். தலையங்கம் போன்றவற்றை எழுதித் தருவதில் அவர் விருப்பம் காட்டியதில்லை.

கார்க்கிக்குப் பிறகு சில ஏடுகளில் அவர் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். ‘பெரியார் நாடு’ ஏட்டிற்கு ஆசிரியராக இருந்தார். நந்தன் மாத இதழுக்கு இரண்டு ஆண்டுகள் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். திமுக ஆதரவு ஏடாக ‘அங்குசம்’ என்றொரு இதழைக் கொண்டுவந்தார். பெரியாரின் குடியரசு இதழை நினைவூட்டும் விதமாக அவ்விதழின் பெயரில் ஓர் இதழைக் கொண்டு வந்தார். இளவேனிலின் எந்தவொரு இதழும் நீண்டகாலம் வந்ததில்லை. அது அவரின் குறையில்லை. ஏதாவது இடர்பாடுகள் உண்டாகித் தடைகள் ஏற்பட்டுவிடுகின்றன. அப்படியொரு வழமை அவருக்கு வாய்த்தது.

இளவேனில் பொருளையொட்டி மிக ஆழமாகவும் அழகாகவும் கேட்போரைப் பிணிக்கும்படியாகவும் மேடைகளில் பேசக் கூடியவராகத் திகழ்ந்தார். என் தலைமையிலேயே அப்படி ஒரு நிகழ்வு நடைபெற்றது. 1987இல் அந்நிகழ்வு பாவாணர் அரங்கத்தில் நடைபெற்றது. அது ‘மானுடம் பற்றி’ எனும் தலைப்பிலான கருத்தரங்கு. பாவல் சங்கர் ‘உலகாயதா’ எனும் அமைப்பின் சார்பாக அந்நிகழ்ச்சியை நடத்தினார். அவ்வாய்வரங்கில் பல்வேறு தலைப்புகளில் மார்க்சிய அறிஞர்கள் பேசினர். ‘மனிதனும் கலையும்’ எனும் தலைப்பில் இளவேனில் பேசினார்.

“நிஜவாழ்வை விட கலைவாழ்வில் புனைவு இல்லாமல் இருக்க முடியாது. நிஜத்திற்கும் கலைவாழ்வுக்கும் மனிதன் வேறுபாடு தெரியாமல் வளர்ந்துவிடவில்லை. புனைவுகளால் மனிதன் புலன்களின் ‘ஸ்பரிசத்தை’ மகிழ்ச்சியாக, துன்பத்தை மறந்து ரசிக்கிறான். நிஜம் அங்கே தோற்றுப் போனாலும் மனிதனுக்கு அது மகிழ்ச்சியை அளிக்கிறது. அதுதான் கலையின் அந்தரங்கம். கலை

மனிதன் மகிழ்ச்சியோடு வாழ்வதற்காக எனும்போது கலை கலைக்காகவே எவ்வாறு சாத்தியப்படும்?”

இந்தக் கூட்டத்தை ஏற்பாடு செய்த பாவல் சங்கர் இளவேனிலின் இறப்புக்கு வந்திருந்ததாக என் மகன் சிற்றரசு சொன்னார். என்னால் ஈமத்தில் கலந்துகொள்ள முடியவில்லை. இளவேனில் பேச்சின் அடிநாதம் என் நினைவுகளில் ஆழமாய்ப் பதிந்து போனவைகளைத்தான் இப்போது எழுதுகிறேன். மனிதனும் கலையும் பற்றி அவர் பேசியதைவிட நான் நடத்திய மற்றொரு நிகழ்ச்சியில் 'இலக்கியம் பிரச்சாரம் மட்டும் செய்யக்கூடாது. அது போர்க் கருவியாகவும் இருக்க வேண்டும்' என்றும் பேசினார்.

இராவணகாவியத் தொடர் பொழிவு நிகழ்ச்சிகளை மாதம் ஒரு சொற்பொழிவாக நான் நடத்திவந்தேன். தொடர் சொற்பொழிவாளர் சிலம்பொலி செல்லப்பன். ஒவ்வொரு நிகழ்வுக்கும் ஓர் இலக்கியவாணரைத் தலைமை தாங்கச் செய்தேன். ஒரு முறை இளவேனிலைத் தலைமை ஏற்க அழைத்தேன். அதுபோதுதான் இலக்கியம் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பது குறித்து மிகுந்த ஆவேசமாகப் பேசினார்.

இராவண காவியத் தொடர் சொற்பொழிவு நிகழ்ச்சியை நான் ஏற்பாடு செய்ய ஒரு காரணம் இருந்தது. இராவண காவியம் இயற்றிய புலவர் சூழ்ந்தைக்கும் குத்தாசி குருசாமிக்கும் அது நூற்றாண்டு விழா நேரமாகும். யாரும் கொண்டாட முன்வரவில்லை. பேராசிரியர் க.அன்பழகனைக் கொண்டு இருவரின் படத்தைத் திறந்துவைத்தும் தொடர் சொற்பொழிவைத் தொடங்கிவைத்தும் சிறப்புரையாற்றச் செய்தேன். புலவரின் படத்தையும் குத்தாசியாரின் படத்தையும் இளவேனில் வரைய வேண்டும் என்று விரும்பினேன். ஆனால் அவரோ ஓவியர் மாருதியைப் பரிந்துரை செய்தார். அதற்காகக் கவிஞர் பல்லவனை அழைத்துக்கொண்டு இளவேனில் என் வீட்டிற்கு வந்து மாருதியிடம் அழைத்துச் சென்று அந்த ஓவியத்தை வரையச் செய்தார். எப்படியோ தொடக்க விழா ஃபிலிம் சேம்பரில் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது.

நான் அச்சகம் நடத்திவந்த நாள்களில் எவராவது ஒரு முக்கியத் தோழரோடு வருவார். உரையாடுவார். வீட்டிற்கும் வருவார். அதேபோல மார்க்கிய அறிஞர் சோதிப் பிரகாசம் இல்லத்திற்கும் வருவார். அங்கே எஸ்.கண்ணன் இருப்பார். பேச்சு 'யுத்தம்' நடைபெறும். சோதிப் பிரகாசம் கவிஞர்களை, கதை எழுதுபவர்களைக் கடுமையாக விமர்சிப்பார். கதை, கவிதைகள் கொள்கைகளை வளர்ப்பதற்குப் பதிலாக அவை நீர்த்துப் போகச் செய்கின்றன என்கிற கொள்கை உடையவர் சோதிப்பிரகாசம். ஆகவே அவர் கதை, கவிதைகளைச் 'சாராயம்' என்பார். ஆனாலும் இளவேனிலின் எழுத்துகளில் சோதிப்பிரகாசத்திற்கு ஒரு மயக்கம் இருந்தது. தனது நூல்களில் இளவேனிலை அவர் விமர்சனம் செய்தும் எழுதி இருக்கிறார். இருப்பினும் 'சபை'

கூடிவிட்டால் தேநீர், உப்பு பிஸ்கட், சிகரெட், பீடி சகிதம் நீண்ட உரையாடல் உலகைச் சுற்றும். இந்தத் திண்ணையில் நானும் இடம் பெற்று உரையாடுவது உண்டு.

அடுத்த 'சபை' சின்ன குத்தாசியின் அறை. மாலை தொடங்கி இரவு 11.00 மணிவரை நடைபெறும். இந்தச் 'சபை'யில் எல்லா இயக்கங்களும் வந்துபோகும். அங்கே விவாதிக்காத பொருள்கள் எதுவும் இல்லை. எல்லா வகையான தோழர்களும் பத்திரிகையாளர்களும் வருவார்கள். இங்கே பேதமுமில்லை. இந்தச் சபையில் அவரவர் கருத்தை எடுத்துச் சொல்லலாம். சாப்பிட தின்பண்டங்களுக்குக் குறைவு இருக்காது. ரொம்பவும் பசித்தால் சின்ன குத்தாசி தஞ்சாவூர் பட்சணக் கடைக்குச் சென்று சிறுண்டி வாங்கித் தருவார். இந்த கடையில் இளவேனில் கலந்துகொண்டால் கலகலப்புக்குப் பஞ்சமே இருக்காது. சில போது 'வாய்ச்சண்டையும்' நடக்கும்.

சின்னக் குத்தாசியின் மரணத்திற்குப் பிறகு அவர் பெயரால் ஒரு அறக்கட்டளையை நக்கீரன் கோபால் தொடங்கினார். அதில் நான், இரா.ஜவகர் போன்றோர் உறுப்பினர்கள். அந்த அறக்கட்டளையின் சார்பில் மூன்று பத்தாயிரம் ரூபாய் பரிசுகளும் வாழ்நாள் சாதனையாளர் பரிசு ரூபாய் ஒரு இலட்சமும் ஆண்டுதோறும் வழங்கினோம். இளவேனிலுக்கு ஏதாவது செய்தாக வேண்டும் என்கிற உந்துதலில் ரூபாய் ஒரு இலட்சம் வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருதினை சின்ன குத்தாசி அறக்கட்டளைச் சார்பாக நானும் இரா.ஜவகரும் முன்மொழிந்தும் வழிமொழிந்தும் பெற்றுத் தந்தோம்.

டிசம்பர் (2020) இரண்டாவது வாரத்தில் என்னை வந்து சந்திப்பதாகத் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டார். 'உங்கள் ரூமில் இருப்பீர்களா, பாக்கலாம்பூ நினைக்கிறேன்' என்றார். 'வாருங்கள் உங்களுக்காகத்தான் வரவேண்டி இருக்கும். கொரோனாவினால் நான் அறைக்கு - அதாவது அலுவலகத்திற்கு செல்லவில்லை' என்றேன். 'அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லைங்க. நான் முகக்கவசம் எல்லாம் போடறது இல்லை. நான் 5.00 மணிக்கு வரேன்' என்றார்.

மீண்டும் தொலைபேசி போட்டு 'நானை வருகிறேன்' என்றார். இறுதிவரை வரமுடியாமல் ஆகிவிட்டது. கடைசி நாள்களில் தொலைபேசி உரையாடல்கள் மட்டுமே அவருக்கும் எனக்கும் நடந்தன. தோழர் ஜவகரின் மனைவி மறைந்ததைப் பற்றியும் வருந்தி என்னிடம் பேசினார்.

எவரையும் கவர்ந்துவிடும் இயல்புள்ள இளவேனில் இன்று நம்மிடையே இல்லை. அவரோடு உரையாடிய நினைவுகள், அவருடைய பேச்சை செவிமடுத்த நினைவுகள், அவருடைய எழுத்துகளைப் படித்த நினைவுகள் நாம் இருக்கும் வரை நம்மோடு இருக்கவே செய்யும்.

கட்டுரையாளர்: திராவிட இயக்க ஆய்வாளர்

இளவேனில் என்றோர் புயல் பறவை

இளவேனிலோடு ஏற்பட்ட தொடர்பை என் கவிதையும் நானும் என்றும் மறக்க முடியாது. எழுபதுகளில், கனலும் புனலுமாக அறிமுகமான அவர் செதுக்கியெடுத்த சொற்களில் பேசுவார். கவிதையாகப் பேசுவார். மின்னலடிக்கும் விமர்சனங்களுக்கு இடையே கிண்டல் பிசையும் கேலித் தெறிப்புகளுக்கும் பளீரடித் தொகுப்புகளுக்கும் பஞ்சம் இருக்காது. அவர் இலக்கியத்துக்கு மார்க்சிம் கார்க்கி வழிகாட்டி என்றால் அரசியலுக்கு வி.பி.சிந்தன் நெறிகாட்டி என்று சொல்லலாம். கார்க்கி என்ற பெயரில் அவர் நடத்திய ஏடு பரவலாக வாசகர்களைச் சென்றடைந்தன. விவிலியச் சாயலோடு கவிதை கொப்பளிக்கும் அவர் எழுத்து நடை எவரையும் ஈர்த்து அப்படி எழுத வேண்டும் என்னும் ஆசையில் உந்திவிடும். அப்படி ஒரு தனித்தன்மை அவரிடம். அவருடைய கவனத்தைப்பெற்ற வாசகர்கள், எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள் பலர். கவிஞர்களில் இன்குலாபும் நானும் முக்கியமான இடத்தில் இருந்தோம்.

அப்பொழுதெல்லாம் மாணவப் பருவத்தில் இருந்த சந்துரு (இப்போது ஓய்வுபெற்ற நீதிநாயகம்), முற்போக்கு எண்ணங்களோடு உலவிவந்த இந்து ராம் ஆகியோர் எங்கள் புதுக்கல்லூரித் தமிழ்த்துறைக்கு இன்குலாபைப் பார்க்கும் பொருட்டு வருவதுண்டு. சில நேரங்களில் பொதுவுடைமைக் கட்சித் தலைவர் வி.பி. சிந்தனும் அவர்களோடு வருவார். இளவேனில் இல்லாமலா? அந்த எழுபதுகளில் அடக்குமுறையும் ஒடுக்குமுறையும் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டிருந்த நெருக்கடி நிலை அச்சுறுத்தல்களை எவரும் எளிதில் மறந்திருக்க முடியாது.

கார்க்கி, சிகரம், மனிதன் போன்ற முற்போக்கு ஏடுகளில் கொடுமைகளுக்கு எதிரான சீற்றம் செந்தழலாக எரிந்து கொண்டிருந்தது. இளவேனில், இன்குலாப் கவிதைகளையும் என் கவிதைகளையும் கார்க்கியில் தொடர்ந்து வெளியிட்டு வந்தார். என் கவிதைகள் கடப்பை காந்தம்மா, திராவகத்தெளிப்பு, வெள்ளிக்கிழமை, போன்ற பல கார்க்கியில் வெளிவந்து பெரிய வாசிப்பு வட்டத்தில் அதிர்வலைகளை உண்டாக்கின. வெள்ளிக்கிழமை என்ற கவிதைக்குக் கருப்பொருள் வழங்கியவரும் நயனதாரா என்ற கவிதைக்கான வரலாற்றுக் குறிப்பு வழங்கியவரும் இளவேனிலே. தோணி வருகிறது, தீவுகள் கரையேறுகின்றன என்னும் இரு தொகுப்புகளில் காணப்படும் பல கவிதைகள் நெருக்கடிக்கால நெருப்புப் படைப்புகளே.

அண்மையில், இங்கும் ஒரு பூ மலரும், இருளைக் கிழித்தொரு புயற்பறவை என்னும் இரண்டு நூல்களை மிக மகிழ்ச்சியாக எனக்கு அனுப்பி வைத்திருந்தார். இவற்றுள் முதலில் நான் குறிப்பிட்டுள்ள நூல் ஒரு புதினம். மார்க்சியக் கோட்பாட்டுத்தளத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு

புணையப்பட்டது. வேகமும் விறுவிறுப்புமான நடையில் கவித்துவம் கனலும் மொழியில் வடிவமைக்கப்பட்டது. இளவேனிலைத் தந்தைமைப் பாசத்தோடு அன்புகாட்டி நெறிப்படுத்திய வி.பி.சிந்தன் இப்படைப்பில் மிக முக்கியமான பாத்திரத்தை ஏற்று, கதையை இயக்குவதோடு இளவேனிலையும் இயக்கியிருக்கிறார்.

சிகரம் செந்தில்நாதன், பாரதி விசயன், வேணுகோபால், இன்குலாப், தணிகைச்செல்வன் என்று இளவேனிலின் தோழமைக்கு உரியவர்கள் பலரும் கதைக்குள் வருகின்றனர். கதைகளிலும் கற்பனைகளிலும் கூட இளவேனிலுக்கு அவருடைய தோழர்களைப் பிரிந்திருக்க முடியாதுதான். கார்க்கியில் வெளிவந்த என்னுடைய சாராயக்கடையும் சன்மார்க்க சங்கமும்' கவிதை இப்புதினத்தில் ஒரு முக்கியமான இடத்தில் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அப்பக்கத்தின் அடிப்பகுதியில் மகாகவி ஈரோடு தமிழன்பன் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். அதை நான் கவனிக்காமலே நூலைப் படித்து முடித்துவிடுவேனோ என்கிற அக்கறையில் தொலைபேசியில் அழைத்துச் சொன்னார். ஏன் அப்படிக்குறிப்பிட்டீர்கள்? வேண்டாமே என்றேன்.

யார் என்ன நினைத்தால் எனக்கென்ன? உண்மையைத்தான் குறிப்பிட்டுள்ளேன். பாரதியை மையமாக வைத்து ஒரு நாவல் இப்போது எழுதிக்கொண்டிருக்கிறேன். அது முடிந்ததும் உங்களைப் பற்றி எழுதுவேன் என்றார். சரி, இருக்கட்டும். உங்கள் நாவல்பற்றிச் சொல்லுங்கள் என்றேன். என் உயிர் நின்னதன்றோ' என்பது தலைப்பு.

பாரதி மிக இளம் வயதில் ஓர் இளம்பெண்ணிடம் காதல் வயப்பட்டு மனத்தைப் பறி கொடுத்ததாகக் காட்டும் அவர் சுயசரிதை அடிப்படையில் கதையை எழுதப்போகிறேன் என்றார். தோழர் என்ற சொல்லே தன்னோடு அதிகம் பழகிய தோழரை இழந்துவிட்டது. எங்குப் போய் ஆறுதல் காணும்?

இலக்கியம் அவர் கைகளிலிருந்து பெற்றுக் கொண்ட அளவுக்கு எதையும் அவருக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கவில்லை; குறைந்த அளவு வசதியுள்ள வாழ்க்கையைக்கூட. அதனால் அவருக்கு வாழ்க்கை மீது வெறுப்போ பகைமையோ உண்டானதில்லை. தோழர்களை, தேநீர்க் கோப்பைகளை அனுப்பி வைத்த நேரங்களை அவர் முத்தமிட்டு வரவேற்பதில் நிறைவு கண்டவராகவே இருந்தார். ஆனால் அவர் வாழ்ந்திருக்க வேண்டிய மீதமான நாள்கள் அவர் எழுதாமல் போன எழுத்துகளை எப்போதும் தேடிக்கொண்டேதான் இருக்கும்; நெஞ்சில் நிறைவு காண முடியாமல்.

கட்டுரையாளர்: கவிஞர், எழுத்தாளர், பேராசிரியர்
(பணிநிறைவு)

மார்க்சியத்திலிருந்து இம்மியும் வழுவாதவர்

பல்வேறு
கருத்தோட்டமுள்ள
தோழர்கள்,
நண்பர்கள்,
தலைவர்களிடம்
நெருக்கமாகவும்
இணக்கமாகவும்
பழகியிருந்தாலும்
கடைசிவரையில் தான்
உள்வாங்கிய
மார்க்சியக்
கோட்பாட்டிலிருந்து
இம்மியும்
வழுவாதவர்
இளவேனில்
என்பதுதான் அவரின்
அடையாளம்.

புத்திரிகையாளர் - கவிஞர் - சிறுகதையாளர் - நாவலாசிரியர் - விமர்சகர் - கட்டுரையாளர் - ஓவியர் - அச்ச வடிவமைப்பாளர் - கருத்துரையாளர் - பேச்சாளர் - திரைப்படக் கலை இயக்குநர் - திரைக்கதை ஆசிரியர் - திரைப்பட இயக்குநர் எனப் பன்முகம் கொண்ட ஓர் ஆளுமைதான் தோழர் இளவேனில்.

மார்க்சிய அழகியலை மிக நேர்த்தியாகக் கையாண்ட அருமையான கலைஞர் அவர். இளவேனில் கவிதைகள், ரஷ்ய மூளை என்பதாலா.., எனது சாளரத்தின் வழியே, 25, வெண்மணித் தெரு, வாளோடும் தேன்சிந்தும் மலர்களோடும், புரட்சியும் எதிர்புரட்சியும், காருவகி (4 பதிப்புகள்), இருளைக் கிழித்தொரு புயற்பறவை, கவிதா, ஆத்மா என்றொரு தெருப்பாடகன், புயலுக்கு இசைவழங்கிய பேரியக்கம், இங்கும் ஒரு பூ மலரும் என்பன அவரது கைவண்ணத்தில் உருவான படைப்புகள்.

நாமொரு கருத்தில் ஒன்றைப் பேசினாலோ விவரித்தாலோ - அதற்கு மாற்றாக சிந்திக்கக்கூடிய ஆற்றல் படைத்தவர் இளவேனில். இந்த அணுகுமுறைதான் அவரின் தனிச்சிறப்பு. பல புதிய செய்திகளைத் தன்னகத்தே வைத்திருக்கும் கருத்துப் பெட்டகம் அவர். அந்தக் கவர்ச்சிப் புயலில் சிக்கியவர்களில் நானும் ஒருவன். அவரது நட்பு வட்டத்தில் எத்தனையோ பேர் இருந்தாலும் எனக்கும் அவருக்குமான நட்பு - தோழமை என்பது சிறப்புக்குரியது - மரியாதைக்குரியது - பாசத்திற்குரியது.

எழுபதுகளின் இறுதியில் தமிழ்நாடு முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தில் நான் இயங்கியபோது, தோழர் இளவேனிலின் நட்பு எனக்கு ஏற்பட்டது. அன்றுமுதல் நாற்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக எங்களது நட்பும் தோழமையும் தொடர்ந்தது. முதுபெரும் பொதுவுடைமை இயக்கத் தோழரும் தலைவரும் ஆன வி.பி.சிந்தன் அவர்களின் சீடர்களில் தோழர் இளவேனில் முதன்மையானவர். தோழர் இளவேனிலைத் தன் மகனாக பாவித்தவர் தோழர் வி.பி.சிந்தன். தோழர் இளவேனிலும் தோழர் வி.பி.சியைத் தன் தந்தையின் இடத்தில் வைத்திருந்தவர். அதன் பொருட்டே இளவேனில் மகனுக்குச் சிந்தன் கார்க்கி எனப் பெயர் வைத்தார். கார்க்கியின் தீராக் காதலரான தோழர் இளவேனில், "கார்க்கி" எனும் கலை-இலக்கிய இதழை எழுபதுகளில் அழகியலோடு வடிவமைத்துக்கொண்டு வந்தார். அவ்விதழ் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அதிகாரப்பூர்வக் கலை இலக்கிய ஏடான செம்மலரைக் காட்டிலும் அதிக வாசகர்களைச் சென்றடைந்தது.

தோழர் தி.க.சி. "சோவித் நாடு" இதழில் பணியாற்றிக்கொண்டிருந்தபோது, தினமும் நானும் இளவேனிலும் தனித்தனியாகச் சந்திக்க வந்தாலும் - அங்கு ஒன்று கூடுவோம். மதிய உணவு தோழர் தி.க.சி-யுடன்தான். தோழர் தி.க.சி. தினமும் எங்கள் இருவரையும் அழைத்து "சோவித் நாடு" இதழின் உணவகத்தில் உணவருந்த வைப்பது வழக்கம். இந்த நட்பு-தோழமை தி.க.சியின் இறுதி நாட்கள் வரை நீடித்தது. நான் தி.க.சியிடம் தொலைபேசியில் பேசும்போதெல்லாம் ஒவ்வொரு முறையும் தோழர் இளவேனிலைப் பற்றி விசாரிப்பது வழக்கம். அவர் இறப்பதற்கு ஓராண்டிற்குமுன் "இளவேனிலை நேரில் பார்க்க ஆவலாக உள்ளது, தாங்கள் என்னைப் பார்க்க வரும்போது அவரையும் அழைத்து வாருங்கள்" எனக் கேட்டுக்கொண்டார். அதன்படியே 2013 மார்ச் மாதம் நானும் தோழர் இளவேனிலும் தொடர்வண்டியில் திருநெல்வேலிக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றோம். அந்தப் பயணத்தை இலக்கியம் பேசி நிறைத்தார் இளவேனில். இரண்டு மூன்று நாட்கள் தி.க.சியின் பாரம்பரிய வீடான சுடலைமாடன் தெருவினுள்ள அவருடைய இல்லத்தில் தங்கி அளவளாவினோம். தி.க.சி. எங்கள் இருவரையும் பாராட்டிச் சால்வையும் அணிவித்தார். மறுநாள் பாரதியார் படித்த இந்துப் பள்ளியில் தி.க.சியின் 89-வது பிறந்தநாள் விழா பல அமைப்பாளர் ஏற்பாடு

செய்தவகையில் கொண்டாடப்பட்டது. அய்யா பழ. நெடுமாறன், தோழர் நல்லக்கண்ணு ஆகியோரும் கலந்துகொண்டு சிறப்பித்த அந்தக் கூட்டத்திலும் நானும் தோழர் இளவேனிலும் கலந்துகொண்டது நெஞ்சில் நீங்காதது.

முன்னாள் அமைச்சரும் சபாநாயகருமான திரு கா. காளிமுத்து அவர்களும் மாட்டின் எனும் இயற்பெயருடைய இளவேனிலும் சிறுவயதில் ஒன்றாகப் படித்தவர்கள். இவரோ தொடக்கக் கல்விக்கூட முழுமைபெறாத நிலையில் தன் 11ஆவது வயதில் வீட்டையும் ஊரையும் விட்டு சென்னைக்கு ஓடிவந்தவர். அன்றைய நெல்லை மாவட்டம் கோவில்பட்டிக்கு அருகிலுள்ள இலஞ்சி எனும் சிற்றூர்தான் தோழர் இளவேனிலின் பிறந்த ஊர். சென்னைக்கு வந்து அச்சுக்கூடங்கள், நூல் வெளியீட்டகங்கள், தினசரி, வார, மாத இதழ்கள் எனப் பல இடங்களில் பணியாற்றினார். ஈ.வி. கே.சம்பத் அவர்களின் இதழிலும், டி.கே.சீனிவாசன் அவர்களின் பத்திரிகையிலும் துணையாசிரியராகப் பணியாற்றினார். கே.ஏ.கிருஷ்ணசாமியின் தென்னகத்திலும் பணியாற்றியுள்ளார். இவ்வாறான பணித்தேடலினூடே தன் ஆற்றலையும், அறிவையும் புலமையையும் வளர்த்துக்கொண்டவர் தோழர் இளவேனில். இப்படிப் பல நிலைகளில் பரிணமித்த இளவேனில் ஒருவிதமாக தோழர் வி.பி. சிந்தனிடம் வந்து சேர்ந்தார்.

இந்த நிலையில் எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சிக் காலத்தில் கா. காளிமுத்து அவர்கள் அமைச்சராக பதவிவகித்த நிலையில், அவரைக்காண ஆவலுற்றார். அவரைக் காண பலமுறை சென்றும் பாதுகாப்புப் பணியிலுள்ள காவலர்கள் இளவேனிலை அனுமதிக்கவில்லை. இந்நிலையில் மீசை சோமு ஒருநாள் வந்தார். 'தாமரை', 'ஜனசக்தி' இதழ்களில் பணியாற்றி, பின்னாளில் "போரணி" எனும் இதழை நடத்திக்கொண்டிருந்த தோழர் சோமுதான் அவர். அவரை "சோமண்ணா" என்று இளவேனில் அழைப்பது வழக்கம். காளிமுத்துவைச் சந்திக்க முடியாத நிலைமையை அவரிடம் விளக்க, "நீ எனக்கு அமைச்சர் காளிமுத்துவை அறிமுகப்படுத்துகிறாயா? நான் உன்னை அவரிடம் அழைத்துக்கொண்டு சேர்க்கிறேன்" என இளவேனிலிடம் மீசை சோமு சொல்ல, அதற்கு இளவேனில் சம்மதித்து "சரி" என்றார். சோமு பார்ப்பதற்கு போலீஸ் அதிகாரிபோலவே இருப்பார். இளவேனிலைப் பார்த்து, "நீ யாரையும் பார்க்காமல் என் பின்னால் வேகமாக வந்துகொண்டே இரு" என சொல்லிக்கொடுத்து இளவேனிலை அழைத்துச் சென்றார். தலைமைச் செயலகத்தில் அமைச்சரின் அறைக்குச் செல்லும் வழியெங்கும் துப்பாக்கி ஏந்திய காவலர்களும் பாதுகாப்புக் காவலர்களும் நின்றிருந்தநிலையில், அனைவரையும் கடந்து வேகமாகச் சென்றார் சோமு. தோழர் இளவேனிலும் அவருடன் சென்றுகொண்டே இருந்தார். ஒரு கட்டத்தில் காவலர் ஒருவர் மீசை சோமுவை மட்டும் விட்டுவிட்டு தோழர் இளவேனிலைத் தடுத்து நிறுத்திவிட்டார். சற்றுதூரம் சென்ற மீசை சோமு, திரும்பிப் பார்த்தார். இளவேனிலைக் காணவில்லை. தொலைவில் ஒரு காவலர் அவரைத் தடுத்து நிறுத்தியிருப்பதை அறிந்த சோமு, அந்தக் காவலரைப் பார்த்து இளவேனிலை உள்ளே விடச்சொன்னதோடு மட்டுமல்லாது "என்ன பேட்ஜ் தலைகீழா இருக்கு ஒழுங்கா போடு" என அதிகாரத் தொனியில் சொல்ல அந்தக் காவலாளியோ "எஸ் சார்" என சல்லூட் அடித்து வழிவிட, அமைச்சர் காளிமுத்துவின் அறைக்குள் இளவேனிலை அழைத்துச்சென்றார் மீசை சோமு. இளவேனிலைப் பார்த்த அமைச்சர் காளிமுத்து அவரை வரவேற்றார். மகிழ்ச்சியடைந்தார். ஏன் இவ்வளவு நாட்களாக வரவில்லை என அவர் கேட்க, இவரில்லாவிட்டால் தங்களைப் பார்த்தே இருக்க முடியாது என சோமுவை அவருக்கு அறிமுகம்

செய்து வைத்திருக்கிறார். இந்தச் சம்பவத்தைப் பலமுறை தோழர் இளவேனில் என்னிடத்தில் சொல்லி நாங்கள் சிரித்து மகிழ்ந்த நாட்களை நான் நினைத்துப்பார்க்கிறேன். இதுபோல் எதையும் நகைச்சுவையாகவும் கேலியாகவும் பேசிப் பழக்கப்பட்டவர் தோழர் இளவேனில்.

80களின் தொடக்கத்தில் தோழர் விடியல் வேணுகோபால் சென்னை திருவல்லிக்கேணி எல்லீசு சாலை அருகில் "தங்கம் பிரிண்டர்ஸ்" எனும் அச்சகத்தை நடத்திவந்தார். அதே பகுதியில் உனிசு அலி சாயுபு தெருவில் டாக்டர் மே.து.ரா. அவர்கள் "மக்கள் அச்சகம்" எனும் அச்சகத்தையும் மக்கள் வெளியீடு எனும் நூல் வெளியீட்டகத்தையும் நடத்தி வந்தார். இவர்களை அடுத்து சற்றுத் தள்ளி பார்டர் தோட்டம் பகுதியில் குருவிக் கரம்பை வேலு அவர்களின் மகன் சித்தார்த்தன் சித்தார்த்தா பிரிண்டர்ஸ் எனும் அச்சகத்தை நடத்திவந்தார். அதன் மேலாளராக தோழர் இரா. ஜுவகர் பணியாற்றி வந்தார். திருவல்லிக்கேணி நெடுஞ்சாலையில் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர முன்னணி" தோழர்களின் தேவநேயன் அச்சகமும் தொடங்கப்பட்ட நேரமது. அதன் நிர்வாகியாகத் தோழர் அரணமுறுவல் இருந்துவந்தார். இந்த அச்சகங்களுக்கு அருகில் பிளாக்மேக்கர் மேத்யூஸூம் பிளாக் செய்யும் பணியில் இருந்தார். இந்தத் தோழமை வட்டத்தில் நானும் தோழர் இளவேனிலும் சந்தித்துச் சுற்றிச் சுற்றி வந்த நாட்கள் அதிகம். பெரும்பாலும் தோழர் வேணுகோபாலின் தங்கம் பிரிண்டர்ஸில் நானும் தோழர் இளவேனிலும் இருப்போம். எங்களுக்குள் கருத்துப் பரிமாற்றங்கள் - விவாதங்கள் அனைத்தும் அங்கேயே அரங்கேறும். இடையில் தோழர்கள் நவநீதன், வைகறைவாணன், பெ.நா.சிவம், அரணமுறுவல், உதைய மு.வீரையன், வி.கே.பாலகிருஷ்ணன் ஆகியோரும் அங்கு வருவார்கள். எழுத்தாளர்கள் பூமணி, என்.ஆர்.தாசன், கவிஞர் இன்குலாப், கவிஞர் ஈ.ரோடு தமிழன்பன் ஆகியோரின் வருகையும் தங்கம் பிரிண்டர்ஸில் இருக்கும்.

இவ்வாறான சூழலில் ஒருமுறை தோழர் - கவிஞர் செவ்வண்ணனின் வருகையும் இருந்தது. தோழர் செவ்வண்ணன் தங்கம் பிரிண்டர்ஸுக்கு வந்திருந்தார். தோழர் இளவேனிலுக்கும் தோழர் செவ்வண்ணனுக்கும் கருத்துரையாடல் - விவாதங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. இருவருக்குமான விவாதங்கள் சோவியத் - ரஷ்யா, தரகு முதலாளித்துவம், லெனின் என்றெல்லாம் கடந்து இறுதியாக மார்க்சிசம்கார்க்கி வரை சென்றது. ஒரு கட்டத்தில் விவாதம் குடுபிடித்து உச்சிக்குச் சென்ற நிலையில் தோழர் இளவேனில் மிகவும் உணர்ச்சிவசப்பட்டவரானார். நான் தோழர் இளவேனிலை சமாதானம் செய்து வெளியில் அழைத்துச் சென்றேன். மாலை அச்சகத்தை மூடியபின் அண்ணாசாலை எல்.ஐ.சி. பேருந்து நிறுத்தத்திற்கு அருகில் உள்ள இரும்பு கிராதிமேல் அமர்ந்துகொண்டு பேருந்திற்காகக் காத்திருந்த வேளை, அவ்வழியே நீண்ட ஜிப்பா சகிதமாய் கவிஞர் இளையபாரதி ஒருகையில் சிவப்பு கோப்பு ஒன்றைப் பிடித்தபடி எங்களருகில் வந்தார். வந்தவர் தோழர் இளவேனிலைப் பார்த்து வணக்கம் வைத்ததோடு, "புவியரசு மிக அருமையான கவிஞர்" எனச் சொல்லியபடி அவருடைய கவிதை வரிகளை வாசித்துக் காண்பித்தார். "வாஸெடுத்து வருகிறேன்.... வழிவிடுங்கள் தோழரே" எனும் கவிஞர் புவியரசனின் வரிகளைச் சுட்டிக் காட்டினார். அதுவரை செவ்வண்ணனுடன் ஏற்பட்ட கருத்து மோதலினால் இறுக்கத்தில் இருந்த தோழர் இளவேனில், இளையபாரதியைப் பார்த்து "இதெல்லாம் கவிதையா" என்று சொன்னதோடு, வாஸெடுத்துக்கிட்டு வற்ற நீ பேறாதுதான்... - எதுக்கு வழிவிடச் சொல்ற...?" என அவருக்கே உரிய நையாண்டியுடன் சொன்னார். சற்றுமுன் சோகமாக இருந்தவர் உற்சாகமாகி நையாண்டி செய்வதையும் அவரிடம் நான் பார்க்க முடிந்தது.

நெல்லையில் தி.க.சி. வீட்டில் அவருடன் இளவேனில், பாரதி விஜயன்

1983இல் இலங்கைத் தமிழர்கள் மீது அடக்குமுறைகளும் ஒடுக்குமுறைகளும் கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்டு அது தமிழ் இன அழிப்பாக உருவெடுத்த காலகட்டத்தில், மார்க்சிஸ்ட் கட்சிக்குள்ளும் த.மு.எ.சங்கத்திலும் தோழர்கள் இடையே தேசிய இனப் பிரச்சனையின் நிலைப்பாடு குறித்து முரண்பாடுகளும் விவாதங்களும் நடைபெற்றன. அதன் நீட்சியாக 1985இல் தஞ்சை பெ.மணியரசன், கி. வெங்கட்ராமன், இரோஜேந்திர சோழன், கவிஞர் தணிகைச் செல்வன், புலவர் கி.த.பச்சையப்பன் போன்றோரை கட்சியிலிருந்தும் த.மு.எ.சங்கத்திலிருந்தும் வெளியேற்றினர். நானும் அதனடிப்படையில் வெளியேறினேன். இந்தச் சூழலில் அன்று கவிஞர் இன்குலாப்-ஐ சிறப்பாசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்து கொண்டிருந்த “புதிய மனிதன்” இதழில் மார்க்சிஸ்ட் கட்சியையும் அதன் தலைவர்களையும் விமர்சித்து நையாண்டியாக இளவேனில் எழுதினார். மேலும் பலர் வெளியேறுவார்கள் என்று ஒரு பட்டியலையும் வெளியிட்டார்.

எண்பதுகளின் இறுதியில் “ஆத்மா என்றொரு தெருப்பாடகன்” எனும் இளவேனிலின் நூலுக்கு முன்னுரைக்காக அணுகியபோது, அந்நூலைப் படித்த தி.மு.க.தலைவர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள், முன்னுரையை விரைவாகக் கொடுத்ததோடு நூலையும் வெளியிட்டார். தோழர் இளவேனிலின் எழுத்தையும் அவரிடம் காணப்பட்ட ஆற்றலையும் பார்த்து வியந்த கலைஞர் அவர்மீது அன்பு கொண்டார். கலைஞரின் உள்ளத்தில் இடம்பிடித்த இளவேனிலை முரசொலியில் “புறையல்” எனும் இலக்கியப் பிரதியையும் பார்த்துக்கொள்ளச் சொன்னார் கலைஞர். இளவேனில் திரைப்படத்துறையில் மலையூர் மம்பட்டியான் படத்திற்குக் கலை - இயக்குநராகவும், இயக்குநர் ஜனநாதனோடு இயற்கை மற்றும் பல படங்களுக்கு திரைக்கதை ஆலோசகராகவும் செயல்பட்டார். கலைஞரின் “உளியின் ஓசை” படத்தின் இயக்குநராகவும் அறிமுகமானார்.

தொண்ணூறுகளில் அடையாறு மாணவர் நகலக உரிமையாளரும் தமிழ்ச்சான்றோர் பேரவையின் நிறுவனருமான அய்யா நா.அருணாசலம் அவர்கள் “நந்தன்” இதழைத் தொடங்கி நடத்திவந்தார். அவ்விதழின்

பொறுப்பாசிரியராக பேராசிரியர் சுப.வீரபாண்டியனும், ஆசிரியர் குழுவில் கவிஞர் பல்லவன், கவிஞர் சீதையின் மைந்தன், வைகறை போன்றவர்களும் இருந்தனர். அய்யா நா.அருணாசலம் அவர்களுக்கும் பேராசிரியர் சுப.வீரபாண்டியனுக்கும் முரண்பாடு ஏற்படவே சுபவீயோடு ஆசிரியர் குழுவில் இருந்த பல்லவனைத் தவிர்த்துவிட்டு அப்போது தமக்கு மிகவும் நெருக்கமாக இருந்த பேராசிரியர் பெரியார்தாசனை ஆனாரூனா அணுகினார். “இதற்குச் சரியான ஆள் இளவேனில்தான்” என அய்யா ஆனாரூனாவுக்கு பெரியார்தாசன் இளவேனிலை அடையாளம் காட்ட, “வாங்க போகலாம்” என தோழர் இளவேனில் இருக்கும் இடம் நோக்கிப் பயணித்தனர். இப்படி நந்தனின் பொறுப்பாசிரியராக இளவேனில் பொறுப்பேற்றாலும், பொறுப்பாசிரியர் எனும் இடத்தில் தன் பெயரைப்போட வேண்டாம் எனும் உத்திரவாதத்துடன் “நந்தன்” இதழைத் தொடர்ந்துவரச் செய்தார்.

இளவேனிலின் ஆற்றலையும் புலமையையும் கண்டு வியந்த ஆனாரூனாவின் இறுதிக்காலம் வரை அவரோடு நட்போடும் தொடர்போடும் இருந்தார் இளவேனில். நந்தன் இதழ் சில அரசியல் காரணங்களால் நிறுத்தவேண்டிய கட்டாயத்திற்கு உள்ளானது. “நந்தன்” இடத்தை நிரப்ப தமிழ்ச் சான்றோர் பேரவையின் செய்தி மடல் தொடர்ந்து வந்தது. அதனை இளவேனில் ஒருவரே நிர்வகிக்கும் பொறுப்பைப் பார்த்துக்கொண்டார்.

1983 நவம்பரில் எனது திருமணம், நடந்தபின், நான் சென்னையிலிருந்து காஞ்சிபுரம் சென்றேன். அங்கு “பாரதி அச்சகம்” எனும் அச்சக்கூடத்தை சுமார் 16 ஆண்டுகளும், “புதிய பாசறை” எனும் சிற்றிதழையும் “பாசறைப் படைப்புகள்” எனும் வெளியீட்டகத்தையும் 1987இல் தொடங்கி நடத்திவந்தேன். 2001இல் “பாரதி தாய்த்தமிழ்ப் பள்ளியை நடத்தி வந்த நிலையில், தொடர்ந்து பொருளாதார நெருக்கடிக்கு உள்ளானதால் ஆனாரூனாவிடம் அறிமுகம் செய்து அடையாறு மாணவர் நகலகத்தில் பணியில் சேர்த்துவிட்டார்.சென்னை பாரிமுனையில் இருக்கும் அடையாறு மாணவர் நகலகத்தின் அச்சக்கூடத்திற்கு மேற்பார்வையாளராக முதலில் என்னைப் பணியமர்த்தினார் ஆனாரூனா. ஓராண்டில் அனைத்து மாணவர்

நகலகங்களையும் கண்காணிக்கும் நிர்வாக அலுவலராக நியமிக்கப்பட்டேன்.

ஒருநாள், அசோகரைப் பற்றிய கதையொன்றையும் அவரை நெறிப்படுத்தியது ஒரு தமிழ்ப்பெண் என்றும் அவள் பெயர் காருவகி என்றும் ஆனாரூனாவிடம் கதைசொல்லிக்கொண்டிருந்தார் இளவேனில். ஆனாரூனா 'அதுபற்றி நூல் எழுதலாமே' என்று சொல்ல, அதனை ஒரு "புதினம்" வடிவில் எழுதப்போவதாகச் சொன்னார். "குற்றாலத்தில் எனது இடத்தில் அமர்ந்து நன்றாக எழுதுங்கள்" என்று இளவேனிலைத் தனது குற்றாலப் பண்ணை வீட்டிற்கு அனுப்பிவைத்து அவருக்கான செலவுகளையும் தானே ஏற்று அதற்கான வசதிகளையும் செய்துத்தந்தார் ஆனாரூனா.

"காருவகி" நாவல் உருவானது. தட்டச்சு செய்து அட்டைப்படம் அனைத்தும் தயாராகி மாணவர் நகலகத்தின் அச்சுக் கூடத்தில் அச்சுமாகி பைண்டிங் நடந்துகொண்டிருந்த நிலையில், அந்த அச்சுக் கூடத்தைப் பொறுப்பேற்று நடத்திக்கொண்டிருந்த ஆனாரூனாவின் மருமகன் நீலமேகத்திடம் "காருவகி" நாவலின் புத்தக வடிவமைப்பு, அச்சு நேர்த்தி குறித்து விமர்சித்து இளவேனில் கருத்துக்கூற அச்செய்தி ஆனாரூனாவின் காதுகளுக்கு எட்ட, ஆனாரூனாவிற்கும் இளவேனிலுக்கும் இடையே சில நாட்கள் தொடர்புகள் அறுந்த நிலையில், கற்பகாம்பாள் நூல் வெளியீட்டகம் மூலம் "காருவகி"யை மீண்டும் அச்சிட்டு சென்னை தேவநேயப் பாவாணர் அரங்கில் வெளியிடப்பட்டது. அவ்விழாவின் ஏற்புரையில் இளவேனில் "இந்நூல் வெளிவர என்னைத் தூண்டி, எழுதவைத்து, பல லட்சம் செலவு செய்து குற்றாலப் பண்ணை வீட்டில் தங்கவைத்து உதவிய ஆனாரூனாவிற்கு முதல் நன்றி" என்றார். ஆனாரூனாவின் காதுகளுக்கு இது எட்டியது. ஆனாரூனா மனம் குளிர்ந்தார்.

குருவிக்கரம்பை வேலு அவர்களின் மறைவையொட்டி உத்தண்டி எனும் இடத்தில் அவரின் இறுதி நிகழ்விழாக்காக நான் சென்று இருந்தேன். தோழர் ஆர். நல்லகண்ணு, விடுதலை இராசேந்திரன், பேராசிரியை சரஸ்வதி தோழர் இளவேனில், விடியல் வேணுகோபால், வைகறை, ஓசந்தரம், உதயை மூ.வீரய்யன், ஏ.தெ.சுப்பய்யன் ஆகியோர் வந்திருந்தார்கள். குருவிக்கரம்பை வேலு அவர்களுக்கு மிகவும் நெருக்கமானவர் அய்யா ஆனாரூனா. அவரும் அவரது உடலருகில் கண்கலங்கி அமர்ந்திருந்தார்.

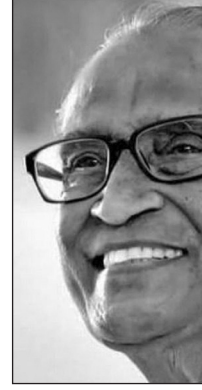
கொடையாக அளிக்கப்பட்ட குருவிக்கரம்பை வேலு அவர்களின் உடல் மருத்துவமனைக்கு எடுத்துச்செல்ல தயாரானதும் அனைவரும் வீரவணக்கம் செலுத்தினோம். முழக்கமிட்டோம். அனைவரும் புறப்படத் தயாரான நிலையில் ஆனாரூனா அவருடைய மகிழுந்தில் ஏறி அமர்ந்தபுடன், என்னைப் பார்த்தார்; அழைத்தார். "அவர் வாராறா? கேளுங்கள்" என இளவேனிலைச் சுட்டிக்காட்டி என்னிடம் கேட்டார். நானும் ஆனாரூனா அழைப்பதை அவரிடம் கூற, இளவேனில் ஆனாரூனா வண்டி அருகே போய் நிற்க "வாங்க போகலாம்" என்றார் ஆனாரூனா. ஆனாரூனாவின் மகிழுந்தில் இளவேனிலும் ஏறி அமர்ந்தார். மகிழுந்து என்னை முந்திக் கடந்துசென்றது.

"காருவகி" பலரையும் கவர்ந்தது. அந்தப் பலரில் திரு. ஜெகதீரட்சனும், ஒருவர். இளவேனிலின் காருவகி மேலும் இரண்டு பதிப்புகள் ஜெகதீரட்சன் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டது. அந்த வரிசையில் இளவேனிலின் புதிய படைப்புக்கான மார்க்சிம் கார்க்கியின் இளமைப் பருவத்தை ஒரு நூலாக கொண்டுவர 'ஜெகதீ' உதவினார். அப்படி உருவானதுதான். 'இருளைக் கிழித்தொரு புயற்பறவை' புத்தகம் - அடுத்து வி.பி.சியை மையமாக

வீரவணக்கம்

எந்த மேடையையும் தன்வசமாக்கும் ஆற்றல் படைத்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் முதுபெரும் தலைவர்களுள் ஒருவரான தோழர் தா. பாண்டியன் அவர்கள் இயற்கை எய்திய செய்தி அறிந்து வருந்துகிறோம். செம்மாந்த தோழர் தா. பாண்டியன் அவர்களுக்கு எங்களது வீரவணக்கம்.

- ஆசிரியர்

வைத்து "இங்கும் ஒரு பூ மலரும்" எனும் நூலையும் எழுதி 'ஜெகதீ' அவர்கள் மூலமாகவே வெளியிட்டார். அடுத்து "பாரதியாரின் சாதி கடந்த சிந்தனையும் செயல்பாடும் குறித்தும் கண்ணம்மா என்கிற அவரது காதலியைப் பற்றியும் எழுதப்போவதாகவும் சொன்னார்.

2017 ஜனவரியில் சென்னை இச்சா மையத்தில் எனது மணிவிழா நடைபெற்றது. விழாவின் சிறப்பு அழைப்பாளராக அய்யா பழ. நெடுமாறன், தோழர் ஆர். நல்லகண்ணு, புலவர் கி.த.ப. டாக்டர் மே.து.ரா., ஊடகவியலாளர் டி. எஸ். எஸ். மணி, வைகறை, ஓவியர் வீர. சந்தானம், சிகரம் ச. செந்தில்நாதன், நீதியரசர் அரிபரந்தாமன், பேராசிரியை சரஸ்வதி ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர். அந்நிகழ்வின் நிகழ்ச்சித் தொகுப்பாளராக தோழர் இளவேனில்தான் இருந்தார்.

அதுபோல் 2019 ஜனவரியில் எனது "புதிய பாசறை" இதழ்களின் தொகுப்பு நூல் வெளியீட்டுவிழா சென்னையில் நடைபெற்றது. அவ்விழாவில் சிகரம் செந்தில்நாதன், கவிஞர் ஈரோடு தமிழன்பன், இயக்குநர் வ. கௌதமன், டி. எஸ். எஸ். மணி, பேராசிரியை செங்கொடி, பிரின்ஸ் கஜேந்திரபாபு ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர். அவ்விழாவில் தோழர் இளவேனில் கலந்துகொண்டு வாழ்த்துரை வழங்கினார்.

கொரோனா காலகட்டத்தில் சந்திக்கும் வாழ்ப்பின்மையால் அடிக்கடித் தொலைபேசியில் அவருடன் பேசிவந்தேன். கடந்த ஐந்து ஆண்டுகாலமாக அவர் குடும்பத்தைவிட்டுத் தனியாக அறையெடுத்து வாழ்ந்துவந்தது வேதனையானது. ஊரடங்குத் தளர்விற்குப் பின் ஒருமுறை சந்தித்தேன். அதன்பிறகு 2020 டிசம்பர் 30இல் பகல் 12.00 மணி முதல் பிற்பகல் 2.00மணிவரை அவரைச் சந்தித்து உரையாடியதே கடைசிச் சந்திப்பு. ஆனால், அதுவே இறுதிச் சந்திப்பாக இருக்கும் என்பதை நான் அப்போது நினைக்கவேயில்லை.

2021-ஜனவரி 1ஆம் தேதி இரவு இறந்து - 2ஆம் தேதி மாலையில்தான் அவர் இறந்தது அவரது குடும்பத்தாருக்கும் மற்றவர்களுக்கும் தெரிந்தது என்பது வேதனையானது.

பாரதியார் புத்தகம் பணி நிறைவடையும் நிலையில் உள்ளது. 16 பக்கங்கள் முன்னுரை எழுதியிருக்கிறேன் என்றார். பாரதியாரைப் பற்றி தொடக்கத்தில் விருப்பயில்லாமல் இருந்தவர் இப்புத்தகம் எழுதும்போது, பாரதியாரைப்பற்றி நிறைய படிப்பதும் தரவுகளை சேகரிப்பதும் சிந்திப்பதும் இருந்தார். இறுதியில் "என்னுயிர் நின்றதம்மா" என உச்சரிப்பதுபோல் தன் சிந்தனையை நிறுத்திக்கொண்டார் தோழர் இளவேனில்.

கட்டுரையாளர்: கல்வியாளர், பத்திரிகையாளர்

ரசவாத எழுத்தின் வித்தகர்

கார்க்கி இதழின் முழுக்கமாக இருந்த “அடி! உடை! நிர்மாணி!” என்ற வாக்கியங்கள் எங்களைப் போன்ற அன்றைய மாணவர்கள் மத்தியில் ஆழப்பதிந்து எங்களை உருமாற்றியிருந்தன.

1960களின் இறுதி ஆண்டுகளிலிருந்து தொடங்கி 1970களின் இறுதி ஆண்டுகள் வரை சென்னை மாநகரின் பல்வேறு கல்லூரிகளிலும் படித்து வந்த மாணவர்கள் எண்ணற்றோரை தன் ரசவாத எழுத்தால் கட்டிப் போட்டவர் தோழர் இளவேனில்.

1971ஆம் ஆண்டில் சென்னை மாநிலக் கல்லூரியில் தமிழ் இலக்கியம் படிக்க நான் அடியெடுத்து வைத்தபோதே ‘கார்க்கி’ களத்தில் இருந்தது. இந்திய மாணவர் சங்கமும் எமக்கு அறிமுகமாகி இருந்தது. மாணவர் இயக்கம்-இலக்கியம் என்ற இரட்டைக் குதிரைகளில் சவாரி செய்து வந்த எம்மைப் போன்றோருக்கு ‘கார்க்கி’ ஒரு புதியதொரு எழுத்துலகத்தைக் காட்டியது. அந்த இதழில் வெளிவந்த கட்டுரைகள், கவிதைகள், குறிப்பாக இளவேனிலின் அனல்தெறிக்கும் வரிகள் என்னையும், எனது வகுப்புத் தோழர்களான கவிஞர் ஏ.தெ. சுப்பையன், இரா. பாண்டியன் (பின்னாளில் பாட்டாளிகள் வெளியீடு நிறுவனர்) ஆகியோரையும் கவர்ந்து இழுத்தன.

சாந்தோம் நெடுஞ்சாலையின் அருகே இருந்த மாதாகோயில் தெருவில் ஒரு குறுகிய சந்தில் இளவேனில் தங்கியிருந்த சின்னஞ்சிறு அறை, எங்கள் மூவருக்கும் அடிக்கடி படையெடுக்கும் சுற்றுலாத்தலமாக இருந்தது. நாங்கள் மூவரும் மாறி மாறி பல்வேறு நேரங்களில் அந்த அறையை ஆக்கிரமித்தது போலவே, எண்ணற்ற இளைஞர்களின் கனவுகளுக்கு தூபம் போட்டு வந்த இடமாகவும் அந்தச் சிறிய அறை இருந்து வந்தது. அந்த நாட்களில் இருந்து தொடங்கி தோழர் இளவேனிலை கடைசியாக சந்தித்துப் பேசிய 2020 நவம்பர் வரை சுமார் 49 ஆண்டுகள் எங்களது உறவும் நட்பும் தொடர்ந்து நீடித்தது.

இந்த இடைப்பட்ட காலத்தில் எவ்வளவோ மாற்றங்கள் எங்கள் இருவரிடத்திலும். கைபேசி எங்களை எட்டும் வரை ஆங்காங்கே தற்செயலாக சிறு சிறு சந்திப்புகள்... பழைய நினைவுகளைக் கிளறிக் கொள்வது... நண்பர்கள் குறித்து விசாரிப்பது...எழுத்து முயற்சிகள் பற்றிப் பேசுவது என மணிக் கணக்கில் ஓடும். அது அடையாளில் மாணவர் நகலகமாக

இருக்கலாம்... அவர்களின் தேனாம்பேட்டை கடையாக இருக்கலாம்... கைபேசி வழக்கத்திற்கு வந்து எண்களைப் பகிர்ந்து கொண்ட பிறகு இந்தச் சந்திப்புகள் அடிக்கடி நிகழ்ந்தன... குறைந்தது மாதம் ஒரு முறையாவது... அது பாண்டிபஜாரில் உள்ள மற்றொரு வடிவமைப்பு கடையாக இருக்கலாம்... ஓவியர் அமுதோனின் அறையாக இருக்கலாம்... சமீப காலத்தில் அவரது சந்திப்பு மையமாக இருந்த தி.நகர் இந்தியன் காஃபி ஹவுஸ் ஆக இருக்கலாம்... எல்லா இடத்திலுமே அதே தோழமை அழைப்பு... “வாங்க தோழர்! ஒரு காஃபி சாப்பிடலாம்!” அதே புன்சிரிப்பு... விசாரிப்பு... முயற்சிகள் பற்றிய தகவல் பரிமாற்றம்... சில நேரங்களில் புத்தகங்களின் பரிமாற்றம்...

எனது கல்லூரிக் காலத்தில்தான் சென்னையில் மக்கள் எழுத்தாளர் சங்கம் வீரியத்துடன் செயல்பட்டு வந்தது. ‘சிகரம்’ செந்தில்நாதன், தி.க. சிவசங்கரன், இளவேனில் ஆகியோரின் முன்முயற்சியில் நவீன தமிழ் இலக்கியம் பற்றிய விமர்சனங்கள் சுடச் சுடப் பரிமாறப்பட்ட காலம் அது. இதற்கிடையே இளவேனில் நடத்தி வந்த கார்க்கி, அவ்வப்போது அவர் வெளியிட்டு வந்த யஷ்பால் எழுதிய ‘காமரேட்’ போன்ற சிறு நூல்கள் எங்களைப் போன்ற இலக்கிய தாகம் கொண்ட மாணவர்களை கவர்ந்திழுத்து வந்தது. அதிலும் குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் இளவேனிலின் எழுத்து

நடை இதுவரை எவரிடமும் கண்டிராத ஒரு புதிய தடம். கவிஞர் இன்குலாப் கவிதைகளுக்கு அவர் எழுதிய முன்னுரையான “மகரந்தங்களில் இருந்தும் துப்பாக்கி ரவைகள்” முற்போக்கு தமிழ் எழுத்தாளர்களின் கொள்கை அறிக்கையாகவே திகழ்ந்தது என இளவேனிலின் மறைவிற்குப் பின் தமிழ்நாடு முற்போக்கு எழுத்தாளர்-கலைஞர்கள் சங்கம் வெளியிட்ட தனது அஞ்சலிக் குறிப்பில் மிகச் சரியாகவே குறிப்பிட்டிருந்தது. இந்த நீண்ட முன்னுரையில் இலக்கியமும் எழுத்தும் யாருக்காக என்பதைத் திட்டவாட்டமாக இளவேனில் அறிவித்திருந்தார். அதில் ஒரு வாக்கியம் இன்றளவும் என்னைவிட்டு நீங்காது நிற்கிறது: “இலக்கியமும் சமூகமும் மோதும்போது நான்

இலக்கியத்தின் பக்கம் நிற்பேன்; இலக்கியமும் மனிதனும் மோதும்போது நான் மனிதனின் பக்கம் நிற்பேன்!” என்ற வரிகள் மார்க்சியத்தின் மையக்கருத்தான மனிதநேயத்தை புடம்போட்டுத் தந்தவையாக நிற்கின்றன. இந்த வரிகளே மார்க்சிய கார்த்தியின் சிந்தனைகளை அவர் எந்த அளவிற்கு உள்வாங்கியிருந்தார் என்பதை எடுத்துக் காட்டும். விவிலிய வேதாகமத்தை உள்வாங்கிக் கொண்டு, அதே நடையில் உணர்ச்சி மிக்க வரிகளை மிகச் சருக்கமாக ஆணியறைந்தாற்போல் எழுதுவதில் அவருக்கு நிகர் அவரே கார்க்கி இதழின் முழுக்கமாக இருந்த “அடி! உடை! நிர்மாணி!” என்ற வாக்கியங்கள் எங்களைப் போன்ற அன்றைய மாணவர்கள் மத்தியில் ஆழப்பதிந்து எங்களை உருமாற்றியிருந்தன.

கல்லூரிக் காலத்தில் மாநிலக் கல்லூரி மாணவர்களுக்கான விக்கோரியா விடுதியில் மாணவர்களை சந்திக்க தோழர் வி.பி. சிந்தன் வரும்போது அவரோடு தவறாது இளவேனிலும் இருப்பார். இவ்வகையில் அன்று மாணவர் இயக்கத்தில் செயல்பட்டு வந்த சந்துரு (பின்னாளில் நீதியரசர்), சம்பத் (பின்னாளில் போரூர் சம்பத்), ஏ.தெ. சுப்பையன், லெனின் போன்றவர்கள் மட்டுமின்றி அமெரிக்காவில் இதழியல் படித்து முடித்துவிட்டுத் திரும்பியிருந்த இந்து என். ராம் போன்றவர்களோடும் இளவேனில் மிக இயல்பாகவும் நெருக்கமாகவும் பழகி வந்தார். விபிசியுடன் இளவேனில் கொண்டிருந்த உறவு மிகவும் தனித்துவமானது. பிற்காலத்தில் நாங்கள் இருவரும் சந்தித்துக் கொள்ளும்போதெல்லாம் விபிசியைப் பற்றிய ஏதாவது ஒரு சம்பவத்தை நினைவு கூர்ந்து பேசாமல் இருந்ததே இல்லை. விபிசியின் நிழலாக அவர் இருந்த நாட்கள் பற்றியெல்லாம் விவரித்துக் கொண்டேயிருப்பார். அவசரநிலையின்போது விபிசி தலைமறைவாக இருந்தபோதிலும் கூட அவர்கள் இருவரின் சந்திப்புகளைப் பற்றி விவரிக்கும்போது அவருக்குள் இருந்து வெளிப்படும் வீராந்த பெருமை எனக்கு மெய்சிலிர்க்கும்.

அவசரநிலை காலத்தில் எனது வகுப்புத் தோழன் பாண்டியன் தொடங்கியிருந்த பாட்டாளிகள் வெளியீட்டின் சார்பில் பேராசிரியர் க. கைலாசபதியின் ‘இலக்கியமும் திறனாய்வும்’ என்ற நூலை வெளியிட்டோம். இதன் வெளியீட்டு நிகழ்வு சென்னை அண்ணா சாலை மத்திய நூலக வளாகத்தில் நடைபெற்றது. அவசர நிலை நேரத்தில் பதிப்பாளர்களும் எழுத்தாளர்களும் கூட்டுப் புழுக்களாக அடைந்து கிடந்த நேரம். அன்று எழுத்தாளர் ஜெயகாந்தனை அழைத்திருந்தோம். நிகழ்வுக்குத் தலைமை தோழர் இளவேனில். இந்த நிகழ்வில் ஜெயகாந்தன் பேசும்போது “விமர்சனம் என்பதெல்லாம் தேவையற்ற ஒன்று. அதனால் எல்லாம் எழுத்தாளர்கள் சுருண்டு ஒடுங்கிப் போய்விட மாட்டார்கள்” என்று கருத்து தெரிவித்தபோது, இளவேனில் இடையில் குறுக்கிட்டு “மார்க்ஸ் எல்லாவற்றையும் சந்தேகிக்கக் கற்றுக்கொள்! என்று சொல்லியிருக்கையில் இது தவறான வாதமல்லவா?” என்று நறுக்கென கேட்டதும் அவர் கோபத்துடன் அந்த நிகழ்ச்சியிலிருந்தே வெளிநடப்பு செய்தார். மாணவர்கள், பேராசிரியர்கள் என அவரிடம் சென்று வேண்டிக் கொண்டபோதிலும் அவர் அரங்கிலிருந்தே வெளியேறினார்.

அதைப்போன்றே மார்க்சிய அழகியல் குறித்து தோழர் இ. எம். எஸ். நம்பூதிரிபாட் எழுதிய ஒரு கட்டுரையை முன்வைத்து நடைபெற்ற விவாதத்திலும் தோழர் இளவேனில் எவ்விதத் தயக்கமும் இன்றி தான் ஒரு கார்க்கியின் சீடன் என்பதை தெளிவாக நிரூபித்தார். ஒரு பத்திரிகையாளராக, எழுத்தாளராக, கவிஞராக, ஓவியராக, வடிவமைப்பாளராக என திறமைகள் பலவும் அவருக்குள் இருந்தபோதிலும்

எந்தவொன்றையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு வாழவேண்டும் என்ற நோக்கு அவருக்கு இறுதிவரை பிடிபடவே இல்லை.

எனினும் விபிசியின் மறைவிற்குப் பிறகு இடதுசாரி தோழர்களுடனான அவரது நட்பு மெதுவாக மங்கித் தேயத் தொடங்கியிருந்தது. நான் எனது அலுவலகப் பணிகளில் மூழ்கியிருந்தேன். அப்போதும் கூட மாணவர் நகலகத்தின் ஏதாவதொரு கிளையில் அவரை தற்செயலாக சந்திக்கும்போது மீண்டும் தோழமையுணர்வு எங்களிடையே பீறிட்டுக் கிளம்பும். ஆனாலுனாவின் நந்தன் இதழில் பணியாற்றியபோதும், பின்னர் கலைஞரின் வசனத்தில் ‘உளியின் ஓசை’ திரைப்பட இயக்குநராக பரிணமித்தபோதும் கார்க்கி இதழைப் பற்றிய நினைவலைகள் எனக்குள் திரும்பத் திரும்ப வரும். சந்திக்கும் நேரத்தில் எல்லாம் அவற்றை ஒரே தொகுதியாகக் கொண்டு வாருங்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தேன். இறுதிவரை அது நடக்கவேயில்லை.

சமீப காலங்களில் எங்களது உரையாடல்கள் விபிசியிலிருந்து தொடங்கி தாகூர் வரையில் நீண்டு கொண்டே இருந்தன. தாகூர் பற்றியும் பாரதியைப் பற்றியும் அவரது கருத்துக்களை எழுத்தில் கொண்டு வாருங்கள் என்று அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டே இருப்பேன். அதில் பாரதி பற்றி அடுத்த புத்தகம் வருகிறது என்று சொல்லியிருந்தார். தான் முன்வைக்க இருக்கும் கருத்துக்களைப் பற்றிய அவரது அந்த விவரிப்புகள் இன்னும் நினைவில் வந்து போகின்றன. தாகூரின் பன்முகத் தன்மைமிக்க ஆளுமை குறித்து தமிழ் உலகம் புரிந்துகொள்ளத் தவறியுள்ளது பற்றியும் அவர் அடிக்கடி கூறுவதுண்டு. அவரோடு பேசும்போது அவரது வாசிப்பும் அனுபவமும் எத்தனை விசாலமானது என்பதை நம்மால் உணர்ந்துகொள்ள முடியும்.

கார்க்கியின் குழந்தைப் பருவத்தைப் பற்றிய நூல் ‘இருளைக் கிழித்தொரு புயற்பறவை’ என்ற பெயரில் வெளியானதும் என்னிடம் அதைக் கொடுத்த இளவேனில், இதை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துக் கொடுத்தால் தாங்கள் ரஷ்ய மொழியில் வெளியிட தயாராக இருக்கிறோம் என்று ரஷ்ய கலாச்சார நிறுவனத்தினர் கூறுகிறார்கள். நீங்கள் அதைச் செய்கிறீர்களா? என்று கேட்டார். அவரது விருப்பப்படி நூலின் நான்கு அத்தியாயங்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துக் கொடுத்தேன். சரியாக இருப்பதாக தெரிவித்தால் மேலும் தொடர்கிறேன் என்று சொல்லியிருந்தேன். ஆனால் இளவேனில் அதன்பிறகு முன்முயற்சி எதுவும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை.

திமுக தலைவர் கலைஞருக்கு, கமுகத் தலைவர்களுக்கு நெருக்கமானவர் என்ற பெயரை இளவேனில் பெற்றிருந்தாலும், தான் ஒரு மார்க்சிய மாணவன், மனிதரை நேசிப்பவன் என்பதை ஆணித்தரமாக சொல்லிலும் எழுத்திலும் நடத்தையிலும் வாழ்ந்து காட்டியவர்; விபிசியிடம் அவர் கற்ற கல்வி சோடை போகவில்லை என்ற பெருமிதம் எனக்குள் எப்போதும் இருந்தது. இதுநான் வரையில் வெளியான அவரது எழுத்துக்களை பாதுகாக்க ஏற்பாடு ஏதுமின்றி நம்மிடம் இருந்து அவர் மறைந்தாலும், திரும்பத் திரும்பக் கண்ணில் தென்படும் அவரது எழுத்துக்கள் அந்த மந்தகாசப் புன்னகையோடு பேசும் இளவேனிலை எனக்கு மட்டுமின்றி அவரோடு பழகிய அனைவருக்குமே நினைவூட்டிக் கொண்டேயிருக்கும்.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர், மொழிபெயர்ப்பாளர்

கார்க்கி முதலும் முடிவும்

இதை எப்படி நம்புவது? புத்தாண்டுக் கொண்டாட்டத்தில் உலகமே இருக்கும்போது, எங்கள் தோழன் எங்களைவிட்டுப் பிரிந்த சோகமும் நிகழ்ந்துள்ளது. இது என்ன நியாயம்? இது எப்படி நிகழ்ந்தது? எண்ணிப் பார்த்தால் இதயம் வலிக்கிறது.

எனக்குச் சோர்வும், சோகமும் ஏற்படும் போதெல்லாம் அவனைத்தான் நினைத்துக்கொள்வேன். இழப்பதற்கு எதுவுமே இல்லாத அவனது கம்பீரம், எதையும் எதிர்கொள்ளும் அலட்சியம், தோழமையை மதிக்கும் துணிச்சல், அட்டா அவனுக்குக்கூட சாவு வருமா? என்னால் இன்னம்கூட நம்ப முடியவில்லையே!

எல்லாக் காலங்களிலும் அவனுடன் இருந்துள்ளேன். ஆம், இனி அவரை மரியாதையுடனேயே அழைக்கப் போகிறேன். தோழர் வி.பி.சிந்தன் அவர்களின் கார் ஷெட்டில் தங்கியிருந்தார். பட்டினப்பாக்கம் முதல் திரையூல்கில் 'உளியின் ஓசை' மூலம் இயக்குநராகி, பொருளோடும், புகழோடும் இருந்தது வரை நான் அவருடன் இருந்துள்ளேன்.

1968ஆம் ஆண்டு நான் சென்னைக்கு வந்தபிறகு, 'கார்க்கி' இதழ் என் கண்ணில்பட்டது முதலே எங்கள் தோழமை தொடர்ந்தது. சென்னை திருவல்லக்கேணி வெங்கடரங்கம் பிள்ளை தெரு வீட்டு மாட்டியில் அவரைப் பார்த்தேன். காவல்துறையின் கண்காணிப்பில் அப்போது இருந்தார். அப்போது தொடர்ந்த எங்கள் தொடர்பு அவர் இழப்புக்கு ஒருவாரம் முன்பு தியாகராயநகர் இந்தியன் கபே தேநீரோடு முடிந்துவிட்டதா?

“வீரையன் எங்கே இருக்கீங்க? உடனே புறப்பட்டு இந்தியன் கபே வாங்க...”

ஏன், எதற்கு என்று கேட்டதில்லை. அவரும் சொன்னதில்லை.

உடனே சட்டையை எடுத்து மாட்டிக்கொண்டிருக்கும் போதே வீட்டில் சிரிப்பார்கள். “ஓ! புறப்பட்டாச்சா?” என்ற கேள்வி அதில் அடக்கம்.

நான் இருக்கும் இராயப்பேட்டையிலிருந்து புறப்படும் பேருந்து 13 மூலம் அடுத்த அரைமணி நேரத்தில் அங்கே இருப்பேன். சிரித்த முகத்துடன் வரவேற்பார். அவரைச் சுற்றி நாலைந்துபேர் எப்போதும், நானும் சென்று சேர்ந்தால் எனக்கொரு ஆசனம் அங்கே தயார்.

“என்ன சாப்பிடுறீங்க? ம... யோசிங்க. அதற்குள் மறுபடியும் எல்லாருக்கும் காபி கொண்டு வாங்க...”

நம்முடைய பதிவை அவர் எதிர்பார்ப்பதில்லை. அவருடைய தர்பார் அங்கே ஆரம்பம். அங்கு பணியாற்றும் பணியாளர்களுக்குப் பழகிவிட்டது. அவரைச் சந்திக்க வருபவர்கள் வருவதும், போவதுமாக இருப்பார்கள். நானும் அவரும் கடைசிவரை இருப்போம். அவரை வழியனுப்பிவிட்டு நான் வருவேன்.

“கார்க்கி” என்ற மார்க்சிய இதழை இவர் தொடங்கி நடத்துவதற்கு முன்னர் இவர் பல பத்திரிகைகளில் உதவி ஆசிரியராகப் பணியாற்றியுள்ளார். வெறுங்கையோடு சென்னை வந்த அவரது பசியைப் போக்க வேண்டுமல்லவா! நாளடைவில் 'பசி' என்பதும் அவருக்குப் பழகிவிட்டது.

இவரது காலகட்டத்தில் புதுக் கல்லூரியில் பணியாற்றிவந்த ஷாகுல் அமிது என்னும் இன்குலாப் சிறந்த கவிஞர். அவரது கவிதைகள் முதலில் கார்க்கியில்தான் வெளிவந்தன. அவற்றைத் திரட்டி 'இன்குலாப் கவிதைகள்' என்னும் முதல் தொகுப்பை இளவேனில் வெளியிட்டார். சென்னை-5 கார்க்கி வெளியீடாக 1972ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது.

‘மகரந்தங்களிலிருந்தும் துப்பாக்கி ரவைகள்...’
என்னும் தலைப்பில் 12பக்க அணிந்துரையை
இளவேனில் எழுதியிருந்தார்.

“மக்களை அரவணைப்பது

எதிரிகளை நிர்மூலமாக்குவது

என்கிற இலட்சிய ஆகுதியில்-

ஒரு தாயின் பரிவுடனும்

ஒரு போர்வீரனின் கோபாவேசத்துடனும்

பாட்டாளி வர்க்க ஜனநாயக - சர்வாதிகாரம்
என்கிற திமிருடனும் எழுந்துள்ள ஒரு கவிஞனின்
நெஞ்சில்,

பூவாய்,

தீயாய்,

மலர்ந்தும்

தகித்துக் கொண்டிருக்கிற உணர்ச்சிகளின்
தொகுப்பை, “இன்குலாப் கவிதைகள்” என்கிற
பெயரில் உங்கள் முன்னே பெருமிதத்துடன்
வைக்கிறோம்” என்று இந்த அணிந்துரை
தொடங்குகிறது.

“இந்த விதமாய், கவிஞர் இன்குலாபின் கவிதைகள்
விடுதலை விரும்பும் மக்களின் போர்முனை
ஆயுதங்களாகும். இவை காலத்தின் தேவைகளாகும்.
உங்கள் ஆயுதங்களை நீங்கள் எடுத்துக்கொள்ள
வேண்டாமா?” என்று முடிகிறது.

இந்தக் கவிதைத் தொகுப்பு இன்குலாப் என்னும்
மக்கள் கவிஞனை உலகத்துக்கு அறிமுகப்படுத்தியது.
வானம்பாடிகளைத் தொடர்ந்து வெளிவந்த
இப்படைப்பு கவிதை உலகில் புதிய பாதையைப்
போட்டுக் கொடுத்தது. ஒரு கவிதைநூல் இப்படித்தான்
இருக்க வேண்டும் என்பதை இலக்கிய உலகத்துக்கு
எடுத்துக் காட்டியது.

எல்லா இடதுசாரிக் கூட்டங்களிலும் பரபரப்பாக
விற்பனையானது. எல்லா இலக்கியக் கூட்டங்களிலும்
கடுமையாக விமர்சிக்கப்பட்டது. விரைவாக விற்றுத்
தீர்ந்தது.

கார்க்கியைத் தொடங்க காரணம் என்ன?

“அனுபவம் ஒரு கண்டிப்பு மிகுந்த ஆசான்
என்பார்கள். அது சரிதான். எனது குழந்தைப் பருவம்
தொடங்கி நான் எதிர்கொண்ட வாழ்க்கை
அனுபவங்களும், நான் பயின்ற இலக்கியங்களும்
என்னை ஒரு கம்யூனிஸ்டாக உருவாக்கின.

அன்று என்னுள் பற்றிய கலை -
இலக்கியவேட்கையும், வாழ்க்கை நேரமும், மானுட
மோகமும், கொடுமைகளை மௌனமாய்ச்
சகித்துக்கொள்ள முடியாத எதிர்ப்புணர்ச்சியும்,
எல்லாமுமாய்ச் சேர்ந்து ‘கார்க்கியைத் தொடங்கு’
என்று எனக்கு ஆணையிட்டன.

கார்க்கியைத் தொடங்கும் வரையிலும் எனக்கு
எந்த ஒரு கம்யூனிஸ்ட்டும் அறிமுகம் கூடக்
கிடையாது. மூன்று இதழ்கள் வெளிவந்துவிட்டன.
அப்புறம்தான் பல தோழர்களின் சந்திப்பும்,
விவாதங்களும் தொடர்ந்தன. இந்த விதமாய் கட்சி
அரசியலில் கலந்து கொண்டேன்.

கட்சி அரசியலில் எனக்குக் கிடைத்தவை
கசப்பான அனுபவங்கள். இதைச் சொல்வதனால்
கட்சி அரசியலுக்கு நான் எதிரி என்று தீர்மானிக்க
வேண்டாம்” என்பது அவரது சுயவிமர்சனம்.

“சமூகக்” கொடுமையும் இலக்கியமும்
மோதும்போது நாம் இலக்கியத்தின் பக்கம் நிற்போம்.
இலக்கியமும் மனிதனும் மோதும்போது நாம்
மனிதனின் பக்கம் நிற்போம்” என்ற புதிய
பிரகடணத்தோடு கார்க்கி இடதுசாரி இலக்கிய மாத
இதழாக வெளியில் வந்தது.

கார்க்கியின் அசுரவேகம் எல்லா மட்டத்திலும்
விவாதத்தை ஏற்படுத்தியது. “யார் இந்த இளவேனில்?”
என்ற கேள்வியையும் எழுப்பியது. ஆதரவாளர்களை
மட்டும் அல்லாமல் எதிரிகளையும் உற்பத்தி
செய்தது. காவல்துறை உளவாளிகளின் பார்வைக்குள்
அவரது நடமாட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது.
இளவேனில் இப்போது ‘கார்க்கி இளவேனில்’ என
மாறிப் போனார்.

அவருடைய சென்னை வாழ்க்கையில்
நிரந்தரமான வருமானத்திற்கு எந்த ஏற்பாடும்
செய்துகொள்ளவில்லை. அதைப் பற்றி அவர்
கவலைப்பட்டதில்லை. பொருளாதார
இடர்ப்பாடுகளால் ‘கார்க்கி’யைத் தொடர்ந்து
கொண்டுவர இயலவில்லை.

ஆனால் பல பத்திரிகைகள் அவருடைய
கண்காணிப்பில் வெளிவந்தன. நயன்தாரா, அங்குசம்
குடியரசு பிரகடனம், நந்தன், செய்திமடல் என
எண்ணற்ற இதழ்கள் இதற்கிடையேதான் இவரது
நூல்களும் தட்டுத் தடுமாறி வெளிவந்தன.

அவர் பத்திரிகையாளர் மட்டுமல்லர். அவருக்குப்
பல முகங்கள் உண்டு. அவர் சிறந்த ஓவியர். பலர்
அட்டைப்படத்துக்காக அவரைத் தேடி வந்தனர்.
கவிஞராகவும், எழுத்தாளராகவும் விளங்கினார்.
இலக்கியக் கூட்டங்களில் ஆவேசமான பேச்சாளர்.

எனது 50 ஆண்டுக்கால பழக்கத்தில் அவரைச்
சோர்வோடும், சோகத்தோடும் பார்த்ததில்லை.
தாடி, மீசையோடு இருந்ததில்லை. இறுதிவரை
மிடுக்குக் குறையாமல் இருந்தார். உற்சாகம் குறையாத
பேச்சு, உரிமையோடு பழகும் நட்பு. எப்படி இவரால்
இப்படி இருக்க முடிகிறது என்று வியந்திருக்கிறேன்.

‘கார்க்கி’யைத் தொடர்ந்து நடத்தாமல்
நிறுத்தியதற்கு அவர் கூறிய காரணம்: “கார்க்கி
இதழ்கள் குறித்து என்ன நினைக்கிறீர்கள்?”
கருத்தரங்கு அமைத்தோம். இன்றைய சூழலில்
இலக்கியத்திற்கும் நமக்கும் சம்பந்தமில்லை என்பதை
நிரூபிக்கிற நிகழ்ச்சியாய் முடிந்தது. ஆர்வமுள்ள
எழுத்தாளர்களைச் சந்திக்க முடியவில்லை.
வாசகர்களுக்கும் அதுபற்றிய அக்கறையில்லை.

இந்தத் தேக்கத்தை உடைக்கும் ஆற்றலை
வளர்த்துக்கொண்டு மறுபடியும் ‘கார்க்கி’ வரும்.
போய் வருகிறோம்” இந்த அறிவிப்பை ‘மீண்டும்
வருவோம்’ என்னும் தலைப்பில் பிரகடனம்
செய்தார் இளவேனில்.

கார்க்கியின் முதலும் முடிவும் இதுதான்.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

தோழர் இளவேனிலுக்கு எனது செவ்வணக்கம்!

எழுபதுகளின் ஆரம்பத்தில், சென்னை, தி நகர், விஜயராகவாச்சாரி சாலையில் ஆந்திரா கிளப் அருகே உள்ள ஒரு வீட்டின் அவுட் ஹவுசில் குடியிருந்தேன். அருகில் உள்ள மாடியில், கே ஏ மதியழகன் குடியிருந்தார். எதிரே, சிரஞ்சீவி, சுதாகர் போன்ற பல தெலுங்கர்கள், தங்கி, சினிமா முயற்சியில் இருந்தனர். எனது இருப்பிடத்திற்கு பெயர் கார்க்கி இல்லம். அஞ்சல் துறையில் வேலைபார்த்த, இடது சாரி தோழர்களான பாலு, முருகேஷ், போன்ற பல தோழர்கள், என்னுடன் தங்கியிருந்தனர்.

என் தோழர்களுடன் சேர்ந்து, கார்க்கியின் தாய் நாவலை நாடகமாக்கும் முயற்சியில் இருந்தேன். என்னுடன் தங்கியிருந்த என் மைத்துனர் பாஸ்கர், ஐ.பி.எஸ். தேர்வு எழுதிவிட்டு நேர்முக தேர்வுக்காக காத்திருந்தார். எங்களின், அனல் பறக்கும் விவாதம், பாஸ்கரை மட்டுமின்றி, மாடியில் தங்கியிருந்த கே.ஏ.மதியழகனையும் ஈர்த்தது. எழுபதுகள், இடது சாரிகள் கொடிகட்டிப் பறந்த காலம்!

உழைக்கும் மக்கள் மாமன்றத்தின், மேதின உள்வலம் என்றால் சென்னை அலறும். மார்க்சிய லெனினிய குழுக்கள் தோன்றி வேகமாக வளர்ந்து கொண்டிருந்த நேரம் அது.

கார்க்கி

அந்த நாட்களில்தான், இளவேனிலின், கார்க்கி என்ற இதழும் பரபரப்பைக் கிளப்பியது. இளவேனில் எழுத்துக்கள் அத்தனையும் இலக்கியமாக போற்றப்பட்டன. நிறைய கவிதைகள் எழுதினார்! கட்டுரைகள் எழுதினாலும் அது கவிதையாகத்தான் இருக்கும். அன்று இடது சாரி எழுத்தாளர்களுக்கெல்லாம் ஆதர்ச எழுத்தாளராக இருந்தார். வி.பி. சிந்தனின் செல்லப் பிள்ளையாக வலம் வந்தார். எங்கள் கார்க்கி இல்லத்துக்கு வரும் தோழர்கள் கைகளில் இளவேனிலின், கார்க்கி இதழ் இல்லாமல் இருக்காது. எங்கள் நட்பு வளர்ந்தது!

நான் வேலையை விட்டு விலகி, சி.பி.ஐ.எம் எல். (விடுதலை) குழுவில் தென் சென்னை பொறுப்பில், முழுநேர புரட்சியாளனானேன். மாநில பிரச்சாரப் பிரிவுச் செயலாளர் என்பதால். கட்சிப் பத்திரிகைகளை கொண்டுவர திருவல்லிக்கேணியில் அடிக்கடி தங்க வேண்டியிருந்தது. அந்த நாட்கள்தான், இளவேனிலை என்னுடன் இணைத்தது.

அவரின் எழுத்து, பேச்சு, அனைத்திலும் எள்ளல் துள்ளும். என் வேலை முறைகளைப் பற்றி கேட்க மாட்டார். நான் அது பற்றி சொல்லாதது குறித்து பொருட்படுத்தவும் மாட்டார். எங்கள் தோழமை இனிமையாகக் கடந்தது.

இன்குலாப் போன்ற, கட்சி தொடர்புள்ள ஆசிரியர்கள் தவிர, கட்சி தொடர்பில்லாத, எம். ஜி.சுரேஷ் போன்ற எழுத்தாளர்கள் நட்பும் அப்போதுதான் வளர்ந்தது. திருவல்லிக்கேணி கண்ணனும், இளவேனிலும், நானும் பல நாட்களை விவாதிப்பதில் கழித்தோம். விடியல் வேணுவின் அறிமுகமும் அப்போதுதான். இளவேனில், நயனதாரா இதழ் கொண்டு வந்தார். இளவேனில், கண்ணன் போன்றோரை வைத்து, வெகுஜன பத்திரிகை ஒன்றை, கட்சியிலிருந்து கொண்டு வர திட்டமிட்டேன். கட்சிப் பெறுப்பில் இருந்த பி.வி. எஸ். கருமையாக எதிர்த்ததால் அம் முயற்சியை கை விட வேண்டியதாகப் போயிற்று.

கட்சியை விட்டு வெளியே வந்த பின், யூத்ஸ்வியூஸ், பாவல் போன்ற பத்திரிகைகள் கொண்டுவந்தேன் அதில், இன்குலாப், இளவேனில் மூலம் அறிமுகமான எம்.ஜி.சுரேஷ் எல்லாம் எழுதி வந்தனர்.

திரைப்படப் பயணம்!

என்பதுகளில், எனது திரைப்படப் பயணம் தொடர்ந்தது. நிமாய் கோஷ் ஒளிப்பதிவில், நானும் ஆனந்தன் என்ற தோழரும் சேர்ந்து, ஒரு படம் இயக்கினோம். அந்த என் முதல் திரைப்படத்தின் பெயர், “இளவேனிற் காலம்” என்று தோழரின் பெயரில் அமைந்தது என்பது ஒரு தற்செயலான நிகழ்வு! இளவேனில், எம்.ஜி.சுரேஷ் ஆகியோரின் திரைப்பட முயற்சிகளும் தொடர்ந்தன.

எங்களின், கதை விவாதங்கள், சேர்ந்தும், தனித்தனியாகவும் நடந்து கொண்டிருந்தன. அமைச்சர் காளிமுத்து போன்றவர்கள் இளவேனிலின்

நண்பர்கள். இப்படி இவரின் பல்வேறு நட்புகளால் பலமுறை, திரைப்படத்திற்கான முயற்சிகள் நடந்தன. எல்லா கதை விவாதங்களுக்கும் என்னை அழைத்து விடுவார். மலையூர் மம்பட்டியான் பட உருவாக்கத்தில் இவரின் பங்கு பேசப்பட்டது.

முன்னாள் முதல்வர், கருணாநிதி நட்பினால், உளியின் ஓசை படம் இயக்கும் வாய்ப்பு உருவானது. “உளியின் ஓசை” படத்திற்கு பிறகு அவர் இயக்குவதற்காக வந்த படங்களுக்கும் கதை விவாதத்திற்கு என்னை அழைப்பதுண்டு. இயக்குனர் எஸ்பி ஜனநாதன் படங்களுக்கெல்லாம், கதை விவாதத்திற்கு, நாங்கள் இருவரும் இரட்டையர்கள் போல் செல்வோம்.

இன்று அவரின் நினைவுகள் மட்டும்தான் என்னோடு வருகிறது. அவரின் எழுத்துகள் பல ஆண்டுகள் வாழும் சக்தியைக் கொண்டது என்பது எனக்குத் தெரியும்.

தேசபக்தி?

மாமன்னர் அசோகனை வைதீக மதத்திலிருந்து, புத்த மதத்திற்கு மாற்றியது.. காருவகி என்ற தமிழ் பெண்தான் என காருவகி நாவல் மூலம் நிறுவியிருந்தார். சொத்துடமையாளர்கள், தங்கள் சொத்துக்களைக் காக்கவே, தேசபக்தி கதைகளை கட்டுகிறார்கள் என்றும்.. வசதியானவர்களை காக்கவே வசதியற்றவர்கள், யுத்தங்களில் ஈடுபட வேண்டியுள்ளது என்றெல்லாம் புதிய புதிய விளக்கங்களை அதில் சொல்லியிருந்தார். சர்வதேச பாட்டாளி வர்க்க அரசியலில் உறுதியாக இருந்த தோழர் இளவேனில், காருவகி நாவல் மூலம், தமிழர்களின் வரலாற்றுப் பெருமையைச் சொல்லியிருப்பார்.

இன்றைய ஓரிசாவான, பழைய கலிங்க நாடு, தமிழ்நாட்டின் நீட்சியாக இருந்திருக்கிறது என்று இந்நாவலில் வாதிட்டுள்ளார். வர்க்க அரசியல், பத்திரிகை, சினிமா, எல்லாவற்றிலும் தோழருடன் இணையாக பயணம் செய்த நான், இப்போது மண்ணின் மைந்தர்களின் அரசியலான, தமிழர் தேசிய அரசியலில் தனித்துப் பயணம் செய்கிறேன். அட்டா.. தோழரும் நாமும் பிரிந்து பயணிக்கிறோமோ என வருத்தப்பட்ட என்னை அவர் எழுதிய காருவகி நாவல், தமிழர்களின் வரலாற்றைப் பேசி, என்னை மகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்தியிருக்கிறது.

செவ்வணக்கம்!

எனக்கும் தோழர் இளவேனிலுக்குமான நட்பு, ஐம்பது ஆண்டுகள் கொண்டது.

என் தோழனை பெருமைப்படுத்த செவ்வணக்கம் என்ற சொல்லைத்தவிர வேறு எந்த சொல்லும் பெரிதாக பயன் தராது என நினைக்கிறேன். அதனால், செவ்வணக்கம் என்ற இந்த ஒற்றை சொல்லையே என் தோழர் இளவேனிலுக்கு புகழ் அஞ்சலியாக செலுத்துகிறேன்.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

இளவேனிளுக்கு வீரவணக்கம்

“யா தும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” இந்தப் பாடல் வரிகளுக்கு உயிராய், உருவமாய் வாழ்ந்தவர் இளவேனிள்.

ஐாதி மதம் கடந்த இடதுசாரிகளின் பாஞ்சன்யம் தன் முழக்கத்தை நிறுத்திக்கொண்டது

அவர் பசித்திருந்த காலத்தில் அவருக்கு உணவு கிடைக்கவில்லை உணவு கிடைத்த போது அவர் வயிறு பசிக்க மறந்து இருந்தது.

தமிழில் மக்களிடமிருந்து மக்களுக்காக என்கிற இலக்கியக் கோட்பாட்டைப் பதித்தவர் .

தன் வாழ்நாளின் ஒவ்வொரு நொடியையும் பாட்டாளிவர்க்க சிந்தனையைக் கொண்டவராக வாழ்ந்த மாமனிதன் அவர்.

அவர் தனது வாழ்க்கை குறித்தும் தன் பால்யம் குறித்தும் சொன்னது எல்லாம் புனைவோ நாவலோ என்ற அளவிற்கு காவியத்தன்மை வாய்ந்தவை. அவருக்கு எந்த ஊரும் சொந்தமில்லை, எந்த சாதியும் சொந்தமில்லை எந்த மதமும் சொந்தமில்லை இப்படித்தான் வாழ்ந்தார்.

பாட்டாளி வர்க்கத்தை நேசி்க்கிற எல்லோரும் படிக்கவேண்டிய கட்டாய பாடம் இளவேனிள்.

கனவுகள் சுமந்து கனவுகள் உண்டு.

கனவுகளில் பாட்டாளிவர்க்க ராஜ்ஜியத்தை படைத்து தினம் தினம் மகிழ்ந்தவர். விளிம்புநிலை மனிதர்களை அவருடைய வியக்கத்தக்க மேன்மையை தன் கடைசிச் சொட்டு ரத்தம் இருக்கும் வரை எழுதித் தீர்த்துவிட வேண்டும் என்ற தீராத ஆசை கொண்டவர்

அடுக்குமொழி, அர்த்தமற்ற வார்த்தை அலங்காரம் என்று திராவிட இயக்கங்கள் இளைஞர்களை வசீகரித்த நேரத்தில் இடதுசாரி சிந்தனையை எளிய தமிழில் விதைத்த முதல் அறிவு உழவாளி.

‘உழைப்பும் சக வாழ்வுமே மனிதனுக்கு மொழிகளையும் பாடல்களையும் கற்றுத் தந்தன. நவீன உற்பத்திமுறையும், எந்திரங்களின் சத்தமும் உழைக்கும் மக்களின் உதடுகளிலிருந்து கவிதையை பிரித்துவிட்டன என்பது உண்மைதான். வயல்

வெளிகளிலே, களத்து மேட்டிலே வண்ணான் துறையிலே கைகள் உழைக்கின்றன. உதடுகள் பாடுகின்றன. நடந்து செல்லும் பாதையின் குறுக்கே நிலம் கிழித்துச் செல்லும் நீரோடையைத் தாண்டுகிறவன் ஹம்ப் என்றோ ஹிப் என்றோ ஓசை எழுப்புவது மாதிரி சம்மட்டி அடிகள் விழும்போது அதை ஒங்கியவனிடமிருந்து லிபிகளால் எழுதமுடியாத அந்த பெருமூச்சின் ஒலி அதிர்வது மாதிரி உருவான வெற்றுச்சொற்கள்- உழைக்கும் மனிதனின் பெருமூச்சுக்கள் தாம் சகல தேசங்களிலும் சகல மொழிகளிலும் கவிதையின் முதல் மொட்டுக்களாகும்.

உலக மகா காவியங்கள் அனைத்தும், காலம் கடந்து நிற்கும் தமிழ் இலக்கியங்கள் அனைத்தும் உழைக்கும் வர்க்கம் அளித்த பிச்சையே தவிர எந்த அரசனும் எந்த பிரபுவும் படைத்தளித்ததில்லை.(கவிதா இளவேனிள்)

இளவேனிலின் கார்க்கி இதழுக்கு ஆயிரக்கணக்கான வாசகர் வட்டம் இப்போதும் இன்னமும் தமிழ்நாட்டில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது

மதுரையில் கார்க்கி டீஸ்டால் 70 களில் அவரது வாசகர்களால் நடத்தப்பட்டது.

அவரது பைபிளிக்கல் நடையால் வசீகரிக்கப்பட்ட ஒருவராக இருந்த நான் அவருக்கு உற்ற தோழனாய் துணையாய் மாறினேன். உலகின் ஒரே சமஸ்கிருதப்படமான ஆதிசங்கராச்சாரியார் படத்தை இயக்கிய இயக்குனர் ஜி.வி. ஐய்யரிடம் நான் குருகுலவாசமாக இருந்தபோது 15 சாரிதெரு கார்க்கி நூலகம் வைகறைவாணன் தயவில் இடது சாரி, தனித்தமிழ் ஆர்வலர்கள் சிந்தனையாளர்கள் கூடும் வேடந்தாங்கலாக எனக்கும் இருந்தது. எப்போதும் தன்னைச்சுற்றி ஒரு வாசகர் படையைக் கொண்டவராக இருந்த இளவேனிளை இங்கு சந்தித்தபோது என்னிடம் கவிதை எழுதி வாங்கி கார்க்கியில் வெளியிட்டார். விடியல் வேணுகோபால் நடத்திய திருவல்லிக்கேணி அச்சகத்தில் இளவேனிலின் இலக்கிய சாம்ராஜ்யம் நாளும் தொடரும் . அறிவார்ந்த விவாதங்கள் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கும். தேனீர் அருந்த பத்துபேராக

ஊர்வலமாகப்போவோம்.செவிக்கு மட்டுமே உணவு கிடைத்த வசந்த நாட்கள் அவை.

வி.பி சிந்தன் அவருக்கு ஒரு காட்பாதராக இருந்தார்.இளவேனில் ரத்தவாந்தி எடுத்தார் என்று கேள்விப்பட்டதும் திநகர் வந்து இளவேனிலை அழைத்துக்கொண்டு காச நோய் மருத்துவமனை தலைமைப்பொறுப்பிலிருந்த கதிரேசனிடம் காட்டினார். விபி சிந்தன் அக்கறையோடு வளர்த்த கலைஞன் இளவேனில். தொடர்ந்து புகைபிடித்துவந்தவர். ஒரு புத்தக வெளியீட்டு விழாவில் கலைஞர் கேட்டுக்கொண்டதால் புகைப்பழக்கத்திலிருந்து ஒரே நாளில் விடுபட்டார்.மதுரையில் டி. ஆர். எஸ். மணி இவருக்கு இன்னொரு காட்பாதராக இருந்தார்.

மறைந்த அமைச்சர் காளிமுத்துவின் பள்ளித்தோழர். அவரது கதை வசனத்தில் உருவானது வீரவணக்கம். அதன் கதையாக்கத்தில் இன்குலாப்பும் நானும் பங்கேற்றோம்.கூடவே ஒரு வருட காலம் நான் அவரோடு தயாரிப்பாளர் தந்த வீட்டில் இருந்தேன்.நாளுக்கு நாள் அவர் என்மீது காட்டிய அன்பில் கரைந்த காலமது. ஆனால் அந்தத்தயாரிப்பாளரோ அப்போது திரையுலகின் உச்சத்தில் இருந்த ரஜினி, கமல் இருவரின் படங்களை இயக்கிய ராஜசேகரிடம் சேர்க்க அழைத்துப்போனார்.அதை மறுத்து இளவேனிலிடமே இருந்தேன், சில வருடங்களுக்கு பின், 'இன்னொருதாஜ்மஹால்' பட விவாதத்திலும் பங்கேற்றேன். மீண்டும் கலைஞரின் உளியின் ஓசை கதையாக்கத்திலும் என்னை அழைத்தார். பலமாதங்கள் ஆகியும் படவேலைகள் துவங்காததால் அதன்பின் இருந்த சாராய ஆலை உரிமம் பெறும் தயாரிப்பாளர்களின் நோக்கம் அறிந்து விலகினேன்.

மே தினத்தை புது உடையோடு கொண்டாடுவோம்.சமீபமாக ஐந்து ஆண்டுகளாக அவரது தொடர்பில் இல்லை.இறந்த செய்தியே அவர் இல்லத்தில் கொண்டு சேர்த்தது.

செயலாக்கமுள்ள கனவுகளையும், கவிதைகளையும் ஆயுதங்களால் அடக்கிவிட முடிவதில்லை.

மரணத்தாலும்கூட ஒரு மனிதனின் கனவுகளை துடைத்தெறிய முடிவதில்லை.

எனது கண் எதிரே விரியும் இன்றைய அற்புதங்கள் நேற்றொரு மனிதனின் கனவுகளில் வாழ்ந்தவையே.

இதோ எனது கண்களில் வளரும் கனவுகளெல்லாம் இதழ்விரிக்கும் முன் எனது பொழுதே போய்விடலாம்.

அதனாலென்ன! நாளைஅவை மலரும்.

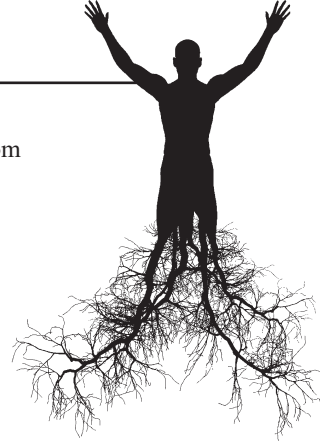
எனக்குப் பின் வரும் மனிதன் தன் நெஞ்சிலே அவற்றைச் சூடிக்கொள்வான்- இளவேனில் கவிதாவில்....

கட்டுரையாளர்: செய்தியாசிரியர், 'விண் நிழல்' தொலைக்காட்சி

கவிதை

யாழன் ஆதி

yazhanaathi@gmail.com

சருகொலி

பரிசுத்த சொற்களின்மீது அடிக்கும் ஒருவகை நறுமணம் உன்னிலிருந்து வருகிறது
காகம் ஒன்றிட எச்சத்தின் வெண்மை நிறம் கொண்டது அது
ஒருவேளை புலர்காலைப் பொழுதாகக் கூட இருக்கலாம் பனியுருகிப் போகும் இளவேனிற் பரப்பில்
ஓவியக் காடாய்த் துளிர்க்கும் பச்சை நிறத்தில்
என் ஓவியன் வரைந்த உன் கிளையில் இருந்துதான்
பாடல்களைத் தொடரும் சருகாக நான்
வீழ்ந்துகொண்டிருக்கிறேன்
சில நேரங்களில் நீ நடக்கையில் வரும் ஒலியெல்லாம்
வேறேன்ன நான் தான்.

பாலைமை

நனைந்த உன் கூந்தலைக் குளிப்பாட்டிச் சென்ற
மழை முகில்களை களைந்தது நான் தான்
வெடித்துச் சிதிலமான என் நிலத்தின் பாலைமையை
உன்வழிநீர் எப்போதும் வேர்கொள்ள வைக்கும்
நிலம்சேரும் உன் பாதச் சுவட்டின் மென்கருநிற
நிழலில் கோர்த்திருக்கும் நீரங்காடியில்
தனக்கானத் திவலைகளப் பெற்றுக் குளிக்கிறது
வாடைவீசும் இக்குளிரின் இளநடுக்கத்தில்
பதமாகிவிடுகிறது உன் ஒரு கைப்பிடி சூடு.

நீர்ப்பட்சி

ஒரு குவளையைக் கவிழ்த்ததைப் போல இந்த ஆறு
ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது
நீரின் அலைகளில் தாவும் சிறு தும்பிகள் வாளை
அளந்திருக்கின்றன
கடலின் நிறம் பார்க்கும் ஆவலில் செல்கிறது நதி
துப்பட்டாவின் ஓரத்தில் கைப்பிடித்து மீன்பிடிக்க
பரத்துகிறாய் நதிமேல்
நதியணிந்த ஆடை மேலும் அழகாகி
ஒரு திமிங்கலமாகிவிடுகிறது
இரையென நானிருக்க
சப்தித்து சிரித்து அதன் வாயினுள் புகுகிறேன்
காதலின் வயிற்றில் துயிலும் அரியதொரு பட்சி நான்.

தமிழில் 'கார்க்கி' எனக் கிளம்பிய பல்துறைக் கலை ஆளுமை இளவேனில்

சென்ற நூற்றாண்டின் தொடக்க காலகட்டத்தில் வெளிவந்து உலகச் செவ்விலங்கியங்களில் தனித்துவத்துவமாய்ச் சுட்டப்படும் 'தாய்' (Mother) நாவலைத் தந்த மகத்தான ரஷியப் படைப்பாளி மார்க்சிம் கார்க்கி (Maxim Gorky).

பாவல் எனும் புரட்சியாளனாகிய மகனால்கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஈர்க்கப்படும் தாய் நீலவ்னா. புரட்சியாளர்களது உள்ளணர்வின் தார்ப்பரியம் புரிந்தவளாகி அவர்களுக்கு உதவ மகிழ்வுடன் உந்துதலாகிறார். புரட்சியாளர்களுக்கு உதவும் இந்தத் தாயின் உள்ளணர்வுடன் பயணிக்கும் அனுபவத்தை உலகின் பன்மொழி வாசகர்களும் பெறும் இலக்கியமாக அந்த நாவல் சரித்திரம் படைக்கிறது. இந்த தாய் வழியில் உலக வாசக நெஞ்சங்களைக் கொள்ளை கொண்டவராய் நிலைக்கிறார் படைப்பாளி கார்க்கி.

'கார்க்கி' எனும் தனித்துவ இலக்கியப் பெயர் அடையாளச் சிற்றிதழை 70-80களில் வெளியிட்டு தன் பெயரைப் பளீரிட்டவர் கவிஞர் இளவேனில். 'வானோடும் தேன்சிந்தும் மலரோடும் வந்திருக்கும் நானோர் கோபாக்கினி, நானோர் இளவேனில் என வெளிப்பட்ட சிற்றிதழ் 'கார்க்கி'

இவ்விதழ் அக்காலகட்ட இளைஞரை வசீகரித்ததில் ஆச்சரியமேதுமில்லை. ஆம் அக்காலத்தின் தலைமுறை இளவேனிலென அழகியல் இளைஞனாக தனித்துப் புலப்பட்டவர். சிற்றிதழ் வெளிப்பாடுகளில் பல்லாயிரம் பிரதிகளாக விநியோகமான கார்க்கியின் பரிவர்த்தனையே இதற்குச் சான்றாதாரம்.

இந்தச் சிற்றிதழின் தலைப்பான 'கார்க்கி' வரைகலை அழகியல் எழுத்து அவருடையதான் என அறிந்தபோது ஆச்சரியமாகவே இருந்தது. இந்த கறுப்பு எழுத்தில் அழகுறச் சித்திரிக்கப்பட்ட சிவப்புப் பொட்டுப் புள்ளி இன்றும் என் மனத்திரையில் இருக்கிறது. இவரது எழுதுகோல் கவிதை கட்டுரை விமர்சனம் வரைகலை எனப் பல்பரிமாணத்தில் வெளிப்பட அவரது குரல் அரங்கங்களில் நர்த்தனமாடியது.

அக்காலகட்ட இளைஞர்களுக்கு சோவியத் வழி

வெளிவந்த மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் உலக இலக்கியங்களின் பக்கங்களை விரித்துக் காட்டின. இது தமிழ்நாடு - ஈழம் என வெவ்வேறு பிரதேசங்களிலிருந்தும் வெளிப்பட்ட வாசகர்களை ஒன்றிணைத்தன. இப்படித்தான் 70களின் கடைசியிலிருந்து தமிழ்நாடு வந்தடைந்த கவிஞர் கிபி அரவிந்தன், பாலகுமாரன், சின்ன பாலா போன்றோரது தேடல்களில் பலரது அறிமுகங்களும் நட்பு - தோழமையுடன் அருகிணைத்தன.. பேராசிரியர் இளவரசு, பேராசிரியர் பெரியார்தாசன், முனைவர் அரணமுறுவல், பாவரசு, அறிவுறுவோன், வைகறை, இளவேனில் என... இந்தப் பட்டியல் மிக நீண்டது.

83-ன் பின்னரான தெற்காசியப் புவிசார் அரசியல் சூழமைவால் தமிழ்நாடு வந்தடைந்த பல்லாயிரக்கணக்கான ஈழத் தமிழரில் ஒருவனாக நானும் எமது முன்னோடிகளது கற்றதும் பட்டதும் பெற்றுமான அனுபவச் சாறை உறிஞ்சியவர்களாகப் பயணங்களைத் தொடர்ந்தோம். இந்த வகையில் கவிஞர் கிபி அரவிந்தன் மூலம் எனக்கு அறிமுகமானார் தோழர் வைகறை எனும் வைகறைவாணன்-செயபாலன். திருவல்லிக்கேணியில் அவர் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த சந்து ஒன்றினுள் நான் நுழைந்து சந்தித்த இத்தருணத்தை என்னால் மறக்கவே முடியாது.

பதிப்புப் பணிகளென ஆரம்பித்த இந்தத் தோழமை நட்பு பல் தளங்களில் விரிவாகிப் படர்ந்தது. சிறு கிராமங்களிலிருந்து சென்னை மாநகரக் கனவோடு பெயர்ந்த இளைஞர்கள் கூடி வசிக்கும் சாரித் தெரு அறிமுகமாகிறது. இவர்களோடு ஒருவராக வாழ்ந்து கொண்டிருந்த வைகறை, எனக்கு புதிய சாளரத்தை திறந்தவராய் மனதில் நிலைக்கிறார். இந்தக் குடியிருப்பு மொட்டை மாடியில் முனைவர் இளவரசு தலைமையில் நிகழ்த்தப்பட்ட புதுமையான முற்போக்கு இல்லற இணைவாழ்வு நிகழ்வுகள் எங்களை வசியப்படுத்தின. இவருடனான பயணத்தில் தங்கம் பிரிண்டர் தோழர் வேணுகோபால், பிரிண்டர் ரமணி, வரைகலைஞர் தோழர் மாரீசு, பேராசிரியர் இளமுருகன், பேராசிரியர் கே ஏ குணசேகரன், கவிஞர் பொதியவெற்பன், நூலகர் கண்ணன், ஓவியர்

தி.க.சியுடன் இளவேனில்

வீரசந்தானம், கவிஞர் அறிவுமதி, விமர்சகர் இந்திரன், ஓவியர் மருது, கார்க்கி இளவேனில், சங்கைவேலவன், வசந்தகுமார், துரை, சுந்தரவடிவேல், தோழர் அரணமுறுவல், நக்கீரன் கோபால், கோணங்கி... என நீண்டது. ஆய்வுத் தேடலாளராக இரா. வேங்கடாசலபதி, தோழர் சந்திரசேகரன், தோழர் தியாகு என புதிய அறிமுகங்களும் கிட்டின.

தோழர் இளவேனிலை அவரது அன்றைய வசிப்பிடமான சைதாப்பேட்டை தொடர் மாடிக் குடியிருப்பு இல்லத்தில் சந்திக்கிறோம். அந்த முதல் சந்திப்பிலேயே அவரது நக்கல் கலந்து வெளிப்பட்ட உரைமொழியால் வசீகரிக்கப்பட்டேன். கூடி இருப்போரை மகிழ்விக்கும் உரையாடல் மொழி அவருக்கு வசியப்பட்டிருந்தது. இது அந்த கிரகிப்புத் திறனைக் கேட்போருக்குத் தந்தது. தேடல்கள் கொண்ட இளைஞராகிய எமக்கு இவர் பெறுமதியானவராகினார். இவரது உரைச் சுவை இரசிகனாகினேன். இந்தத் தொடர்பாடல் நீட்சியிலேயே கவிஞர் இன்குலாப் மற்றும் தோழர் சாந்தாராம் அறிமுகமாகின்றனர். இவர் பங்கேற்கும் அரங்கங்களில் கலந்துகொள்வதை வழமையாக்கி எனது நண்பர்களுக்கும் அறிமுகப்படுத்தினேன். தோழர்கள் கபிலன், அருள்குமாரன், செல்லத்துரை, செயபால் எனப் பலர் இடதுசாரிய கருத்துப் பொழிவுகளை இரசனையோடு கேட்டனர். அனாயசமாக வெளிப்பட்ட கேலியும் கிண்டலுமான இவரது உரைமொழி பலரை வசியப்படுத்தினாலும் சிலரை சங்கடப்படுத்தவே செய்தது.

தோழர் வைகறை மூலம் சென்னையில் இலக்கியராக அறிமுகமாகி ஒன்று பலதாய் விரிந்த நட்பும் தோழமைகளும் தமிழின் மண்சார் பண்புகளில் வகைமைப்படுத்தும் போது அது இரு பிரதான மையங்களில் இருந்ததை நினைவு மீட்டு இரசித்திருக்கிறேன். ஒன்று தஞ்சைப் பசுமை மண்ணிலிருந்து வந்தவர்கள். இரண்டு கோவில்பட்டி கரிசல் காட்டிலிருந்து வந்தவர்கள். ஏனைய பிரதேசங்களிலிருந்து வந்தவர் அரிதாகவே இருந்தனர். ஒருவரது இறப்பு தொலைவில் வாழும் நிலைக்கு உந்தப்பட்ட உலகமயமாகிய சூழலிலும் நினைவு மீளவும் அசைமீட்டலாகின்றன.

கவிஞர் கிபி அரவிந்தன் தமிழ்நாட்டு சமூக பொருளாதார கரிசனை நோக்கில் சுட்டும் கருதுகோள் 'ஒடுக்கப்படுவோர் - ஒடுக்குவோர்' எனப் பிளவுண்டுள்ள சமூகக் காரணிகளை சூழல் அமைவுக்கேற்ப தொன்மம் தொடர்ச்சியென வகைகாண வேண்டும். சமூகக் கரிசனையோடு பெரியாரியமும் - இடதுசாரித்துவமும் மையம் கொள்ளும் பொதுப் புள்ளிகளில் இருந்துதான் புரட்சிகர இலக்கு வகைமையாகும். இதுவே நாம் வாழும் பிரதேச இடதுசாரித்துவமாக அமையும். இதனை மாறிக் கொண்டே இருக்கும் உலக அசைவின் இயங்கியல் நோக்கில் பகுத்தும் தொகுத்தும் தகவமைத்துச் செல்லவே புரட்சிகரப் பாதையாகும்.

கவிஞர் இளவேனில் நினைவேந்தல் எழுத்தாகத் தொகுக்கையில் இந்தக் கருதுகோள் நினைவில் ஏனோ நிழலாடுகிறது. மாற்றம் ஒன்றே மாறாதது எனும் கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கை வெளிப்படுத்திய கோட்பாட்டை மறுதலித்து வாழ்வில் அமிழ்ந்து போவதாலேயே புரட்சிகர எழுச்சி 'பொய்யாய்ப் பழங்கதையாய் மெல்லப் போனதுவே....!' என்ற பாரதியின் வார்த்தைகளில் பதிவானது.

உண்மையும் அறச் சீற்றமும் கொண்ட மனங்களிலிருந்தே உன்னதப் படைப்புகள் வெளிப்படும். "மனிதனைவிடச் சிறந்த புத்தகம் எக்காலத்திலும் எழுதப்பட்டதில்லை" எனும் கார்க்கியின் வாசகத்தை மீளவும் மீளவும் நினைவுறுத்தும் மனமுடைய கவிஞர் இளவேனில் அகம் எனக்குள் பதியமிட்டிருந்தது.

'இளவேனில்' நேற்று இருந்தார். இன்று இல்லை! எனவாகும் இயற்கை நியதியை ஏற்றவராய் மௌனிக்கிறோம் !

எனது இல்லற வாழ்வில் கிடைத்த மூத்த மகனின் பெயர் 'இளவேனில்'. எமது இளவேனிலும் மனித நேயத்துடன் கிண்டலும் கேலியும் நிறைந்தவனாக கூடி இருப்போரை மகிழ்விப்போனாகவே இருக்கிறான்.

கட்டுரையாளர்:

'காக்கைச் சிறகினிலே' ஐரோப்பியத் தொடர்பாளர்

சிதைந்த மானுடத்தைத்
திரும்பத் திருத்தவும்
மறைந்த புன்னகைகளை
மறுபடி கோக்கவும்
மறுக்கப்பட்ட நேற்றையும் இன்றையும்
மீட்டு வழங்கவும்
தோழர்களே
உம்மால் அன்றி யாரால் முடியும் ?
துருப்பிடித்த சங்கிலிகள்
உம்மீதும் என்மீதும்
பிணித்த தளைகளெல்லாம்
நொறுக்கப்பட்டது
உங்களால்தான்.

அச்சுறுத்தும் அதிகாரத்தை
அடியோடு சாய்ப்பதும்
புதியதோர் புலர்தலைப் பூமியில் வரைவதும்
உயரும் உங்கள் கைகளால் இயலும்.

- இன்குலாப்

1972இல் 'வானம்பாடி' போல ஒரு விலையில்லா கவிதை இதழை நடத்த வேண்டும் என்ற வேட்கையில் நான், என் பள்ளி நண்பர் பொற்செல்வனோடு இணைந்து 'சிவந்த சிந்தனை'யைக் கொண்டு வந்தேன். வழக்கம்போல் அல்லாது, ஏதாவது வித்தியாசமாகச் செய்ய வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டு உள்நாட்டுக் கடிதத் தாளில் கவிதைகளை அச்சிட்டு, மடித்து, ஓட்டிக் கையில் கிடைத்த முகவரிகளுக்கெல்லாம் அனுப்பிவைத்தோம். அப்போது கவிஞர்கள் யாரும் எங்களுக்குப் பரிச்சயமில்லை என்பதால் நானும் பொற்செல்வனுமே கவிதைகளை எழுதிக்கொண்டோம். சிறார்கள் சிற்றில் இழைப்பதில்லையா, அதுபோல் ஏதோ செய்தோம். அந்த முயற்சியின் மூலம் தான் விக்ரமாதித்தன், வண்ணநிலவன், உதயை மு. வீரையன் போன்று பல படைப்பாளர்கள் எனக்கு அறிமுகமானார்கள்.

இதற்கெல்லாம் சிகரம் வைத்தாற்போல, கடல்கடந்து ஈழத்திலிருந்து ஒரு கரம் நீண்டு என்னுடன் கைகுலுக்கியது. அந்தக் கரம் 'மல்லிகை' ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவாவுடையது. தமிழகத்திலிருந்து வெளிப்பட்ட ஒரு சின்னஞ்சிறு முயற்சியைக் கூட அவதானித்து அவர் தமது 'மல்லிகை'யில் பாராட்டி எழுதியிருந்தார். அன்று டொமினிக் ஜீவா எனக்களித்த உற்சாகம் சொல்லிமாளாது. அந்த பரந்த இதயம் துடிப்பதை நிறுத்திக்கொண்டுவிட்டது. ஆயினும், என் நெஞ்சில் அவர் என்றும் ஓர் அரிய நினைவாகத் துடித்துக்கொண்டிருப்பார். டொமினிக் ஜீவாவை நான் இவ்வாறே என் நெஞ்சோடு வைத்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இளமைமீடுக்கின் சுவடுகளோடு, வெள்ளை நெசனல் வேட்டி உடுத்தி கைகளை அகல விரித்து நிமிர்ந்து நடக்கும் ஒரு கம்பீரமான ஆளுமையாகவே ஈழத்து எழுத்தாளர், 'மல்லிகை' இதழாசிரியர் டொமினிக் ஜீவாவை அவரது சகா எம். ஏ. நுல்மான் நினைவுகூர்கிறார்.

"எப்போதுமே தூய வெண்ணிற உடை தரித்து, படிய வாரிய தலையுடன் கைகளில் மல்லிகையை ஏந்தி யாழ்ப்பாணத் தெருக்களில் நிமிர்ந்து நடந்த ஜீவா ஒற்றையாள் ரூபம், அந்த ரூபம் அறிவு வெளிச்சம்!" என்று ஷோபா சக்தியின் நினைவில் டொமினிக் ஜீவா தங்கியிருக்கிறார்.

"யாழ்ப்பாண மண்ணில் நிலவிய தீண்டாமை என்கிற சாதிக் கொடுமையிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்து உலக எழுத்தாளர்கள் பட்டியலில் என் பெயரையும் நிலை நிறுத்தியது சாதாரண விடயம் அல்ல. அதற்கு நான் நிறைய விலை கொடுத்திருக்கிறேன்" என்றவர் டொமினிக்.

"நான் ஐந்தாம் வகுப்பில் படிக்கும்போது ஆசிரியர் கரும்பலகையில் ஒரு கணக்கை எழுதினார். அந்தக் கணக்குக்கும், நான் கொப்பியில் எழுதிய கணக்கும் முரண்பட, நான் துணிச்சலாக எழும்பி 'சேர், நீங்கள் எழுதிய கணக்கு பிழை' என்றேன். நான் அப்படிச் சொன்னதைக் கேட்ட வகுப்பு மாணவர்கள் 'கொல்' என்று சிரிக்க அந்த வாத்தியாருக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது. என்னை முறைத்துப் பார்த்துவிட்டு சோக்கை என் கையில் கொடுத்து 'செய் பார்ப்போம்'

என்றார். நானும் கரும்பலகையில் அந்தக் கணக்கை ஒரு நிமிடத்திலேயே சரியாக செய்து முடித்தேன். இதைப் பார்த்த அந்த வாத்தியாரின் பார்வையில் கனல் தெறித்தது. என்னை எரித்து விடுவது போல பார்த்தார். 'நீயெல்லாம் ஏண்டா இங்கே வந்து எங்களை வதைக்கிறீங்க போய் சிரையுங்கடா....!' என்றார். அவர் அப்படி சொன்னதற்குப் பிறகும் என்னால் அவரிடம் படிக்க முடியுமா? அன்றோடு எனது படிப்புக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தேன். என்னை பட்டதாரியாக்கிப் பார்க்க வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்ட என் அம்மாவின் கனவு சாதி வெறியினால் சிதைந்துபோனது. அம்மா என்னிடம் எவ்வளவோ மன்றாடியும் நான் பள்ளிக்கூடம் செல்ல மறுத்துவிட்டேன். அப்பாவுடன் சலூன் வேலைக்குச் சென்றேன். என்னைக் கேவலமாகப் பேசிய அந்த வாத்தியாரை விட நான் சாதிக்க வேண்டும் என்ற இலட்சியத்தீ என்னுள் கொழுந்துவிட்டு எரிந்தது..." என்று நேர்காணல் ஒன்றில் மனம்திறந்தார் டொமினிக் ஜீவா.

வழங்க முன்வந்தது. கௌரவ கலாநிதிப்பட்டம் பெறுவதற்குச் சகல தகுதிகளும் உள்ள ஜீவாவை எம்.ஏ. பட்டத்திற்குக் கீழிறக்கிப் பரிந்துரைத்த பல்கலைக்கழகத்தின் இழிசெயலில் உறைந்திருந்தது சாதியமே. பல்கலைக்கழகம் வழங்க முன்வந்த எம்.ஏ. பட்டத்தை ஜீவா சுயமரியாதையுடன் நிராகரித்தார்.

ஜீவாவின் எண்பதாவது பிறந்தநாளில் 'தினக்குரல்' நாளிதழில் முதன்மை ஆசிரியர் வீ. தனபாலசிங்கம் 'ஜீவாவை வாழ்த்துவோம்' எனத் தலையங்கக் கட்டுரை எழுதி வெளியிட்டார்.

கட்டுரை வெளியானதும் ஆசிரியரை அழைத்த பத்திரிகையின் உரிமையாளர் 'டொமினிக் ஜீவாவைப் புகழ்ந்து ஆசிரியத் தலையங்கம் தீட்டியது சரியான காரியமா? அவர் யாழ்நகரில் கஸ்தூரியார் வீதியில் முடிதிருத்தும் நிலையம் வைத்திருந்தவர் என்பது உமக்குத் தெரியுமா?' என்று கோபப்பட்டார் என்பதை வீ. தனபாலசிங்கம் பதிவு செய்துள்ளார். மல்லிகை அலுவலகத்திற்கு அனுப்பப்படும் கடிதங்கள் சிலவற்றின் முகவரியில் 'ஆசிரியர்' என்பதற்குப் பதிலாக 'ஆசிரையர்' எனக் குறிப்பிட்டு அனுப்பப்படுவதுண்டு.

டொமினிக் ஜீவாவின் மறைவையொட்டி எழுத்தாளர் ஷோபா சக்தி விடுத்துள்ள இரங்கற்செய்தியில் அவர் தீண்டாமையின் கொடுங்கரங்களில் சிக்கித் தவித்த மேலதிக வரலாற்றுச் செய்திகளைச் சொல்லியுள்ளார்:

"தனது பன்னிரண்டாவது வயதில், அய்ந்தாம் வகுப்போடு பள்ளிப் படிப்பை நிறுத்தி, தந்தையின் கடையில் முடிதிருத்தும் தொழிலைப் பயின்றவர் ஜீவா. 'சுவரக்கடையே எனது சர்வகலாசாலை' என ஒரு நேர்காணலில் ஜீவா சொல்லியிருப்பார். 'யோசப் சலூன்' எனவும் 'வண்ணான் குளத்தடிக்கடை' எனவும் அழைக்கப்பட்ட அந்தச் சிகையலங்கார நிலையமே, ஜீவாவின் கற்கை நிலையமானது.

பள்ளிக்கூடத்திலேயே பிஞ்சு ஜீவா மீதான சாதிய ஒடுக்குமுறை தொடங்கிவிடுகிறது. அந்த ஒடுக்குமுறை கடந்த 28.01.2021-ல் தொண்ணூற்று நான்கு வயதில் அவர் மறையும்வரை, அவரை வெவ்வேறு வடிவங்களில் தொடர்ந்தேயிருக்கிறது. மரணம்தான் அவரைத் தீண்டாமையிலிருந்து நிரந்தரமாக விடுவித்திருக்கிறது என்பதை சகிக்கவொண்ணாத உண்மையாகிறது. ஆனாலும், சாதியின் இரகசியக் கரங்கள் ஜீவாவைத் துரத்திக்கொண்டேயிருந்தன.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக, யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம் ஜீவாவுக்கு கௌரவ எம்.ஏ. பட்டம்

இத்தகைய நச்சுச் சாதியவலையைக் கண்ணிகண்ணியாக அறுத்துக்கொண்டே ஜீவா முன்னோக்கி நடக்க வேண்டியிருந்தது. தீண்டாமைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருந்த சாதிகளது விடுதலைக்காகத் தொடக்கப்பட்ட 'சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபை'யில் செயலாற்றியவர் ஜீவா. அவர் இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் துணைக் களிலொருவர். ஆலய நழைவுப் போராட்டங்களத்தில் நின்றிருந்த ஜீவா மீது, ஆதிக்க சாதி வெறியர்களால் மலம் கரைத்து ஊற்றப்பட்டது. அந்த மலத்தின் நாற்றம் தன்னுடலிலிருந்து இன்னும் விலகவில்லை என பாரிஸ் இலக்கியச் சந்திப்பில் உரையாற்றும்போது ஜீவா அளித்த சாட்சியம் இரக்கத்தைக் கோரிய குரலாக இல்லாமல் அறைகூவலாகவே ஒலித்தது.

டொமினிக் ஜீவாவின் எழுத்துலகம் அதிகமும் தலித்துகளாலும் விளிம்புநிலைமனிதர்களாலுமானது. இலக்கியம் அவருக்கு வெறும் ரசனைக்கான பண்டமல்ல. எழுத்து அவருக்கு விடுதலைக்கான கருவி. அவரது ஆரம்ப கால எழுத்துகளுக்கு, தமிழகத்தின் இடதுசாரி இதழ்களான சரஸ்வதியும் தாமரையுமே களம் அமைத்துக்கொடுத்தன. இந்த இதழ்களை முன்மாதிரியாகக் கொண்டதான், ஜீவா 'மல்லிகை' இதழைத் தொடக்கினார்.

ஜீவா 'மல்லிகை இதழின்' ஆசிரியர் மட்டுமல்ல.

**நண்பர்
மீனாட்சி சுந்தரம்
அவர்களின் துயரில்
'காக்கை' பங்கேற்கிறது!**

நான் முன்னெடுத்த எல்லா இதழியல் முயற்சியிலும் எனக்குத் தோளோடு தோள் நின்று உதவிக்கரம் நீட்டிய நண்பர் திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்களின் துணைவியார் திருமதி தனலட்சுமி அம்மையார் அவர்கள் பிப்ரவரி 14ஆம் நாள் அன்று இயற்கை எய்தினார் என்ற செய்தியை அறிந்து வருந்துகிறேன்.

நண்பர் மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்களின் துயரில் காக்கையும் பங்கேற்கிறது.

-ஆசிரியர்

அவரது தோளில் தொங்கிய பைக்குள் 'மல்லிகை' இதழ்கள் எப்போதும் வழங்குவதற்குத் தயார் நிலையிலிருந்தன. தெருக்களிலும் இலக்கிய அரங்குகளிலும் அவர் இதழைக் கொண்டு சென்று பரப்பினார். யாழ்ப்பாணத்திலும் கொழும்பிலும் ஒவ்வொரு வாசற்படியாக ஏறியிறங்கி இதழை விற்பனை செய்தார். எத்தனையோ தடைகளையும், சாதிய வன்மங்களையும், சதிகளையும் எதிர்கொண்டு 'மல்லிகை'யை ஓர் இயக்கமாகவே டொமினிக் ஜீவா நிறுவிக்காட்டினார் “ என்கிறார் ஷோபா சக்தி.

டொமினிக் ஜீவாவை நினைக்கும்போது எனக்குச் சென்னை, பெருங்களத்தூரில் வாழ்ந்து மறைந்த தோழர் நாத்திகம் நந்தனாரின் நினைவு மேலெழுவதைத் தடுக்க முடியவில்லை.

'அரிதான மனிதன் அவன்' என்று நாத்திகம் நந்தனாரின் நினைவாக மக்கள் கவிஞர் இன்குலாப் எழுதிய கவிதை வழியாகவே இவ்வாய்ப்பில் அவரையும் நினைவு கூர்கிறேன் :

” நினைவிலில்லை
அறிமுகமான நாளும் இடமும்
சொன்னவை மட்டும் மறதியில் இல்லை
“நான் ஒரு முடிதிருத்தும் தொழிலாளி”
தாழ்வுணர்வு தீண்டாத
பெருமிதச் சொற்கள்.
மனிதனை அடையாளம் காணும்
கணங்கள் அரிதானவை.
அரிதான கணம் அது! அரிதான மனிதன் அவன்!
அதன் பிறகுதான் நானும் சொன்னேன்
எந்தச் சபையிலும்
“ ஆமாம் ... நாவிதர் குடும்பத்தில் பிறந்தவந்தான்
நானும் “.

என் அடையாளம் மதிப்போரும்
அரிது அரிது
இன்றும் அரிது!

... ..
'மண்தின்னும் உடல்
மருத்துவ அறிவுக்குப் பயன்பட்டும்'
அவனும் நானும் பேசியதுதான்
அவன் செய்தான்.
எஞ்சிய என் நாளும்
அவன் செய்ததைச் செய்தும்
'என்பும் உரியர் பிறர்க்கென
அவன் இறப்பை வாழ்ந்தும்
நானும் தொடர்ந்தால்
ஏதோ பொருளிருக்கும்
எனது மூச்சுக்கும்”

அரிதான மனிதரான நாத்திக நந்தனார் காட்டிய பாதையில் அவரைப் போலவே மக்கள் கவிஞரும் தனது மூச்சுக்குப் பொருள் தந்து மறைந்தார்.

டொமினிக் ஜீவா மறைந்துவிட்டார் என்பது உண்மையல்ல. அவர்தான் நாத்திகம் நந்தனார், அவர்தான் இன்குலாப். அவர்தான் இளவேனில். அவர்தான் நான். அவர்தான் நீங்கள்.

கட்டுரையாளர்: மூத்த பத்திரிகையாளர்

“சசிகலா யார்?”

“சசிகலாவுக்கும் அதிமுகவுக்கும் என்ன சம்பந்தம்?”

“சசிகலா அதிமுக உறுப்பினரே அல்ல!”

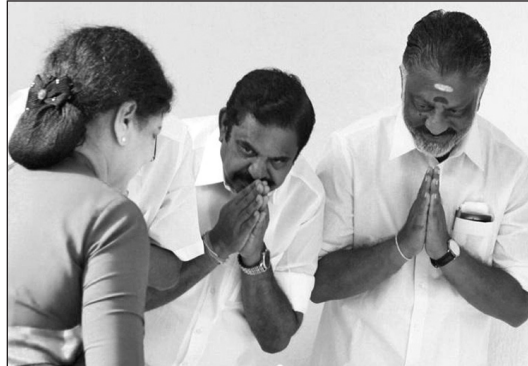
“யார் காலிலும் விழுந்து நாங்கள் பதவியைப் பெறவேண்டிய அவசியமில்லை.”

“மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அதிமுக சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள்தான் என்னை முதலமைச்சராக்கினார்கள்!”

“சசிகலாவை அதிமுக அலுவலகத்திற்குள் அனுமதிக்கமாட்டோம்!”

“சசிகலாவை அதிமுகவில் சேர்த்துக் கொள்ள மாட்டோம்!”

-இதுபோன்ற வீராவேசுமான வாய்மொழிகள் எல்லாம் இப்போது அடங்கிவிட்டன. ஆனால், அந்த வீராவேசுக்காரர்களின் உடல்மொழிகள் எல்லாம் இன்னும் பேசிக்கொண்டே இருக்கின்றன.

நெப்போலியன், இலங்கையை பிரித்தானியாவுக்கு எழுதிக் கொடுத்த கதை

ஒல்லாந்தருடன் போர் புரிந்து இலங்கையை ஆங்கிலேயர்கள் கைப்பற்றினார்கள் என்றுதான் நாம் வாய்ப்பாடமாக கற்றிருக்கிறோம். ஆனால் அதில் சிறிது உண்மைதான் இருக்கிறது. அப்படி என்றால் முழுமையான உண்மை என்ன? திரு. சரவணன் அவர்களின் இரண்டு மாத உழைப்பை எடுத்துக்கொண்ட அரிய கட்டுரை. இந்தக் கட்டுரையில் சொல்லப்பட்டுள்ள விவரங்கள் தமிழுக்குப் புதியவை; ஆங்கிலத்தில் கூட இத்தனை விரிவான விவரங்கள் வெளிவந்ததில்லை என்று மதிப்பிடப்படுகிறது.

- ஆசிரியர்

ஐரோப்பாவில் முக்கிய நாடுகளுக்கு இடையில் நிகழ்ந்த போர்களால் தற்காலிகமாக இலங்கையை இங்கிலாந்து கையகப்படுத்துவதாகத் தான் அது நிகழ்ந்தது. அது ஒரு ஒப்பந்தத்தின் மூலம்தான் நிகழ்ந்தது. அந்த ஒப்பந்தத்துக்குப் பெயர் ஏமியன் உடன்படிக்கை. இலங்கையின் வரலாற்றைப் பற்றி பேசுபவர்கள் அனைவரும் ஏமியன் ஒப்பந்தத்தின் வகிபாகம் குறித்து மிகச் சுருக்கமாக ஓரிரு வரிகளில் கடந்து போயிருப்பதையே கண்டிருக்கிறோம் இக்கட்டுரை அவ்வொப்பந்தத்தின் மூலம் இலங்கையை ஒல்லாந்து, பிரான்ஸ், பிரித்தானியா ஆகிய நாடுகள் எப்படி தமக்குள் கைமாற்றிக்கொண்டார்கள் என்கிற கதையை விளக்கமாக விவரிக்கிறது.

பிரித்தானியர் 1796 இல் ஒல்லாந்தரிடம் இருந்து இலங்கையைக் கைப்பற்றி விட்டபோதும் இலங்கையை ஒல்லாந்தரிடம் இருந்து “1801 Treaty of Amiens” (அல்லது Treaty cession) என்கிற விட்டுக்கொடுப்பு ஒப்பந்தமொன்றுக்கு ஊடாக தங்களுக்குள் கைமாற்றிக்கொண்டார்கள். 1815இல் ஒரு சமரசத்துடன் செய்துகொண்ட கண்டிய ஒப்பந்தத்தின் மூலம் முழு இலங்கையையும் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்து பிரித்தானிய கிரீடத்துக்கு உட்படுத்தப்பட்ட (Britain's first crown colony) முதல் நாடாக இலங்கையை 1801 இல் பிரகடனப்படுத்தினார்கள்.

சூரியன் மறையாத நாடு எனுமளவுக்கு உலகில் பலநாடுகளை பிரித்தானியர் தமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவந்த போதும் அதன் பேணுகை என்பது நாட்டுக்கு நாடு வித்தியாசப்பட்டது. இலங்கையை Crown Colony என்று அழைத்ததைப் போல அவர்கள் மேலும் பல நாடுகளை Annexation, Proclamation, Treaty cession, Conquest, Settlement, Convention with,

Lease, Purchase என்றெல்லாம் வகைப்படுத்தி வைத்திருந்தார்கள்.

1898 இல் வெளியான “The growth of Greater Britain, a sketch of the history of the British colonies and dependencies” என்கிற நூலில் அப்படி வெளியிட்டிருந்த பட்டியலொன்றை தற்செயலாகக் கண்டதையும் இக்கட்டுரையில் பகிர்ந்துள்ளேன். இந்தப் பட்டியலின் படி சில நாடுகளை குத்தகைக்கும், சில நாடுகளை விலைக்கு வாங்கியதையும், அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் குடியேற்றம் செய்யப்பட்டதையும் அந்த காலப்பகுதியையும் காணலாம்.

1795 வரை டச்சுக் கம்பனியின் ஆட்சியின் கீழ் இலங்கையின் பெருவாரியான கரையோரப் பிரதேசங்கள் இருந்தன. அப்போதைய டச்சுக் கொம்பனியின் கீழ் இருந்த ஆட்சிகளை நிர்வகிக்கும் தலைமை இடமாக Batavia இருந்தது. 12 ஒக்டோபர் 1798 தொடக்கம் 1 ஜனவரி 1802 வரை டச்சுக் கொம்பனி - பிரித்தானியா என இரு நாடுகளின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் இருந்தது இலங்கை.

அது போல இந்த இடைக்காலத்தில் பிரித்தானியரின் அதிகார செல்வாக்கும் கூட இரண்டு சக்திகளின் கீழ் இருந்தது. இதை ஒரு வகையில் இரட்டை ஆட்சிகாலம் என்றும் அழைப்பார்கள். அதாவது இலங்கையில் பிரித்தானிய கிழக்கிந்திய வர்த்தக நிறுவனமும், பிரித்தானிய முடியரசால் நியமிக்கப்பட்ட மகாதேசாதிபதியும் இணைந்து இலங்கையில் ஆட்சியை மேற்கொண்டார்கள்.

பிரித்தானிய கிழக்கிந்திய வர்த்தகக் நிறுவனத்திற்கெதிராக 1797ஆம் ஆண்டு நிகழ்ந்த கலகமே இலங்கையில் இரட்டையாட்சியொன்றை ஏற்படுத்த அடிப்படையான காரணமாகியது. 1798ல் இலங்கையின் கரையோரப் பிரதேசங்களில் சிவில்,

இராணுவ நிர்வாகம், நீதிப்பரிபாலனம் போன்றவற்றைப் புரிய, தேசாதிபதியொருவர் பிரித்தானிய அரசால் நியமிக்கப்பட்டார். அப்படி இலங்கைக்கு நியமிக்கப்பட்ட முதல் தேசாதிபதி தான் சேர் பிரடரிக் நோர்த்.

அதேநேரம் இலங்கையின் கரையோரப் பிரதேசங்களின் வர்த்தகத்தையும், இறைவரி நிர்வாகத்தையும் தொடர்ந்தும் பிரித்தானிய கிழக்கிந்திய வர்த்தக நிறுவனமே மேற்கொண்டு வந்தது. இதைத் தான் இரட்டை ஆட்சி என்றார்கள். இக்காலப்பகுதியில் இரு தரப்புக்கும் இடையில் அடிக்கடி முரண்பாடுகளும் எழுந்தன.

ஆக டச்சு கிழக்கிந்திய கம்பனி, பிரித்தானிய கிழக்கிந்திய கம்பனி, பிரித்தானிய அரசு ஆகியவற்றின் கலப்பு ஆட்சி நிலையை முடிவுக்கு கொண்டுவந்தது தான் ஏமியன்ஸ் உடன்படிக்கை.

டச்சுக்காரர்களிடம் இருந்து ஆங்கிலேயர்கள் இலங்கையைக் கைப்பற்றுவதற்கான இறுதிப் போரில் திருகோணமலைத் துறைமுகத்தையடுத்து 1796 இல் கொழும்பு துறைமுகத்தில் பெரும் சண்டை நிகழ்த்தியிருந்தார்கள். அது தான் அவர்கள் நடத்திய மாபெரும் இறுதிச் சண்டை எனலாம். கொழும்புடனான போர் பற்றிய மூலத் தகவல்களைப் பெறக்கூடிய ஆவணமொன்றைப் பற்றிய விபரங்களை CEYLON -GENERAL DESCRIPTION OF THE ISLAND, HISTORICAL, PHYSICAL, STATISTICAL (1876) என்கிற நூலில் கவனிக்க முடிந்தது.¹

அதில் கிழக்கிந்திய கம்பனியிடம் இருந்து அதிகாரங்கள் மீளப்பெற்று பிரெடெரிக் நோர்த் ஆளுநராக நியமிக்கப்பட்டமைக்கான காரணம் குறிப்பிடப்படுகிறது. அதாவது கிழக்கிந்தியக் கம்பனியினர் அதுவரை வழமையாக வரி வசூலித்து வந்த உள்நாட்டுச் சிங்கள - பௌத்தர்களை நீக்கிவிட்டு முஸ்லிம்களையும், பாரசி இனத்தவர்களையும், இந்திய செட்டிமார்களையும் பயன்படுத்தியதாகவும்; அந்த வரி வசூலிப்பாளர்களின் மூர்க்கத்தனத்தை எதிர்த்து சிங்களவர்கள் கிளர்ச்சி செய்ததாகவும் இந்த நிலைமையை டச்சுக்காரர்கள் ஊக்குவித்தார்கள் என்றும் குறிப்பிடுகிறார். இதை மெட்ராசிலிருந்து ஹோபர்ட் பிரபு கேர்னல் டி மேரோன் என்பவரை அனுப்பி அடக்கிவிட்டு இந்த நிலைமையை விசாரிக்க ஒரு குழுவை அமர்த்தியதாகவும் குறிப்பிடப்படுகிறது. இதன் விளைவாகத்தான் இலங்கையை

மெட்ராஸ் நிர்வாகத்திடமிருந்து தனியாகப் பிரித்து இலங்கைக்கான முதலாவது கவர்னராக 1798இல் ப்ரெடெரிக் நோர்த் நியமிக்கப்பட்டார்.

இனி இங்கே ஏமியன்ஸ் உடன்படிக்கைக்கு தள்ளிய ஐரோப்பிய அரசியல் காரணங்களையும், அதற்கு உந்திய ஐரோப்பாவில் டச்சு நாட்டின் வீழ்ச்சியைப் பற்றியும் விரிவாக அறிதல் முக்கியம்.

டச்சு வீழ்ச்சி - பிரெஞ்சு பின்னடைவு - பிரித்தானிய எழுச்சி

இலங்கையைப் பொறுத்தளவில் போர்த்துக்கேய ஆட்சியை துரத்திவிட்டு பின்னர் இலங்கையின் கரையோரப்பகுதிகளை கைப்பற்றி ஆட்சி புரிந்தவர்களாக ஒல்லாந்தர்களை குறிப்பிடுவோம். ஒல்லாந்தரை டச்சுக்காரர் என்றும் அழைப்போம். நெதர்லாந்து என்றும் அழைப்போம். இலங்கையில் ஒல்லாந்தர் என்றே அதிகம் அழைக்கப்படுகிறது. ஆக “டச்சு”, “ஒல்லாந்து”, “நெதர்லாந்து” என்றெல்லாம் நாம்

1 பிரெஞ்சுப் படையில் கப்டனாக இருந்த இத்தாலி நாட்டைச் சேர்ந்த C.S.Tombe இலங்கை, இந்திய கடற்பயணம் செய்த பின் 1810இல் அதாவது (இலங்கை 1815 இல் ஆங்கிலேயர்கள் முழுமையாக கைப்பற்ற முன்) வெளியிட்ட VOYAGE AUX INDES ORIENTALES என்கிற அந்த நூலில் ஒரு தனிப்பகுதி ATTAQUE ET DEFENSE DE COLOMBO (கொழும்பின் மீதான தற்காப்புத் தாக்குதல்) சுமார் 40 பக்கங்களில் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. தூதிர்ப்படிவசமாக இது பிரெஞ்சு மொழியில்தான் இந்த நூல் இருக்கிறது. இத்தகைய நூல்களுக்குள் இலங்கையின் காலனித்துவ வரலாற்றை ஆராய்ந்தவர்கள் பலர் நுழைந்திருக்க வாய்ப்பில்லை என்றேயுள்ளது. இப்படி இலங்கையின் மீதான காலனித்துவ ஆட்சி காலத்தைப் பற்றி பேசுகிற ஏராளமான மூல ஆவணங்கள் டச்சு, போத்துக்கீசு, பிரெஞ்சு போன்ற மொழிகளில் இருக்கின்றன. அவை எல்லாம் நமது மொழிகளில், அல்லது ஆங்கிலத்திலும் கிடைக்கும் போது தான் விடுபட்டுப்போன பல வரலாற்றுத் தகவல்களை வெளிக்கொணர முடியும்.

அழைப்பது ஒன்றைத்தான் என்பதையும் இங்கு கூறிச்செல்வது நல்லது.²

இன்று அதன் பெயர் நெதர்லாந்து தான். கடல் வாணிபத்தில் தலைசிறந்து விளங்கியவர்களே வல்லரசுகளாக திகழ்ந்த காலம் ஒன்று ஐந்து நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் உருவாகி இருந்தது. அப்படி 17ஆம் நூற்றாண்டில் கடல் வல்லரசாகவும், பொருளாதார வல்லரசாகவும் திகழ்ந்தது தான் அன்றைய டச்சுக் குடியரசு.

1650ஆம் ஆண்டளவில் டச்சுக்காரர்களிடம் 16,000 வணிகக் கப்பல்கள் இருந்தன. ஐரோப்பாவில் ஒரு குட்டி நாடு அது.³ மொத்தம் 41,543 சதுர கிலோமீட்டர்களை மட்டுமே கொண்ட நாடு. இன்னும் சொல்லப்போனால் இலங்கையின் பரப்பளவை விட சிறிய நாடு. ஆனால் வணிகத்தை விரிவுபடுத்த விளைந்த அவர்களின் நாடுகாண் பயணங்கள் இறுதியில் வலிமை குறைந்த நாடுகளைக் கைப்பற்றி அங்கிருந்து வளங்களை சுரண்டி கொழுக்கும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டன. தாம் கைப்பற்றிய நாடுகளின் அரசியல் தலையீடுகளை செய்ததுடன், ஆட்சிகளை மாற்றியும், கைப்பற்றியும் தமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்துக்கொண்டனர். கூடவே தமது சமய பரப்புகளையும் செய்தனர். உலகில் முதலாவது தோன்றிய முதலாளித்துவ அம்சமுடைய நாடாக நெதர்லாந்தைக் கூறும் அறிஞர்களும் இருக்கிறார்கள்.

1581-1795 காலப்பகுதியில் தான் அது டச்சுக் குடியரசாக இருந்தது. 1794இல் சிறிய அயல் நாடான இன்றைய பெல்ஜியத்தை பிரான்சிலிருந்து பிரெஞ்சுப் புரட்சிப்படை கைப்பற்றியது. 1795 இல் அதற்கடுத்த சிறிய நாடான ஒல்லாந்தையும் கைப்பற்றியது. அவ்வாறு டச்சுக் குடியரசைக் (ஒல்லாந்தைக்) கைப்பற்றி பத்தாவிய குடியரசு (Batavian Republic) என்று பெயரை அறிவித்தது.

1806 வரை பத்தாவிய குடியரசு பிரெஞ்சுக் குடியரசின் அமைப்பைத் தழுவியதாகத் தான் இருந்தது. 1806 ஆம் ஆண்டு ஒல்லாந்து இராச்சியம் நெப்போலியன் போனபர்ட்டினால் (Napoleon Bonaparte) உருவாக்கப்பட்டு, ஒரு பொம்மை அரசாக நெப்போலியனின் தம்பியான லூயிசு போனபேர்ட்டினால் 1814 ஆம் ஆண்டுவரை ஆளப்பட்டது. இந்த காலப்பகுதியில் தான் நெதர்லாந்தின் முக்கியமான மாகாணமான ஒல்லாந்தின் பெயரால் முழுநாடும் அழைக்கப்பட்டது.

16 ஆம் நூற்றாண்டில் ஆசியாவில் போர்த்துகேயரின் செல்வாக்குடன் நுழைந்த ஐரோப்பிய காலனித்துவ ஏகாதிபத்தியம் 17ஆம் நூற்றாண்டில் ஒல்லாந்தரின் நுழைவுடன் மேலும் விரிவுற்றதை நாமறிவோம். அதுவே 18 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் பிரித்தானியாவும்,

2 சிங்க மொழியில் போர்த்துகேயரை “பறங்கி” என்று அழைப்பார்கள். ஒல்லாந்தரை “ஒலந்த” என்றும் “லந்தேசி” என்றும் அழைப்பார்கள்.

3 Kent, Deborah - In the middle colonies - New York : Benchmark Books, 2000

பிரான்சும் தம்பங்குக்கு தத்தமது ஆதிக்கத்தை விஸ்தரிக்கத் தொடங்கின. போர்த்துகேயரும், ஒல்லாந்தரும் நாடுபிடி சண்டையில் ஈடுபட்டு பலவீனப்பட்டுக்கொண்டிருக்கையில் அவர்களின் ஆளுகைக்குட்பட்ட இந்தியாவில் மொகலாயப் பேரரசும் வீழ்ச்சியுறத் தொடங்கியது. இந்த இடைவெளியை நிரப்பும் வகையில் ஒரு புதிய வல்லரசின் கைகளில் சிக்குவதற்கான வாய்ப்புகள் திறக்கப்பட்டன. அந்த வாய்ப்புக்காக பிரித்தானியாவும் பிரான்சும் போட்டியிட்டன.

ஒல்லாந்தர் தோற்றார்களா? சமரசமாக ஒதுங்கினார்களா?

நெதர்லாந்து பிரான்ஸ் கைவசம் சென்றதால் நெதர்லாந்தின் காலனித்துவ நாடுகளும் பிரான்சிடம் வீழ்ந்துவிடுமோ என்று பிரித்தானியா பயந்தது. ஏற்கெனவே பிரித்தானியாவுக்கும் பிரான்சுக்கும் இடையில் பகைமையும் யுத்தங்களும் நீண்டவண்ணம் இருந்தன. அதுபோல பிரித்தானியாவும் ஆசிய, ஆபிரிக்க நாடுகளில் தமது காலனித்துவத்தை நிறுவ முற்பட்டுக்கொண்டிருந்த காலம். அதுபோல காலனித்துவ போட்டியில் பிரான்சும் இறங்கியிருந்தது. குறிப்பாக சொல்லப்போனால் இந்தியாவில் ஏக காலத்தில் ஒல்லாந்தும், பிரான்சும், பிரித்தானியாவும் அங்காங்கு கால் பதித்திருந்தன. ஒல்லாந்து பிரான்சிடம் சிக்கிக்கொண்ட நிலையில் ஒல்லாந்தின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள ஆசிய நாடுகள் பல பிரான்சின் கைகளில் சிக்கிக்கொள்ள நேரிடும். அது தமது காலனித்துவ முயற்சிகளுக்கு மாத்திரமல்ல, பிரான்ஸ் மேலும் ஐரோப்பாவில் பல மடைந்து பிரித்தானியாவின் எதிர்காலத்தையும் சிக்கலாகிவிடும் என்று பயந்தது பிரித்தானியா.

இலங்கையின் கரையோரப் பிரதேசங்களை கைப்பற்றுவதற்காக ஒல்லாந்தருடன் பிரித்தானியா அடிக்கடி தாக்குதல்களை நடத்திக்கொண்டு இருந்த சமயம் அது.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் தென்னாசியாவில், அதாவது இந்தியாவையும், இலங்கையையும் உள்ளடக்கிய பிராந்தியத்தில், ஒல்லாந்து, பிரித்தானியா, பிரான்சு ஆகிய மூன்று ஐரோப்பிய வல்லரசுகளும் ஏறக்குறையச் சமமான வலுவுடன் காணப்பட்டன. இலங்கையின் கரையோரப் பிரதேசத்தில் மட்டுமன்றி தமிழ்நாட்டுக் கரையோரத்தில் நாகப்பட்டினம் போன்ற இடங்களிலும் டச்சுக்காரர்கள் பலமாக இருந்தனர். ஆங்கிலேயர் தமிழ்நாட்டின் கரையோரத்தில் சென்னையிலும் (அன்றைய மதராஸ்), மேற்குக் கரையில் பம்பாயிலும் (மும்பாய்), வங்காளக் கரையிற் கல்கத்தாவிலும் (கொல்கத்தா), வேறுசில இடங்களிலும் தங்கள் அதிகார நிலையங்களை அமைத்திருந்தனர். பிரெஞ்சுக்காரர் இந்து சமுத்திரத்தில் மொரிசியஸ் தீவுகளிலும், தமிழ்நாட்டுக் கரையிற் புதுச்சேரி மற்றும் காரைக்கால் போன்ற இடங்களிலும் தங்கள் ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டியிருந்தனர். இக் காலகட்டத்தில் ஐரோப்பாவில் தோன்றிய அரசியற் பிரச்சினைகளால், ஆங்கிலேயரும் பிரெஞ்சுக்காரரும் ஒருவருக்கொருவர்

பகைவராகி விட்டனர். இவர்களுக்கிடையில் சிக்கிய டச்சுக்காரர் பல பிரச்சனைகளை எதிர்நோக்கினர். இவற்றின் விளைவுகளை இலங்கையும், இந்தியாவும் எதிர்கொண்டது.

இந்தியாவிலும் பிரெஞ்சுக்காரர் தோல்வியுற்றதன் விளைவாக, பிரித்தானியர் பலமடைந்தார்கள். பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில், பிரித்தானியர் ஒல்லாந்தரிடமிருந்து இலங்கையைத் தமது கட்டுப்பாட்டினுள் கொண்டு வந்தனர். ஐரோப்பாவில் ஒல்லாந்தர் அதுவரை காலம் தொடர்ந்தும் முதன்மைச் சக்தியாக இருந்த நிலை முடிவுக்கு வந்தது. ஐரோப்பாவிலும், தூர தேசத்து காலனித்துவ நாடுகளிலும் ஏற்பட்ட நிகழ்வுகளினாலும், அதிக செலவு மிகுந்த ஐரோப்பிய கூலிப்படைகளைக் கொண்ட, பெரிய இராணுவ அமைப்பு ஒன்றை வைத்திருக்கவேண்டிய அவசியம் ஒல்லாந்தருக்கு ஏற்பட்டது.

ஆனால் நிதி ஒழுங்குகள் சீர்குலைந்திருந்ததுடன், டச்சு ஊழியர்களின் நடத்தைகூட சீரழிந்ததாகக் காணப்பட்டது. ஆர்வமும், உற்சாகமுமிக்கவர்களாகவும் ஒருகாலத்தில் இருந்த அவர்களின் நிலையும் தலைகீழாக மாறியிருந்தது. எனவே தான் இலங்கையைத் தங்களது கட்டுப்பாட்டினுள் கொண்டுவருவதற்கு பிரித்தானியருக்கு எதிர்ப்பே இருக்கவில்லை. டச்சுகாரர்களை விட பிரித்தானியர் ஒழுங்கு மிக்கவர்களாக இருந்தார்கள் என்பது உண்மையே.

பிரித்தானியரின் தாக்குதல்களுக்கு ஓரளவு எதிர்ப்பை டச்சுக்காரர் காட்டியபோதும், திருகோணமலை 1795 ஆகஸ்த்ரிலும், மட்டக்களப்பு செப்ரெம்பரிலும், யாழ்ப்பாணம் சில நாட்களின் பின்னரும் பிரித்தானியரிடம் வீழ்ச்சியடைந்தன. பிரித்தானியா 1796ல், சிறிய எதிர்த் தாக்குதல்களுக்கு மத்தியில் நாட்டின் கரையோரப்பகுதிகளைக் கைப்பற்றியது. குறுகிய காலத்தினுள் மன்னாரையும் தம்வசமாக்கிய பிரித்தானியர் கரையோரமாக முன்னேறினர். வழியில் நீர்கொழும்பைத் தமதாக்கி, கொழும்புக்கு அண்மையிலுள்ள களனி கங்கையை 1798 பெப்ரவரியில் கடந்தனர். அதே ஆண்டு பெப்ரவரி 15ஆம் திகதியன்று கொழும்பு வீழ்ச்சியடைந்ததோடு இலங்கையில் டச்சுக்காரரின் ஆட்சி இராணுவ ரீதியில் முடிவுக்கு வந்தது.

இந்த ஒல்லாந்து, பிரான்ஸ், இங்கிலாந்து ஆகிய மூன்று ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கிடையில் நடந்த போராட்டத்தின் விளைவாகவே இலங்கையும், இந்தியாவும் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் ஆங்கிலேயராட்சிக்கு உட்பட்டன. இப்போராட்டத்தில் திருகோணமலை ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பெற்றிருந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தியாவில் ஆதிக்கம் பெறவிருப்பிய எந்த வல்லரசுக்கும் திருகோணமலைத் துறைமுகம் மிகவும் அத்தியாவசியமானதாக விளங்கியது. இதனால் டச்சுக்காரரும், பிரித்தானியரும், பிரெஞ்சுக்காரரும் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் மாறிமாறித் திருகோணமலையைக் கைப்பற்றினர். இதற்காக இலங்கையின் கண்டி மன்னனுடன் நல்லுறவு கொண்டிருப்பதும், இந்த ஐரோப்பிய வல்லரசுகளுக்கு

அவசியமானதாக இருந்தது.

இலங்கையின் கரையோரப் பிரதேசம் டச்சுக்காரருடைய ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்த போதும் இலங்கையின் மத்திய பகுதியில் கண்டி இராஜ்யம் தமிழ்பேசும் நாயக்க வம்சத்தின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டிருந்தது. கண்டி மன்னனுடன் நல்லுறவு கொண்டிருப்பதற்காக பிரித்தானியர் பல தடவை மன்னனுக்குத் தூது அனுப்பினர். டச்சுக்காரரும் அவனுடன் உடன்படிக்கை செய்தனர். ஆனால் பின்னர் டச்சுக்காரரை இலங்கையிலிருந்து வெளியேற்ற விரும்பிய கண்டி மன்னன் தன் ஆதரவை பிரித்தானியருக்கு வழங்கினான்.

இந்த நிலையில், ஐரோப்பாவில் பிரான்சுக்கு எதிரான போரில் பிரித்தானியா வெற்றிபெற, இந்தியாவிலும், இலங்கையிலும் பிரித்தானியர் ஆதிக்கம் செலுத்த வழிவகுத்தது. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு முடிவடையும் காலகட்டத்தில் ஒல்லாந்தர் இலங்கையில் தாம் ஆண்ட நிலப்பகுதிகளை இழந்தார்கள். அதிலிருந்து பிரித்தானியராட்சி நிலைபெறத் தொடங்கியது. இதன் விளைவாகப் பழையாக இந்திய அரசுகளை வீழ்த்தி பத்தொன்பதாவது நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் இந்தியாவில் தங்கள் பேரரசை பிரித்தானியர் முழுமையாக நிறுவினர். ஏமியன் ஒப்பந்தத்தின் மூலம்தான் பாண்டிச்சேரியை பிரான்ஸ் தம்வசம் தொடர்ந்து பேணும் உரிமையையும் பெற்றுக்கொண்டார்கள்.

இந்த ஏமியன் உடன்படிக்கையால்தான் பிரித்தானியா நிரந்தரமாக நிலைபெற்றதும், முழு இலங்கை நாடும் பறிபோவதற்கு வித்திடப்பட்டது.

பிரெஞ்சுப் புரட்சி

பிரெஞ்சுப் புரட்சி என்றும் புரட்சிகரப் போர் என்றும் தொடர் கிளர்ச்சிகளின் கதம்பமாக இருப்பது தான் பிரெஞ்சுப் புரட்சி. 1700 களின் பிற்பகுதியில், பல ஐரோப்பிய நாடுகளில் முடியாட்சிகள் பலமாக நீடித்து வந்த காலம். பிரான்சிலும் அத்தகைய ஒரு அரசர் இருந்தார். அவர் மன்னர் லூயிஸ் XVI. 1789 ஆம் ஆண்டின் பிரெஞ்சுப் புரட்சி அவரது ஆட்சிக்கெதிரான மக்கள் எழுச்சியாகும்.

பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் விளைவாக அந்த நாடு குடியரசாக மாறியது. ஐரோப்பாவில் முடியாட்சிகள் கலக்கமடைந்தன. ஆகஸ்ட் 1792 இல் தான் லூயிஸ் மன்னர் அதிகாரப்பூர்வமாக அரியணையில் இருந்து நீக்கப்பட்டார். ஆனால் அதன்பின்னர் பல ஐரோப்பிய நாடுகள் பிரெஞ்சு புரட்சிகரப் படைகளுக்கு எதிராக போரைப் பிரகடனம் செய்தன.

பிரான்சுக்கு எதிரான முதல் கூட்டணி 1792 இன் ஆரம்பத்தில் உருவானது. ஏப்ரல் 20, 1792இல், முதல் கூட்டணி (War of the First Coalition) போரைத் தொடங்கியது. ஜனவரி 1793 இல் மன்னர் லூயிஸ் XVI கில்லட் என்கிற இயந்திரத்தால் தலை துண்டிக்கப்பட்ட பின்னர் இந்த கூட்டணி மேலும் விரிவடைந்தது. இதில் ஆஸ்திரியா, பிரஷியா,

பிரித்தானியா, ஸ்பெயின், போர்த்துக்கல், சார்டினியா, ஒல்லாந்து ஆகிய நாடுகள் அடங்கும்.

ஆரம்பத்தில் சில தோல்விகளை சந்தித்த பிரான்ஸ், பின்னர் பல சமர்களை வென்றது. இதற்கிடையில், 1794 இல் இன்றைய பெல்ஜியத்தை கைப்பற்றியது குறிப்பிடத்தக்கது. ஜனவரி 1795 இல், பிரெஞ்சு புரட்சிகர படைகள் ஒல்லாந்தை ஆக்கிரமித்தது. ஆரம்பத்தில் ஒரு கலப்பு ஆட்சியாக அக்குடியரசு நிர்வகிக்கப்பட்டது. இளவரசன் ஐந்தாம் வில்லியம் (William V, Prince of Orange) அரச தலைவராக ஆனான்.

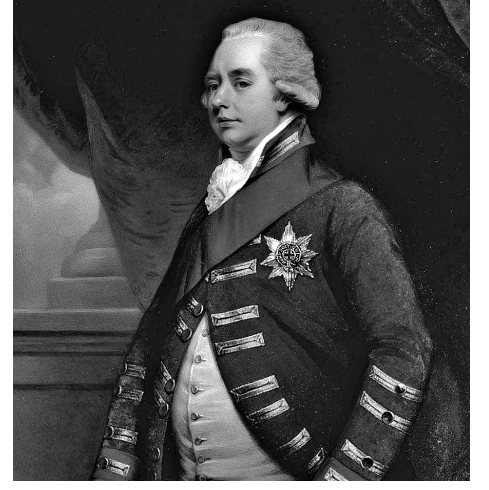
பிரெஞ்சுப் புரட்சிகரப் படைகள் ஒல்லாந்து மீது படையெடுத்தபோது, ஒல்லாந்தைச் சேர்ந்த சில பிரிவினர் அப்புரட்சிக்கு ஆதரவாக கிளர்ச்சியாளர்களுடன் இணைந்துகொண்டனர். நிலைமை மோசமடைந்ததைக் கண்ட ஐந்தாம் வில்லியம் 1795 இல் இங்கிலாந்துக்கு தப்பி ஓடினார். டச்சு குடியரசு பத்தாவியன் குடியரசு என்று பிரதியீடு செய்யப்பட்டது. இந்த நிகழ்வு பத்தாவியன் புரட்சி (Batavian Revolution) என்று அழைக்கப்படுகிறது.

கியூ கடிதங்கள் (Kew Letters)

இளவரசர் ஐந்தாம் வில்லியம் இங்கிலாந்தில் உள்ள குயின்ஸ் அரண்மனைக்குச் சென்று அங்குள்ள 'டச்சு மாளிகையில்' தங்கியிருந்தார். அவர் தங்கியிருந்த கியூ மாளிகையில் இருந்தபடி தமது ஒல்லாந்து காலனி நாடுகளின் ஆளுநர்களுக்கு கடிதங்களை எழுதினார். அந்த கடிதத்தின் பிரகாரம் பாதுகாப்புக்காக அக் காலனி நாடுகளை பிரித்தானியரிடம் ஒப்படைக்கும்படி அக்கடிதங்களில் எழுதினார். அந்தக் கடிதங்கள் தான் "கியூ கடிதங்கள்" என்று வரலாற்றில் அழைக்கப்படுகிறது. அந்த வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கடிதங்கள் எழுதப்பட்ட அந்த மாளிகை இன்றும் மக்கள் பார்வைக்கு டச்சு மாளிகையாக இங்கிலாந்தில் இருக்கிறது. இந்தக் கடிதங்களின் மூலம் பிரெஞ்சு புரட்சிப் படைகள் இக்காலனித்துவ நாடுகளை ஆக்கிரமிப்பதைத் தடுக்கும் என்று அவர் நம்பினார்.

ஆனால், இந்தக் கடிதங்கள் டச்சு காலனி நாடுகளை அடைய சிறிது காலதாமதம் ஆனது. இந்த இடைக்காலத்தில் ஆங்கிலேயர்களுக்கும் பத்தாவியா குடியரசிற்கும் இடையில் போர் மூண்டுவிட்டது. (உத்தியோகபூர்வமாக போர் அறிவிப்பு இல்லை என்றாலும்) ஒல்லாந்தர்களுக்கும் ஆங்கிலேயருக்கும் இடையில் வலுவான நட்பும் இருக்கவில்லை. அவர்கள் வரலாற்றில் பல முறை தங்களுக்கிடையில் போரில் ஈடுபட்டுள்ளனர், இறுதியாக அதற்கு ஒருசில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வரை அதாவது 1783 வரை போர் நடந்திருக்கிறது.

இதற்கிடையில் கியூ கடிதங்களில் உள்ள குழப்பம் காரணமாக, டச்சு அதிகாரிகளுக்கு என்ன செய்வது என்று தெரியவில்லை. அவர்களின் பிரதேசங்கள் ஆங்கிலேயர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டுமா அல்லது அவர்களின் படைகள் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் வைக்கப்பட வேண்டுமா என்பது தெளிவாகத் தெரியவில்லை. இளவரசர் ஐந்தாம் வில்லியம் இன்னும் ஒல்லாந்தின் ஆட்சியாளரா என்கிற கேள்வியும், சந்தேகமும் கூட அவர்களுக்கு எழுந்தது. அங்கிருந்து ஒரு தகவல் கீழைத்தேச நாடுகளுக்கு வந்து சேருவது என்பது அவ்வளவு இலகுவானதல்ல. அதற்கு பல நாட்கள் எடுக்கும். சில அதிகாரிகள் ஒல்லாந்தை இப்போது பத்தாவியா கலப்பாட்சியே ஆளுவதால் தாம் அந்த அரசாங்கத்தின் அறிவுறுத்தல்களுக்குத் தான் கட்டுப்பட்டவர்கள் என்றார்கள்.

இதன் விளைவாக, சில பிரதேசங்களில் டச்சுக்காரர்கள் தங்கள் பிரதேசத்தை ஆங்கிலேயர்களிடம் ஒப்படைத்தனர், ஆனால் மற்ற இடங்களில் சண்டை வெடித்தது. மலாக்கா, அம்போனியா மற்றும் சுமாத்ரா போன்ற இடங்களில் தங்கள் பிரதேசங்களை சண்டையின்றி பிரிட்டனுக்குக் கொடுத்தனர். ஆனால் இந்தியா, இலங்கை போன்ற நாடுகளில் ஒல்லாந்து அதிகாரிகள் தமது பகுதிகளில் ஆங்கிலேயர்களை எதிர்த்துப் போரிட்டார்கள்.

பல வெற்றிக் களங்களைக் கண்டு பிரான்ஸின் பேரரசனாக தன்னை அறிவித்துக் கொண்ட நெப்போலியனுக்கு பெரும் உறுத்தலாகவும், சினம்கொள்ளச் செய்யும் நாடாகவும் இருந்தது பிரித்தானிய கடற்படையினர். அவர்கள் அத்தனை பெரிய பலசாலிகளாகத் திகழ்ந்தார்கள். தரைப்படை நடத்துவதில் தன்னிகரற்றுத் திகழ்ந்த நெப்போலியனுக்கு, இந்த பிரித்தானிய கடற்படைதான் தண்ணி காட்டியது என்றால் மிகையல்ல. 1801-ம் ஆண்டு பிரிட்டன் மீது படையெடுத்து அந்த நாட்டையே உருத்தெரியாமல் அழித்துவிட வேண்டும் என்று கங்கணம் கட்டிக் கொண்ட நெப்போலியன் விரைவிலேயே கள நிலையைப் புரிந்துகொண்டு பின்வாங்கி ஏமியன்ஸ் ஒப்பந்தத்துக்கு உடன்பட்டதை நாம் கண்டோம்.

வெற்றிகளைப் போலவே நெப்போலியன் தனது பேராசையால் பல தோல்விகளையும் கண்ட போது பெரும் பொருளாதார நெருக்கடிக்கு உள்ளாகி தனது கட்டுப்பாட்டில் இருந்த அமெரிக்காவின் பெரும்பகுதி நிலங்களை ஏக்கர் ஒன்று 3 செண்டுக்கு விற்றார். பிரித்தானியாவும் இதே காலத்தில் அத்தகைய ஒரு பொருளாதார நெருக்கடியை எதிர்கொண்டது. இத்தகைய பின்னணி

தான் ஏமியன்ஸ் ஒப்பந்தத்துக்கு அவர்களைத் தள்ளியதற்கு இன்னொரு முக்கிய காரணம்.

ஒல்லாந்தைக் கைப்பற்றிய வேளை நெப்போலியன் தன்னைத்தானே ஒல்லாந்தின் “காவலனாக” ஒல்லாந்து மக்களுக்கு அறிவித்துக்கொண்டார். ஆனால் ஒல்லாந்தின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த இலங்கையை இலகுவாக இங்கிலாந்துக்கு தாரைவார்த்தார் என்று விமர்சிக்கப்படுவதுண்டு. இரு பெரும் பலமான நாடுகளின் அதிகாரப் பந்தாட்டத்துக்குள் இலங்கை சிக்கித் தவித்தது என்றே கூறவேண்டும்.⁴

இலங்கை கரையோரங்களின் மீது பிரிட்டிஷ் ஆக்கிரமிப்பு

இலங்கையில் உள்ள ஒல்லாந்து கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசங்களைக் கைப்பற்றுமாறு பிரித்தானியா; மதராஸில் (சென்னைப் பட்டணம்) இருந்த தமது ஆளுநருக்கு அறிவித்தது. அந்த ஆளுநர் சேர் ஹோபார்ட் (Lord Robert Hobart) இந்தப் பணியை கர்னல் ஜேம்ஸ் ஸ்டூவர்ட்டின் (Colonel James Stuart) படைப்பிரிவிடமும், ரியர் அட்மிரல் பீட்டர் ரேனியரின் (Admiral Peter Rainier) கடற்படையிடமும் ஒப்படைத்தார்.

ஆகஸ்ட் 1795 இல், திருகோணமலையைக் கைப்பற்ற ஆங்கிலேயர்கள் தங்கள் இராணுவ நடவடிக்கையைத் தொடங்கினர். அவர்கள் திருகோணமலை கோட்டைக்கு வெளியே இராணுவத்தை இறக்கி கோட்டையைச் சுற்றி வளைக்கத் தொடங்கினர். சில நாட்களில் டச்சு குழுப்புக்கள் பிரிட்டிஷ் இராணுவத்தில் சரணடைய முடிவு செய்தது. இதே 1795 இல் தான் ஒல்லாந்தை (டச்சு) பிரான்ஸ் கைப்பற்றியது. அந்த ஒல்லாந்து பத்தாவியா குடியரசு என்று பெயர் மாற்றப்பட்டு 1806 வரை அந்த ஆட்சி தொடர்ந்தது என்பதை இங்கு குறிப்பாக மீண்டும் நினைவுக்கு கொண்டு வரவேண்டும். வேறு வழியில் சொல்வதாயின் பிரித்தானியா 1795 இல் டச்சுக்காரர்களோடு (டச்சு கிழக்கிந்திய கம்பனி) சண்டையிட்டார்கள் என்பதைவிட பிரான்சுக்கு உரிய படைகளோடு சண்டையிட்டார்கள் என்று குறிப்பிட முடியும். திருகோணமலை, கொழும்பு துறைமுகங்களை அவர்கள் பிரான்சிடம் இருந்து தான் கைப்பற்றிக்கொண்டார்கள் என்றால் அது மிகையாகாது. சில நாட்களுக்குப் பிறகு, திருகோணமலை ஊஸ்டன்பர்க் கோட்டை (Ostenburg Fort) சரணடைந்தது. அதன்பின்னர் பின்னர் டச்சு கோட்டைகள் ஒவ்வொன்றாக ஆங்கிலேயர்களிடம் சரணடைந்தன.

பிப்ரவரி 1796 இல், ஆங்கிலேயர்கள் கொழும்பைக் கைப்பற்றுவதற்கான நடவடிக்கையைத் தொடங்கினர். அவர்கள் தமது கப்பல்களில் வந்து நீர்கொழும்பில் இருந்து இறங்கி கொழும்பை நோக்கி அணிவகுத்தபோது, டச்சுக்காரர்கள் எதிர்க்கவில்லை. இறுதியில், டச்சு ஆளுநர் ஜோஹான் வான்

எங்கல்பீக் (Johan van Angelbeek) ஆங்கிலேயர்களுக்கு தமது கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசங்களை கட்டுப்படுத்த ஒப்புக்கொண்டார். எங்கல்பீக் தான் இலங்கைக்கான இறுதி டச்சு ஆளுநர்.

ஏமியன் ஒப்பந்தம் (Treaty of Amiens)

இலங்கை 1796இலிருந்து மெட்ராஸ் ஆட்சியின் கீழ் சிறிது காலம் ஆளப்பட்டது. 1798 இல் ஆங்கிலேயர் முதற்தடவையாக இலங்கைக்கான ஆளுனரை நியமித்தனர். அவர் ஃபிரடெரிக் நோர்த். இவ்வாறு, பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்திய கம்பெனியும் பிரிட்டிஷ் முடியும் சேர்ந்து கலப்பாட்சி ஒன்றை இடைக்காலத்தில் ஏற்படுத்திக்கொண்டனர். ஆனால் அந்தகூட்டு நீண்ட காலம் நிலைக்கவில்லை. பிரித்தானியாவில் போர்களுக்கான உள்நாட்டுச் செயலாளராக இருந்த ஹென்றி டுண்டால் (Lord Henry Dundas) 1801இல் கிழக்கிந்திய கம்பனியிடம் இருந்து விடுவித்து நேரடியாக இங்கிலாந்து முடியின் கீழ் ஆட்சியைக் கொண்டுவந்தார். ஆனால் பின்னர் 1802 இல் செய்துகொள்ளப்பட்ட ஏமியன் உடன்படிக்கை இந்த முடிவை மேலும் உறுதிபடுத்தியது. அதனைத் தொடர்ந்து இலங்கையில் கிழக்கிந்திய கம்பனியால் நிர்வாகச் சேவையில் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருந்த தமிழகத்தைச் சேர்ந்த சிவில் உத்தியோகத்தர்கள் அனைவரும் மீண்டும் திருப்பி அனுப்பப்பட்டார்கள்.⁵

இதற்கிடையில், ஐரோப்பாவில் பிரான்ஸ் விடயத்தில் பல மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. அதில் ஒன்று 1798 ஆம் ஆண்டு நிகழ்ந்த ‘இரண்டாவது கூட்டணிப் போர்’. அதாவது பிரான்ஸ் கூட்டாட்சிக்கு எதிரான இரண்டாவது யுத்தம். மற்றொன்று நெப்போலியன் ஆட்சிக்கு வந்தது.

நெப்போலியன் 1799 இல் பிரான்சின் முதல் தலைவராக (கொன்சல்) ஆனார். ஒரு கட்டத்தில் நெப்போலியன் இங்கிலாந்துடன் ஒரு அமைதி பேச்சுவார்த்தைக்கும் முயற்சி செய்த போதும் அன்றைய பிரித்தானிய பிரதமர் வில்லியம் பீட் அதற்கு உடன்படவில்லை.

இருப்பினும், 1801 இல் வில்லியம் பீட் பதவி விலகிய பின்னர், புதிய பிரதம மந்திரி ஹென்றி எடிங்டன் (Henry Addington) பேச்சுவார்த்தைக்கு உடன்பட்டார். இதற்கிடையில், டச்சு காலனிகளின் மீதான தமது உரிமைகளைக் கைவிடுவதாக ஐந்தாம் வில்லியம் அறிவிக்கிறார். இதனால் பத்தாவியா குடியரசு அந்த காலனி நாடுகள் பற்றி பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதற்கு சட்டப்பூர்வமான அதிகாரத்தைப் பெற்றது.

இந்தச் சூழல் தான் சம்பந்தப்பட்ட பிரதான நாடுகளுக்கிடையிலான பேச்சுவார்த்தை நிகழ்த்துவதற்கான வாய்ப்புகள் திறக்கின்றன. 1801 இன் பிற்பகுதியில், இந்தியாவின் முன்னாள் பிரிட்டிஷ் ஆளுநரான ஜெனரல் சார்லஸ் கொன்வொலிஸ் (Charles Cornwallis) இந்த

4 D.C. Wijewardena - The Revolt in the temple - Sinha Publication - 1953, P.84

5 S.Peter - A Short Hoistory of modern times Ceylon & World - from 1796 to the present day - S.S.shanmuganathan & sons, Jaffna - 1939

பேச்சுவார்த்தைகளுக்காக பிரான்சின் ஏமியன்ஸ் நகரை வந்தடைந்தார். அப்போது பிரான்னை நெப்போலியன் போனபார்ட்டின் சகோதரர் ஜோசப் போனபார்ட்டு மற்றும் பிரெஞ்சு வெளியுறவு மந்திரி சார்ல்ஸ் டெலிடிர்ன்ட் (Charles Maurice de Talleyrand) ஆகியோர் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினார்கள். இதற்கிடையில், பத்தாவியா குடியரசின் பிரெஞ்சுத் தூதர் ரட்ஜர் யான் ஜான் சிம்மெல்பெனிக் (Rutger Jan Schimmelpenninck) என்பாரும் பேச்சுவார்த்தையில் பங்கேற்கிறார். இவர் தான் இந்தியாவின் பிரிட்டிஷ் ஆளுநரான ஜெனரல் சார்ல்ஸ் கொன்வொலிஸ் கார்ன்வாலிஸுடன் இலங்கை உள்ளிட்ட முன்னைய காலனி நாடுகளைப் பற்றிப் பேசுவதற்காக கலந்துகொண்டவர். இவர்களை விட ஒப்பந்தத்தில் கைச்சாத்திட நான்காமவர் ஜோசே நிக்கலஸ் டி அசாரா (José Nicolás de Azara). இவர் ஸ்பெயின் அரசர் நான்காம் சார்ல்ஸ் அவர்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியவர்.

பிரான்சிலுள்ள ஏமியன் நகரில் பிரித்தானியா, பிரான்ஸ், ஸ்பெயின், பதாவியா குடியரசு (நெதர்லாந்து / ஒல்லாந்து / டச்சு எப்படியும் புரிந்துகொள்ளலாம்) நாட்டுப் பிரதிநிதிகள் கூடி ஏமியன் நகரில் செய்துகொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தம் என்பதால் அந்த நகரின் பெயரிலேயே ஒப்பந்தம் அழைக்கப்பட்டுவருகிறது.

இந்தப் பேச்சுவார்த்தையில் தான் டச்சு காலனி நாடான இலங்கையையும், ஸ்பெயின் கைப்பற்றியிருந்த டிரினாட் (Trinidad) என்கிற நாட்டையும் பிரித்தானியாவுக்கு வழங்கும் தீர்மானம் எடுக்கப்படுகிறது. அதுபோல பதிலுக்கு பிரித்தானியா தரப்பில் டச்சுக்காரர்களிடமிருந்து கைப்பற்றிய மேற்கிந்தியத் தீவுகளையும், தென்னாப்பிரிக்க கேப் காலனியையும் பத்தாவியா குடியரசிடமே பிரித்தானியா மீளக் கையளிப்பது என்கிற உடன்பாடும் எட்டப்படுகிறது.

இலங்கையை அவ்வாறு வழங்குவதற்கு பத்தாவியா குடியரசு ஒப்புக்கொள்வது தொடர்பான உரையாடல்கள் நிறைய இடம்பெற்றுள்ளன. அந்த உரையாடல்களை அன்றைய பல ஆவணங்களில் காணலாம். இவற்றைப் பற்றி *The Annual Register or a view of the History, Politics, and Literature, for the year 1803.* - London என்கிற நூலில் விபரங்கள் உண்டு. அதைத் தவிர சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வெளியான *The Amiens Truce* என்கிற நூலும் பல விபரங்களை உள்ளடக்கியது.⁶

இலங்கையைப் பற்றி ஒப்பந்தத்தில்

1802 ஆம் ஆண்டு மார்ச் 25 ஆம் தேதி ஏமியன்ஸ் ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது. பிரான்ஸ், பிரித்தானியா, பத்தாவிய குடியரசு மற்றும் ஸ்பெயின் ஆகிய நாடுகளுக்கிடையில் இந்த ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளப்பட்டது. இதில் பிரான்ஸ் தரப்பில் இருந்து நெப்போலியன் சார்பாக அவரின் சகோதரன் ஜோசப் போனபார்ட்டு கையெழுத்திட்டார்.

நெப்போலியன் இந்த உடன்படிக்கையை பரிசீலித்து அதற்கு ஒப்புதல் அளித்தபின்னர் அவ்வொப்பந்தத்தில் அனைவரும் கைச்சாத்திட்டார்கள்.

இந்த ஒப்பந்தத்தில் மொத்தம் 12 அம்சங்கள் உள்ளன. அதில் 3வது, 5வது விடயங்கள் இலங்கைப் பற்றிப் பேசுகிறது.⁷ இந்த ஒப்பந்தத்துக்கு முன்னரே இந்த நாடுகளுக்கு இடையில் உடன்பாடுகள் குறித்த கடிதப் பரிமாற்றங்களும், உரையாடல்களும் நிகழ்ந்திருப்பதை அப்போது வெளியான பல்வேறு அறிக்கைகளைக் கொண்ட ஆவணங்களின் மூலம் அறிய முடிகிறது.

இலங்கை தொடர்பாக காணப்படுகிற சரத்துக்கள் இவை தான்

பிரிவு iii

இலங்கையில் இருக்கும் டச்சுக்காரர்களுக்கு சொந்தமான இடங்கள் மற்றும் ட்ரினிடாட் தீவு தவிர [மற்றவற்றை] முந்திய போரில் பிரிட்டிஷ் படைகளால் கைப்பற்றப்பட்டு ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருந்த அல்லது அவர்களுக்குச் சொந்தமாக இருந்த குடியேற்றப் பகுதிகளையும் மற்ற உடைமைகளையும் பிரித்தானியத் தலைமை பிரெஞ்சு மற்றும் அதன் கூட்டாளிகளுக்கு அதாவது பத்தாவியா குடியரசுக்கும் கத்தோலிக்க தலைமைக்கும் திருப்பிக் கொடுகிறது.

பிரிவு iv

ஆனால் பத்தாவியா குடியரசு டச்சு கிழக்கு இந்திய கம்பெனிக்கு சொந்தமான அதாவது போருக்கு முன்பு அவர்களுக்கு சொந்தமாக இருந்த இலங்கையில் உள்ள சில நிலப்பகுதிகள் அனைத்தையும் அவற்றின் கட்டிடங்கள் மற்றும் உடைமைகளுடன் பிரித்தானிய முடியிடம் ஒப்படைப்பதற்கு உத்தரவாதமளிக்கிறது.

இந்த ஏமியன் உடன்படிக்கைக்குப் பின்னர் தான்

7 இந்தக் கட்டுரைக்காக ஏமியன் உடன்படிக்கை குறித்து தேடிக்கண்டுபிடித்த பல்வேறு ஆவணங்களில் மிகவும் மிகவும் மூல ஆவணமாக அமைந்தது லண்டனில் வெளியிடப்பட்ட Cobbetts - Annual Register - Volume - I, From January to June, 1902 என்கிற ஆவணம். ஏமியன் ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளப்பட்டு மூன்று மாதங்களில் வெளிவந்த இந்த 220 ஆண்டுகால பழைய ஆவணம் மொத்தம் 768 பக்கங்களைக் கொண்டது. வில்லியம் கொப்ட்ஸ் (William Cobbetts) தொகுத்த இந்த அறிக்கையானது ஆண்டு தோறும் பிரித்தானியாவின் அரசியல், நிர்வாகத்துறை குறித்த ஏராளமான துளியமான விபரங்களைக் கொண்ட அறிக்கையாகும். வில்லியம் கொப்ட்ஸ் பிரித்தானிய அரசியல் விவகாரங்களை வாராந்தம் அறிக்கையாக வர்த்தக ரீதியில் தொகுத்து வெளியிட்டு வந்த ஒருவர். பாராளுமன்ற விவாதங்களை அறிக்கையிடும் கலாசாரத்தின் முன்னோடிகளில் ஒருவராக அவரைக் கொள்ள முடியும். அதற்கு முன்பே பாராளுமன்ற விவாதங்களைத் தொகுத்து வெளியிடும் பணியை மேற்கொண்டிருந்தவர் லூக் ஹன்சார்ட் (Luke Hansard) அந்த ஹன்சார்ட்டின் பெயரில் தான் இன்றும் ஹன்சார்ட்டின் அழைக்கப்படுகின்றன. வில்லியம் கொப்ட்ஸ் தொகுத்த வாராந்த அரசியல் நிலவர அறிக்கைகள் அந்தக் காலத்திலேயே வாரத்துக்கு 6000 பிரதிகள் அச்சடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கொப்ட்டின் அறிக்கையில் 321 இல் இருந்து இந்த ஒப்பந்தத்தின் விரிவான அம்சங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

6 John D.Grainger, *The Amiens Truce - The Boydell Press*, 2004

இலங்கையில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி உறுதியாக நிறுவப்பட்டது. பிரித்தானியாவின் முதலாவது முடிக்குரிய குடியேற்ற நாடு (Crown colony) இலங்கை தான்.

இந்த ஒப்பந்தம் ஆங்கிலத்தில் தான் பல்வேறு நூல்களில் காணக்கிடைத்தன. ஆனால் இக்கட்டுரைக்காக மூல ஒப்பந்தத்தின் வடிவத்தைத் தேடினேன். ஆங்கிலத்தில் தேடி எங்கும் கிடைக்கவில்லை. பிரெஞ்சு மொழியில் தேடிய போது அந்த மூலப்பிரதியின் படங்கள் கிடைத்தன. டச்சு, பிரெஞ்சு, ஆங்கில, ஸ்பானிய மொழி நாடுகளுக்கு இடையில் இவை நிகழ்ந்திருந்தாலும் இந்த ஒப்பந்தம் பிரெஞ்சு, ஆங்கில மொழிகளில் தான் ஆக்கப்பட்டிருப்பதை அவதானிக்க முடிந்தது. அதாவது ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் இரண்டு கொள்கைகளைக் கொண்டதாகவும் இடதுபுறம் பிரெஞ்சு மொழியிலும் அதன் ஆங்கில சரத்துக்களின் வடிவம் அதன் அருகில் வலது புறமாகவும் கையெழுத்தில் எழுதப்பட்டிருப்பதை காண முடிகிறது. இறுதிப் பக்கத்தில் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டவர்களின் கையெழுத்துடன் முத்திரை பதிக்கப்பட்டு முடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த ஒப்பந்தம் நிகழ்ந்து 13 ஆண்டுகளின் பின்னர் முழு இலங்கையும் பறிபோவதற்குக் காரணமான கண்டி ஒப்பந்தமும் இதே முறையில் தான் கையெழுத்தில் வலதுபுறம் ஆங்கிலத்திலேயும் அதன் சிங்கள மொழிபெயர்ப்பு அருகாமையில் உள்ள கொலத்தில் வரிசைப்படுத்தப்பட்டிருப்பதையும் காணலாம். ஆனால் கண்டி ஒப்பந்தத்தில் முத்திரைகள் கிடையாது.

ஏமியன் ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்டு இரண்டு நாட்களுக்குப் பிறகு, அதாவது ஏப்ரல் 27ஆம் திகதி நான்கு தரப்பினரும் ஒரு துணை ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட நேரிட்டது. ஏனென்றால் அவ் ஒப்பந்தம் ஆங்கில - பிரெஞ்சு மொழிகளில் தான் வரையப்பட்டிருந்தது.⁸ இந்த இரண்டு மொழிகளில் மாத்திரம் எழுதப்பட்டதானது அங்கேபாரபட்சமாக கருதப்படாவிட்டாலும் கூட அது ஒரு முன்மாதிரி அணுகுமுறையாக இராது என்பதால் டச்சு - பிரெஞ்சு பிரதிநிதிகள் ஒரு தனி ஒப்பந்தப் பிரதியில் கையெழுத்திட்டனர். குறிப்பாக அதில் பத்தாவியா குடியரசு சில இழப்பீடுகளுக்கு நிதி ரீதியாக பொறுப்பேற்காது என்பதை உறுதிசெய்துகொள்வதற்கானதாக இருந்தது. இந்த பிரேத்தியேக ஒப்பந்தப் பிரிவை அவர்கள் *Separate article to the definitive treaty, added thereto March 27, 1802* என்று குறித்துக்கொண்டார்கள்.⁹

மகாவம்சத்தில் இலங்கை

இலங்கையின் வரலாற்றை உத்தியோகபூர்வமாகப் பதிவு செய்துவரும் புனித நூலான மகாவம்சத்தில் இந்த முக்கிய நிலைமாறுகால விடயங்கள் பற்றிய

8 Burke, Edmund (ed) (1803). Annual Register, Volume 45. London: Longman and Greens. C

9 The Annual Register, or a view of the Politics, and literature, for the year 1802, London Printed by R.Wilks, 1803.

குறிப்புகள் எதுவும் இல்லாதது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. மகாவம்சத்தின் மூலத் தொகுதியான முதலாவது தொகுதி கி.மு. 483 லிருந்து கி.பி. 301 ஆம் வரை மகாநாம தேரரால் எழுதப்பட்டது. அதுபோல இரண்டாம் தொகுதி கி.பி 302 முதல் கி.பி 1815 வரையான ஆங்கிலேயரின் முழுக் கட்டுப்பாட்டில் வரும் வரையான காலப்பகுதியை பதிவு செய்திருக்கிறது. அதாவது ஒல்லாந்தரிடமிருந்து ஆங்கிலேயர்களின் கைகளுக்கு ஆட்சி மாறுகின்ற அந்த நிலைமாறுகாலம் இரண்டாவது தொகுதியில் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்க வேண்டியது. ஆனால் மகாவம்சத்தில் இந்த நிலைமாறுகாலகட்டத்தில் இலங்கை தொடர்பில் உள்நாட்டில் நிகழ்ந்த பல்வேறு சம்பவங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறதேயொழிய சம்பந்தப்பட்ட நாடுகளின் கைகளில் இலங்கை சிக்கித்தவித்தது எப்படி, இலங்கை மக்களுக்கே தெரியாமல் இலங்கையல்லாதவர்கள், இலங்கைக்கு வெளியில் இலங்கையின் தலைவிதியை எப்படி பேரம்பேசி முடித்துக்கொண்டார்கள் என்பது பற்றிய விபரங்கள் அந்த மகாவம்சத்தில் பேசப்படாதது வியப்பான விடயம்.

இந்தியாவின் மாநிலமாக இலங்கை

இந்த ஒப்பந்தம் நிகழாது இருந்திருந்தால் இலங்கை நெப்போலியனின் காலனி நாடாக ஆகியிருக்கும். பிரெஞ்சுக் காலனியாக தொடர்ந்திருக்கும். சிலவேளைகளில் பிற்காலத்தில் பாண்டிச்சேரி போன்ற ஒன்றாகவும் இருந்திருக்கும்.

இன்னொருபுறம் இந்த ஒப்பந்தம் நிகழாது இருந்திருந்தால் ஆங்கிலேயர்கள் இலங்கையை தமது இந்திய காலனியின் ஒரு அங்கமாகக் கூட தொடர்ந்து பேணியிருந்திருக்கக்கூடும். 1796 - 1801 வரையான காலப்பகுதியில் இலங்கையின் மீதான நிர்வாகம் அங்கிருந்து தான் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

பிரித்தானியா, பிரான்ஸ் ஆகிய இரண்டு ஐரோப்பிய வல்லரசுகளுக்கிடையில் தோன்றிய போட்டியில் பிரித்தானியா வெற்றி பெறாது பிரான்ஸ் வெற்றி பெற்றிருந்தால் இன்று ஆசியாவில் ஆங்கில மொழியும், ஆங்கில மொழி கோலோச்சும் நாடுகளின் பெருக்கமும், ஆங்கிலேய பாராளுமன்ற ஆட்சி முறையும் மேலோங்கியிருக்க வாய்ப்பில்லை. அவ்வாறான நிலைமையுற்றமைக்குக் காரணம் 18ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் பிரித்தானியாவும் பிரான்சும் நாடுபிடி சண்டைகளை நடத்தி, இறுதியில் ஆசியாவிலும், வட அமெரிக்காவிலும் பிரித்தானியா வெற்றி பெற்றதன் விளைவே என்று கூறலாம்.

இலங்கையை ஐரோப்பியர் கைப்பற்றும்போது "இலங்கை" (Ceylon) என்கிற அடையாளத்தை இலங்கைக்கு வெளியில் இருந்த நாடுகள் தந்தனவே அன்றி இலங்கையர்கள் அப்படி ஒரு அடையாளத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை. இலங்கைத் தீவுக்குள் வெவ்வேறு ராஜ்ஜியங்கள் இருந்தன. அந்த ஆட்சிகள் இன ரீதியில் வேறுபட்டிருந்தன. இலங்கையை கைப்பற்றியவர்கள் தமக்கு சாதகமாக அனைத்தையும் ஒன்றிணைத்து

ஓரே நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டுவந்து ஆட்சி செலுத்தினார்கள். இறுதியாக வெளியேறும்போது அதை முன்னர் இருந்தபடி விட்டுச் செல்லவில்லை. பெரும்பான்மை இனத்தின் பிடியில் சிக்கிய இலங்கையாக அதனை விட்டுவிட்டுச் சென்றார்கள்.

அதே உதாரணத்தை இன்னொரு விதமாகப் பாருங்கள். இந்தியா என்கிற நாடும் காலனித்துவத்தால் உருவாக்கப்பட்ட நாடே. மொழிவாரி மாநிலங்கள் அனைத்தையும் ஒன்றிணைத்து ஆங்கிலேயர்களால் உருவாக்கப்பட்டதே இந்தியா என்கிற நாடு. அதே ஆங்கிலேயர்கள் இந்த ஏமியன் உடன்படிக்கை நிகழ்வு சற்று மாறுபட்டிருந்தாலும் இலங்கையையும் அப்படி இந்தியாவுடன் இணைக்கப்பட்ட ஒரு மாநிலமாக அவர்கள் ஆக்கிவிட்டு போகும்போது இலங்கையையும் இந்தியாவாவின் அங்கமாகவே விட்டுவிட்டுச் சென்றிருக்கக் கூடும்.

இந்தியாவை சுற்றி இருந்த அந்தமான், நிகோபார், டியாகோ கார்சியோ, சாகோஸ், மாலைதீவு போன்ற தீவுகளை ஆங்கிலேயர்கள் கைப்பற்றி ஆண்டார்கள்.¹⁰ இவற்றில் இந்தியாவுக்கு நெருக்கமான தீவுகளாக இருந்த அந்தமான் நிகோபார் போன்ற தீவுகளை இந்தியாவின் நிர்வாகத்தின் கீழ் வைத்துக் கொண்டவர்களுக்கு அதைவிட அருகாமையிலிருந்த நாடான இலங்கையையும் அவர்களால் இந்தியாவின் மாநிலங்களில் ஒன்றாக ஆக்குவது ஒன்றும் கடினமான ஒன்றல்ல. அப்படி ஒன்று நிகழாததால் தான் இன்றும் இலங்கை என்கிற நாடு தனி நாடாக எஞ்சியிருக்கிறது என்கிற முடிவுக்கு நாம் வர முடியும்.

முழு இலங்கையும் பறிபோன கதை

ஏமியன்ஸ் ஒப்பந்தம் பின்னர் அற்ப ஆயுளில் முறிந்தது ஒரு தனிக்கதை. ஓரே ஆண்டில் இரு நாடுகளின் மீதும் மீண்டும் போர்மேகங்கள் கவியத் தொடங்கின. நெப்போலியன் தன்னை பேரரசனாக நிலை நிறுத்துவதற்கான கவனத்தில் ஆழ்ந்திருந்த வேளையில் நெப்போலியனுக்கு கூட்டாளி நாடுகளாக இருந்த ரஷ்யா, ஆஸ்திரியா போன்ற நாடுகளை தன் பக்கம் ஈர்த்து தமது நட்பு நாடுகளாக ஆக்கிக் கொண்டது பிரித்தானியா. அந்தத் துணிவுடன் 1803 ஆம் ஆண்டு பிரான்சுக்கு எதிராக யுத்தப் பிரகடனம் செய்தது இங்கிலாந்து. அடுத்து ஐரோப்பாவில் பத்தாண்டுகாலம் நடந்த பல கட்டப் போரில் வெற்றியும், தோல்வியுமாக இறுதியில் நெப்போலியன் தோல்வியுற்று நாட்டை விட்டே வெளியேறும் நிலைக்கு தள்ளப்பட்ட கதை ஒரு தனி வரலாற்றுக் காவியம் தான்.

இந்த இடைக்காலத்தில் பிரித்தானியா

இலங்கையின் கரையோரப் பிரதேசங்களில் தமது நிலைகளைப் பலப்படுத்தி ஆட்சியை மெதுமெதுவாக நிறுவிக் கொண்டே முழு நாட்டையும் கைப்பற்றும் இலக்குடன் கண்டியுடன் மோதல்களை செய்துகொண்டே இருந்தது.

1803 இல் ஐரோப்பாவில் நெப்போலியனுக்கு எதிராக போர் பிரகடனம் செய்த அதே ஆண்டு பிரித்தானியா இலங்கையில் கண்டியைக் கைப்பற்ற படையெடுத்தது. ஆனால் படுதோல்வியை தழுவிக்கொண்டது பிரித்தானிய படை. அதன் பிறகு தனது உளவுச் சேவையை உச்ச அளவில் பயன்படுத்தி பல விதமான சதிகளைச் செய்து கண்டி அரசுக்குள்ளேயே அரசவைக்குள் திட்டமிட்டு பிளவுகளை ஏற்படுத்தி ஈற்றில் கண்டியைக் கைப்பற்றியது.

1796 இல் பிரித்தானியர் இலங்கை முழுவதையும் கைப்பற்றியதாகவும், 1802 இல் இலங்கை, பிரித்தானியாவின் முடிக்குரிய குடியேற்ற நாடாகப் பிரகடனப்படுத்திக்கொண்டபோதும் நாட்டின் பெரும்பகுதி அவர்களின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வரவில்லை. குறிப்பாக வன்னியும், கண்டி இராச்சியமும் சுதந்திரப் பிரதேசங்களாகவே இருந்தன. 1803 இல் பண்டாரவன்னியனுக்கும், பிரித்தானிய தளபதி (F. W. Von Drieberg) வொன் டிறிபேக்குக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட நேரடி மோதலில் பண்டாரவன்னியன் தோற்கடிக்கப்பட்ட போதும் கண்டியோடு தொடர் இழுப்பறியை ஆங்கிலேயர்கள் சந்தித்துக்கொண்டே இருந்தார்கள். கண்டிச் சமர்களில் பெற்ற தோல்விகளின் காரணமாக இனிமேல் கண்டியோடு யுத்தம் செய்து கைப்பற்றும் எண்ணத்தை அவர்கள் கைவிட நேரிட்டது. அதற்குப் பதிலாக அவர்கள் இராஜதந்திர வழிகளையும், உளவுச் சேவையைப் பலப்படுத்தி குள்ளநரித்தனமான சதிகளையும் பின்னித்தான் ஏறத்தாள 20 ஆண்டுகளின் பின்னர் 1815 இல் கண்டியை கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்ததன் மூலம் முழு இலங்கையையும் அதிகாரபூர்வமாக பிரித்தானியப் பேரரசின் ஆட்சிக்குட்படுத்தினார்கள்.

1798ல், மூன்றாவது நாயக்க மன்னனான ராஜாதிராஜசிங்கன் காய்ச்சல் காரணமாக இறந்தான். அந்த இறப்பின் பின் ராஜாதிராஜசிங்கனின் மைத்துனனான பதினெட்டு வயதுடைய கண்ணுசாமி முடிசூட்டப்பட்டான். சிறீ விக்கிரமராசசிங்கன் எனும் பெயரும் புதிதாக முடிசூட்டப்பட்ட கண்ணுசாமிக்கு சூட்டப்பட்டது.¹¹

ஏமியன் உடன்படிக்கை செய்துகொள்ளப்பட்டு அடுத்த ஆண்டே கண்டியை கைப்பற்ற எடுத்த முயற்சியை கண்டி அரசனால் வெற்றிகரமாக முறியடிக்கப்பட்டது. ஏமியன் ஒப்பந்தப்படி அன்றிலிருந்து நாட்டின் கரையோரப்பகுதி முழுவதும் பிரித்தானியக் கிழக்கிந்தியக் கம்பனியின் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்தது. ஆயினும், இரண்டாம் கண்டியப் போரில் கண்டியை சூழ்ச்சியாக வெற்றி

10 pri தென்னாசியாவில் ஆங்கிலேயர்களிடம் இருந்து இறுதியாக விடுதலை பெற்ற (1965) நாடு மாலைதீவு டச்சுக்கர்களை இலங்கையை விட்டு விரட்டிய அதே காலத்தில் தான் மாலைதீவிலிருந்தும் டச்சுக்கர்களை ஆங்கிலேயர்கள் விரட்டியடித்துவிட்டு தமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்தார்கள். 1887 இல் மாலைதீவு ஆங்கிலேயர்களுக்கு எழுதிகொடுக்கப்பட்டபோது, மாலைதீவு சுல்தானுக்கும் இலங்கைக்கான பிரித்தானிய ஆளுநருக்கும் இடையில் தான் அதற்கான ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளப்பட்டது.

11 HENRY MARSHAL - CEYLON: A GENERAL DESCRIPTION OF THE ISLAND AND ITS INHABITANTS ; AN HISTORICAL SKETCH CONQUEST OF THE COLONY BY THE ENGLISH - IONDON - 1846

கொண்ட ஆங்கிலேயர், பெப்ரவரி 14, 1815ல் முழு இலங்கையையும் தமது ஆட்சியின் கீழ் கொண்டுவந்தனர்.

1815 இல் கண்டி ஒப்பந்தத்தின் மூலம் அதிகாரங்களை பிரித்துக்கொண்டு ஆள உடன்பட்டாலும் தமது அரசியல், இராணுவ நிலைகளை பலப்படுத்திய பின்னர் சுதேசிகளை முழுமையாக அதிகாரத்திலிருந்து துரத்திவிட்டு முழுத் தீவையும் ஆங்கிலேயர்கள் தமது ஆட்சியின் கீழ் கொண்டு வந்தார்கள். இதில் கண்டிய அரசியல் உட்குழப்பங்களின் வகிபாகத்தின் பாத்திரம் எத்தகையது என்பது வேறொரு தனிக்கதை.

ஏமியன் ஒப்பந்தமும் கூட அப்படித்தான். ஆங்கிலேயர்களுக்கு தமது நிலைகளைப் பலப்படுத்திக்கொள்ளத் தான் அப்படியொரு ஒப்பந்தம் தேவைப்பட்டது. ஒல்லாந்தரை முழுமையாக கரையோரப் பகுதிகளில் அதிகாரத்திலிருந்து தூக்கியெறியும் வரை தான் தேவைப்பட்டது. ஏமியன் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்ட அடுத்த ஆண்டே பிரான்சுக்கு எதிரான யுத்த பிரகடனத்தை பிரித்தானியா செய்துகொண்டதையும் இங்கு குறிப்பிடவேண்டும். அதன் பின்னர் ஏமியன் ஒப்பந்தம் இயல்பாகவே காலாவதியானதும், அது குப்பைக்கூடைக்குப் போனதும் தான் வரலாறு. கண்டிய ஒப்பந்தமும் இது போலவே இரண்டே ஆண்டுகளில் காலாவதியானது. 1818 இல் ஊவா - வெல்லஸ்ஸ என்கிற மாபெரும் கிளர்ச்சி ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராகத் தொடங்கியதையும் அது மிகவும் குரூரத்தனமாக ஒடுக்கப்பட்டதும் தனிக்கதை.

கண்டி ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளப்பட்ட அதே 1815 ஆண்டு ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கிடையில் சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மாநாட்டுத் தொடர்களும் (Congress of Vienna), ஒப்பந்தங்களும் நிகழ்ந்தன. அந்த ஒப்பந்தத்தை வியன்னா ஒப்பந்தம் (Treaty of Vienna - 1815) என்று அழைப்பார்கள். நெப்போலியனின் வீழ்ச்சியைத் தொடர்ந்து ஏனைய நாடுகள் தமக்கிடையில் சமரசமாக புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தத்தைச் செய்துகொண்டனர். எவற்றை தக்கவைத்துக் கொள்வது, எவற்றை விட்டுக்கொடுப்பது என தமக்கிடையில் உத்தரவாதங்களை உறுதிசெய்துகொள்ள இந்த பேச்சுவார்த்தைகளும் ஒப்பந்தமும் அவர்களுக்கு அவசியப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட உத்தரவாதங்களில் ஒன்று தான். இங்கிலாந்து தமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் வந்துவிட்ட இலங்கை, மால்டா, மொரிசியஸ் போன்ற நாடுகள் தமக்கானவை என அங்கு உத்தரவாதம் செய்துகொண்டன. இந்த ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளப்பட்ட வேளை இலங்கையில் கண்டி ஒப்பந்தத்தின் மூலம் முழு நாட்டையும் இங்கிலாந்து கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்திருந்தது.

உலகத்தின் பார்வையில் இலங்கை என்கிற குட்டித்தீவுக்கு இருக்கின்ற மவுசு சாதாரணமானதல்ல. இலங்கையின் கேந்திர முக்கியத்துவம் அப்படிப்பட்டது. “உலகின் மிக மதிப்புமிக்க காலனித்துவ உடைமை” என பீட் (Pitt) என்கிற

பிரித்தானிய பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஏமியன் ஒப்பந்தம் செய்துகொள்ளப்பட்ட 1802இல் பாராளுமன்றத்தில் விவரித்தார்.¹²

அதனால் தான் இலங்கை தனது வரலாற்றில் 30க்கும் மேற்பட்ட ஆக்கிரமிப்புகளைச் சந்தித்துள்ளது. ஆக்கிரமித்தவர்கள் உள்நாட்டவர்களால் போர் புரியப்பட்டு விரட்டப்பட்டுமிருக்கிறார்கள். அதுபோல ஒரு ஆக்கிரமிப்பாளர் மறு ஆக்கிரமிப்பாளரால் துரத்தியடிக்கப்பட்டு மாறி மாறி அவர்களே ஆக்கிரமித்து ஆண்டு போயிருக்கிறார்கள். இறுதியாக ஆக்கிரமித்திருந்த ஆங்கிலேயர்களைத் தவிர ஏனைய அனைத்து ஆக்கிரமிப்பாளர்களும் ஏதோ ஒரு வகையில் விரட்டப்பட்டுத்தான் போயிருக்கிறார்கள். ஆங்கிலேயர்கள் அவர்களாக விட்டுவிட்டுப்போனார்கள். அவர்கள் அவ்வப்போது சுதேசிகளின் சமர்களையும், எதிர்ப்புகளையும் ஒவ்வொரு காலகட்டத்தில் எதிர்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது உண்மைதான். ஆனால் அவர்கள் இலங்கையைக் கைவிட அந்த எதிர்ப்புகள் வலுவான காரணியாக இருக்கவில்லை. மாறாக இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் பின் ஏற்பட்ட காலனித்துவத்துவ ஆக்கிரமிப்பை கைவிடும் கொள்கை உலக அளவில் வலுத்ததும் ஒரு காரணம் தான். இந்தியா போன்ற பலமான பெரிய நாடுகளைக் கைவிடும் போது இலங்கை என்கிற குட்டித்தீவை வைத்திருப்பதில் அரசியல் - பொருளாதார ரீதியில் அர்த்தமற்றது என்பதை உணர்ந்தே அவர்கள் இலங்கையை விட்டு வெளியேறினார்கள்.

ஆனாலும் இதில் இன்னொன்றையும் கவனிக்க வேண்டும். இந்தியா போன்ற பெரிய நாட்டைக் கைவிட்டுச் செல்லுகின்ற போதும் கூட இலங்கையை அவர்கள் முழுவதும் கைவிடத் தயாராக இருக்கவில்லை. இலங்கையில் அவர்களின் பிடியை வைத்திருக்கவே செய்தார்கள். எனவே 1972 இல் இலங்கை ஒரு குடியரசாக ஆகும் வரை அந்த பிடி நீடித்தது.

மேலதிகமாக உதவியவை:

The gentleman's magazine: and historical chronical for the year MDCCV. Volume *LXXV by Sylvanus urban - 1805

Ajay Parasram - *Becoming the State: Territorializing Ceylon, 1815 - 1848 - Carleton University, Ottawa, Ontario, 2017*

ALICIA SCHRIKKER - *DUTCH AND BRITISH COLONIAL INTERVENTION IN SRI LANKA - 1780 - 1815, Expansion and Reform - LEIDEN + BOSTON 2007*

H.A.Colgate - *The Royal navy and trincomalee - The history of their conection c 1750-1958 - (The Ceylon Journal of historical and social studies Vo.7 - No 1, 1964)*

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர், நார்வே

12 Fr S. G. Perera, ed. *The Douglas Papers*, Colombo, 1933, p. 32. Sylvester Douglas's notes of 19 September 1800.

மல்லிகை ஜீவா

ஈழத்திற்கும் தமிழகத்திற்கும்
இலக்கியப்பாலம் அமைத்தவர்

டொமினிக் என்பது அவரது இயற்பெயர். தமிழகத்திலிருந்து பொதுவுடமை இயக்கத்தோழர் ஜீவானந்தம் பிரித்தானியர் காலத்தில் தலைமறைவாக இலங்கை வந்து யாழ்ப்பாணத்தில் தங்கியிருந்த காலப்பகுதியில் அவரது கருத்துக்களினால் கவரப்பட்ட டொமினிக், தனது பெயருடன் ஜீவா என்ற எழுத்துக்களையும் இணைத்துக்கொண்டார்.

இலங்கை யாழ்ப்பாணத்தில் சாதாரண மத்திய தரக்குடும்பத்தில் பிறந்து, உயர்கல்வியை பெறுவதற்குரிய வாய்ப்பு வசதிகளை இழந்து, அறிஞர்களினதும் முற்போக்கு எழுத்தாளர்களினதும் நூல்களை வாசித்துப்பெற்ற அனுபவங்களினாலேயே மேதையாக வலம்வந்து, ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு கடுமையாக உழைத்திருக்கும் மல்லிகை ஜீவா, கடந்த ஜனவரி மாதம் 28 ஆம் திகதி கொழும்பில் தமது 93 வயதில் மறைந்தார். இன்னும் சில வருடங்கள் வாழ்ந்திருப்பின் நூறுவயதையும் எட்டியிருப்பார்.

ஜோசப் - மரியம்மா தம்பதியருக்கு 1927 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 27 ஆம் திகதி பிறந்திருக்கும் டொமினிக் ஜீவா, மல்லிகை எனும் கலை, இலக்கிய மாத இதழை 1966 ஆம் ஆண்டுமுதல், 2012 ஆம் ஆண்டு வரையில் வெளியிட்டார். இதுவரையில் நானூறுக்கும் மேற்பட்ட இதழ்கள் வெளியாகியிருக்கின்றன.

இவ்விதழ்களை நூலகம் ஆவணகத்தில் பார்க்கமுடியும்.

டொமினிக் என்பது அவரது இயற்பெயர். தமிழகத்திலிருந்து பொதுவுடமை இயக்கத்தோழர் ஜீவானந்தம் பிரித்தானியர் காலத்தில் தலைமறைவாக இலங்கை வந்து யாழ்ப்பாணத்தில் தங்கியிருந்த காலப்பகுதியில் அவரது கருத்துக்களினால் கவரப்பட்ட டொமினிக், தனது பெயருடன் ஜீவா என்ற எழுத்துக்களையும் இணைத்துக்கொண்டார்.

மல்லிகை ஆசிரியராகவும் பதிப்பாளராகவும் இருந்து சுயமுயற்சியோடு அதனை வெளியிடத்தொடங்கியதும், மல்லிகை ஜீவா என பரவலாக அறியப்பட்டார். அவரது இந்த நாமம் இலங்கையெங்கும் மட்டுமல்ல தமிழகத்தில் இலக்கியவாதிகள் மத்தியிலும் பரவியிருந்தது.

ஜீவா முதலில் சிறுகதை எழுத்தாளராகவே இலக்கிய உலகில் பிரவேசித்தவர். அவரது முதலாவது கதைத்தொகுதி தண்ணீரும் கண்ணீரும். அதற்கு இலங்கையின் தேசிய சாகித்திய விருது கிடைத்தது. அதுவே இலங்கையில் தமிழில் தேசிய மட்டத்தில் இலக்கியத்திற்காகக் கிடைத்த முதல் விருதுமாகும்!

விருதை வாங்கிக்கொண்டு யாழ்ப்பாணத்துக்கு ரயிலில் திரும்பிவருகிறார். ஊர்மக்கள் அச்சமயம் யாழ்ப்பாண மேயராக பதவியிலிருந்த துரைராஜாவின் தலைமையில் மாலை அணிவித்து அவரை வரவேற்றனர்.

யாழ்ப்பாணம் கஸ்தூரியார் வீதியில் உள்ள தந்தையாரின் ஜோசப் சலூனை

ஓவியர் டிராடஸ்கி மருதுவுடன் டொமினிக் ஜீவா

கவனித்துக்கொண்டே இலக்கியப்பிரதிகளும் எழுதினார். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலும் அங்கத்துவம் பெற்றிருந்தார். அடிநிலை மக்களுக்காக நடத்தப்பட்ட பல போராட்டங்களிலும் கலந்துகொண்டார்.

தண்ணீரும் கண்ணீரும் கதைத்தொகுப்பைத் தொடர்ந்தும் சிறுகதைகள் எழுதிய ஜீவா, பின்னர் பாதுகை, சாலையின் திருப்பம், வாழ்வின் தரிசனம் முதலான தொகுதிகளையும் மேலும் சில நூல்களையும் இலக்கிய உலகிற்கு வரவாக்கினார்.

சாலையின் திருப்பம் தொகுதிக்கு அவரது நீண்ட கால நண்பர் ஜெயகாந்தன் முன்னுரை எழுதியிருக்கிறார். தமிழகத்தின் சரஸ்வதி (1958), தாமரை (1968) முதலான இதழ்களும் ஜீவாவின் உருவப்படத்தை அட்டையில் பிரசுரித்து அவரைப்பற்றி எழுதி கௌரவித்திருக்கின்றன. குமுதம் இலவச இணைப்பாக ஜீவாவின் அனுபவமுத்திரைகள் கட்டுரைகளை மறுபிரசுரம் செய்து விநியோகித்திருக்கிறது.

ஒரு சிறுகதை எழுத்தாளன், பெரிய பொருளாதார வசதிகளோ, உயர்ந்த கல்விப்பின்புலமோ இல்லாமல் தொடர்ச்சியாக 45 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக மல்லிகை இலக்கிய இதழை நடத்தியிருக்கிறார் என்ற சாதனையும் காலம் கடந்த செய்திதான். இலங்கை நாடாளுமன்றத்தில் விதந்து பேசப்பட்ட இலக்கியவாதியான டொமினிக் ஜீவாவுக்கு அந்தப்பெருமையை பெற்றுக்கொடுத்ததும் அவரது அயராத முயற்சியினால் வெளியாகிக்கொண்டிருந்த மல்லிகைதான்.

யாழ்குடாநாட்டுக்குள்ளிருந்து முதலிலும் போர் நெருக்கடி தொடங்கிய 1990 இற்குப்பின்னர்

கொழும்பிலிருந்தும் வெளியான அவரது மல்லிகை இதழில் இலங்கையின் அனைத்துப்பிரதேச எழுத்தாளர்கள் மட்டுமன்றி, தமிழகத்திலிருந்தும் புகலிட நாடுகளிலுமிருந்தும் பலர் எழுதினார்கள்.

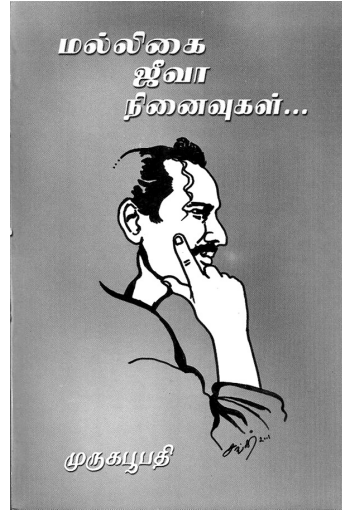
மாதாந்தம் மல்லிகையை வெளியிட்டவாறே 'மல்லிகைப்பந்தல்' பதிப்பகத்தின் மூலம் பல படைப்பாளிகளின் படைப்புகளையும் நூலருவாக்கி விநியோகித்தார். அத்துடன் சில பிரதேச சிறப்பிதழ்களையும் வெளிக்கொணர்ந்து மண்வாசனை இலக்கியத்திற்கும் வளம்சேர்ப்பித்தார்.

இலங்கையில் கலை, இலக்கியவாதிகளையும் இலக்கிய விமர்சகர்களாகத்திகழ்ந்த பல்கலைக்கழக பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்களையும் ஆழமாக நேசித்து அவர்களது ஆக்கங்களுக்கும் சிறந்த களம் வழங்கினார். அத்துடன் தமிழ்நாட்டில் கண்ணதாசன்,

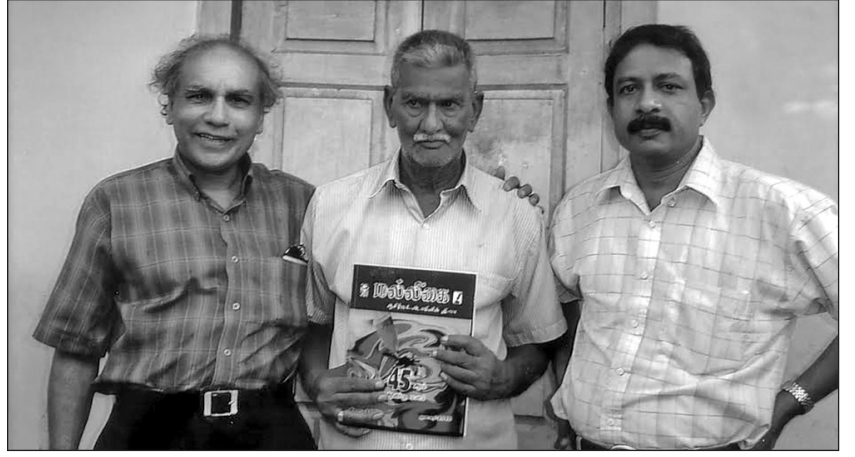
ஜெயகாந்தன், சிட்டி சுந்தரராஜன், பா.செயப்பிரகாசம், சிவபாதசுந்தரம், சுந்தா சுந்தரலிங்கம், மேத்தா, இன்குலாப், திலகவதி, சிவகாமி, ராஜம்கிருஷ்ணன், ரகுநாதன், பாலகுமாரன், சு. சமுத்திரம், அக்கினி புத்திரன், செ. யோகநாதன், பொன்னீலன், கண.முத்தையா, அகிலன் கண்ணன், பா. ரவி, கவிஞர் அறிவுமதி, ரங்கநாதன், நர்மதா ராமலிங்கம், குணசேகரன், அறந்தை நாராயணன், தி.க. சிவசங்கரன், பொன்னீலன், ஆ. குருசாமி, சாலமன் பாப்பையா, வைரமுத்து, மீரா, மேத்தாதாஸன், இளம்பிறை ரஹ்மான், கம்யூனிஸ்ட் கட்சித்தலைவர்கள் தா. பாண்டியன், மகேந்திரன், நல்லகண்ணு, உட்பட பலருடன் நட்பையும் பேணியவர்.

மல்லிகை, இலங்கை மற்றும் புகலிட தமிழக எழுத்தாளர்கள் பலரது உருவப்படங்களையும் அட்டையில் பதிவுசெய்து அவர்களைப்பற்றிய ஆக்கங்களையும் பிரசுரித்துவந்தது. இதுவும் பெறுமதிமிக்க இலக்கியப்பணிதான்.

தமிழக படைப்பாளிகள் ஜெயகாந்தன், சிதம்பர ரகுநாதன், தி.க.சிவசங்கரன், வல்லிக்கண்ணன், நீலபத்மநாபன், பேராசிரியர் நா.வானமாமலை, பா.செயப்பிரகாசம், கவிஞர் அறிவுமதி, ஓவியர் மருது, சுதந்திர போராட்ட தியாகி சிந்துபூந்துறை அண்ணாச்சி சண்முகம் பிள்ளை, ஏ.ஏ. ஹெச். கே. கோரி மற்றும் வெளிநாடுகளில் வாழும் அ.முத்துலிங்கம் கவிஞர் அம்பி, வவுனியூர் இரா உதயணன் பத்மநாப ஐயர், கவிஞர் சேரன், நிலக்கிளி பாலமனோகரன், க.பாலேந்திரா, எஸ்.பொ. வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன், சுதாராஜ்,

முருகபூபதி, மல்லிகை ஜீவா

முருகபூபதி, மல்லிகை சந்திரசேகரம், கருணாகரன்

இளைய அப்துல்லாஹ், முருகபூபதி ஆகியோரின் உருவப்படங்களையும் அவர்களைப்பற்றிய ஏனைய எழுத்தாளர்கள் எழுதிய ஆக்கங்களையும் மல்லிகை கடந்த காலங்களில் பிரசுரித்து அவர்களின் கலை, இலக்கிய, சமூகப் பணிகளை கௌரவித்திருக்கிறது.

குறிப்பிட்ட அட்டைப்படக்கட்டுரைகளும் பின்னர் தனித்தனி தொகுப்புகளாக மல்லிகைப்பந்தல் வெளியீடுகளாக நூலுருப்பெற்றன. அவை-

அட்டைப்பட ஓவியங்கள் (1986)

மல்லிகை முகங்கள் (1996)

அட்டைப்படங்கள் (2002)

முன்முகங்கள் (2007)

காலம்காலமாக மல்லிகையுடனும் ஜீவாவுடனும் முரண்பட்டவர்கள் கூட மல்லிகையின் அட்டைப்படங்களிலும் உள்ளடக்கத்திலும் இடம்பெற்றுள்ளனர்.

இந்தப்பண்பு இலங்கை இலக்கிய உலகத்திற்கு மட்டுமல்ல தமிழகத்து இலக்கியவாதிகளுக்கும் முன்னுதாரணமாகும். தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு அப்பால் இலக்கியவாதிகள் இயங்கவேண்டும் என்பதற்கும் மல்லிகை ஜீவா முன்னுதாரணமாகியிருந்தார்.

இலங்கை அரசின் அதியுயர் விருதான சாகித்திய ரத்னா, தேசத்தின் கண் விருதுகளும் கனடா இலக்கியத்தோட்டத்தின் இயல்விருதும் பெற்றவர். ஜீவாவின் சிறுகதைகள் ஆங்கில, சிங்கள மொழிகளிலும் பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவரது பல கதைகளின் சிங்களமொழிபெயர்ப்பு பத்ரே பிரசுத்திய. (மொழிபெயர்த்தவர் இப்பனு அஸுமத்)

ஜீவாவின் வாழ்க்கை வரலாற்று நூல் எழுதப்படாத கவிதைக்கு வரையப்படாத சித்திரம். இதனை Undrawn Portrait for Unwritten Poetry என்ற தலைப்பில் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தவர் அவுஸ்திரேலியாவில் வதியும் எழுத்தாளர் நல்லைக்குமரன் க. குமாரசாமி. சோவியத்நாட்டுக்கும் பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, லண்டனுக்கும் சென்று அங்கிருக்கும் கலை, இலக்கியவாதிகளால் பாராட்டி கௌரவிக்கப்பட்டவர்.

அவருக்கு ஏற்பட்ட திடீர் சுகவீனத்தையடுத்து 2012 இற்குப்பின்னர் மல்லிகையின் வரவு தடைப்பட்டுவிட்டது மல்லிகை ஜீவா எழுத்தாளர், இதழாசிரியர், சமூகப்போராளி, முதலான அடையாளங்களுடன் மறையவில்லை. வரலாறாகவே வாழ்ந்துகொண்டிருப்பார்! அவரது மறையைடுத்து இலங்கையிலும் தமிழர் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளிலும் தொடர்ச்சியாக இணையவழி காணொளி நினைவேந்தல்களும் இடம்பெற்றுவருகின்றன.

இலங்கை அரசு, அவருக்கு நினைவு முத்திரை வெளியிடவேண்டும் எனவும், அவர் பிறந்த யாழ்ப்பாண மண்ணில் அவருக்கு நினைவு மண்டபம் அமைக்கவேண்டும் எனவும் கோரிக்கைகள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர், ஆஸ்திரேலியா

தேசிய மொழிகளின் பாதுகாப்பு...

(மராட்டி மொழியை முன்வைத்து)

இந்தியா என்றால் இந்துதேசம் இந்தியன் என்றால் இந்தி பேசுபவன். ஒரே நாடு ஒரே மதம் ஒரே ஒரு மொழி, என்று இந்திய இறையாண்மைக்கு மாபெரும் அச்சுறுத்தலை பல்வேறு மொழிகளைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டிருக்கும் ஒவ்வொரு இந்தியனும் சந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறான். இந்திய மண்ணின் பல்வேறு தேசிய இனங்களின் குரலை ஒன்றிணைப்பதும் தொடர்ந்து களத்தில் நிற்பதும் பதிவு செய்வதும் சான்றோர்கள் கடமையாகிறது. உலகத்தின் மொழிகளில் 50%க்கும் அதிகமான மொழிகள் இந்தியத் துணைகண்டத்தில் பேசப்படுகின்றன.. மொழி ஆராய்ச்சி மையம் (Bhasha Reserach and Publication centre) வெளியிட்டிருக்கும் தகவலின்படி கடந்த 50 ஆண்டுகளில் 220 இந்திய மொழிகள் காணாமல் போய்விட்டன. இனி, வரப்போகும் 50 ஆண்டுகளில் 150 இந்திய மொழிகள் மரணித்துவிடும் அபாயத்தில் இருக்கின்றன. ஏன்?

மொத்தம் 24,821 பேர்கள் மட்டுமே சமஸ்கிருதம் தங்கள் தாய்மொழி என்று மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பில் பதிவு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் 50 இலட்சம் மக்கள் பேசும் துளு மொழியை எட்டாவது அட்டவணையில் சேர்க்க இந்திய அரசு மறுக்கிறது. இந்திய அரசு செம்மொழி தகுதியைக் கொடுத்திருக்கும் தமிழ், கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாளம், ஒடியா .. இந்த 5 மொழிகளுக்கும் கடந்த 3 ஆண்டுகளில் செலவு செய்திருக்கும் மொத்தத் தொகை ரூ 29 கோடி. ஆனால் இதே 3 ஆண்டுகளில் சமஸ்கிருத மொழிக்கு மட்டும் செலவு செய்திருக்கும் தொகை ரூ 64.5.84 கோடி. சற்றொப்ப 22 மடங்கு அதிகம் (ஆதாரம் இந்துஸ்தான் டைம்ஸ், பிப் 16,2020)

இவ்வாறே இந்தி மொழியின் வளர்ச்சிக்கும் கணிசமான தொகையைத் தொடர்ந்து செலவு செய்கிறது இந்திய அரசு. இந்தி மொழியின் வளர்ச்சிக்காக 2009-10 ல் செலவு செய்த தொகை ரூ 349 கோடி. ஐ. நாவில் இந்தி மொழியைச் சேர்ப்பதற்கு 2018ல் இந்திய அரசு செலவு செய்த தொகை ரூ. 400 கோடி. வெளி நாடுகளில் இந்தி மொழியைப் பரப்புவதற்கு 2017-18ல் செலவு செய்த தொகை ரூ. 43கோடி.

இந்தியாவில் பல்வேறு மொழிகளைப் பேசுபவர்களின் வரிப்பணத்திலிருந்து ஒரு குறிப்பிட்ட மொழிக்கு மட்டும்- இந்தி மொழிக்கு மட்டும்- பெரும் தொகை கணக்கின்றி செலவு செய்யப்படுகிறது. இந்தியாவின் தேசிய மொழிகளை மாற்றானதாய் மனப்பான்மையுடன் இந்திய அரசு அணுகுவது தொடர்கிறது. இந்திய மொழிகள் அனைத்தும் மனித வள மேம்பாட்டு அமைச்சகத்தின் கீழ் வருகின்றன. ஆனால் இந்தி மொழி மட்டும் உள்துறை அமைச்சகத்தின் கீழ் வருகிறது என்பதையும் நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

‘போஜ்புரி’ என்றொரு இந்திய மொழி நமக்கெல்லாம் ‘போஜ்புரி சினிமா’வாக மட்டுமே அறிமுகமாகி இருக்கிறது. போஜ்புரி மொழிக்காவது மாநில அரசில்லை. மேற்கு பீகாரிலும் கிழக்கு உத்திரபிரதேசத்திலும் இம்மொழிப் பேசும் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். தனக்கென ஒரு மாநில அரசில்லாத போஜ்புரியின் நிலமை இப்படி என்றால் தனக்கென மாநில அரசும் அதிகாரமும் கொண்ட ராஜஸ்தான் மற்றும் ஹரியானா மாநிலங்களின் கதி என்னவாக இருக்கிறது? ராஜஸ்தான் மாநில மக்களின் ராஜஸ்தானி மொழியைக் காணவில்லை, ஹரியானாவின் ஹர்யன்வி மொழி ஹரியானா

இந்திய மொழிகள் அனைத்தும் மனிதவள மேம்பாட்டு அமைச்சகத்தின் கீழ் வருகின்றன. ஆனால் இந்திமொழி மட்டும் உள்துறை அமைச்சகத்தின் கீழ் வருகிறது என்பதையும் நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

பள்ளிக்கூடங்களில் கற்பிக்கப்படுவது இல்லை! இந்த இரண்டு மொழிக்கும் மொழிவழி மாநில அரசும் அதிகாரமும் இருந்தும் அந்தந்த மொழிகள் காணாமல் போய்விட்டன. அந்த இடத்தில் 'இந்தி' மொழி வந்து குந்தி இருக்கிறது.

இதேமாதிரியான அச்சுறுத்தல்தான் நான் வாழும் மராட்டிய மாநிலத்திற்கும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 5000 மராத்தி அரசு பள்ளிகளை மாணவர்கள் சேர்க்கை இன்மை காரணமாக இழுத்து மூட வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறது மராத்திய அரசு. இந்தியாவின் வணிகத் தலை நகரமான மும்பையின் கண்கூசும் வெளிச்சம், வானுயர்ந்த கட்டிடங்கள் மும்பை வாழ்க்கை தான், மராட்டிய மாநிலத்தில் பிறபகுதிகளில் வசிக்கும் மராட்டியர்களின் கனவாக இருக்கிறது. மும்பையில் வாழும் மராட்டியர்களின் கனவு 'டாலர்' நோட்டுகளை எண்ணும் அமெரிக்க கிரீன் கார்டில் மிதக்கிறது.

மராட்டியர்களின் தாய்மொழியான மராட்டி 'தேவ் நகரி' எழுத்துருவைப் பயன்படுத்தியதற்காக இன்று காலம்கடந்து கண்ணீர் விடுகிறது. இந்தி எழுத்துருவுக்கும் மராத்தி எழுத்து வடிவத்திற்கும் அதிக வேறுபாடுகளில்லை என்று பொதுஜனவெளியில் இருக்கும் பார்வையை மாற்ற முடியாமல் மராட்டியர்கள் தவிக்கிறார்கள். 13ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதிவரை மராட்டியர், "மொடி அல்லது மொடிக்கா (moodi or moodiga) என்று சொல்லப்படும் எழுத்துவடிவத்தைத் தான் பயன்படுத்தினார்கள். ஆங்கிலேய அரசின் ஆவணங்கள் கூட அந்த எழுத்துருவைத்தான் பயன்படுத்தின. 130 ஆண்டுகள் மராத்தி மொழி இரண்டு எழுத்துவடிவங்களைக் கொண்டிருந்தது என்பது மொழிவரலாற்றில் ஓர் ஆச்சரியமான உண்மை. ஆனால் என்ன நடந்தது என்றால் சமஸ்கிருத மொழி மீதிருந்த மோகம், இந்திய நாகரிகம் மற்றும் இந்தியப் பண்பாடு கலாச்சாரம் இத்தியாதி அனைத்தும் சமஸ்கிருத மொழியுடன் தொடர்புடையதாக நினைத்தார்கள். இந்தியத் தேசத்தை ஆர்ய தேசமாகவே தேசியவாதிகள் கொண்டாடினார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால் காலனியாட்சியில் வெள்ளையரின் மேற்கத்திய நாகரிகத்திற்கும் பண்பாட்டிற்கும் எதிராக, மாற்றாக ஆர்ய நாகரிகத்தையும் ஆர்ய தேசத்தையும் முன்வைத்தார்கள். தேசியவாதிகளின் இப்போக்கு அவர்களின் தாய்மொழிக்கு எதிராகவும் திசை திரும்பியதை அவர்களும் அறிந்திருந்தார்களா? தெரியவில்லை!

சமஸ்கிருத மொழியுடன் தங்கள் தாய்மொழி தொடர்புடையதாகக் காட்டுவதிலும் தேசியவாதம்

என்ற பெயரில் இந்தி மொழிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதிலும் தங்கள் தேசப்பக்தியைக் காட்டிக் கொண்டார்கள். அதனால் தான் இந்தியாவின் தேசத்தந்தை மகாத்மா காந்தி அவர்கள் தன் சுயசரிதையை தன் தாய்மொழியான குஜராத்தியில் எழுதியபோதும் நகரி எழுத்துவடிவைப் பயன்படுத்தினார் என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். தேசியவாதிகளின் இப்போக்கிற்கு மராட்டியர்களும் விதிவிலக்கல்ல. அன்று மராட்டிய மண்ணில் வாழ்ந்த திலகர், அகர்கர், சிப்ளகர் மூவரும் சமஸ்கிருத மொழி அபிமானிகள். மராத்தி மொழியுடன் சமஸ்கிருத மொழித் தொடர்பை முன்னிறுத்துவதில் பெருமை கொண்டவர்கள்.

திலகர் நடத்திய 'கேசரி' பத்திரிகை மராட்டி மொழியை நகரி எழுத்துவடிவத்தில் அச்சிட்டு வெளியிட்டது. திலகரே வழிகாட்டி விட்டார் என்றெண்ணிய அன்றைய மராட்டி பத்திரிகைகள் அனைத்தும் 'மொடிகா' எழுத்துருவைக் கைவிட்டு நகரி எழுத்துருவுக்கு மாறின. வெற்றியும் பெற்றன. காலப்போக்கில் இம்மாதிரியான ஒரு தவறான முகவரியை எழுதி தங்கள் தலைவிதியை தாங்களே எழுதிக்கொண்டார்கள். ஆனால் இவர்களைப் போலவே நகரி எழுத்துருவைப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருந்த குஜராத்தி விழித்துக்கொண்டது. தங்கள் மொழியின் அடையாளம் என்பது சமஸ்கிருத மயமாதலோ இந்தி மயமாதலோ அல்ல என்ற ஓர்மையுடன் செயல்பட்டார்கள்.

தங்கள் எழுத்துருவை இழந்துவிட்டாலும் மராட்டியர்களின் உணவு உடை சடங்கு சம்பிரதாயங்களில் அவர்களின் தனிப்பட்ட அடையாளங்கள் இன்றும் இருக்கின்றன. மராட்டியர்கள் கொண்டாடும் 'நாகபஞ்சமி' இந்து மதத்தால் நாகப்பாம்பை வழிபடும் இந்து மதச் சடங்காக மாற்றப்பட்டிருந்தாலும் நாகபஞ்சமி இந்த மண்ணின் தொல்குடி மக்களான நாகர்களுடன் தொடர்புடையது.

அரபிக்கடலோரம் நீண்ட நெய்தல் நிலத்தைக் கொண்ட மராட்டிய மண்ணில் நெய்தல் நில மக்களின் கடல்தெய்வ வழிபாடு இன்றும் 'நாரியல் பூர்ணிமா' வாக கொண்டாடப்படுகிறது. மழைக்காலம் முடிந்து மீண்டும் கடலுக்கு மீன்பிடிக்க செல்லும் நெய்தல் நில மக்கள் தங்களையும் தங்கள் படகுகளையும் காப்பாற்ற வேண்டி கடல்தெய்வத்தை வணங்கி மீண்டும் கடலுக்குள் மீன்பிடிக்கச் செல்லும் நாளைக் கொண்டாடுகிறார்கள். இவ்வாறாக இம்மண்ணின் சிறப்புக்களை இழந்துவிடாமல் காப்பாற்றி வந்தவர்கள் மராட்டிய மண்ணின் தொல்குடி மக்களும் கிராமத்தின் உழைக்கும் மக்களும். இதில் நாட்டுப்புறக் கலைஞர்களின் பங்களிப்பும் முக்கியமானது.

நெய்தல் நில மக்களாக கோவியர்களின் நடனம்

**மராட்டியர்களின் தாய்மொழியான மராட்டி
'தேவ் நகரி' எழுத்துருவைப் பயன்படுத்தியதற்காக
இன்று காலம்கடந்து கண்ணீர் விடுகிறது.**

(KOHLI DANCE) பிரசித்திப்பெற்றது. பாட்டும் கூத்துமாக கடற்கரையில் அவர்கள் வாழும் வாழ்க்கையின் எச்சங்கள் இன்றைய சினிமாப்பாடல்கள் வரை அதன் தாக்கத்தைக் காட்டுகின்றன. (Powada, banjara and lavani) போவ்டா, பஞ்சாரா, லாவணி நடனங்கள் இன்றும் இவர்களின் கூத்துக்கலையை நிகழ்த்திக்காட்டுகின்றன.

தங்களின் கலாச்சாரப் பண்பாட்டு அடையாளங்களை மீட்டெடுப்பதை மராட்டியர்கள் அரசியல் ரீதியாக முன்னெடுக்கிறார்கள். அம்ச்சி மும்பையில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் எனக்கு, மராட்டியர்களின் 'மண்ணின் மைந்தர்கள்' என்ற குரல் மேடைக்கான வெற்று முழக்கமாக மட்டும் தெரியவில்லை. அக்குரலில் இருக்கும் அறச்சீற்றத்தை ஏற்கிறேன். காரணம், இந்தியத் தேசத்தின் இறையாண்மை என்பது இந்திய தேசிய மொழிகளின் இறையாண்மைதான் என்ற மாபெரும் இறையாண்மை கோட்பாட்டை வழங்கிய தமிழ்த்தேசியர்கள் நாம்.

மராத்திய மாநில அரசின் தலைநகரமான மும்பை பெருநகரத்தின் வளர்ச்சித் திட்டங்கள் குறித்த கருத்தரங்கு சில ஆண்டுகளுக்கு முன் நடைபெற்றது. அக்கருத்தரங்கை எதிர்த்து நவ நிர்மாண சேனா அறிக்கை வெளியிட்டதை மட்டுமே ஊடகங்கள் ஊதிப்பெரிதாக்கி உலகத்திற்கு காட்டின. ஆனால் அந்த வளர்ச்சித் திட்ட கருத்தரங்கிலோ அல்லது அத்திட்டக்குழுவினரோ ஒரு மராட்டிய மண்ணின் மைந்தர் கூட இடம்பெறவில்லை. இந்தப் பின்புலத்தில்தான் அவர்கள் குரலில் இருக்கும் அறச்சீற்றத்தை நாம் அணுக வேண்டியதிருக்கிறது.

இந்தியாவின் இரண்டாவது தலைநகரம், இந்திய ரூபாயின் மதிப்பைத் தீர்மானிக்கும் வணிகச்சந்தை மும்பை மாநகரம். இந்த நகரின் முதலாளித்துவ ஆதிக்கம் உலகமயமாதுக்குப் பின் ஆக்டோபர் சின் கரங்களுடன் இப்பெருநகரைத் தன் கைப்பிடிக்குள் வைத்திருக்கிறது. மராட்டிய மண்ணின் மைந்தர்களை கூலி வேலை செய்பவர்களாக அல்லது நுனி நாக்கில் ஆங்கிலம்பேசும்வெள்ளைக்காலர் அடிமைகளாகவே வைத்திருக்கிறது.

இந்தியாவின் திரைப்படத்துறையில் ஹாலிவுட்டுக்கு நிகரான பணம்புரளும் மும்பை பாலிவுட் இந்தி திரையுலகம் மராட்டிய மொழியையும் கலையையும் தின்று செரித்து துப்பிக்கொண்டிருக்கிறது. மராட்டிய திரைப்படங்கள் பாலிவுட் என்ற சுறாமீனுக்கு ஈடுகொடுக்க முடியாமல் பட்டினியால் செத்து மடிகின்றன. பாலிவுட்டின் தொழில்துறை மராட்டிய மாநில அரசுக்கு பெரும்வருமானத்தைக் கொடுத்தாலும் அதற்காக மராட்டியர்கள் கொடுக்கும் விலை அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த அபரிதமான

வருமானத்தில் மராத்தி தன் ஊடகங்களை- திரைப்படங்களை காவு கொடுத்திருக்கிறது. இது குறித்த விழிப்புணர்வு காலம் கடந்துதான் மராட்டியர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்று தரமான மராட்டி மொழி திரைப்படங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு திரைக்கு வருகின்றன என்பது ஆறுதலான செய்தி.

இன்னொரு விசித்திரமான யதார்த்த நிலையை இப்பெரு நகரம் சந்திக்கிறது. கள ஆய்வுகளும் இதை உறுதி செய்கின்றன. பல மாநிலத்தவர் பல மதத்தவர் சேர்ந்து வாழும் மும்பையில் காதல் திருமணங்கள் நடக்கின்றன. காதலைக் கொண்டாடும் நாம் காதல் திருமணங்களை எப்போதும் வரவேற்கிறோம். காதல் தம்பதியரின் வாழ்க்கையில் அவர்களுக்குப் பிறக்கும் குழந்தைகள் எந்த மொழியைப் பேசுகிறார்கள் என்பதைக் கவனிக்கும்போது அவர்கள் தந்தை/ தாய் இருவரின் தாய்மொழியையும் பேசுவதில்லை. மாறாக இந்தி மொழி பேசும் வாரிசுகளாக வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு இந்திய மொழிக்கலப்பில் அந்த இரண்டு தேசிய மொழிகளையும் பேசி தங்கள் கலாச்சார அடையாளங்களைக் கண்டடைய வேண்டிய அற்புதம் நிகழ்வதில்லை. தாய் தந்தை இருவருடனும் தொடர்பில்லாத இந்தி மொழி பேசுபவர்களாக இருக்கிறார்கள். இவர்களும் காலம் கடந்து தங்கள் வேர்களைத் தேடும்போது.. அவர்களின் இழப்பு ஈடு செய்ய முடியாததாக இருக்கும்.

இந்திய தேசத்தின் கலாச்சாரப் பெருமையாக சம்ஸ்கிருதத்தை ஏற்றுக்கொண்ட தேசியவாதிகளின் தவறான வழிகாட்டுதல், மும்பை பெருநகரத்தின் இராட்சதப் பல்லிடுக்குகளில் சிக்கித்தவிக்கும் மராட்டிய மண்ணின் மைந்தர்கள், பணம்புரளும் பாலிவுட் இந்தி சினிமா, உலகமயமாதலின் முதலாளித்துவ முகவரிகளாக இருக்கும் அம்பானி அதானிகள், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இந்திய தேசத்தின் மொழிக்கொள்கையும் இந்தி மொழித் திணிப்பும், இந்திய தேசிய இனங்களையும் அவர்தம் மொழிகளையும் மாற்றான் தாய் மனப்பாங்குடன் அணுகும் இந்திய அரசு, காலம் கடந்து விழித்துக்கொண்ட மராத்திய அரசியலும்.. இன்றைய சூழலில் எதையும் செய்ய முடியாமல் கைகளைப் பிசைந்துகொண்டு திருவிழாவில் தொலைந்துப்போன குழந்தையைப் போல தடுமாறித் தவிக்கும் மகாராஷ்டிரா மக்கள், .. எதைச் செய்யக்கூடாது, எதைச் செய்யத் தவறிவிட்டோம், எதைச் செய்திருக்க வேண்டும் என்பதற்கு இந்திய தேசிய இன மக்களுக்கு ஒரு பாடமாக இருக்கிறது.

(தமிழ்க்காப்புக் கழகம் 26 ஜனவரி 2021இல் நடத்திய தேசிய மொழிகள் பாதுகாப்பு, பன்னாட்டு கருத்தரங்கில் பேசிய உரையின் சுருக்கம்)

கட்டுரையாளர்: பெண்ணியச் செயற்பாட்டாளர்

புல், நெல்லாகிப் பரவிய வரலாறு

“சூழன்றும் ஏர்ப் பின்னது உலகம்
உழந்தும் உழவே தலை “

இந்த உலகின் எந்த மூலைக்குச் சென்றாலும், எந்த ஒரு வேலையைச் செய்பவராக இருந்தாலும், அவருக்கு உயிர்வாழ உணவு தேவை. அந்த உணவுக்காக, அவர் உழவரைச் சார்ந்தே இருக்க முடியும். எனவேதான், எத்தனைத் துன்பம் தருவதாக இருந்தாலும், உழவுத்தொழிலே, இப்பூவுலகின் தலைசிறந்த தொழில் என்று வள்ளுவர் கூறுகிறார்.

தமிழர்களின் மரபுசார் தைப்பொங்கல் விழா, நெல் அறுவடைக்காலத்தைக் கொண்டாடுவதாகவே இருந்துவருகிறது. அறுவடை முடிந்து, வீடுகள், நெல்லால் நிறைந்திருக்கும் மகிழ்ச்சியான காலத்தில்தான், தை மாதம் முதல்நாள் பொங்கல் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. தமிழகத்தில் மட்டுமல்லாமல், இந்தியாவின் பிற பகுதிகளிலும், சீனா, ஜப்பான், கொரியா மற்றும் தென்கிழக்கு ஆசியாவிலும் பல்வேறு பெயர்களில் ‘நெல்திருவிழா’ கொண்டாடப்படுகிறது.

நெல் நஞ்சைப்பயிர். நெல் பயிரிடலுக்குத் தேவையான சமவெளிப்பகுதி, வெப்பநிலை, மண்வளம் மற்றும் நீர்வளம், நிறைந்ததாகப் பழந்தமிழகம் இருந்திருக்கிறது. காவிரியின் நீர் மட்டுமல்ல, காவிரி கடலில் கலப்பதற்கு முன்பாகப் பல கிளை ஆறுகளாகப் பிரிந்திருப்பதும், சத்துமிக்குந்த வண்டல்மண்ணைக் கொண்டுவந்து பரந்துவிரிந்த சமவெளிப்பகுதிகளில் சேர்த்திருப்பதும், தஞ்சை மண்டலத்தில் நெல் பயிரிடலுக்கான சிறப்புக் காரணங்கள். அதனாலேயே, தஞ்சை தமிழகத்தின் நெற்களஞ்சியம் ஆனது.

பாலாறும், தென்பெண்ணையும், வைகையும், தாமிரபரணியும் அவற்றின் பல துணை மற்றும் கிளை ஆறுகளும் தமிழகத்தின் பிற பகுதிகளில் பெரிய அளவிலான நெல்பயிரிடலுக்குக் காரணம் எனலாம். மனோன்மணியம் வாசித்தவர்கள், நாஞ்சில்நாட்டு வளம்பற்றி நன்றாகவே

அறிந்திருப்பார்கள்.

ஆற்று விவசாயம் மட்டுமல்லாமல், தமிழகம் எங்கும் குளங்களில், மழைக்காலத்து நீர் நிறைக்கப்பட்டும் வேளாண்மை நடந்திருக்கிறது. பல ஊர்களில், கிணறுகள் தோண்டப்பட்டு, கிணற்று வேளாண்மையும் நிகழ்ந்திருக்கிறது.. ஊற்று விவசாயமும் கூட இருந்திருக்கிறது.

சங்க இலக்கியங்களில் பல இடங்களில் நெல் பற்றிய குறிப்புகள் வருகின்றன. “செந்நெல் உண்ட பைந்தோட்டு மஞ்ஞை’ (புறம்-314-1), அடுகன் முகந்த அளவா வெண்ணெல்’ (புறம். 349-1), “கதிர் வார் காய் நெல் கட்டு இனிது இறைஞ்ச” (அகம்.293 வரி 10) ‘நெல்லொடு வந்த வல்வாய் பஃறி’ (பட்டினப்பாலை-30) “நெல் பல பொலிக பொன் பெரிது சிறக்க” (ஐங்குறுநூறு மருதம் பாடல் 1, வரி 2) ஆகியவை சில சான்றுகளாகும்..

இப்படி இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேற்பட்ட நெல்பயன்பாட்டைப் பார்க்கும்போது, நெல் பயிரிடலானது, நமது தமிழ் மண்ணில் தோன்றி, நிலைபெற்றது போன்ற மயக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது அல்லவா? அந்த மயக்கத்தைத் தெளியவைக்கும் கட்டுரைதான் இது.

பூமியெங்கும் பயிரிடப்படும் உணவுப்பயிர்களில், நெல் மூன்றாம் இடத்தில் உள்ளது. முதலிடத்தில் கரும்பும், இரண்டாமிடத்தில் மக்காச்சோளமும் உள்ளன.

இந்தப்பூமியில் பனிக்கட்டிகளாக உறைந்து, மனிதர்கள் வாழமுடியாத அண்டார்டிக்கா தவிர, மற்ற அனைத்துக் கண்டங்களிலும் நெல் பயிரிடப்படுகிறது. பெரும்பாலான நாடுகளில் அரிசிதான் முதன்மை உணவாக உள்ளது.

நெல் பயிரிடலின் வரலாறு:

சீன நாட்டில்தான். காட்டுப்பயிராக இருந்த நெல், முதன் முதலாக நாட்டுப்பயிராக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது (domesticated). சீனாவிலிருந்துதான், நெல்லானது தெற்காசியா

மற்றும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளுக்கும், இந்தியா, இலங்கைக்கும் பரவியிருக்கிறது. வட இந்தியாவிற்கு முதலில் பரவிய நெல் பயிரிடல், அங்கிருந்துதான் தென் இந்தியாவிற்குப் பரவியிருக்கிறது.

இந்தியாமீது படையெடுத்துவந்த கிரேக்க மன்னன் அலெக்சாண்டர், தனது நாட்டிற்குத் திரும்பிச் சென்றபோது, அவனுடன் வந்தவர்கள் தங்களுடன் நெல் வித்துகளையும் கிரேக்கத்திற்கு எடுத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள். கிரேக்கத்திலிருந்து மத்தியதரை நாடுகளுக்கும், போர்ச்சுகல் நாட்டிலிருந்து பிரேசிலுக்கும், ஸ்பெயினிலிருந்து மத்திய மற்றும் தென்-அமெரிக்க நாடுகளுக்கும் நெல் பயிரிடல் பரவியிருக்கிறது.

சவுதி அரேபியா போன்ற பாலைவன நாட்டிலும், தென்கிழக்கு ஆசியா போன்ற வெள்ளம் பாயும் சமவெளிகளிலும் நெல் பயிரிடக்கூடியதாக இருக்கிறது. இப்படி, பல்வேறு விதமான பருவநிலைகளிலும் நெல் பயிரிடக்கூடியதாக இருப்பதால்தான், பூமியின் பெரும்பாலான இடங்களில் நெல் பயிரிடப்பட்டு, முதன்மையான உணவுப்பொருளாகப் பயன்பட்டுவருகிறது.

சீனாவில் நெல் பயிரிடல் தொடர்பான பல கதைகளுள், இது சுவையான கதை. நெல் எப்போதுமே இருந்துவந்தது. ஒரு காலகட்டத்தில், ஏதோ ஒரு காரணத்தால் நெல்வயல்களில் வளர்ந்திருந்த நெற்பொதிகளில், பால் அடைக்காமல் இருந்தது. அப்படி பால் அடைத்தால்தான் அது விளைந்து ஊறுதியான அரிசியாக மாறும் என்பது நெல் வேளாண்மை அறிந்தவர்களுக்குத் தெரியும். அதனால் பஞ்சம் வந்தது. மனிதர்கள் பட்டினியால் வாடினார்கள். அதனைக் கண்டு, இரக்கம்கொண்ட தேவதை 'கான்-இன்' (Guan-yin) நெல் வயல்களுக்கு வந்து தனது முலைகளைப் பிழிந்து, அவற்றிலிருந்து வெளிப்பட்ட பாலால் நெற்பொதிகளை நிரப்பினாள். அப்படி இறுக்கமாகப் பிழிந்ததில், இறுதியாக ஒருசில குருதித் துளிகளும் சிந்திவிட்டன. அதன் காரணமாகவே வெண்ணெல்லும், செந்நெல்லும் கிடைத்தன என்பது ஒரு நம்பிக்கை

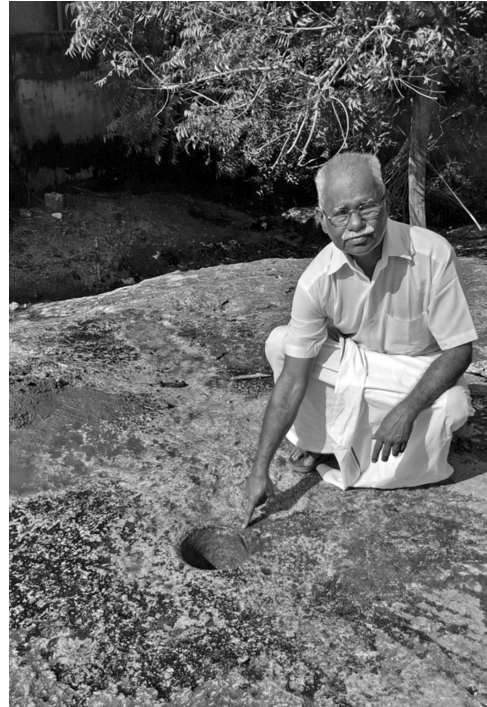
பூமி குளிர்ந்ததும் நெல் பரவலும்:

நெல்பற்றி பல நாடுகளில் பலவிதமான கதைகள் இருந்தபோதும், அதுசார்ந்த அறிவியல்-வரலாறு வேறாக உள்ளது. நெல் முதன்முதலாக, 9000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே சீனாவின் 'யாங்சே' ஆற்றுப்பள்ளத்தாக்கில் (Yangtze Valley) பயிரிடப்பட்டிருக்கிறது. அங்கிருந்துதான் மற்ற இடங்களுக்குப் பரவியிருக்கிறது.

ஓரிசா ரூஃபிபோகன் (*Oriza Rufipogon*) என்னும் காட்டுப்புல்லில் இருந்து, ஓரிசா சாட்டிவா (*Oriza Sativa*) என்னும் நெல்லானது, நாட்டுப்பயிராக மாற்றப்பட்டு, வளர்க்கப்பட்டிருக்கிறது (*domesticated*). அந்த ஆசிய நெல் வகையானது, ஜப்பானிகா (*Japonica*) மற்றும் இண்டிகா (*Indica*) என்று இரண்டு உட்பிரிவுகளைக் கொண்டது.

'ஓரிசா க்லாபெரிம்மா' (*Oriza glaberrima*) என்னும் நெல்லானது, மிகவும் பிற்காலத்தில், மேற்கு ஆப்பிரிக்காவில், அங்குள்ள பழங்குடியினரால் நாட்டுப்பயிராக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது.

சீனாவில்தான் முதன்முதலாக நெல் பயிரிடப்பட்டது என்பது அனைவரும் ஏற்றுக்கொண்ட கருத்தாக இருந்தாலும், சீனாவிலிருந்து, எந்த காலகட்டத்தில்,

ஜப்பானிகா நெல்லானது பலவாகப் பிரிந்து, மற்ற இடங்களுக்குப் பரவியது என்பது புரியாமல் இருந்துவந்தது. இப்போது அதற்கான விடையை நியூயார்க் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த ஆய்வாளர்கள் கண்டறிந்து, தங்களது ஆய்வு முடிவை *Nature Plants* என்னும் ஆய்விதழில் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்..

ஆசியாவின் ஜப்பானிகா (*japonica*) மற்றும் இண்டிகா (*indica*) என்னும் இரண்டு முதன்மையான நெல் வகைகளுடன், உலகெங்கிலும் உள்ள 1,400 நெல் வகைகளின் 'மரபணுக்கூட்டமைப்பை' (*genome*) ஆய்வு செய்து, நெற்பயிரிடல் ஆசியாக்கண்டத்தில் எவ்வாறு பரவியது என்னும் வரலாற்றைக் கண்டறிந்தனர். அந்த ஆய்வில், நிலவியல் தரவுகள் (*Geological data*), அகழாய்வுத் தரவுகள் (*Archeological data*), வரலாற்று பருவநிலைத் தரவுகள் (*historical climate data*) ஆகியவற்றையும் திரட்டி ஆய்வுக்குப் பயன்படுத்திக்கொண்டனர்.

நெல் வரலாற்றில், நெல் நாட்டுப்பயிராக மாற்றப்பட்ட பிறகும், முதல் 4000 ஆண்டுகள் வரையிலும், நெல் பயிரிடல் சீனாவின் மற்ற இடங்களுக்கும் கூட பரவாமல், அந்நாட்டின் யாங்சே ஆற்றுப்பள்ளத்தாக்கில் மட்டுமே தங்கியிருந்திருக்கிறது. ஜப்பானிகா நெல்தான் பயிரிடப்பட்ட ஒரே நெல்வகையாகவும் இருந்திருக்கிறது.

பூமியில், ஒரு சராசரி வெப்பநிலை இருப்பதும், அதுவே பூமியில் உயிர்கள் வாழ்வதற்கான முதன்மையான காரணி

என்றும் நாம் அறீவோம். ஆனாலும், சில இயற்கைக் காரணங்களால், இந்த பூமி அவ்வப்போது குளிர்ந்திருக்கிறது. அப்படி, 4,200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒருமுறை பூமி குளிர்ந்திருக்கிறது. அதனை, 4.2K நிகழ்வு (4.2K event) என்கின்றனர். அது பூமியில் பல மாற்றங்களை நிகழ்த்தியிருக்கிறது.

மெசபடோமியா முதல் சீனா வரையிலான நாடுகளின் கலாச்சாரம் அழிந்திருக்கிறது. அப்போது ஏற்பட்ட வறட்சிகாரணமானப் பஞ்சத்தால், சிந்து சமவெளி நாகரீகம் அழிந்திருக்கிறது. அதன் விளைவாக அங்கிருந்த மக்கள், தெற்கு நோக்கிக் குடிபெயர்ந்ததாகவும், மேலும் பல இழப்புகளுக்கும் அந்த குளிர்ந்த காரணமாக இருந்திருக்கிறது என்றும் ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

அந்தக் காலகட்டத்தில், திடீரென்று ஏற்பட்ட பருவநிலை மாற்றம், பொதுவாக அனைத்துத் தாவரங்களும், குறிப்பாக பயிர்களும், புதிய சூழலுக்குத் தங்களைத்தாங்களே தகவமைத்துக் கொள்ளுமாறு தூண்டியது என்று ஆய்வுக்குழுவினர் கூறுகின்றனர். அந்த 4.2K நிகழ்வு காலகட்டத்தில்தான், ஜப்பானிகா நெல்லானது புதியவகை நெல்களாகப் பிரிந்து (rice diversity), சீனாவின் யாங்சே ஆற்றுப்பள்ளத்தாக்கிலிருந்து, வடக்கு மற்றும் தெற்காசியாவிற்குப் பரவியிருக்கிறது.

பூமியின் நில-நடுக்கோட்டை (equator) ஒட்டி, வடக்கிலும், தெற்கிலும் அமைந்த பகுதிகள் மிகை-வெப்பமண்டலப்பகுதி (Tropical region) ஆகும். மகர வட்டத்திற்குத் (Tropic Of Capricorn) தெற்கிலும், கடக வட்டத்திற்கு (Tropic Of Cancer) வடக்கிலும் உள்ள பகுதிகள் மித-வெப்பமண்டலப் பகுதிகள் (temperate region) எனப்படும்.

4.2K நிகழ்வின்போது, பூமியின் நிலநடுக்கோட்டிற்கு வடக்கில், மிகை-வெப்பமண்டலப் பகுதிகளில் ஒரு விதமாகவும் (tropical variety), மிதவெப்பமண்டலப் பகுதிகளில் இன்னொரு விதமாகவும் (temperate variety) ஜப்பானிகா நெல் பரவியிருக்கிறது. புதிதாக உருவான மித-வெப்பமண்டல நெல் சீனாவின் வட பகுதிகளும், ஜப்பான், கொரியாவுக்கும் பரவியது. மிகை-வெப்பமண்டல நெல் தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளுக்கும், இலங்கைக்கும், இந்தியாவிற்கும் பரவியது.

4.2K பூமி குளிர்ந்தல் நிகழ்விற்குப்பிறகு, 2,500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஜப்பானிகா நெல் தென்கிழக்கு ஆசியாவின் தீவுகளுக்கு, வணிகம் காரணமாகவே பரவியிருக்கிறது. இதனை, அகழாய்வுச்சான்றுகள் உறுதிசெய்கின்றன.

இண்டிகா நெல்பரவலானது மிகவும் சமீப காலத்திலேயே நிகழ்ந்திருக்கிறது. அந்த நெல்பரவலின் வரலாறானது சிக்கல் நிறைந்ததாகவும் உள்ளது. 4,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்தியாவின் கங்கைச்சமவெளியின் கீழ்ப்பகுதியில் உருவான இண்டிகா நெல், 2,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்புதான் சீனாவிற்குப் பரவியிருக்கிறது.

ஜப்பானிகா நெல், உலகம் முழுவதும் மித வெப்பமண்டலப் பகுதிகளிலும்,

மலைச்சரிவுகளிலும், குறிப்பாக சீனா, ஜப்பான், கொரியாவிலும் பயிரிடப்படுகின்றது. அரிசி, குட்டையாகவும், குண்டாகவும் இருக்கும். ஈரப்பதமும், ஓட்டும் தன்மையும் மிகுந்து, இட்லி, ஆப்பம் செய்வதற்கு ஏற்ற அரிசியாக, பளிச்செனத் தெரியும் வெள்ளை நிறத்தில் இருக்கும். அதிக மகசூல் கொடுக்கும். அகிடா-கொமாச்சி (Akitakomachi) மற்றும் கொஷிஹிகாரி (Koshihikari) ஆகிய ஜப்பான் நெல்வகைகள், ஜப்பானிகா நெல்லே.

இண்டிகா நெல், பூமியின் நிலநடுக்கோட்டை ஒட்டிய வெப்பமண்டல நாடுகளான பிலிப்பைன்ஸ், இந்தியா, பாகிஸ்தான், இலங்கை, இதோனீஷியா, மத்தியமற்றும் தென் சீனத்திலும் பயிரிடப்படுகின்றது. அரிசி நீளமாக இருக்கும். மகசூல் குறைவாகவே இருக்கும். பாசுமதி (Basumathi) மற்றும் ஜாஸ்மின் (Jasmine) மிகவும் பிரபலமான இரண்டு இண்டிகா நெல் வகைகள். அவற்றை அரிசியாக்கி, சமைக்கும்போது, மிருதுவான சோறு (fluffy rice) கிடைக்கும்.

மழையும், நீருமே நெல் பிரிதலுக்கு (rice diversity) முதன்மையான காரணிகள் என்று நம்மைப் போலவே ஆய்வாளர்களும் ஆரம்பத்தில் நம்பியிருந்தனர். ஆனால், வெப்பநிலைதான் நெல்பிரிதலுக்கான முதன்மையான காரணி என்று ஆய்வுகளின் வழியே கண்டறிந்துள்ளனர். வெப்பமும், வெப்பநிலையும் (heat accumulation and temperature), மிகை-வெப்பமண்டல மற்றும் மித-வெப்பமண்டல ஜப்பானிகா நெல் வகைகளின் 'மரபணுக்கூட்டமைப்பின் வேறுபாடுகளுக்குக் காரணமாக இருப்பது தெரியவந்தது.

ஆசியாவில் எங்கு, எப்போது (where & when) நெல் பரவியது என்பதை, மரபணுக்கூட்டமைப்பு ஆய்வுகள் (genome research), தெரிவிப்பதாகவும், எப்போது, எங்கு (when & where) நெல் பயிரிடப்பட்டது என்பதை அகழாய்வுத் தரவுகள் (Archeological data) தெரிவிப்பதாகவும் ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். 'சுற்றுச்சூழல் மற்றும் பருவநிலை-மாதிரி' (environmental & Climate model), 'உயிரி-நிலச்சூழல்' (ecological context) எவ்வாறு இருந்தது என்று தெரியப்படுத்துவதாகவும் கூறுகின்றனர்.

ஆக, நெல் வகைகளின் மரபணுக்கூட்டமைப்பு ஆய்வுகள் (genome research), அகழாய்வுத்தரவுகள் (archeological data) மற்றும் 'உயிரி-நிலச்சூழல்' தரவுகள் (ecological data) ஆகிய மூன்றின் அடிப்படையிலேயே, நெல் சீனாவிலிருந்து, 4.2K பூமி குளிதலின்போது மற்ற இடங்களுக்குப் பலவகையாகப் பிரிந்து பரவியது என்னும் முடிவுக்கு ஆய்வாளர்கள் வந்துள்ளனர்.

இப்படிப்பட்ட நெல் பரவலின் ஆய்வு முடிவுகள், நெல்லின் பரிணாமத் தகவமைத்தலையும் (evolutionary adaptations), நெல்லின் சுவடுகளையும் (traits), நெல்லின் மரபணுக்களையும் (genes) அறிந்துகொள்ளவும், எதிர்காலத்தில், புதிய நெல்வகைகளை உருவாக்கவும் (breeding efforts) பயன்படும் என்கின்றனர் ஆய்வாளர்கள்.

சீனாவில் நெல் பயிரிடல் என்பது முதன்மையாக

இரண்டு கட்டங்களைக் கொண்டதாக இருந்திருக்கிறது. ஒன்று, அவர்கள் நிலத்தை நன்றாகக்கொத்திக் கிளரி, புழுதியாக்கி, அதில் நீர்விட்டு தொழியாக்கியிருக்கின்றனர். அதன் காரணமாக, போதுமான நீர் நெற்பயிர்களுக்கு அடியில் ஊடுறுவி, தங்கியிருந்திருக்கிறது. அப்படிச் செய்யவில்லையென்றால், நீர் அனைத்தும் வழிந்து ஓடிவிடும். அதனால் நெற்பயிர்கள் நீரின்றி வாடி வதங்கிவிடும்.

இரண்டாவதாக, நெல் வித்துக்களை நாற்றங்காலில் விதைத்து, நாற்றைக் குழந்தையைப் போல் பாதுகாப்பாக வளர்த்து, குறிப்பிட்ட நாட்களுக்குப் பிறகு அவற்றைப் பிடுங்கி வயலில் நட்டு பயிரிட்டிருக்கின்றனர். எனக்குத் தெரிந்து, எங்கள் பகுதிகளில் (தாமிரபரணித் தலைக்கால்வாய்ப் பாசனம்), நாற்றங்கால்களும், நெல் வயல்களும் தனித்தனியே இருந்தன.

உலகம் முழுவதும் இதே தொழில்நுட்பம்தான் இன்றுவரை நெல் பயிரிடலில் கடைபிடிக்கப்படுகிறது. நிலத்தை மிருதுவாக்குவதற்காகப் பிற்காலத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதுதான், உழவு செய்தல். முன்பு எருதுகளையும், காளைகளையும் உழவுக்குப் பயன்படுத்தினார்கள். இப்போது உழவதற்கும், அறுவடை செய்வதற்கும் இயந்திரங்கள் வந்துவிட்டன.

புழுங்கல் குத்திப் பாறை:

எங்கள் ஊரில் (சிவந்திபுரம், அம்பாசமுத்திரம் வட்டம், திருநெல்வேலி மாவட்டம்), எங்கள் வீட்டிற்குப் பின்புறம் ஒரு தாழ்வான, பரந்து விரிந்த பாறை இருக்கிறது. அதற்கு, 'புழுங்கல் குத்திப்பாறை' என்று பெயர். எனக்குத் தெரிந்து, அந்தப்பாறை கதிரடிக்கும் களமாகப் பயன்பட்டுவதற்கு. அந்தப்பாறையில் பல குழிகள் இருந்ததை, எனது சிறு வயதில் அங்கு விளையாடும் போது பார்த்திருக்கிறேன். முற்காலத்தில், ஊரிலுள்ள பெண்கள், அங்குவந்து, அவரவர் வீட்டுப் பாடுகளைப் பேசிக் கொண்டே நெல்லைக் குத்தி அரிசியாக்கியிருக்கின்றனர். எனவே, 'புழுங்கல்குத்திப் பாறை' காரணப்பெயர் என்பதும் புரிகிறது. இப்போது அந்தப்பாறையில் வீடுகள் கட்டப்பட்டுவிட்டன. என்றாலும், இன்றும் மிச்சமிருக்கும் ஒரே ஒரு குழி, புழுங்கல்குத்திப்பாறை என்பதற்கு சான்றாக உள்ளது.

சங்க காலத்தில் தமிழ் மக்கள், குலங்களாக குடிகளாகத் தொழில்சார்ந்து சமூகமாகவே வாழ்ந்திருக்கின்றனர். ஆண்கள் வேட்டைக்குப் போவதும், மீன்பிடிப்பதும், பயிர்செய்வதும் என்று அனைத்துத் தொழில்களையும் இணைந்தே செய்திருக்கின்றனர். தினையோ, அவலோ இடிப்பது போன்ற காரியங்களைப் பெண்களும் இணைந்தே செய்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு எங்கள் ஊர்ப் 'புழுங்கல்குத்திப் பாறையே' சான்று. ஒரு நல்ல சமூகக் கலாச்சாரம் பழந்தமிழரிடம் இருந்திருக்கிறது. இன்றைய நாகரீக வாழ்க்கையில், நாம் அவற்றில் பலவற்றை இழந்து நிற்கிறோம்.

“நுண்பு லடக்கிய வெண்ப லெயிற்றியர்
பார்வை யாத்த பாறைதாள் விளவின்
நீழன் முன்றி நிலவுரற் பெய்து

குறுங்காழ் உலக்கை யோச்சி “ (பெரும். 94-97)

மேற்கண்ட பெரும்பாணாற்றுப்படை வரிகளில் வரும் 'நில உரல்கள்' என்பது பற்றிய விளக்கத்தைக்கேட்டபோது, 'நில உரல்கள்' என்பவை பாறையில் கொத்தப்பட்ட குழிகள் என்று பேராசிரியர் வேதசகாயகுமார் தெரிவித்தார். அதன்பிறகுதான், எங்கள் ஊர் 'புழுங்கல் குத்திப் பாறைக்கும்' ஒரு நீண்ட வரலாறு உள்ளது என்பது தெரிந்தது. மாத்திரமல்ல, புழுங்கல் குத்திப்பாறையில் மிச்சமுள்ள அந்த ஒரு குழி, இரண்டாயிரம் ஆண்டுத் தமிழ்க் கலாச்சாரத்திற்கு நிகழ்கால சான்றாகவும் உள்ளது.

கைக்குத்தலில், உமியை மட்டும் நீக்கிவிட்டு, தவிட்டுடன் சோறாகப் பொங்கிச் சாப்பிட்ட அந்தக் காலத்தில் சர்க்கரை நோய் பரவலாக இல்லை. இயந்திரமயமாதலில், நெல்லும் தப்பிக்கவில்லை. அரிசி-மில் வந்தது. சிவப்பரிசி, வெள்ளையாக மாறியது. நார்ச்சத்து நீக்கப்பட்டு, மாவுச்சத்து மட்டும் மிஞ்சியது. மாடு வலுத்தது, மனிதன் இளைத்தான். .

நான் கல்லூரிப்படிப்பு முடிக்கும் வரையிலும், மூன்று வேளையும் சோறுதான். ஒருவேளை சுடுசோறும், இரண்டுவேளை பழைய சோறும். ஐப்பசி, கார்த்திகை அடைமழைக் காலங்களிலும் பழைய சோறுதான். பள்ளிக்கூடம் செல்லும்போது, ஈயம்பூசியப் பித்தளைத் தூக்குச்சட்டியில், பழைய சோற்றில் எருமைப்பாலில் தோய்த்தக் கட்டித்தயிர்விட்டு விரவி, அதில் அம்மியில் அரைத்த தேங்காய்த் துவையலையும் அம்மா போட்டு வைத்திருப்பார்கள். நண்பகலில், தேங்காய்த்துவையல் ஊறியிருக்கும் அந்தப் பழைய-அமுதை (பழையது). சாப்பிடும்போது கிடைத்த சுவைக்கு ஈடு இணை இல்லை. பல ஊர்களில் வசிக்கும் வாய்ப்புக்கிட்டியதால், பலதரப்பட்ட உணவு வகைகளையும் சாப்பிட்டுவிட்டேன். ஆனாலும் அம்மாவின் அன்பில் கரைந்த அந்த தேங்காய்த்துவையல் கலந்த பழையசோற்றின் சுவை இன்றுவரை என்னால் மறக்கமுடியாததாகவே இருக்கிறது.

அரிசி என்றால் சோறு மட்டுமே அல்ல. இட்லி, தோசை, புட்டு, இடியாப்பம், ஆப்பம், கொளுக்கட்டை, பொங்கல், உப்புமா, கஞ்சி, அவல், பொரி என்று பலவிதத்திலும் உணவாகப் பயன்பட்டுவருகிறது. அரிசி மாவில் கோலம்போட்டு, ஏறம்பு போன்ற உயிரிகளுக்கும் அரிசியை உணவாக்கினார்கள் நம் தமிழ் முன்னோர்.

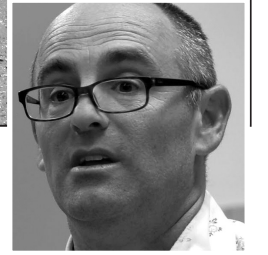
ஆரம்ப காலங்களில் காடு திருத்திக் கழனியாக்கினார்கள். இப்போது, நாம் விளைநிலங்களை வீட்டுமனைகளாக மாற்றி, எதிர்ந்திசையில் பயணித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இதன் தாக்கம், காலம் போகப்போகத்தான் தெரியும்.

கட்டுரையாளர்: இயற்பியல் பேராசிரியர்
(பணிநிறைவு)

கி. முல்லைவேந்தன்

மிச்சிகன்
பல்கலைக் கழகத்தின்
குழந்தைகள் உளவியல்
சிறப்புப் பேராசிரியர்
டாக்டர்
ராம் மகாலிங்கம் அவர்கள்
பரிந்துரைத்து
அனுப்பிய கட்டுரை
- ஆசிரியர்

ஃபில் ஜுகர்மேன்

மதமற்ற குழந்தை வளர்ப்பே சிறந்தது...

சமீபத்திய ஆய்வு முடிவுகள்

கடவுளுக்குப் பயப்படும் தாயாக இருப்பதுதான் பிள்ளை வளர்ப்புக்கு நல்லது என்று நம்பிய காலங்கள் போய்விட்டன என்று அமெரிக்காவில் நடைபெற்ற ஆய்வுகள் காட்டுகின்றன. இதுபற்றி, “லாஸ் ஏஞ்சல்ஸ் டைம்சில்” ஒரு கட்டுரை வந்திருந்தது. *How Secular Family Values Stack up* என்ற தலைப்பில், ஃபில் ஜுகர்மேன் (Phil Zuckerman) என்பவர் அந்தக் கட்டுரையை எழுதியிருந்தார். இவர் சமூக இயல் துறையில் பேராசிரியராக அமெரிக்காவின் *Pitzer* கல்லூரியில் பணியாற்றுகிறார். பல நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். 2010இல் டியூக் பல்கலைக்கழகம் ஆய்வொன்றை மேற்கொண்டது. கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாமல் வளர்க்கப்படும் குழந்தைகள் இனவெறிக்கு ஆளாவதில்லை. சக மாணவர்களின் தீய பழக்கங்களால் கெட்டுப் போவதில்லை. மனதில் வஞ்சம் வைப்பதில்லை. தேசிய வெறிக்கு ஆட்படுவ தில்லை. போர் வெறியர்களாக இருக்கமாட்டார்கள். அதிகாரத்துவப் போக்கு அவர்களிடம் வராது. சகிப்புத் தன்மை உள்ளவர்களாக இருப்பார்கள் என்று பல்வேறு ஆய்வு முடிவுகள் காட்டுகின்றன.

கடவுள் நம்பிக்கையோடு வளர்க்கப்படும் குழந்தைகளைக் காட்டிலும் நம்பிக்கையில்லாதவர்களாக வளர்க்கப்படும் குழந்தைகள் பல அம்சங்களிலும் சிறந்தவர்கள் ஆகிறார்கள் என்ற ஆய்வு முடிவுகள் பழைய நம்பிக்கைகளைத் தகர்ப்பனவாக உள்ளன.

Pew Research யின் முடிவுகள் மதமற்றவர்களின் எண்ணிக்கை அமெரிக்காவில் வளர்ந்து வருவதைக் காட்டுகிறது. (<<http://www.pewforum.org/2012/10/09/nones-on-the-rise/>>

தற்போது அமெரிக்காவில் மதமற்றவர்களின் எண்ணிக்கை 23 விழுக்காடாக உயர்ந்திருக்கிறது. 1950களில் அமெரிக்காவில் மதமில்லாதவர்களின் எண்ணிக்கை வெறும் 4 விழுக்காடு மட்டுமே. கடவுள் இல்லை என்ற போக்கு அதிகரித்து வருவதால், மதமில்லாதவகையில் வளர்க்கப்படும் குழந்தைகள் எப்படி வளர்க்கப்படுகிறார்கள் என்பதுபற்றி ஆய்வாளர்கள் கூடுதல் கவனம் செலுத்துகின்றனர். ஜுகர்மேன் சொல்வதைக் கேளுங்கள் : மதம் அளிக்கின்ற பாதுகாப்பும் தர்ம சிந்தனையும் இல்லை யென்றால் செயலற்றவர்களாக, நம்பிக்கையிழந்தவர்களாக, நோக்கமற்றுத் திரிபவர்களாக ஆகிப்போவார்கள் என்று கருதப்படுகிறது. ஆனால் அது அப்படி இல்லை. மதமற்ற குடும்பங்கள், குழந்தைகளுக்கு மிகச் சிறந்த அடித்தளத்தை உருவாக்கித் தருகிறார்கள். இதனைப் பேராசிரியர் வார்ன் பெங்ஸ்டன் (Vern Bengston) உறுதி செய்கிறார். வார்ன் பெங்ஸ்டன் பல தலை முறைகளின் மாற்றம் பற்றிய நீண்டகால ஆய்வினை மேற்பார்வை செய்பவராவார். இந்த ஆய்வுதான் அமெரிக்கத் தலைமுறைகள் பற்றிய மிகப் பெரிய ஆய்வாகும்.

மத நம்பிக்கையற்ற குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை அமெரிக்காவில் அதிகரித்து வருவதைக் கண்ட

பெங்ஸ்டன், 2013இல் மதச்சார்பற்ற குடும்பங்கள் என்ற அம்சத்தையும் ஆய்வில் இணைத்தார். “மத நம்பிக்கையுள்ள பெற்றோர்களைக்காட்டிலும் மத நம்பிக்கையில்லாத பெற்றோர்கள் தங்களின் நேர்மை-தர்மம் பற்றிய கொள்கையில் இழை பிசகாதவர்களாக இருக்கிறார்கள்” என்று பெங்ஸ்டன், ஜுகர்மேனிடம் தெரிவித்தார். “மதச்சார்பற்ற குடும்பங்களின் பெரும் பகுதியினர் ஒரு நோக்கத்துடன் கூடிய வாழ்க்கையை நடத்துகின்றனர். அவர்களின் இலக்குகள் தெளிவாக இருக்கின்றன. அவர்கள் நன்னெறி உணர்வுள்ளவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள்” என்றும் அவர் சொன்னார். மதநம்பிக்கையற்றவர்களுக்கு நன்னெறி என்பது மிகவும் எளிய கோட்பாடு. மற்றவர்களைப் புரிந்துகொண்டு அதற்கு இணங்க செயல்படு என்பதுதான் அந்தக் கோட்பாடு. மற்றவர்கள் உனக்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்று நினைக்கிறாயோ, அதனையே நீ அவர்களுக்குச் செய் என்பது எல்லாக் காலத்துக்குமான கோட்பாடாகும். அதற்கு அதீதச் சக்தி ஒன்று இருக்கிறது என்ற நம்பிக்கை தேவையானதாக இல்லை. அப்புறம் மற்றொரு ஆச்சரியமான செய்தியைக் கேளுங்கள். “அமெரிக்கச் சினைகளில் உள்ளவர்களில் நாத்திகர்கள் அநேகமாக இல்லை என்றே சொல்ல வேண்டும். 1990களுக்குப் பின்னர் சிறைப்பட்ட நாத்திகர்கள் அநேகமாக இல்லை” என்று அமெரிக்க மத்திய அரசின் சிறைத்துறை தெரிவிக்கிறது. இதே விஷயத்தைத்தான், கடந்த ஒரு நூற்றாண்டுக் குற்றவியல் ஆவணங்களும் காட்டுகின்றன என்று, ஜுகர்மேன் சொல்கிறார். “எந்த மதத்தையும்

சாராதவர்கள் அல்லது மதத்தொடர்பு இல்லாதவர்கள் குற்றம் செய்தவர்களின் பட்டியலில் மிகக் குறைவாகத்தான் காணப்படுகிறார்கள்” என்றார் அவர்.

கூடுதல் செய்தியொன்று! மத நம்பிக்கையற்ற குழந்தைகள், மத நம்பிக்கையுள்ள குழந்தைகளைக் காட்டிலும் சிறப்பாகக் கற்பனையையும் புனைகதைகளையும் யதார்த்தத்திலிருந்து வேறுபடுத்திப் பார்க்கிறார்கள் என்று, கடந்த ஆண்டு பி.பி.சி. (B.B.C.) வெளியிட்ட அறிக்கை குறிப்பிடுகிறது. இதற்கு ஆதாரமாகப் பின்வரும் ஆய்வின் இணைப்பையும் அளித்துள்ளது.. <<http://www.bu.edu/learninglab/files/2012/05/corriveau-chen-harris-in-press.pdf>> ஆய்வை நடத்தியது போஸ்டன் பல்கலைக்கழகம் ஆகும். ஆய்வின்போது கற்பனைக் கதைகளை அனைத்து மாணவர்களையும் படிக்க வைத்தனர். பின்னர், விசாரித்தபோது மத நம்பிக்கையுள்ளவர்களால் வளர்க்கப்பட்ட குழந்தைகள் அந்தக் கற்பனைகள் அனைத்தும் உண்மை என்று நம்பினர். ஆனால், மதம் சாராதவர்கள் வளர்த்த குழந்தைகள் இவையெல்லாம் கற்பனை என்று தெளிவாகச் சொன்னார்கள். மதச்சார்புள்ளவர்களின் குழந்தைகள் ஏன் கற்பனைக் கதைகளை யதார்த்தம் என்று குழப்பிக் கொள்கிறார்கள். ஏனென்றால், குழந்தைகளின் ஆய்வு உணர்வை மதம் குழப்பிவிடுவதால் அவர்களால் கற்பனையையும் யதார்த்தத்தையும் பிரித்தறிய முடியவில்லை. குழந்தைகளை சுயமாக சிந்திக்கவிடுங்கள்.

கட்டுரையாளர்: சமூக ஆர்வலர்

சந்தா விவரம்

தனி இதழ் விலை ..... ரூ. 25
ஆண்டுக் கட்டணம் ..... ரூ. 275
இரண்டு ஆண்டுக் கட்டணம் ..... ரூ. 500
ஐந்தாண்டுக் கட்டணம் ..... ரூ. 1250
மாணவர் சந்தா ..... ரூ. 200
(மாணவர்கள், கல்வி நிறுவனத் தலைவர் அல்லது துறைத் தலைவர் சான்றுபெற்று விண்ணப்பிக்க வேண்டும்)

வெளிநாட்டு சந்தா

ஆண்டுக் கட்டணம் (வெளிநாடு) ..... \$ 30

காக்கைச் சந்தா

விளம்பரக் கட்டண விவரம்

அட்டை (வண்ணப் பக்கம்)

பின் அட்டை (வண்ணம்) ..... ரூ. 10,000

உள் அட்டை (வண்ணம்) ..... ரூ. 7,500

உள் பக்கம் (கருப்பு வெள்ளை)

முழுப் பக்கம் ..... ரூ. 2,000

காசோலைகள், வங்கி வரைவோலைகள் அனைத்தும் KAKKAI, A/c No. 60111010005660 SYNDICATE BANK, TRIPLICANE, CHENNAI - 5. IFSC: Synb0006011 என்ற பெயருக்கு, சென்னையில் மாற்றத்தக்கதாக அனுப்ப வேண்டும். பணவிடை (மணியார்டர்) மூலமும் சந்தா செலுத்தலாம்.

தொடர்பு முகவரி:

காக்கை, 288, பாக்டர் நடேசன் சாலை, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை-600 005.
செல்பேசி: 98414 57503, தொலைபேசி : 04428471890
மின்னஞ்சல்: kaakkaicirakinile@gmail.com

தமிழ் சினிமாவில் கலைஞரின் முதல்படம்

ராஜகுமாரி 1947

கதை, வசனம், சினாரியோ டைரக்டர் ஏ. எஸ்.ஏ.சாமி. உதவி ஆசிரியர் மு.கருணாநிதி. கதை வசனம் எழுதுபவராக கலைஞருக்கு இது முதல் படம். கலைஞருக்கு அப்போது வயது 23. கதாநாயகனாக எம்.ஜி.ஆருக்கும் முதல்படம். அவருக்கு வயது 30.

தமிழ் வம்சாவளியினரான ஏ.எஸ்.ஏ.சாமி இலங்கையில் பிறந்து வளர்ந்தவர். கத்தோலிக்கர். அருள் குசை அந்தோணிசாமி என்பது அவரது முழுப்பெயர். பி.ஏ.ஹானர்ஸ் பட்டப்படிப்பு முடித்தவர். நாடக ஆக்கத்தில் ஆர்வமிருந்த அவர் கல்லூரிக் காலத்திலேயே “பில்ஹாணன்” என்ற காதல் நாடகத்தை எழுதி அரங்கேற்றினார். பின் தமிழ்நாடு வந்த அவர் திருச்சி வானொலி நிலையத்திற்கு இந்நாடகத்தை வானொலி நாடகமாக இயக்கித் தந்தார். டி.கே. சண்முகம் இதை மேடை நாடகமாக்கியதோடு 1948 இல் அதை ஒரு திரைப்படமாகவும் எடுத்தார். படைப்பாக்கத்தில் ஆர்வம் கொண்ட ஏ.எஸ்.ஏ.சாமியை தமிழ்த் திரை உலகம் அரவணைத்துக்கொண்டது.

ஜூபிடர் பிக்சர்ஸ் நிறுவனத்தின் அழைப்பை ஏற்று அவர்களுக்காக ராஜகுமாரி கதையை எழுதினார் ஏ.எஸ்.ஏ.சாமி. அந்தக்காலத்தின் பெரிய நடிகர்களாக இருந்த பி.யு.சின்னப்பா அல்லது எம். கே.டி.பாகவதர் யாரையேனும் வைத்து ராஜகுமாரி படத்தை எடுக்க ஜூபிடர் பிக்சர்ஸ் முதலில் திட்டமிட்டனர். பின் எம்.ஜி.ஆரை கதாநாயகனாகப் போட்டு படத்தை எடுக்க முடிவு செய்தனர். ஜூபிடர் பிக்சர்ஸ் நிறுவனத்தில் அப்போது எம். ஜி.ஆர். மாதச் சம்பளத்திற்கு வேலை செய்து கொண்டிருந்தார்.

நடிகர்கள் என்று மொத்தமாக ஒரு பட்டியல் டைட்டிலில் போட்டிருக்கிறார்கள். எம்.ஜி.ஆர் 1947 இல் “எம்.ஜி.ராமச்சந்தர்” என்றுதான் டைட்டிலில் இருக்கிறார். இயக்குநராக சாமி, கதாநாயகனாக எம். ஜி.ஆர். இருவருக்குமே இது முதல்படம். முன்னதாக

சதிலீலாவதி துவங்கி 14 படங்களில் சிறு வேடங்களில் மட்டுமே நடித்திருந்தார் எம்.ஜி.ஆர். எம்.ஜி.ஆருக்கு இணையராக கே.மாலதி நடித்திருக்கிறார். பாடல்களை உடுமலை நாராயண கவி எழுத, எஸ். எம்.சுப்பையா நாயுடு இசை அமைத்திருக்கிறார். ஒளிப்பதிவு சுப்பாராவ்..

“ஒரு ஊர்ல ஒரு மந்திரவாதி..” என்று நம்ம பாட்டிமார்கள்/அக்காமார்களைப் போலக் கதையை ஆரம்பிக்கிறார்கள். மன்னர், அமைச்சர், தளபதி, அரசுகுமாரி இவர்களோடு கதையில் மந்திரவாதியும் இருப்பதால் மாயாஜாலங்களும் இருக்கின்றன. பறக்கும் கம்பளம், அணிந்தவரை பிறர் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் மறைத்து விடும் மாய மோதிரம், பாறையையும் நொடியில் எரித்து சாம் பலாக்கும் மந்திரக் கோல் என அனைத்துத் தரப்பு மக்களையும் ஈர்த்துக் கட்டிப்போடுகிற சரித்திரக் கதை. ஆடல், பாடல்களும் அமர்க்களம். 1947 காலத்திய ரசிகர்கள் இப்படத்தை பெரிதும் ரசித்துப் பார்த்து வகுலீதியில் வெற்றிப்படமாக்கியிருக்கிறார்கள்.

மந்திரவாதிக்கு அபூர்வமான விளக்குபூதம் கிடைக்கிறது. அது கேட்டதெல்லாம் கொடுக்கிறது. மந்திரவாதியை குருஜி என்றழைக்கும் ஒரு அடக்கமான சீடன் இருக்கிறான். பூதத்திடம் மாளிகை வேண்டுமெனக் கேட்கிறார்கள். அங்கே பணிபுரிய அழகிய பணிப்பெண்கள் கேட்கிறார்கள். எல்லாம் கிடைக்கிறது. மந்திரவாதிக்கு மணவாளினியும் கேட்கிறார்கள். ஆனால் மந்திரவாதிக்கு அவர்களையெல்லாம் பிடிக்கவில்லை. தனக்கு நல்லதொரு அழகியைத் தேடத் துவங்குகிறான் அவன்.

தளபதி ஆலகாலனுக்கு ராஜகுமாரி மல்லிகா மீது மையல் இருக்கிறது. அவளை மணப்பதோடு நாட்டுக்கும் ராஜாவாகிவிட வேண்டுமென்ற பேராசை இருக்கிறது. மன்னரும் அந்த எண்ணத்தில்தான் இருக்கிறார். ராஜா முகஸ்துதிப் பிரியர். ஆலகாலன் காக்கா பிடிப்பதில் வல்லவன். “ராம ராஜ்யம் நடப்பதாகவும் மக்களுக்கு மன்னன்

மீது அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை இருப்பதாகவும், அவரை அரிச்சந்திர மஹாராஜாவின் அடுத்த அவதாரம் என்று பாராட்டுவதாகவும் வீரத்தில் மன்னனை மக்கள் வீரசேனன் என்று புகழ்வதாகவும்” அளந்து விடுகிறான். ஆனால் மல்லிகாவுக்கு ஆலகாலனைப் பிடிக்கவில்லை.

தோழிகளோடு ராஜகுமாரி பாடிக்கொண்டு தேரில் வருகிறாள். வேலைக்காரன் நல்லானிடம் வேட்டைக்குத் தயாரா? எனக் கேட்கிறாள். நல்லான் வில்லையும், அம்பையும் கொடுக்கிறான். ராஜகுமாரி வேட்டைக்குப் போகிறாள். புதருக்குள் இருக்கும் மான் மீது அம்பை எய்கிறாள். ஆனால் அங்கு மான் இல்லை. சுகுமார் என்ற இளைஞன் இருக்கிறான். அம்பு பாய்ந்து கையில் காயமேற்பட ராஜகுமாரி வருந்தி, மன்னிப்புக் கேட்டு மூலிகை கொண்டு மருந்திடுகிறாள். சுகுமார் மல்லிகா இடையே கண்டதும் காதல் ஏற்படுகிறது. சுகுமார் ஓர் ஏழைக் குடிமகன். தாயோடு ஒரு குடிசையில் வாழ்ந்து வருகிறான்.

தனக்குத் திருமணமே வேண்டாம் என்கிற மல்லிகா காதல் வந்ததும் தந்தையிடம் தனது திருமண ஆர்வத்தை தெரிவிக்கிறாள். மல்லிகாவின் காதல் நல்லான் மூலம் முதலில் தளபதிக்குத் தெரிய வருகிறது. மல்லிகாவைப் பற்றி மன்னரிடம் புறங்கூறும் தளபதி மல்லிகாவையும் எச்சரித்து வைக்க ராஜகுமாரியின் இருப்பிடம் வருகிறான். மல்லிகா தோழியுடன் சுகுமாறன் பற்றிப் பேசி மகிழ்ந்திருக்கிறாள். அப்போது வேலையாள் வந்து ஆலகாலன் வந்திருப்பதாகவும் மல்லிகாவைத் தனியாக சந்திக்க விரும்புவதாகவும் தெரிவிக்கிறாள்.

“வரச்சொல்..” என்று மல்லிகா வெறுப்போடு கூற “ரசமான கட்டத்தில் ராட்சசப் பிரவேசம்..” என்றவாறே தோழி நகர்கிறாள். அங்கே நடக்கும் உரையாடல் இது.

ஆலகாலன்: சமயம் சரியில்லை போலிருக்கிறது

மல்லிகா: அது முன்னமே தெரிந்திருக்க வேண்டும். வந்த விசயம்?

ஆலகாலன்: உம்.. ஒன்றுமில்லை..

மல்லிகா: அப்போது இங்கு வரவேண்டியதுமில்லை.

ஆலகாலன்: அரசர் என்னை அனுப்பினார்..

மல்லிகா: அவரே வந்திருக்கலாம்..

ஆலகாலன்: ஏன், ஏன் வரவு உனக்குப் பிடிக்கவில்லையோ?

மல்லிகா: அது சொல்லாமல் தெரிய வேண்டும். சரி, அப்பாவுக்கு..

ஆலகாலன்: உன் போக்கு பிடிக்கவில்லை. ராஜகுமாரி தனியாக வேட்டைக்குச் செல்வது..

மல்லிகா: தோழிகள் கூடத்தான் வருகிறார்கள். அதைப்பற்றி ஆலகாலருக்கு என்ன அக்கறை?

ஆலகாலன்: ராஜகுமாரியின் சுகதுக்கங்களில் எனக்கும் பங்குண்டு.

மல்லிகா: (கோபமாக) பகற்களவு.

ஆலகாலன்: ஆலகாலன் நினைத்தால் கனவும் நினைவாகும். மல்லிகா, கேள். இன்று நேற்றல்ல. அறிவறிந்த பருவம் முதல் உன்னை ஆராதித்து வருகிறேன். சொன்னமயமான உன் அழகில் சொக்கிச் சாகிறேன். உன்னை பட்டமகிசியாக பக்கத்தில் வைத்துப் பாக்க துடித்துக்கிறேன். மல்லிகா..

மல்லிகா: எட்டாத பழம் நான்.

ஆலகாலன்: வெட்டாத கத்தி அல்ல ஆலகாலன்.

மல்லிகா: வைக்கத்தியாகவே இருக்கலாம் அதற்காக வயிற்றில் குத்திக்கொள்ள மாட்டேன்.

(நல்லான் வருகிறான்)

மல்லிகா: (கோபத்துடன்) நீர் போகலாம்..

மல்லிகாவை விரக்தியோடு பார்த்துவிட்டு நல்லானிடம் முறைத்துவிட்டுப் போகிறான் ஆலகாலன்.

இக்காட்சி பல ஷாட்டுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு தளபதி மற்றும் மல்லிகாவின் உணர்ச்சிகள் அவர்களின் முகபாவனைகள் மற்றும் உடல் மொழி மூலம் நன்கு வெளிப்படும் விதமாக படமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறாகவே அநேகக் காட்சிகள் கதையை சுவாரசியமாக நகர்த்திக்கொண்டு போகின்றன. அக்காலத்திய தமிழ்ப் படங்களில் பேச்சு மொழி என்பது எழுத்து மொழியாகவே இருக்கும். இதிலும் அப்படித்தான். ஆங்கிலக் கலப்பற்ற தமிழ் வசனங்கள். அடுக்கு மொழியில் ஏற்ற இறக்கத்தோடு உணர்ச்சிபூர்வமாகப் பேசும் கதாபாத்திரங்களின் வசனங்கள் நாடகத்தனத்தின் தொடர்ச்சியாக சினிமாவிலும் நீண்ட காலம் நீடித்தது.

வசனங்களை கதைக்கும், பாத்திரங்களுக்கும் ஏற்றவாறு செதுக்கியிருக்கிறார் கலைஞர். “ராஜகுமாரிகளுக்கு ராஜகுமாரர்கள் தானே கணவர்களாக வருவார்கள்” என்னும் சுகுமாரிடம் “அந்தக் காலம் முடிந்துவிட்டது” என்கிறான் மல்லிகா. நல்லானிடம் சுகுமாறன் பற்றி விசாரிக்கும் மல்லிகாவிடம் “கன்றும் பசவும் போல தாய் மகன். தாய் சொல்லைத் தட்டாத மகன்” என்கிறான் நல்லான்.

பாத்திரங்களின் அறிமுகத்தை அவர்களின் விருப்பு வெறுப்புகளை கூர்மையான வசனங்கள் கொண்டு ரசிகர்களுக்கு உணர்த்தி விடுகிறது வசனம்.

ஆலகாலன் சுகுமாறன் வீட்டுக்கே போய் அவனது தாயை மிரட்டுகிறான். “சுகுமார் மல்லிகாவை சந்திப்பது நிக்கனும்.. இல்ல தூக்குமேடைல நிக்கனும்” என்கிறான். பெண்களை பிடித்தாட்டும் பேயை விரட்டும் ஆள் போல ஊருக்குள் வருகிறான் மந்திரவாதி. அவன் பேய் விரட்டும் காட்சி நல்ல நகைச்சுவை. மூடநம்பிக்கையில் மூழ்கிப்போன மக்களை எளிதில் ஏமாற்றிப் பணம் பிடுங்கும் தந்திரத்தை எள்ளல் செய்கிறது அந்தக் காட்சி. அக்காலத்தில் இது பரவலாக இருந்துள்ளது. (இன்றும் இருக்கிறது) “பேய் ஓடி விட்டது இனி வீட்டுக்கு அழைத்துச் செல்லலாம்..” என்னும் சிஷ்யனிடம் “அடுத்தது என்ன செய்வது..?” என்று கேட்கிறாள் ஒரு பெண். “உம்..

எருமைச்சாணியைக் கரைச்சு தலையில் ஊத்தி ஒரு இஞ்ச முடிய வெட்டி ரெண்டு நாளைக்கு பட்டினி போடனும்..” என்று வாய்க்கு வந்தபடி கூறுகிறான் சிஷ்யன்.

சுகுமாரின் தாயும் மகனின் காதலை எதிர்க்கிறாள். மகனோ ராஜகுமாரியின் மீது பித்தாகிறான். அவளிடம் போய் பச்சிலை மருந்து போட்டுக்கொள்கிற சாக்கில் சந்தித்துவிட்டு வருகிறான். மல்லிகாவைப் பார்த்து மயக்கம் கொண்ட மந்திரவாதி ஒரு நாள் சுகுமாரச்ச சந்திக்க வரும் பொழுதில் அவளை வழிமறித்து கடத்திப் போகிறான்.

“மல்லிகாவை மணக்கப்போவது நீ, அவளை மீட்க வேண்டியது நீ..” என மஹாராஜா ஆலகாலனைப் பார்த்துக் கூறுகிறார். “எனக்கு கல்யாணமே வேண்டாம்” எனப் பம்முகிறான் ஆலகாலன். எனினும் ராஜாவின் கட்டளைக்கு கீழ்ப்படிந்து படையைத் திரட்டிக்கொண்டு

மந்திரவாதி இருக்கும் ஜாலத் தீவுக்குப் பயணிக்கிறான். மந்திரவாதி குறாவளியை ஏற்படுத்தி ஆலகாலானின் கப்பலைக் கவிழ்த்து விடுகிறான். ராஜகுமாரியை யார் காப்பாற்றிக் கொண்டு வருகிறார்களோ அவளை, அவனுக்கே திருமணம் செய்து வைத்து நாட்டையும் தருவதாக ராஜா அறிவிக்கிறார்.

சுகுமாரன் தாயிடம் விடை பெற்றுக் கிளம்புகிறான். படகில் செல்லும்பொழுது கடலில் தத்தளிக்கும் ஆலகாலனையும், நல்லானையும் காப்பாற்றுகிறான் சுகுமார். ஆலகாலன் அனுபவத்தைக் கேட்டு பயமுறும் படகுச் சொந்தக்காரன் எல்லோரையும் அருகிலிருக்கும் வேறு ஒரு தீவில் இறக்கிவிட்டுப்போகிறான். அங்கு பஹூ மற்றும் பஹூனி என்ற அண்ணன் தங்கை உதவியோடு அங்குள்ள மகாராணியிடம் உதவி கேட்டுப் போகிறான் சுகுமார். மகாராணியோடு பிரச்சனை ஏற்பட்டு சிறையில் அடைபடும் சுகுமார் தூக்கு மேடையை துணிந்து ஏற்கிறான். உயிர் தப்பிப்பதோடு துணிச்சலுக்குப் பரிசாக பறக்கும் கம்பளம், மாயமோதிரம், மாயக்கோல் கிடைக்கின்றன.

பறக்கும் கம்பளத்தின் உதவியோடு சுகுமாறனும், ஆலகாலனும் மற்றவர்களும் ஜாலத்தீவுக்குப் பறந்து போகிறார்கள். மந்திரவாதியின் பலம் என்னவென்று துப்பறிந்து வருகிறாள் பஹூனி. பஹூ விளக்கை கைப்பற்றி பூதத்தை தனதாக்குகிறான். மந்திரவாதி பலமிழந்து கடைசியில் கல்லாகிப்போகிறான். சுகுமாறனை ஏமாற்றி ராஜகுமாரியை அழைத்துக்கொண்டு பறக்கும் கம்பளத்தில் நாடு திரும்புகிறான் ஆலகாலன். தானே ராஜகுமாரியை காப்பாற்றியதாகப் பொய்யை அவிழ்த்து விடுகிறான். ராஜகுமாரியின் ஆட்சேபணையையும் மீறி திருமணத்துக்கு ஏற்பாடு செய்கிறார் மஹாராஜா. அப்போது தர்பார் மண்டபத்தில் நடைபெறும் உரையாடலை அடுக்குமொழியில், உணர்ச்சிப் பெருக்கோடு எழுதியிருக்கிறார் கலைஞர்.

இடம்: தர்பார் மண்டபம்.

மந்திரி: ராஜகுமாரி மாயமாய் மறைந்து மாதங்கள் பலவாகின்றன ராஜகுமாரியை மீட்கச் சென்ற ஆலகாலனும் அவருடைய ஆட்களும் அழிந்துவிட்டார்கள். அடுத்த செய்வது என்ன என்பது பற்றி.. (மன்னின் தலையசைப்பைத் தொடர்ந்து) மறைந்து போன அரசுகுமாரியைத் தவிர மன்னனுக்கு வேறு வாரிசு கிடையாது. ஆக அவருக்குப் பின் நாட்டில் ஆட்சியை பற்றி திட்டங்கள் அமைக்கும் அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஆலகாலன்: ஆலகாலன் உயிரோடிருக்கும் வரை அந்த அவசியமே கிடையாது

(ஆலகாலன் தர்பார் மண்டபத்தில் நுழைகிறான்)

ராஜா: ராஜகுமாரி..

ஆலகாலன்: திரும்பி விட்டார்.

ராஜா: திரும்பி விட்டார்

ஆலகாலன்: அதாவது நான் மீட்டுக்கொண்டு வந்தேன்.

ராஜா: இந்த நாட்டில் சுத்த வீரன் ஒருவன் இருக்கிறானென்றால் நீர்தான் ஆலகாலரே

(மூவரும் சிரிக்கிறார்கள்)

ராஜா: ராஜகுமாரியை மீட்க அரும்பாடுபட்டிருக்க வேண்டும்..

ஆலகாலன்: அது பெரிய கதை மஹாராஜா அந்த மந்திரவாதியினைக் கண்டுபிடித்து அவன் மாயாஜாலங்களை

எல்லாம் தூள்படுத்தி அவனுடன் நேருக்கு நேர் போர் செய்து ராஜகுமாரியைக் காப்பாற்ற நான் பட்டபாடு..அப்பா.. சீதையை மீட்க ராமன் கூடப் பட்டிருக்க மாட்டான்.

ராஜா: ஆம். ராமன்கூட பட்டிருக்க மாட்டான்.

(தர்பார் மண்டபத்துக்குள் மல்லிகா ஓடிவருகிறாள்)

மல்லிகா: அப்பா..

ராஜா: மல்லிகா. கண்ணிழந்த எனக்கு கண்கொடுத்தார் ஆலகாலன். மகா சாமர்த்தியசாலி.

மல்லிகா: அப்பா என்னை ஆலகாலர் காப்பாற்றினாரா?

ராஜா: ஆம். உன்னை ஆலகாலர் காப்பாற்றினார். அவரே சொல்லுகிறார்.

மல்லிகா: ஆலகாலர் சொல்லுவது அத்தனையும் பொய்.

ஆலகாலன்: மஹாராஜா இதை நீங்கள் நம்புகிறீர்களா?

ராஜா: அமைச்சரே இதை நீர் நம்புகிறீரா?

மல்லிகா: அப்பா நான் சொல்லுவது பொய்யில்லை.

ஆலகாலன்: நான் சொல்லுவது சத்திய வார்த்தை.

மல்லிகா: அப்பா..

ராஜா: (மல்லிகாவை எச்சரிக்கிறார்) தர்பார்..நான் மஹாராஜா.

மல்லிகா: மஹாராஜா.. என்னைக் காப்பாற்றிய உத்தமர் வேறொருவர். கபடமாக என்னைக் கடத்தி வந்து ஆலகாலர் கதை கட்டுகிறார்.

ஆலகாலன்: இவர் வார்த்தைகளுக்கு என்ன ருஜூ இரூக்கிறது?

ராஜா: உன் வார்த்தைகளுக்கு என்ன ருஜூ இரூக்கிறது?

மல்லிகா: மஹாராஜா கடவுள்தான் எனக்கு சாட்சி.

ராஜா: அமைச்சரே..

அமைச்சர்: ராஜகுமாரிக்கு கடவுளைத் தவிர வேறு சாட்சி இல்லை. ஆலகாலரே ராஜகுமாரியை மீட்டு நம் கண்முன் கொண்டுவந்திருக்கிறார். (கடவுள் சாட்சி சொல்ல வரப்போவதில்லை என்ற அர்த்தத்தில்) ஆக ஆலகாலரைத்தான் நாம் நம்ப வேண்டும்.

ராஜா: ஆம். ஆலகாலரைத்தான் நாம் நம்ப வேண்டும். நமது அறிவிப்பின்படி ராஜகுமாரியை இவருக்கே கொடுக்க வேண்டும்.

மல்லிகா: மஹாராஜா இது அநீதி.

ராஜா: பேசிப் பயனில்லை. அடுத்த சபதினத்தில் முகூர்த்தம். அமைச்சரே ஏற்பாடாகட்டும். ஆலகாலரே சந்தோஷம்தானே?

இக்காட்சியும் பல ஷாட்டுகளாக பாத்திரங்களின் அருமையான வசன உச்சரிப்புடன், அசைவுடன், முகபாவனைகள், உடல் மொழிகளுடன், கேமரா நகர்வுகளுடன், குளோசப் ஷாட்டுகளுடன், பொருத்தமான இசைப் பின்னணியுடன் உயிரோட்டமாகப் படம் பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ரசிகர்கள் பதைபதைப்புடன் இந்த தர்பார் காட்சியை பார்த்துக் கடந்திருப்பார்கள் என நம்பலாம்.

துவக்கத்திலிருந்து மன்னர் (எஸ்.வி.சுப்பையா) மற்றும் மந்திரி பாத்திரத்தை ஒரு கேனயனைப் போல ஆக்கியிருப்பதும், இக்காட்சியில் வேண்டுமென்றே கடவுளை இழுத்து வைத்துச் செய்திருப்பதும் கலைஞருக்கேயுரிய கை வந்த கலை என அடித்துச் சொல்லலாம். பின்னாளில் காமெடி நடிகராக மாறிய பாலையா வில்லனாகவும், பின்னாளில் வில்லன் நடிகராக மாறிய நம்பியார் காமெடியனாகவும் இப்படத்தில் நடத்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கடைசியில் சுகுமார் வந்து திருமணத்தை தடுத்து நிறுத்த மந்திரிக்கோல் உதவியோடு பஹூ மறைந்திருந்து ஆலகாலனுக்கு அடி உதைகள் வழங்க ஆலகாலன் உண்மையைக் கூறிவிட்டு ஓடிவிடுகிறான். ராஜகுமாரியை சுகுமாறன் மணமுடிக்கிறான்.

இறுதியில் “நலம் வாழ்க” என்று டைட்டில் போடுகிறார்கள். நல்லுணர்வோடு ரசிகர்களை வீட்டுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். முதல் படமான இதில் எம்.ஜி.ஆர். மீசையில்லாமல் பாகவதர் கிராப்போடு வித்தியாசமான கெட்டப்பில் இருக்கிறார். அவருடைய பின்னாள் படங்களை மட்டுமே அதிக அளவில் பார்த்த நம்மைப் போன்றவர்களுக்கு இது வினோதமாகவே தோன்றும். எம்.ஜி.ஆரின் படங்களில் வில்லனோடு சண்டையிருக்கும். முதல் அடி வில்லனிடமிருந்து எம்.ஜி.ஆருக்கு கிடைக்கும். அடி வாங்கிய எம்.ஜி.ஆரின் உதட்டில் இரத்தம் ஒழுகும். ராஜகுமாரி படத்தில் இப்படித்தான் காட்சி வைத்திருக்கிறார்கள். இதிலிருந்துதான் அடுத்தடுத்த படங்களிலும் சென்டிமென்ட்டாக எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று நம்பத் தோன்றுகிறது. இடது கையில் நீண்ட வாளை ஏந்தி மிக லாகவமாக சண்டையிடுகிறார் எம்.ஜி.ஆர். வான் வீச்சு போன்றவற்றில் முறையான பயிற்சி எடுத்து தேர்ந்த வான் வீச்சாளராக 1947 லேயே இருந்திருக்கிறார் எம்.ஜி.ஆர்.

பறக்கும் கம்பளத்தில் சுகுமாரும் மற்றவர்களும் பயணிக்கும் காட்சிக்காக நிஜமாகவே “எரியல் ஷாட்” எடுத்து படத்தில் பொருத்தமாக வைத்திருக்கிறார்கள். விமானத்திலிருந்தவாறே சமவெளியை, மலைக்குன்றை, கடலை, கடற்கரையை எடுத்திருக்கிறார்கள். கலைஞரின் பேனா முதல் படத்திலேயே தனது முத்திரையைப் பதித்திருக்கிறது என்பது இன்றைய தலைமுறை சினிமா ஆர்வலர்களுக்கு வியப்பளிக்கும் ஒரு செய்தி.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

மடல் திறப்பு

தொ.ப. நினைவுச் சிறப்பிதழ் முழுமையாக வாசித்து உள்வாங்கிக் கொள்ளும் அளவு ஒவ்வொருவரும் ஒரு கோணத்தில் நின்று வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். ஒரு மரம் என்றால் ஒரு பழம்தான் கிடைக்கும். ஒவ்வொருவருக்கும் ஆளுக்கொரு கனி கொடுக்குமளவுக்கு ஒரு தோப்பாக தொ.ப.வின் பண்பாட்டு வினையாற்றல்கள் அமைந்துள்ளன. ஆயினும் அவருடைய ஒட்டுமொத்த பணிகளின் இறுதி இலக்கு இது என சொல்லிக்காட்டிட யாரும் தவறவில்லை.

“ பார்ப்பனர்கள் நவீன விஞ்ஞானத் துறையிலும் அரசியல் துறையிலும் புகுந்த அதே நேரத்தில், தங்கள் கைவசம் இருந்த அதிகாரத்தைக் கொண்டு சனாதன தர்மத்தையும் தக்கவைத்துக் கொண்டனர்; பள்ளிகளிலும் கல்லூரிகளிலும் அரசாங்க மானியத்தில் சமஸ்கிருதம் பரவலாகத் தடையின்றிக் கற்பிக்கப்பட்டது. சட்டக்கல்லூரி, மருத்துவக் கல்லூரியில் சேருவதற்கு சமஸ்கிருதம் கட்டாயமாகத் தெரிந்திருக்க வேண்டும் எனும் அரசாங்க விதி 21ஆம் ஆண்டு வரை சென்னை மாகாணத்தில் நடைமுறையில் இருந்தது. 1921இல் நீதிக்கட்சி அரசின் முதலமைச்சராக பனகல் அரசர் பொறுப்பேற்ற பின், சென்னை பல்கலைக் கழக மசோதாவைக் கொண்டு வந்து ”மருத்துவக் கல்லூரிகளில் படிக்க சமஸ்கிருதம் தெரிந்திருக்க வேண்டும்” என்ற விதியை நீக்கினார். இதன் விளைவாக பணமும் அதிகாரமும் சமூக கௌரவம் தரும் ஆங்கில மருத்துவப் படிப்பு பொறியியல் படிப்பு ஆகிய கல்வித் துறைகளில் பார்ப்பனர்கள் செலுத்திவந்த பேராதிக்கம் தகர்ந்தது” இந்த வரலாற்றுக் குறிப்பை” இந்து தேசியம்” என்ற நூலில் பிராமணன் யார் என்ற கட்டுரையில் தொ.ப. தந்து தெளிவு படுத்துவார்.

எட்டின் தனது பதிவில் சுட்டிக்காட்டுவது போல, ‘இத்தகைய பிராமண ஆதிக்க நிலையை திராவிட சக்திகளும் இடதுசாரிகளும் அம்பேத்கரிஸ்டுகளும் உடைத்து விட்டதை பொறுத்துக்கொள்ள முடியாததால் ரணவேதனையெடுத்த குருமுர்த்திகளும் நாராயணன் திருப்பதிகளும் புலம்புகின்றனர். அதுபோல் இந்தியாவிலேயே முதல்முறையாக 1928-இல் இந்து அறநிலையத்துறையை உருவாக்கி, பார்ப்பனர், மடாதிபதிகள் ஆகியோர் கோயில்களின் பொதுச்சொத்துக்களை விருப்பம்போல் அனுபவித்து வந்ததை நிறுத்தியது நீதிக்கட்சி ஆட்சி.

சனவரி இதழில், “மீண்டும் வருவேன்” என்ற கோ.ஒளிவண்ணனின் சிறுகதை அற்புதமாக வெளிவந்துள்ளது. ‘மரணத்தினூடேயும் நான் வாழ்வேன்’ என்ற மன உறுதியை தனித்துவ மொழியில் அபூர்மான உத்தியில் சொல்லிக் காட்டிய கதையாசிரியருக்கு வாழ்த்துக்கள்.

பா.செயப்பிரகாசம், சென்னை.

மறைந்த பண்பாட்டு ஆய்வறிஞர் பேராசிரியர் தொ.ப. அவர்கள் குறித்து தொடர்ந்து எழுத்துப் பதிவுகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. தொ.ப. வின் நினைவைப்போற்றும் விதமாகக் காக்கைச் சிறகினிலே பிப்ரவரி திங்கள் இதழ் சிறப்பிதழாக வெளிவந்துள்ளது. இன்னும் ஆய்வாளர்களும் பேராசிரியர்களும் பல்வேறு ஊடகங்கள் வழியாகப் பகிர்வதை பார்க்கிறோம். நூலகங்கள், ஆய்வு நூல்கள் என ஆய்வுக்கான வெளி நிறைய இருந்தாலும் சிற்றிதழ்களும் ஆய்வு வெளிச்சத்தைப் பாய்ச்சுகின்ற சிந்தனைத்தளத்தை நிறையத் தாங்கி வருகிறது. பேராசிரியர் தொ.ப. அவர்களின் எழுத்துலகப் பயணத்தை முழுவதுமாக அறிந்துகொள்ளும் வடிகாலாகத் திகழ்கிறது காக்கைச் சிறகினிலே. சேவியர் தனிநாயகம் அடிகளாருக்குச் சிறப்பிதழ் எனத் தொடர்ந்து தமிழுக்குப் பெரும் பங்களிப்பினைச் செய்யும் சிற்றிதழைப் போற்றுவோம். பயனடைவோம். ஆய்வில் தெளிவோம்.

“கோயில்கள் வழிபடும் இடங்கள் மட்டும் ஆகா. அவை சமூக நிறுவனங்களாகும்”. நான் ஒரு தமிழ் மாணவன் அவ்வளவுதான் என்ற தன்னடக்கம். வகுப்பறையும் புத்தகமும் மட்டுமல்ல பயணமும் பெரிய கல்விதான் என்ற ஆய்வுக்களப்பயணி. ‘தம்மினும் தம் மக்கள்’ எனும் பண்பாடு, “சாதீங்குறது பாதுகாப்பற்றவனின் கடைசிப் புகலிடம்’, ‘சாமியாட்டம் பழைய போர் நடனத்தின் எச்சப்பாடு’, இன்னும் படிக்கப் படிக்க நாவெல்லாம் தேன் தான். மொத்தத்தில் பிப்ரவரி சிறப்பிதழ் பேராசிரியர் தொ.ப வின் எழுத்துச் சிறகுகளை வட்டமடித்து பறக்கச்செய்திருக்கிறது காக்கை. ஆய்வாளர்கள் கைகளில் காக்கை சிறகடித்துப் பறக்க வாழ்த்துக்கள்.

**முனைவர் நா.சுலோசனா,
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை**

தில்லி சலோ! உழவர் புரட்சி!

தமது நாட்டின் உழவர்களை நிறுவனங்களிடம் அடகு வைப்பதை விட உழவர்கள், இந்தச் சட்டங்களைத் திரும்பப் பெறக் கோருவதை அவமானமாக ஓர் அரசு கருதுவது நாட்டின் சனநாயகத் துயரமாகும்.

இந்தியா விடுதலை பெற்றதற்குப் பின்பு தன்னெழுச்சிப் போராட்டங்கள் என சிலவற்றைச் சொல்ல முடியும் அவற்றில் முதலாவது தெலுங்கானா வர்க்கப் புரட்சி அடுத்தது சென்னையில் நடந்த சல்லிக்கட்டுப் புரட்சி. அந்த வரிசையில் தொடர்ச்சியாகத் தில்லியில் நடந்து கொண்டிருக்கும் உழவர் எழுச்சியையும் சொல்ல முடியும். இலட்சக்கணக்கில் திரண்டிருக்கும் பஞ்சாப் மற்றும் ராஜஸ்தான், அரியானா உள்ளிட்ட மாநில உழவர்கள் நாட்கணக்கில் சாலையோரங்களில் உண்டு, உறங்கி கடுங்குளிரிலும் ஆண்களும், பெண்களும், முதியோர் மற்றும் குழந்தைகளும் புரட்சியை முன்னெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுவரையிலுமாக நாநூறுக்கும் மேலதிகமான உழவர்கள் உறையவைக்கும் பனியில் உயிரிழந்திருக்கிறார்கள். போராட்டம் தொடர்கிறது.

தொல்குடிமரபான சல்லிக்கட்டுத் தடையை எதிர்த்துத் தமிழகத்தில் நடந்தப் போராட்டத்தின் உச்சவடிவமாக மெரினா கடற்கரையில் நடுவம் கொண்டது. ஒரு வகையில் பண்பாட்டுப்புரட்சியாகத் தொடங்கிய அந்தப் போராட்டம் கார்பரேட் நிறுவனங்களுக்கு எதிரான புரட்சியாக உருவெடுத்தது. உள்நாட்டு கால்நடைகள், உழவு முறைகள், உழவுப் பண்பாடுகள் என்பவற்றில் நிறுவனத் தலையீடுகளை அது மறுத்து எழுந்தது.

மக்களே முன்னெடுத்த அந்தப் போராட்டம் அதனளவில் ஒரு நிறைவான தன்னெழுச்சியானப் போராட்டமாக இனியொருப் போராட்டம் என்பது எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதற்குத் தெளிவான வழிக்காட்டலை வழங்கக்கூடியதாக இருந்தது. கார்பரேட் நிறுவனங்களின் அடிமையாக ஒருபோதும் இருக்க முடியாது, தொல் குடிகளின் உழவுப் பண்பாட்டினை, அதன் பொருளியல், சமூக, அரசியல் தளங்களை வேறு ஒருவர் தீர்மானிக்க முடியாது, கூடாது என்பதாக அந்தப் போராட்டத்தைப் புரிந்து கொள்ள முடியுமானால், தில்லி உழவர்களின் போராட்டத்தினை நாம் மிகத் தெளிவாக ஏற்க முடியும்.

படிப்படியாக அந்நிய பெருநிறுவனங்களிடம் அரசை, நாட்டை ஒப்படைக்கும் மோடி அரசின் நிகழ்ச்சி நிரலில் உழவர்களை அவர்களது நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றுவது என்பதும் ஒன்று. அதன் பகுதியாக தற்சார்பான உழவர்களை அவர்களது வேர்களைப் பறித்தெடுப்பதுடன் அவர்களைப் பெருநிறுவனங்களின் உற்பத்திக் கருவியாக மாற்றிவிடுவதை ஒரு கொள்கையாக வகுத்துக் கொண்டுள்ளது. உழவர்களின் தற்சார்பு என்பது ஒட்டுமொத்த நாட்டின் தற்சார்பு என்பதை வசதியாக மறந்து கொண்டுள்ள தேசியம் பேசும் பாசக அரசு, உழவர்களை மீண்டும் ஒரு பண்ணை அடிமை முறைக்கு மாற்றிவிட முயற்சிக்கிறது.

பெருநிறுவனங்களிடம் பறித்தெடுத்துக் கொடுப்பதற்கு வசதியாக உழவர் சட்டங்களைக்கொண்டு வந்துள்ளது. முக்கியமாக 3 சட்டங்களை நீக்கக் கோரியே உழவர்கள் தமது போராட்டத்தை முன்னெடுத்துக் கொண்டுள்ளனர். இந்த 3 சட்டங்களானது, உழவர்களின் உற்பத்திப் பொருட்களை கட்டுப்படுத்துவது மற்றும் சந்தைப் படுத்தல் முறையில் தளர்வுகளும், சேமிப்பதும் தொடர்பானவற்றில் தனியார் நிறுவனங்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்குவதாகவும் உள்ளன. இவை உழவர்களின் உற்பத்தி மற்றும் சேமிப்பு, விற்பனை ஆகியவற்றில் தனியார் முற்றரிமைக்கு வழிவகுக்கும் என்பதன் காரணமாகவே அவர்கள் அந்த சட்டங்களை நீக்கக் கோருகின்றனர்.

அரசு கொண்டு வந்துள்ள இந்த மூன்று சட்டங்கள்தாம் தனியார் நிறுவனங்கள் உழவர்களைக் கட்டுப்படுத்தவும், பெறுநிறுவனங்களுக்கானச் சந்தைப்படுத்தலை விரிவுபடுத்தவுமான அடிப்படையான ஒன்றாக இருக்கிறது. இந்த 3 பிரதான சட்டங்களின் ஆதாரத்தில்தான் தனியார் நிறுவனங்களின் வணிகமும், உழவர்களை நிறுவனங்களுடன் பிணைப்பதும் அடங்கியுள்ளது. ஒரு மக்கள் நல அரசு என்றால் அதன் குடிமைச் சமூகத்துக்கு வரும் ஆபத்துக்கு எதிராக நிற்கும். ஆனால் தனியார் மயங்களின் அரசு அப்படி இருக்க முடியாது தனியார் நிறுவனங்களில் தங்கியுள்ள ஓர்

அரசு என்ன செய்யுமோ அதைத்தான் மோடி அரசு செய்து கொண்டுள்ளது.

இந்த சட்டங்களின் முக்கியமான கோட்பாடே, உழவர்களை அரசு கட்டுப்படுத்துவது அல்லது தளர்த்துவது என்பது போய் பெருநிறுவனங்களின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உழவர்களையும், அவர்களது உற்பத்திப் பொருட்களையும் கொண்டுவந்து விடுவதாகும். தனியாரின் விருப்பத்திற்கேற்ப வளையச் செய்வதாகும். உழவர் முதுகெலும்பை உடைத்துவிடுவதாகும்.

தமிழகத்தில் கலைஞர் ஆட்சிக் காலத்தில் செயற்பட்ட உழவர் சந்தையை எடுத்துக் கொள்ளலாம். அது உழவர்களின் உற்பத்திப் பொருட்களுக்குக் குறிப்பிட்ட அளவிலானச் சுதந்திரத்தை வழங்கியது. தமது பொருட்களுக்குத் தாமே விலை நிர்ணயித்து நுகர்வோரிடம் நேரடியாகத் தமது பொருட்களை உழவர்கள் விற்பதற்கு அது வழிவகுத்தது. உழவர்களை வெறும் உழவர்கள் என்ற அளவில் அல்லாமல் அவர்களை வணிகத்திலும், சந்தைப்படுத்தலிலும் பங்கேற்கச் செய்வதாக இருந்தது. இந்த திட்டத்தின் வெற்றி தோல்வி ஒரு பக்கம் இருந்தாலும் உழவர்களுக்குக் குறிப்பிட்ட அளவிலானச் சுதந்திரத்தை அது வழங்கியது. நடுவணரசின் இப்போதையச் சட்டங்கள் தமது பொருட்களை தனியார் நிறுவனங்களின் சேமிப்புக் கிடக்கில் கொண்டுபோய் சேர்த்துவிட்டு அவர்கள் தருவதை வாங்கிக் கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்பதாக இருக்கிறது.

தனியார் நிறுவனங்களின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் உழவர்களையும், உழவர்களின் நிலங்களையும் மட்டுமல்லாது அவர்களது உற்பத்திப் பொருட்களையும் பெருநிறுவனங்களிடம் அரசு பறித்தெடுத்துத் தருவதானது உழவர் வாழ்க்கையை, தற்சார்பை ஒருசேர அடகுவைப்பதாகும்.

உழவர்களை அடிமைப்படுத்தும் சட்டத்தைத் திரும்பப்பெறக் கோரி பஞ்சாப் மற்றும் ராஜஸ்தான், அரியானா உழவர்கள், உழவர் அமைப்புகள் என பெருமெடுப்பிலான போராட்டங்களை அறிவித்ததுடன், தில்லியை நோக்கிய ஓர் அடையாளப் பேரணியையும் தொடங்கின. தில்லியை இணைக்கும் நான்கு முக்கியச் சாலைகளை நோக்கி ஊர்வலமாகத் தொடங்கியப் பேரணி, தில்லியை நெருங்கவும் காவல்துறை அவர்களை தில்லி எல்லையில் நிறுத்தி வைத்ததைத் தொடர்ந்து அவர்கள் தமது போராட்டத்தைச் சாலையிலும் அதை ஒட்டிய திடல்களிலும் தொடர்கின்றனர். இந்தக் கட்டுரை எழுதப்படும் நாளில் அது 80வது நாளைக் கடந்திருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட அரசுடன் நடத்திய ஒன்பது கட்டப் பேச்சுவார்த்தைகள் தோல்வியடைந்திருக்கின்றன.

அரசின் பிடிவாதம் புரிந்து கொள்ளக்கூடியதே. அதே சமயம் உழவர்கள் முக்கியமான மூன்று சட்டங்களை மட்டுமல்லாது சட்டத்தை முழுமையாகப் திரும்பப் பெறும் வரை போராட்டம் தொடரும் என்று அறிவித்துவிட்டார்கள். தமது நாட்டின் உழவர்களை நிறுவனங்களிடம் அடகு வைப்பதை விட உழவர்கள், இந்தச் சட்டங்களைத்

திரும்பப் பெறக் கோருவதை அவமானமாக ஓர் அரசு கருதுவது நாட்டின் சனநாயகத் துயரமாகும்.

சாலையிலும் அதையொட்டியப் பகுதிகளிலும் வண்ண வண்ண தலைப்பாகைகளுடன் உழவர்களும், அவர்களது குடும்பத்தினரில் ஆண், பெண், குழந்தைகள் என பல்லாயிரக்கணக்கில் அங்கேயே தங்கி உண்டு, உறங்கிப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்துக் கொண்டுள்ளனர். ஊடக ட்ரோன்கள் பல நிறங்களிலானக் கூடாரங்களைக் காட்சிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தன. புத்தாண்டின் பிறப்பு அவர்களுக்குச் சாலையில் அமையும் சாபக்கேட்டைக் கொண்டிருந்தாலும் அதையும் கடந்து அவர்கள் மகர சங்கராந்தியையும் அதே சாலையில் துயரங்களை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டுக் கொண்டாட்டங்களுடன் எதிர்கொள்ளவே செய்துள்ளனர்.

போராட்டங்களை அதன் நீதிகளை அரசுகள் காலம் காலமாக எப்படி எதிர்கொள்கின்றனவோ அவ்வாறே உழவர்களின் போராட்டத்தையும் வன்முறையுடன் எதிர்கொள்ளவே விரும்பின. விரும்பும். பஞ்சாபியர்களான சீக்கியர்கள், தமிழர்கள் பொதுவாகவே தில்லிக்கு எதிரானவர்களாகவே பார்ப்பனியத்தால் சித்தரிக்கப்பட்டு வருபவர்களாவர். சீக்கியர்கள், தமிழர்கள் இந்திய தேசிய தேசப்பக்தர்களால் பிரிவினைவாதிகள் என்றே கருதப்படுபவர்கள். அவர்களது நீதியான உரிமைப் போராட்டங்கள், கோரிக்கைகள் பயங்கரவாதத்திற்கு கிணையானவையாகவே கருதப்படுகின்றன.

இந்திப் போராட்டமும், காலிஸ்தான் போராட்டமும் அவர்களை அவ்வாறே இந்திய தேசியத்திற்கு எதிராக நிறுத்துகின்றன. ஒன்றியத்தில் கிடைக்க வேண்டிய உரிமைகளுக்கான நீதியான போராட்டங்கள் எல்லாம் பிரிவினைவாதமாகத் தமிழர், சீக்கியர் தலையில் விடிகின்றன. இறுதியாகச் சல்லிக்கட்டுப் போராட்டமும், தில்லி உழவர் போராட்டமும் பிரிவினையின் ஒரு பகுதியாகவே இந்திய ஒன்றிய அரசு உறுதியாக நம்புகிறது.

இந்திய குடியரசு நாளான சனவரி-26 அன்று மக்களின் முதன்மைத் தலைவரான குடியரசின் தலைவர் தில்லி செங்கோட்டையில் தேசியக் கொடியை ஏற்றும் நாளில் செங்கோட்டைக்கு ஊர்வலமாகச் சென்று ஓர் அடையாளப் பேரணி நடத்தி முற்றுகையிடப் போவதாக உழவர் அமைப்புகள் அறிவித்ததைப் போலவே, குடியரசுநாளன்று காவல் அரண்களை உடைத்துக் கொண்டு பல்லாயிரக்கணக்கான உழவு வண்டிகள் தில்லி சாலைகளைக் கடந்தன.

தில்லியை இணைக்கும் ஆறு அல்லது ஏழு சாலைகளை உடைத்துக் கொண்டு செங்கோட்டை நோக்கி அணி அணியாகப் புறப்பட்ட உழவர் படையைக் காவல்துறை தடுத்து நிறுத்த முயன்றது. காவல்துறை ஏற்படுத்தியிருந்த தடைகளைக் கடந்து பகல் பனிரெண்டு மணியளவில் செங்கோட்டையை அடைந்தது உழவர் பேரணி. திகிரி எல்லையிலிருந்து புறப்பட்ட பேரணி மட்டும் சுமார் 30 கி.மீ வரை நீண்டிருந்ததாக ஊடகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தெரிவித்தார்கள்.

கடந்த இரண்டு திங்களாகத் தில்லி புறநகர் சாலைகளில் எதுவித வன்முறைக்கும் இடம் கொடாமல் தமது போராட்டத்தை முன்னெடுத்த உழவர்கள் மிகுந்த கட்டுக்கோப்புடனே தில்லி நோக்கி நகர்ந்தனர். ஆனால் உழவர் போராட்டத்தை எதிர்கொள்வதில் அரசுக்கு இருந்த ஆற்றாமை வன்முறையாக வெடித்தது. காவல் துறையினர் எதுவித முன்னறிவுப்புமின்றி பேரணியின் மீது கண்ணீர் புகைக் குண்டுகளை வீசத் தொடங்கினர். ஊர்வலத்தில் புகுந்து அதன் ஒழுங்கைக் குலைக்க முயன்றனர். பிறகு தடியடி நடத்தி உழவர்களைக் கலைக்க முயன்றனர். தில்லி செங்கோட்டை சாலையை அடைந்தவுடன் தமது அடையாளப் போராட்டம் நிறைவடைந்ததாக, இலக்கு நிறைவடைந்ததாக சமயுத்த கிசான் மோர்ச்சா அமைப்பு அறிவித்ததுடன் போராட்டக்காரர்கள் தமது முன்னையப் போராட்டக் களத்திற்கு அமைதியாகத் திரும்புமாறும் கேட்டுக் கொண்டது.

ஆனால் நிலைமை அவ்வளவு எளிதாக இருக்கவில்லை. காவல்துறையினரின் தாக்குதலையடுத்து உழவு எந்திரங்கள் பாதை தவறி ஓடத் தொடங்கின. மக்கள் மீது உழவு எந்திரங்கள் மோதுவதைத் தவிர்க்க போராட்டக்காரர்கள் தட்டுத்தடுமாறிப் பல திசைகளிலும் தமது வண்டிகளை ஓட்டத் தொடங்கினர் நெரிசல் ஏற்படத் தொடங்கியது. ஏற்கனவே காவல்துறையினரின் தாக்குதலில் சிக்கி உழவர் ஒருவர் பலியானார். தில்லி ஐ.ஓ.டி பகுதியில் ஏற்பட்ட தாக்குதலில் நவ்ரீத் சிங் என்ற அந்த உழவரின் உடலைச் சூழ்ந்து கொண்ட உழவர்கள் அவரது உடலுக்குத் தேசியக் கொடியைப் போர்த்தி ஆர்ப்பாட்டத்தில் இறங்கினர்.

போராட்டக்காரர்களில் ஒரு பிரிவினர் தமது இலக்கிலும், தில்லியின் பிரதான சாலையிலிருந்தும் விலகி செங்கோட்டை நோக்கி முன்னேறிச் சென்று செங்கோட்டையில் ஏற்றப்பட்டிருந்த தேசியக் கொடிக்கு அருகில் ஏறிச் சென்று உழவர் அமைப்புகளின் கொடிகளை ஏற்றினர். முற்றுகைப் போராட்டத்தின் பொருள், திசை அடையாளம்

என்பன உழவர் அமைப்புகளின் கைகளிலிருந்து விலகிச் செல்வதை உணர்ந்த அந்த அமைப்புகள் உடனடியாக எல்லைக்குத் திரும்புமாறு அறிவித்தல்களை விடுத்தன. எனினும் கோட்டையின் மீது ஏறிய உழவர்கள் முழக்கங்களை எழுப்பினர். பிறிதொரு வன்முறைக்கு இட்டுச் செல்லக்கூடிய அல்லது அரசை ஆத்திரமூட்டக்கூடிய செயலில் இறங்கிய உழவர்களின் அந்தச் செயல் பரவலாக கண்டனத்திற்குள்ளானது.

போராட்டம் செங்கோட்டைச் சாலையை அடைந்தவுடன் நிறைவடைந்துவிட்டதாக உழவர் அமைப்புகள் சொல்லிக் கொண்டிருக்க தில்லி செங்கோட்டைக்குள் புகுந்தவர்கள் யார் என்ற குழப்பம் உழவர் அமைப்புத் தலைவர்களிடையே ஏற்பட்டன. செங்கோட்டை நோக்கிப் பேரணி கிளம்பிய நிலையில் உள்துறை அமைச்சர் அமித்சா, காவல்துறை உயர் அதிகாரிகளின் மாநாடு ஒன்றை கூட்டியிருந்தார். காவல்துறையினர் தாங்களாகவே முன் வந்து உழவர் மீது தாக்குதல் நடத்தியதற்கும் இந்த மாநாட்டிற்கும் தொடர்பிருப்பதாக நம்ப வேண்டும் என்பதில்லை எனினும் உழவர் போராட்டத்தை சீர் குலைக்கவும் அவர்களை வம்பிழுத்து, வன்முறையில் ஈடுபடவும் காவல்துறையும் மற்றும் அவர்களது நண்பர்களும் முயன்றது என்னவோ மெய்.

ஊடகம் மற்றும் பல்லாயிரக்கணக்கான கைபேசிக் கருவிகளின் கண்களும் காவல்துறை நடத்திய வெறியாட்டத்தினை, அத்துமீறல்களை பதிவு செய்தபடியே இருந்தன. காவல்துறை மற்றும் அவர்களது சீருடையிலிருந்த வேறு சிலரும் உழவர்களை இரக்கமற்ற வகையில் நையப்புடைத்ததைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. காவலர் உடையிலிருந்த ஒருவர் பட்டாக்கத்தியின் முனையைக் கொண்டு உழவரின் வயிற்றில் குத்திவிடுவதாக அச்சுறுத்தும் புகைப்படம் ஒன்றை பிபிசிகாட்சிப்படுத்தியிருந்ததானது. போராட்டத்தில் அரசின் நிழல் நண்பர்களின் பங்களிப்பை உறுதி செய்வது போல இருந்தது.

பிறிதொரு இடத்தில் காவலர் ஒருவர் விழுந்து

கிடக்கும் உழவரின் முகத்தில் தனது காலணியால் நசுக்குவதும், பல இடங்களில் தடிகளைக் கொண்டு உழவர்களை விரட்டி விரட்டி அடித்துத்துவைப்பதும் நெஞ்சைப் பதறவைப்பதாக இருந்ததன. காவல்துறையின் இந்த மொழி அரசின் மொழியாகும் பேச்சுவார்த்தையில் கலந்து கொண்டு அரசு தருவதை ஏற்க வேண்டும் இல்லையென்றால் போராட்டத்தினை அமைதியாக நடத்த விட மாட்டோம் என்று சொல்லாமல் சொல்வதாக இருக்கிறது.

சல்லிக்கட்டுப் போராட்டம், வெற்றி பெற்ற நிலையில் இடம் பெற்ற வன்முறைகளில் இது போன்ற அரசின் மொழி அழுத்தமாகப் பதிந்திருந்ததை இத்துடன் ஒப்பிட்டுக் கொள்ளலாம். அரசு என்பது ஒடுக்கும் கருவியே என்றி ஒடுக்கப்படுவோர் கருவி அல்ல என்பதை இது மிகத் தெளிவாகச் சொல்லும் வழியாகும். அரசு என்பது ஒடுக்கும் கருவி என்றால் அதன் மொழியும் வன்முறையாகவே இருக்கும் என்பதையே இவைக் காட்டுகின்றன.

போராட்டம் அமைதியாக முடியும் என்றால் பிற கோரிக்கைகளுக்கான போராட்டங்களும் எளிதில் தொடங்கிவிடும் என்ற அச்சமும், அதிகாரத்திமிறும் அமைதியான போராட்டங்களை வன்முறையாக அரசுகள் மாற்றுகின்றன. போராட்டம் வெற்றியில் முடிந்தாலும், தோல்வியல் முடிந்தாலும் அதன் வடு மறக்க முடியாததாக இருக்க வேண்டும் என்று அரசுகள் எண்ணுகின்றன. அதனாலேயே அமைதியான போராட்டங்கள் வன்முறையில் முடித்து வைக்கப்படுகின்றன. முடிய வைக்கப்படுகின்றன.

தில்லி சலோ போராட்டத்தின் ஒரு பகுதி உழவர்களை அப்படியே பிரித்து வழிகாட்டிச் சென்றவர்கள் செங்கோட்டைக் கொத்தலத்தின் மீது ஏற்றியவர்கள் யார் என்பது குறித்து உழவர் அமைப்புகள் திகைத்துக் கொண்டுள்ளன. பிரபல சினிமா நடிகரும். இசைத்தொகுப்பாளருமான கேத்சித்து என்பவரின் வழிகாட்டலிலேயே உழவர்களும் சேத்சித்தின் முகம் தெரியாத நண்பர்களும் செங்கோட்டையில் உழவர் கொடிகளை ஏற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. கிட்டத்தட்ட தில்லி வன்முறை தொடர்பாக 146 சட்டங்களின் கீழ் பல்லாயிரக்கணக்கான உழவர் மீது வழக்குப் பதிந்த காவல்துறை கேத் சித்தின் மீது கரிசனை காட்டியதுடன் அவரது தலைமறைவையும் கண்டுகொள்வதாக இல்லை. உழவர் அமைப்புகள் கேத்சித்து வை கைது செய்ய காவல்துறைக்கு கோரிக்கை வைத்ததை அடுத்தே வேறு வழியின்றி காவல்துறை தற்போது அவரைக் கைது செய்து கொண்டுள்ளது.

ஏற்கனவே உழவர் போராட்டத்தில், சல்லிக்கட்டுப் போராட்டம் போன்றே தீவிரவாதிகள் புகுந்திருப்பதாக நடுவணரசு சொல்லிக் கொண்டிருந்தது. போராடுபவர்கள் பெரும்பகுதியினர் சீக்கியர்கள் என்பதால் காலிஸ்தான் அல்லது பாகிஸ்தான் தீவிரவாதிகள் போராட்டத்தை வழிநடத்துவதாக அரசு கூறுவதற்கு

எளிதாக இருந்தது. மேலும் போராட்டங்களத்தில், பேரணியில் தீவிரவாதிகளின் ஊடுவல் இருப்பதாக அதிகாரவர்க்கம் கூறுவதன் வழியாகத் தனது வன்முறையை அது முன்னதாகவே நீதிப்படுத்தத் தொடங்கிவிடுகிறது. பிறகு வன்முறையை அது தொடங்கிவைக்கிறது. இறுதியாக தாக்கப்பட்டவர்கள் உழவர்கள் என்ற போர்வையில் இருக்கும் தீவிரவாதிகள், தேசவிரோதிகள் என்று அது நீதி கற்பித்துவிடுகிறது. உழவர் போராட்ட வன்முறைகள் அவ்வாறே நீதிப்படுத்தும் வேலைகளை அரசு இப்போது தொடங்கியிருக்கிறது. அதன் பகுதியாகவே கேத்சித்துவின் பங்களிப்பு இருக்கக்கூடும் என்று உழவர் அமைப்புகள் கருதுகின்றன.

சல்லிக்கட்டுக் காலத்தில் தமக்கான திரை பிரபலங்களை களமிரக்கி சல்லிக் கட்டுப் போராட்டத்தில் குழுத் தலைமைகளை உருவாக்க முயன்றது போல உழவர் போராட்டத்திலும் அவ்வாறான தலைமைகளை உருவாக்க முயன்று தோல்வியடைந்து கொண்டுள்ளது பாசக அரசு.

தில்லியில் தடை உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டதுடன், இணைய தகவல் முடக்கத்தையும் மேற்கொண்டது. தற்போது உழவர் போராட்டத்தை வெளிச் சக்திகளின் தூண்டுதல் என்றும், காலிஸ்தான் அடிப்படைவாதிகளின் தேசவிரோத செயல் என்றும் சங்கபரிவார் மற்றும் பாசகவும் அதனுடைய அரசும் ஒரு தோற்றத்தை உருவாக்க முயன்று கொண்டிருக்கிறது.

உழவர்களை ஏதோ எல்லை தாண்டும் ஊடுருவல்காரர்கள் என்பது போல அது சித்தரிக்க முயன்று கொண்டிருக்கிறது. குடியரசுதின வன்முறைகளுக்குப் பிறகு தற்போது தில்லியை இணைக்கும் சாலைகளில் தடுப்பரண்களை உருவாக்கிக் கொண்டுள்ளது. சாலைகளில் தார்களைக் கொட்டி அதில் நீண்ட ஆணிகளை பதித்து வைத்துள்ளது. எல்லைகளில் கூட இதுபோன்ற வினோதங்களை கண்டிருக்க முடியாது.

கூடங்குளம், தூத்துக்குடி ஸ்டெர்லைட் ஆலைப் போராட்டங்களில் அதன் தலைவர்களை தேசவிரோதிகளாகக் கருதி கடவுச் சீட்டுக்களை முடக்கிவைத்துள்ளது போல உழவர் அமைப்புகளின் தலைவர்களின் கடவுச் சீட்டுக்கள் முடக்கப்பட்டதுடன், அவர்களின் போராட்டத்திற்கு வரும் நிதி ஆதாரங்கள் குறித்து மிகத் தவறான தகவல்களை அரசு பரப்பிவருகிறது.

கடும் பனியிலும், போக்குவரத்து நெரிசலிலும் போராட்டத்தைத் தொடர்ந்து வரும் உழவர்களின் போராட்டம் உலகளவிலான கவனத்தை ஈர்த்துக் கொண்டுள்ளது அரசை கலக்கமடையச் செய்து கொண்டுள்ளது கனட வாழ் சீக்கியர் சமூகத்தின் முன் உரையாற்றிய கனட பிரதமர் உழவர் போராட்டம் குறித்துப் பேசியதற்கு அந்நாட்டுத் தூதவரை அழைத்து இந்தியா கண்டனம் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறது. மேலும் அமெரிக்கத் திரைச் சமூகமான ஹாலிவுட் பிரபலங்கள், பாப் பாடகர்கள் என பலரும் உழவர் போராட்டத்திற்கு ஆதரவு தெரிவிக்கவும் இந்திய கோலிவுட் அதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கவுமாகத் தற்போது உழவர் போராட்டம்

ஆதரவு, எதிர்ப்பு என இரு முனைகளில் இணையவழியில் தீவிரமடையத் தொடங்கியுள்ளது.

கோலிவுட் எதிர்ப்பதையும், ஹாலிவுட் ஆதரிப்பதையும் நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும். சனநாயகத்தில் போராட உரிமை உள்ளது என்ற அடிப்படையில் ஹாலிவுட் ஆதரவு தெரிவிக்க, கோலிவுட், உழவர் போராட்டத்தை உள்ளூர் சிக்கல் என்றும் அந்நியர் தலையீடு என்றும் தனது தேசபக்தியை உழவர் போராட்டத்தில் வைத்துப் பேசுகிறது.

சர்வதேச பாப்-துள்ளிசைப் பாடகியான ரியானா சி.என்.என். தொலைக்காட்சியில் உழவர் போராட்டம் குறித்த செய்தியைப் பார்த்துவிட்டு இதையேன் யாரும் கண்டு கொள்ளவில்லை? என்று வருத்தப்பட்ட செய்தி இந்தியத் தேசபக்தர்களுக்கு அந்நியத் தலையீடாக மாறிக் கொண்டுள்ளது. அதுபோல போர்ன் இதழின் மாடலான மியா காலிஃபா உழவர் போராட்டப் புகைப்படங்களைப் பகிர்ந்து இவர்களா தீவிரவாதிகள்? என்று கேட்டுக் கொண்டுள்ளார். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, அமெரிக்க மேனான் அதிபர் ட்ரம்பையே அதிர வைத்தச் சுற்றுச் சூழல் போராடியான கிரேட்டா தென்பர்க், உழவர் போராட்டத்திற்கு நாம் ஆதரவாக நிற்கிறோம் என்று இரு முறை சுட்டியில் பதிவிட்டார்.

கிரேட்டா மற்றும் ரியன்னாவின் பதிவினை அடுத்து அரசு கலக்கமடையத் தொடங்கியுள்ளது. ஏறக்குறையப் பத்து இலட்சத்திற்கும் அதிகமான பின்தொடர்பவர்களைக் கொண்டிருக்கும் இவர்களின் பதிவு இந்திய அரசை நெளிய வைத்துள்ளதோடு இந்திய வெளியுறவுத் துறை பதிலளிக்கும் அளவிற்கு எடுத்துச் சென்றுள்ளது குறிப்பிடத் தக்கதாகும் அதே சமயம் இந்தியப் பிரபலங்களை அவர்களுக்கு எதிராகக் களமிறக்கவும் முயன்றுள்ளது. இதன் தொடர்ச்சியாகப் பிரபலத் துடுப்பாட்டக்காரர் டெண்டுல்கர் உழவர் போராட்டம் இந்திய சிக்கல் என்று பேசியதற்கு அவரது துடுப்பாட்டச் சமூகத்திற்குள்ளாகவே பலத்த எதிர்ப்பினை உருவாக்கியுள்ளது.

எதையாவது தின்று பித்தம் தெளிய வேண்டிய நிலையில் உள்ள பாசக அரசு ட்விட்டர் சமூக ஊடகத்தின் மேல் பாய்ந்து கொண்டுள்ளது. அந்த நிறுவனத்திற்கு இருமுறை அறிவிக்கை

அனுப்பியதுடன் தமது பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் உள்ளிட்ட தேசபக்தர்களுக்காக கூ.கூ. என்ற புதிய சமூக கட்டில் சேவையைத் தொடங்குமளவிற்கு அது மிரண்டு போயுள்ளது.

சுற்றுச்சூழல் செயற்பாட்டாளரான சுவீடனைச் சேர்ந்த 17 வயது மாணவி கிரேட்டா தென்பர்க்கின் ட்விட் ஒன்றை பகிர்ந்ததாக இந்தியாவைச் சேர்ந்த இளம் சுற்றுச்சூழல் ஆர்வலர் திசா ரவியை தில்லி காவல்துறையினர் கடந்த பிப்ரவரி 14 ஆம் திகதி கைது செய்துள்ளனர். காதலர் தினமான அன்று இளம் காதலர்களைக் கைது செய்ய வேண்டியபணிகளுக்கிடையே அவர்கள் திசாவைத் தேடிச் செல்ல வேண்டியிருந்தது. திசா ரவி அன்றைக்கு எந்த காதலருடனும் இருக்கவில்லை. ஆனால் தான் காதலிக்கும் சுற்றுச்சூழல் மற்றும் உழவர் போராட்டம் குறித்த அதிதீவிர காதலே அவரது கைதுக்கு காரணமாக இருந்துவிட்டது.

“நாங்கள் எதிர்காலத்திற்காக மட்டும் போராடவில்லை, நிகழ்காலத்திற்காகவும் போராடுகிறோம்!” என்று சொல்லும் திசாரவி, ஃபிரேடே பாஃர் த ஃபியுச்சர் என்கிற கிரேட்டா தென்பர்க்கின் வெள்ளிக்கிழமை மட்டுமான பள்ளிக்கூடம் செல்வதைத் தவிர்க்கும் போராட்டம், அதன் பெயரிலான அமைப்பின் இந்திய செயற்பாட்டாளராக அறியப்படுபவர். தற்போது அவர் உழவர் போராட்டம் குறித்து கிரேட்டாவுக்கு ஆவணம் ஒன்றை அனுப்பியதாகவும், உழவர் போராட்டம் குறித்த கிரேட்டாவின் ஆதரவு செய்தியுடன் டூல்கிட் ஒன்றை உருவாக்கியதாகவும் அவரது கைதுக்கானக் காரணம் ஒன்றை உருவாக்கியுள்ளது தில்லி காவல்துறை. இது திசாரவி கைது செய்யப்பட்ட கர்நாடக மாநில காவல்துறைக்கே தெரிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. ஏனெனில் அவரது கைதையே கர்நாடகக் காவல்துறை அறிந்திருக்கவில்லை.

டூல்கிட் என்பது ஆயுதங்கள் அடங்கியப் பெட்டி என்றால் கூட காவல்துறை கண்டுகொள்ளுமா தெரியவில்லை. அது கருத்துக்கள் அடங்கிய, உழவர் போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டிய வேலைத்திட்டங்கள் அடங்கியவை என்பதால் அது ஆயுதங்களை விட அபாயகரமானதாக அதிகாரவர்க்கத்திற்கு தோன்றிக் கொண்டுள்ளது. எனவேதான் திசா ரவியை தேசவிரோத வழக்கில் கைது செய்துள்ளது.

கிரேட்டா தென்பர்க்குடன் தகவல்களைப் பரிமாறியது மற்றும் டூல்கிட் உருவாக்கிப் பகிர்ந்தது என்ற வகையில் திசா ரவியின் நடவடிக்கைகளைத் தேசவிரோத செயலாக்கியிருக்கிறது காவல்துறை.

திருவள்ளூரை அடிக்கடி மேற்கோள்களில் வலிந்து கொண்டுவருபவர்களுக்கு, ‘ஏர் பின்னது உலகு’ என்ற மெய்மையைக், ‘கார்பரேட் பின்னது உலகு’ என்ற அலகினுக்குள் அடக்க முயலும் பாசக பரிவார அரசுகளுக்கு, உழவர் போராட்டத்தைத் ‘தேசவிரோதம்’ என்ற சொல்லினுள் அடக்காமல் போனால்தான் வியப்பு.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

நிகழ் அய்க்கண்

இந்தியாவில் கொரோனா நோய்த்தொற்றுப் பாதிப்பின் முதல் அறிவிப்பு வெளியாகி ஒரு வருடமாகிவிட்டது . கடந்த 31.01.2021 வரையில், 1,07,67,206 பேர் இந்நோயினால் பாதிக்கப்பட்டு 1,54,622 பேரை பலி கொடுத்திருப்பினும் நோயின் பாதிப்பு இன்னும் ஓய்ந்த பாடில்லை. மக்களின் ஆரோக்கியத்திலும் நலவாழ்விலும் ஆட்சியாளர்கள் அதுவரையில் போதிய கவனம் செலுத்தாததன் பின்விளைவுதான் லட்சக்கணக்கான மக்களின் உயிரிழப்பிற்கு காரணம் என சாதாரண மக்களுக்கும் விளங்கியிருக்கிறது . இந்நோயினை கட்டுப்படுத்தும் நோக்கில் தற்போது ஏராளமான தடுப்பு மருந்துகள் சந்தையில் போன்பாட்டிற்கு வந்திருப்பினும், நோய்த்தொற்று குறித்தான அச்சம் மக்களிடையே முற்றிலுமாக நீங்கிவிடவில்லை.

கொரோனாவினால் பாதிப்படைந்துவரும் கடந்த ஓராண்டு காலத்தை மட்டும் சற்று பின்னோக்கி பார்க்கும்போது - ஊரடங்கின் விளைவாக வேலை வாய்ப்பின் மையினால் வாழ்வாதாரத்தினை யிழந்து சொந்த ஊருக்கு நடைபயணமான லட்சக்கணக்கான அமைப்புசார தொழிலாளர்கள் ; போதிய மருத்துவ வசதியின்மை; பள்ளி-கல்லூரிகளை மூடியதினால் கேள்விக்குறியாகிய மாணவர்களின் எதிர்காலம்; இவை மூன்றும் சேர்ந்து மனிதகுல வாழ்விற்கு பெரும் அபாயம் ஏற்பட்டிருப்பதை உணரமுடிகிறது. 'த ஹிந்து' ஆங்கில நாளிதழ் பல்வேறு தேதிகளில் வெளிவந்த கீழ்க்கண்ட ஆய்வின் முடிவுகள் அதனை உறுதி செய்வதாக இருக்கின்றன .

பள்ளிக்கூடம் - நல மையங்களில் வழங்கப்பட்டிருந்த சத்துணவு இன்மையால், சிறுவர்கள் பட்டினியினால் பாதிப்படைந்திருக்கின்றனர் . வாழ்வாதார மின் மையினாலும் வீட்டுச் சூமையினாலும் பெண்கள் இரத்தச்சோகை- ஊட்டச்சத்துக்குறைபாட்டினால் பாதிப்படைந்துள்ளனர்.

நோய்த்தொற்றின் காரணமாக தனியார் பள்ளியிலிருந்து விலகி அரசுப்பள்ளியில் சேரும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை ஐந்து சதவிகிதம் அதிகரித்திருக்கிறது. அதேசமயம், அடுத்த கல்வியாண்டில் 24 மில்லியன் மாணவர்கள் வறுமை காரணமாக பள்ளியிலிருந்து இடைநிற்கலாம். எரிய குடும்பத்தைச் சார்ந்த மாணவர்கள் ஒருபக்கம் இணையவழி வாயிலாக கல்வியினை கற்க 'ஸ்மார்ட் போன்' வசதியில்லாததாலும் , இன்னொரு பக்கம்

'தொலைக்காட்சி' வசதியில்லாததாலும் கல்வி தடைபடுகிற நிலை . உதாரணத்திற்கு, அரசுப்பள்ளிகளில் படிக்கும் மாணவர்களில் 43.6 சதவிகிதமானோரிடம் ஸ்மார்ட் போன் வசதியில்லை.

நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியினை ஒவ்வொரு காலாண்டின் முடிவிலும் கவனிக்கும்போது, அது தன் சரிவிலிருந்து இன்னும் மீளவேயில்லை. இந்தச்சரிவிலிருந்து மீளுவதற்கு கொஞ்சகாலம் பிடிக்கலாம் என ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. புதிய வேலைவாய்ப்புக்கள் பதினைந்து ஆண்டுகளில் இல்லாத அளவுக்கு வீழ்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. பொருளாதாரம் இப்படியாக மந்த நிலையில் நீடிக்கும் போது, தேசத்தின் செல்வம் மட்டும் ஒருசில பணக்காரர்களிடம் குவிவதாகவும், இதனால் ஏழை-பணக்காரர்களுக்கிடையேயான சமத்துவ மின்மையின் எல்லை மேலும் விரிவடைவதாகவும் இருக்கின்றது .

ஜனநாயகமானது தனக்கு ஆணிவேராக விளங்குகின்ற சட்டத்தின் ஆட்சி, சுதந்திரமான கருத்தை வெளியிடுவது , கல்வியில் சுதந்திரம் , சிவில் உரிமைகளை நிலை நாட்டுவது ஆகியவற்றில் சரிவை சந்தித்து வருகிறது, இதனால் ஜனநாயக ஆட்சியின் மீது மக்கள் நம்பிக்கையின்மை மற்றும் அதிருப்தி கொண்டுள்ளனர் .

மார்ச் 2019 - செப்டம்பர் 2020 இடைப்பட்ட காலத்தில் , அலுவலக நடைமுறை மற்றும்

சேவைசார்ந்த பணிகளில் ஊழல் மலிந்துவிட்டிருப்பது மட்டுமின்றி , தேர்தல் சமயங்களில் ஓட்டுக்கு பணம் மற்றும் தேர்தல் செலவுகள் அதன் வரம்பையும் மீறி பன்மடங்கு அதிகரித்திருக்கின்றது .

அது மட்டுமின்றி, பெண்கள்- தலித்துகள்- சிறுபான்மையினர்- பழங்குடியினர்களுக்கு எதிரான வன்கொடுமைகள்; வங்கிகளில் வாராக்கடன்; வாராக்கடனை தள்ளுபடி செய்வது; வேலைவாய்ப்பினைத் தரக்கூடிய சிறு மற்றும் குறுந்தொழில்கள் நசிவடைவது என்பது அதிகரித்து வருகின்றது . முன் எப்போதையும் விட உணவுக்கான தேவையும் கூடியுள்ளது .

கொரோனா காலத்தில் மக்களின் துயரம் மிகுந்த யதார்த்த நிலை இப்படியிருக்கும் போது , இதைப்பற்றியெல்லாம் கவலைப்படாது , சமூக ஊடகங்களின் வழியாக இத்தேசத்து பிரதமரின் பிம்பத்தை பெருக்கும் பொருட்டு , கடந்த ஆண்டு உலகளவில் அதிகமாக பேசப்பட்டோர் பட்டியலில்

'மோடி' ஏழாவது இடத்தில் இருக்கிறார் எனவும் , சுபாஷ் சந்திர போஸின் பிறந்த நாள் விழாவில் கலந்து கொண்ட மோடியின் புகைப்படத்திற்கு 11 லட்சம் 'லைக்ஸ்' இடப்பட்டதாக... வலதுசாரி அடையாள அரசியல்வாதிகள் பிரதமரைக் கொண்டாடி மகிழ்கின்றனர் .

இந்தச் சூழ்நிலையில், 2021 -2022 க்கான நிதி நிலை அறிக்கையிலாவது மக்கள் வாழ்வாதாரத்திற்கு அடிப்படை ஆதாரமாயுள்ள வேலைவாய்ப்பு - மருத்துவம் - கல்விக்கு ஏதாவது சிறப்பாக உறுதி செய்யப்பட்டிருக்கும் என நம்பி இருந்தால், நினைத்ததற்கு மாறாக மக்களை கார்ப்பரேட்டுகளிடம் அடகு வைப்பதாகவே இருக்கின்றது .

கடந்த முப்பது வருடத்திற்கு முன்பாக அரசின் கட்டுப்பாட்டிற்குட்பட்டு, மக்கள் நலனில் அக்கறையுடன் செயல்பட்டு வந்த கல்வி -மருத்துவம்- போக்குவரத்து- தொலைத்தொடர்பு - தகவல் தொடர்பு -மின்சாரம் ஆகிய துறைகள் யாவுமே தற்போது தனியாரின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வந்திருக்கின்றதை உணரமுடியும். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையும் அதனை ஊக்குவிப்பதாகவே இருக்கிறது.

நவதாராளமய சீர்திருத்தங்கள் எப்போதுமே நாட்டினது வளங்களை கார்ப்பரேட்டுக்கள் கொள்ளையடித்து போவதற்கே அதிக முக்கியத்துவம் அளிக்கும். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலும் அதற்கேற்றபடி மின்சாரம்- போக்குவரத்து- சேமிப்புக்கிடங்கு தனியார்மயமாவதிலிருந்து மேற்கூறிய கூற்றினை உறுதிசெய்து கொள்ள முடிகின்றது.

மின்சாரம் தனியார் வசமாகுவதால் இனி இலவச மின்சாரம் என்பது கேள்விக்குறியாகப்போகிறது .நாட்டு மக்களுக்குத்தேவையான அத்தியாவசியப்பொருட்களை சேமித்து வைக்கும் மத்திய சேமிப்புக்கிடங்கு தனியாரின் வசமாகும் போது பதுக்கலுக்கு வழிவகுத்திடும் அபாயம்.

நாடுமுழுக்க விரவிக்கிடக்கும் போக்குவரத்து சார்ந்த அதாவது , துறைமுகங்கள் - விமானம் - சாலை - இரயில்வே ஆகியனவற்றிற்கு நிதிநிலை அறிக்கையின் மூலம் உள்கட்டமைப்பு வசதிகளைப்பெருக்கவென நிதிஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் அதேசமயம்,

அவற்றினை தனியாருக்கும் தாரைவார்க்க வழியேற்படுத்தப்பட்டுள்ளது .

நாட்டின் பொதுத்துறை நிறுவனங்களாக உள்ள வங்கிகள் - இன்சூரன்ஸ் - தொழில் நிறுவனங்கள் (ஆயில் மற்றும் கெயில்...) ஆகியவை ஈட்டித்தருகின்ற லாபங்கள் யாவும் , நாட்டினது கட்டமைப்பு வசதிகளை உருவாக்கவும், எளிய மக்களுக்கான நலத்திட்டங்களுக்கு பயனளிப்பதாகவும், சமூகநீதிக்கு வித்திடக்கூடிய இடஒதுக்கீட்டிற்கு உறுதுணையாகவும் விளங்கி

வருகின்றன . தற்போது அந்நிறுவனங்களில் சிலவற்றை தனியாருக்கு பிரித்தளிக்க வகை செய்யப்படும் போது, எளியமக்களின் துயரம் மேலும் அதிகரிக்கவே செய்யும்.

தாராளமயகாலத்தில் சமர்பிக்கப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கைகள் வளப்பகிர்வையும், மக்கள் நலனையும் முன்னிறுத்தியதாக இருந்ததுபோய், தற்போதைய நவதாராளமய காலத்தில் வளத்தினை தனியாருக்கு பகிர்ந்தளிப்பது மட்டுமின்றி, ஆட்சியாளர்கள் அறிவிக்கிற மக்கள் நலத்திட்டங்களும் கூட லாபத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டிருக்கிறது. அதாவது, ஏழைமக்களுக்கென எரிவாயு இணைப்பை அதிகரிக்கப்போவதாக கூறியிருக்கின்றனர். இதில் அடங்கியுள்ள சூட்சுமம் என்னவென்றால், சிலிண்டருக்கான மானியத்தை ஆட்சியாளர்கள் குறைத்திடும் போது, அரசுக்கு லாபம் பன்மடங்கு அதிகரித்துவிடும். அதேபோல, ஒருநாளைக்கு 49 கி.மீ. தூரம் தேசிய நெடுஞ்சாலை போடப்போவதாக கூறுகின்றனர். இவர்கள் போடும் சாலைகளின் தூரம் அதிகரிக்கஅதிகரிக்க 'டோல்'களின் எண்ணிக்கையும் அதற்கேற்றாற்போல் அதிகரித்து வசூலும் கொட்டிவிடும். ஏற்கனவே, எரிபொருட்களின் விலை அன்றாடம் உயர்ந்து எளிய மக்களின் வாழ்வாதாரச்சுமைகளை கூட்டிவருவது தெரிந்ததுதான். தற்போது பெட்ரோலியம் - டீசலுக்கு மறைமுகமாக 'செஸ்' எனும் பெயரில் வரிவிதித்து விலையேற்றச் செய்கின்றனர் .

கார்ப்பரேட்டுகள் மக்களைச்சுரண்டி லாபமீட்டுவது ஒருபக்கமிருக்க, ஆட்சியாளர்களும் தன் பங்கிற்கு கார்ப்பரேட்களின் நலன் காக்கும் பொருட்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மூலம் சலுகையாக வரியை குறைக்கின்றனர். ஆட்சியாளர்களும் அதுபோல, மக்களுக்கு சலுகைகளை அளிக்கும் அதேசமயம் மக்களைச்சுரண்டி லாபம் ஈட்டவும் செய்கின்றனர்.

மக்களைச் சுரண்டுவதில் ஆட்சியாளர்களுக்கும் - கார்ப்பரேட்டுகளுக்கும் வித்தியாசம் ஏதுமில்லை. விந்தையிலும் விந்தையிது !

நவதாராளமயமும்- வலதுசாரி அடையாள அரசியலும் ஒரு சேர பயணிக்கும் தேசமிது. வலதுசாரி அடையாள அரசியலை முன்னெடுக்கும் இந்த ஆட்சியாளர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கையானது கார்ப்பரேட் நலனை முன்னிறுத்தியதாக இருப்பது மட்டுமின்றி, கடந்த ஓராண்டில், இவர்கள் நாடாளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றிய சட்டங்களை ஆய்ந்து பார்த்தால் , இந்த அரசானது மக்களுக்கானது அல்ல என்பது விளங்கும். நவதாராளமயமும்- வலதுசாரி அடையாள அரசியலும் சேர்ந்து தங்களது நலன் சார்ந்த செயலுக்கு மட்டும் நாடாளுமன்றத்தை பயன்படுத்துகிக்கொள்கிறதே தவிர , மக்களின் இடர்களைக் களையச் செயல்பாட்டிற்கல்ல என்பது புரியும். அதாவது, புதிய கல்விக்கொள்கை, வேளாண் சட்டங்கள், முற்பட்ட சாதியினர்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு, ஐம்மு-காஷ்மீர் பிரிப்பு, சி.ஏ.ஏ , ஆகிய யாவுமே அரசியல் சட்டத்தில் உறுதிசெய்யப்பட்டுள்ள உரிமைகளுக்கு முரணாகவே நாடாளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டு சட்டமாக்கப்பட்டிருக்கிறது .

அதேபோல நாடாளுமன்ற ஜனநாயகத்திற்கு ஆணியேராகவும், மக்கள் நலனில் அக்கறை கொண்ட பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுக்கும் அதிகாரம் கொண்டதாகவும் இருப்பது தேர்தல் ஆணையமாகும். தாராளமய காலகட்டத்தில் தேர்தல் நடைமுறைகளை முறையாகப் பின்பற்றி ஆணையத்தால் நடத்தப்பட்டு வந்த தேர்தலானது , நவதாராளமய காலகட்டத்தில், குற்றப்பின்னணி கொண்ட மக்கள் பிரதிநிதிகளை தேர்ந்தெடுப்பதிலும் - ஊழலில் மலிந்தும் - ஜனநாயக விரோதச் செயல்களுக்கு துணைபோவதுமாக ஆகி, அதன் தன்மையை இழந்துநிற்கின்றன. வலதுசாரி அடையாள அரசியலை தீவிரமாக முன்னெடுத்துவரும் ஆட்சியாளர்கள் தற்போதெல்லாம் மத்திய - மாநிலத்தேர்தல்களில் வெற்றிபெறும் நோக்கில் நாடாளுமன்றத்தையும் - சட்டமன்றத்தையும் அதன் பகடைக்காயாக மாற்றிக்கொள்கின்றனர் என்பதனை தேர்தல் நடக்கவிருக்கும் மாநிலங்களுக்கு சலுகைகளை நிதிநிலை அறிக்கையின் மூலமாக அறிவித்திருப்பதிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம். இந்தியாவில் நவதாராளமயமும் - வலதுசாரி அடையாள அரசியலும் தன் சுய நலனுக்காக ஒன்றைஒன்று சார்ந்து செயல் படுவதுபோல நிதிநிலை அறிக்கையும் அவ்வாறே இருக்கிறது .

மக்களிடம் வாக்குகளைப்பெற்று, ஆட்சியில் அமருகின்ற ஆட்சியாளர்கள் மக்கள் நலனில் அக்கறை கொள்ளாமல் கார்ப்பரேட் நலனுக்கு முன்னுரிமையளிப்பவர்களாகவே இருக்கின்றனர். இதனை உறுதி செய்யும் விதமாக, ஜனநாயகத்தூண்களில் ஒன்றாக விளங்கும் நாடாளுமன்றத்திலேயே இத்தேசத்தின் பிரதமர் “தனியார் துறையை அவமதிக்கும் கலாச்சாரத்தை ஏற்கமுடியாது” என்கிறார், இதனை எதிர்ப்பவர்களை “தொழில்முறை எதிர்ப்பாளர்கள்” எனச்சான்றும் தருகிறார். இலவகாத்த கிளியான மக்களும் ஆட்சியாளர்கள் இன்னமும் நல்லது செய்வார்கள் என நம்பி காத்துக் கிடக்கின்றனர். தொடர்கிறது துயரம் !

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

கட்டுரை

அமரந்தா

amarantha1960@gmail.com

ஜனவரி
2021

2021 ஜனவரி முதல் தேதி கியூபாவின் புதிய தொடக்க நாள் (Day Zero) என்று அறியப்படுகிறது. அன்று கியூபாவில் புழக்கத்திலிருந்த இரட்டை நாணய முறை முடிவுக்கு வந்தது. அது நாள்வரை புழக்கத்திலிருந்த “மாற்றத்தக்க கியூப பெசோ”வும் கியூப தேசிய பெசோவும் இணைக்கப்பட்டதற்கான “பொருளாதார ஆணை” பிறப்பிக்கப்பட்டது. வட அமெரிக்க அரசு விதித்த வரலாற்றின் மிக நீண்டகால பொருளாதார மற்றும் வர்த்தகத் தடைகளால் மூச்சுத் திணறினாலும் இதனால் மக்களில் யாருக்கும் நடட்டேற்றபடாமல் இருக்க கியூபா அரசு சம்பளம், ஓய்வூதியம், சமூகப் பாதுகாப்பு திட்டம் ஆகியவற்றில் போதிய மாற்றங்களை செயல்படுத்தியுள்ளது.

1990 ஆம் ஆண்டு சோவியத் தகர்வுக்குப் பின்பு ஏற்பட்ட கடும் நெருக்கடிக் காலத்தில், 1993 ஆம் ஆண்டு கியூபாவில் டாலர் புழக்கம் வேறு வழியின்றி சட்டபூர்வம் ஆக்கப்பட்டது. இதனால் மக்களிடையே ஏற்படக்கூடிய பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வை ஃபிடெல் காஸ்த்ரோ மிகுந்த கசப்புடன் விளக்கினார். ஆனால் காலப்போக்கில் ஐரோப்பாவிலும் வட அமெரிக்காவிலும் உறவினர்களைக் கொண்ட கியூபா மக்களுக்கு டாலர் வருமானம் வங்கிகள் வழியே வந்தது. இந்த அந்நியச் செலாவணி உணவு, எரிபொருள் உள்ளிட்ட அத்தியாவசிய இறக்குமதிகளுக்கு மிக அவசியமாகத் தேவைப்பட்டது. அதனால் வட அமெரிக்க டாலர் புழக்கமும் நடைமுறைக்கு வந்தது. அத்தியாவசியப் பொருட்கள் கியூபா தேசிய பெசோவைக் கொண்டுதான் வாங்கப் படுகின்றன. ஆனால் ரேஷன் அட்டை மூலம் கிடைக்காத மேலதிக நுகர் பொருட்களை “டாலர் கடைகளில்” மக்கள் வாங்குவதற்காக உருவாக்கப்பட்டதே “மாற்றத்தக்க கியூப பெசோ”. டாலர் கடைகள் உண்மையில் கியூபா அரசின் அந்நியச் செலாவணி சேகரிப்பு மையங்களாகவே விளங்கின.

1994 ஆம் ஆண்டு முதல் இப்புதிய “மாற்றத்தக்க கியூப பெசோ” புழக்கத்திற்கு வந்தது. 1996 ஆம் ஆண்டு ஒரு டாலருக்கு 18 கியூப பெசோவாக இருந்த மாற்று

கியூபாவின் புதிய தொடக்க நாள்

விகிதம், பின்னர் 24 கியூப பெசோவாக நிலை பெற்றது. கியூப மத்திய வங்கியால் அச்சடிக்கப்பட்ட மாற்றத்தக்க கியூப பெசோ நாளைடைவில் புழக்கத்தில் அதிகமாகியதால், 2004 ஆம் ஆண்டு டாலர் புழக்கம் விலக்கிக் கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் கியூப அரசைப் பொறுத்தவரை, அதிகாரபூர்வ மாற்று விகிதம் ஒரு வட அமெரிக்க டாலருக்கு ஒரு கியூப பெசோ என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இதனால் நிறுவனங்களின் லாப நட்டங்கள் சவனம் பெறாமல் போனதோடு ஏற்றுமதியை அதிகரிக்கவும் முனைப்பின்றிப் போனது. ஆனால் கியூப அரசுக்கு இது அதிகப்படியான வருவாயை ஈட்டித் தந்தது.

இடைப்பட்ட காலத்தில் கியூப மக்கள் சமூகம் டாலர் வருமானம் உள்ளவர்கள் - இல்லாதவர்கள் என இரு பிரிவுகளாகியது. சமத்துவமின்மை வேலைக்கும் ஊதியத்திற்குமான உறவை முறித்தது. திறமைக்கும் வருமானத்துக்கும் தொடர்பின்றிப் போனது. இந்த காலகட்டத்தில் உயர்கல்வி கற்ற, திறன் மேம்பட்ட வல்லுனர்கள் தமது வேலையைத் துறந்து, மாற்றத்தக்க கியூப பெசோ வருமானத்தைத் தரும் சுற்றுலாத்துறை, மகிழுந்து ஓட்டுனர் பணி என தொழிலை மாற்றிக் கொண்டனர். (எனது கியூபப் பயணத்தின்போது சுற்றுலா வழிகாட்டியாக வந்த ஒரு ஆங்கிலப் பேராசிரியரைச் சந்தித்தேன்)

இரட்டை நாணய முறையை ஒழிப்பது அவசியம் என்று கியூப மக்கள் 2007 இல் ராவுல் காஸ்த்ரோ குடியரசுத் தலைவரான போது கோரிக்கை வைத்தனர். பொருளாதார - சமூக மாதிரியை மாற்றுவதற்கான வழிமுறைகளாக 2011 ஆம் ஆண்டு முன்வைக்கப்பட்டு 2016 ஆம் ஆண்டு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட அறிக்கையின்படி, இதுவே முக்கியமான கோரிக்கையாக இருந்தது. இது கியூப கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் 2011 மற்றும் 2016 மாநாடுகளில் உறுதி செய்யப்பட்டது.

2013 அக்டோபரில் நாணயங்கள் இணைக்கப்படும் என்று அரசு அறிவித்தது. மக்களில் பாதிப்பேர் டாலர் வருமானம் உள்ளவர்களாக இருந்ததால், ஏற்றத்தாழ்வுகள் தாமாக்க நீங்க, இரு நாணயங்களையும் இணைப்பதொன்றே வழி என்பது தெளிவாகியது. நாட்டின் அனைத்துப் பொருளாதார பிரச்சனைகளுக்கும் தீர்வாகாவிட்டாலும் கியூப பெசோ வின் மதிப்பை மீட்கவும், பொருளாதார நடவடிக்கைகளின் பலனை அளவிடவும், உற்பத்தியை அதிகரித்து இறக்குமதியைக் குறைக்கும் நடவடிக்கைகளில் முதலீடு செய்யவும், இந்த நாணய இணைப்பு மிக அவசியமானது. 2020 ஆம் ஆண்டு இந்த இலக்கு ஆண்டு முழுதும் வலியுறுத்தப்பட்டு வந்தது.

கியூப தேசிய பெசோவின் மதிப்பை மெல்ல மெல்ல குறைத்ததால், உள்நாட்டு உற்பத்தியின் விலை அதிகரித்தது. ஆனால் அது மக்களை பாதிக்காத வண்ணம் அரசு மானியங்களை அளித்தது. உற்பத்தித் திறனை அதிகரித்து, அதன்வழி உற்பத்தியை அதிகரிப்பதொன்றே தேவையான பயனை அளிக்கக் கூடியது. அதற்காகத்தான் நாணய இணைப்புக்கு ஆண்டுக் கணக்கில் நூற்றுக்கணக்கான வல்லுனர்கள் பாடுபட்டு திட்டமிட்டார்கள். ஆயிரக் கணக்கான செயல் வீரர்களும் வல்லுனர்களும் பயிற்றுவிக்கப் பட்டார்கள். இந்த நடவடிக்கை குறித்தும் வழிமுறைகள் குறித்தும் அமைச்சர்களும் வல்லுனர்களும் தொலைக்காட்சியில் தோன்றி கியூப மக்களின் கேள்விகளுக்கும் சந்தேகங்களுக்கும் பதிலளித்தார்கள். இது 2021 ஜனவரி வரையில் தொடர்ந்தது.

அரசாங்க ஊழியர்களின் அடிப்படை சம்பளம் (மொத்தமுள்ள தொழிலாளர்களில் மூன்றில் இரு பங்கு) 525 சதவிகிதம் அதிகரிக்கப்பட்டது. வயதானவர் மற்றும் ஊனமுற்றோர் ஓய்வூதியம் 450 சதவிகிதம் அதிகரித்தது. அரசு நிர்ணய விலையில் 160 சதவிகிதமும் தனியார் வியாபாரங்களில் 300 சதவிகிதமும் உயரலாமென்ற எதிர்பார்ப்பின் அடிப்படையில், மக்களுக்கு பாதிப்பு நேராதிருக்க இந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலும் மக்கள் கல்வித் தகுதியையும் தனித் திறன்களையும் அதிகரித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகவே உயர் வருவாய் வேலைகள் உருவாக்கப் பட்டுள்ளன. (குறைந்தபட்ச ஊதியத்தைப் போல நான்கு மடங்கு தான் அதிகபட்ச ஊதியம்) மிக அத்தியாவசியமான உணவுப் பொருட்களுக்கான ரேஷன் திட்டம் தொடரும். ஆனால் குடும்பத்தின் பிற தேவைகள் மெல்ல ரேஷன் திட்டத்திலிருந்து விலக்கப்படும். இதன் வழி மிகவும் தேவைப்படுவோருக்கே மானியங்கள் போய்ச் சேரும்.

புதிய தொடக்க நாள் (Day Zero) அன்று எந்த மோசமான நிகழ்வும் ஏற்படவில்லை. மாற்றத்தக்க

பெசோ ஒன்றுக்கு 24 கியூப பெசோ என்கிற விகிதத்தில் கியூப மக்கள் ஆறு மாதங்களுக்குள் கையிருப்பை மாற்றிக் கொள்ளலாம். 2019 ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்ட சில அந்நிய செலாவணிக் கடைகள், ஜூலை 2020இல் மேலும் நீட்டிக்கப்பட்டன. இந்தக் கடைகளில் டாலர்களும் மாற்றத்தக்க பெசோவும் இருந்தால் பொருட்கள் வாங்கலாம். ஆனால் வங்கி அட்டை மூலம்தான் பணம் செலுத்த முடியும். இவை மக்களிடையே வரவேற்பைப் பெறவில்லை எனினும், அரசுக்கு அந்நியச் செலாவணி ஈட்ட இந்தக் கடைகள் உதவின்.

ஒரு டாலருக்கு 24 கியூப பெசோ என்ற பரிமாற்ற விகிதம் கியூப பெசோவின் மதிப்பு 2300 சதவிகிதம் குறைக்கப்பட்டதற்கு சமம். உற்பத்தித் திறனையும் குறைவையும் அதிகரித்துத்தான் இந்த நடத்தை ஈடுகட்ட முடியும். ஓராண்டுக்கு கடன்களையும் மானியங்களையும் அளிப்பதாக அரசு வாக்களித்துள்ளது. உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டுமென்ற கடப்பாடு, வேலைக்கான உத்தரவாதத்தை பறிக்கக் கூடும். கியூபா மக்களுக்கு இது புதிது. உற்பத்தி அளவை அளவுகோலாகக் கொள்ளாத மக்கள் நல அரசைக் கொண்ட கியூபாவில், இதை ஏற்பது சற்றே கடினம்தான்.

விலையை நிர்ணயிப்பது, சம்பளத்தை உயர்த்துவது, லாபத்தைப் பகிர்வது, அந்நிய செலாவணி ஈட்டுவது ஆகிய முடிவுகளை எடுக்க அரசு நிறுவனங்களுக்கு கூடுதல் அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஏற்றுமதி செய்யும் அரசு மற்றும் தனியார் நிறுவனங்கள், தாம் ஈட்டும் தொகையில் 80 சதவிகிதத்தை தக்கவைத்துக் கொள்ள முடியும். அதுபோல அந்நியச் செலாவணி கடைகளுக்கு பொருட்கள் வழங்கும் நிறுவனங்கள் 100 சதவிகிதத்தை தக்கவைத்துக் கொள்ள முடியும். இத்தகைய பொருளாதார ஆணை ஏற்றுமதியை ஊக்குவிக்கும்; ஆனால் இறக்குமதிக்கு தடையாக இருக்கும். இறக்குமதியை கைவிட்டு, உள்நாட்டு உற்பத்தியை அதிகரித்து, அந்நியச் செலாவணியை மிச்சம் பிடித்து, நாளடைவில் அதிகரிக்கும். இவை அரசு நிறுவனங்களுக்கும் அரசு அல்லாத நிர்வாகங்களுக்கும் (சுய தொழில் முனைவோர், கூட்டுறவு நிறுவனங்கள், தனியார் தொழில்கள்) சமநிலையை உருவாக்க உதவும்.

இந்த நடவடிக்கைகள் அந்நிய முதலீட்டுக்கு சாதகமான நிலையை உருவாக்கினாலும், வட அமெரிக்க அச்சுறுத்தல் நடவடிக்கைகளால் அது கியூபாவில் சாத்தியமாவதில்லை. எனினும் முதற்கட்டமாக சுற்றுலாத்துறை, உயிரி தொழில்நுட்பம், மொத்த வியாபாரங்கள் ஆகியவற்றில் கியூப அரசோடு கூட்டாக மட்டுமே தொழிலில் ஈடுபட வேண்டும் என்ற நிபந்தனையை கியூபா நீக்கியுள்ளது (சுரங்கத் தொழில்கள், பொதுமக்கள் சேவைகள் ஆகியவற்றில் அனுமதியில்லை). கியூப தேசிய வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ் 503 திட்டங்களுக்கு ஆண்டுக்கு 12 பில்லியன் டாலர் முதலீட்டை கியூபா எதிர்நோக்குகிறது.

நாணயங்களின் இணைப்பும் பொருட்கள்

தட்டுப்பாடு ஏற்படும் என்ற எதிர்பார்ப்பும் 2020 ஆம் ஆண்டில் விலை ஏற்றத்திற்கு காரணமாயின. பதினாறுக்கு கியூப அரசு டிசம்பர் 2020இல் ஊதியத்தையும் (முப்பது லட்சம் பேர்), ஓய்வூதியத்தையும் (17 லட்சம் பேர்) அரசு உதவித் தொகையையும் (1,84,083 பேர்) முன்னதாகவே உயர்த்தியது. மின்சாரப் பயன்பாட்டைக் குறைக்க வேண்டி கட்டணத்தை உயர்த்தியபோது மக்கள் அதிருப்தி தெரிவித்ததால், அது குறைக்கப்பட்டது.

முன் குறிப்பிட்ட பொருளாதார ஆணை கியூபர்களை அதிகமான சந்தை சார்ந்த செயல்பாடுகளுக்கு அறிமுகம் செய்யும் என்றாலும், அது தற்போதைய அமைப்பிலிருந்து விலகாது. கியூபாவில் வட அமெரிக்க எதிர்ப்பும், தொழில் சார்பும், பொருளாதார நெருக்கடியும் பற்றாக்குறையும் மலிந்த சூழல் நிலவுகிறது. கியூப அரசு பணவகையான ஊக்குவிப்பின் மூலம் சோசலிச கட்டமைப்பினுள் உற்பத்தியையும் உற்பத்தித் திறனையும் அதிகரிக்க நீண்ட காலமாகப் போராடி வருகிறது. 2005இல் ஃபிடெல் காஸ்த்ரோ “ஓவ்வொருவரும் அவர்தம் சம்பளத்திற்குள் அல்லது ஓய்வூதியத்திற்குள் வாழ்வதென்ற கனவை” வெளிப்படுத்தினார். அதன்மூலம் ரேஷன் புத்தக முறையை ஒழித்து, உழைக்காமல் பயன்களை அடையும் “ஓட்டுண்ணி” வர்க்கத்தை நாட்டிலிருந்து ஒழிப்பது குறித்து அப்போது அவர் பேசினார். 2007 முதல் ராவுல் காஸ்த்ரோ “ஓவ்வொருவருக்கும் திறமைக்கேற்ற அளவு” என்றும் “ஓவ்வொருவருக்கும் அவரது வேலைக்குத் தகுந்தபடி” என்ற “சோசலிச கொள்கையை” அடிக்கடி வலியுறுத்தி வந்தார். மேற்சொன்ன பொருளாதார ஆணை வெளியிடப்பட்ட போது, மீண்டும் அதையே வலியுறுத்திக் கூறினார்.

சாதகமான சூழல் உருவாகும் என்றெண்ணி கியூபா புதிய தொடக்க நாளைத் தள்ளிப் போட்டது. ஆனால் உலகு தழுவிய பெருந்தொற்றும், நெருங்கி வரும் உலகு தழுவிய பொருளாதார நெருக்கடியும் அதனால் பயனில்லை என்று காட்டிவிட்டன. இந்த நடவடிக்கை கியூப மக்களை அச்சுறுத்தினாலும், மாற்று ஏற்பாடுகள் பலன் அளிக்கத் தொடங்கிவிடும் என்பதாலும், யாரையும் கைவிடோம் என்ற அரசின் உறுதிமொழியாலும் கியூபாவில் நல்ல மாற்றங்கள் ஏற்படலாம். வட அமெரிக்க அதிபர் ஜோ பைடன் ஒருசில தடைகளை நீக்கினாலும் கூட, இவ்வாண்டு கியூபாவுக்கு கடினமான ஆண்டாகவே இருக்கும். பிற லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் மீண்டும் இடதுசாரிகள் அரசு அமைத்திருப்பது கியூபாவின் அடுத்தகட்ட வளர்ச்சிக்கு எந்தளவு உதவும் என்பதைப் பொறுத்திருந்து தான் பார்க்க வேண்டும்.

1. வியப்பூட்டும் கியூபா - எமிலி மோரிஸ். தமிழாக்கம் அமரந்தா, தடாகம், 2016. (சோவியத் தகர்வுக்குப் பின் கியூபா எவ்வாறு தாக்குப் பிடித்து நிற்கிறது என்பதை விளக்கும் சிறுநூல்)

2. Day Zero in Cuba- Helen Yaffe, New Left Review.

3. We are Cuba! - Helen Yaffe, Yale Books.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

‘வெற்றிடத்தின்’ நாயகன்

நடிகர் ரஜினிகாந்த் கட்சி தொடங்கவிருப்பதாக அறிவித்தபோதே அவரது ஆதரவைக் கேட்பதில் தமக்கு எந்தத் தயக்கமும் இல்லை என்று வெளிப்படையாகக் கூறியவர் மக்கள் நீதி மய்யத்தின் தலைவர் கமலஹாசன். அடுத்தடுத்து பல காட்சிகளுக்குப் பிறகு நேரடி அரசியலுக்கு வரவில்லை என்று ரஜினி அறிவித்தார். அதன்பிறகு கிளம்பிய ஊகங்களில் அவர் கமலுக்கு ஆதரவளிக்கலாம் என்பதும் அடங்கும். இந்தப் பின்னணியில் திடீரென்று (பிப்ரவரி 20) கமல் போயஸ் கார்டனிலுள்ள ரஜினி இல்லத்துக்கு நேரடியாகச் சென்று சந்தித்திருக்கிறார். அரசியல் பேசவில்லை என்று இருதரப்பிலும் உடனடியாகச் சொல்லப்பட்டாலும் இந்தச் சந்திப்பு முந்தைய ஊகங்களை மேலும் நீட்டித்திருக்கிறது. ரஜினி பற்றிய இதற்கு முந்தைய செய்தி இளையராஜா புதிதாகத் தொடங்கியிருக்கும் ஸ்டூடியோவுக்கு “சாமி, வரட்டுமா?” என்று கேட்டுவிட்டு நேரில் சென்று பார்வையிட்டார் என்பதுதான்.

அதற்கு முந்தைய செய்தி, தயாரிப்பிலிருக்கும் “அண்ணாத்தே” படத்துக்குப் பிறகு கார்த்திக் சுப்புராஜ் இயக்கத்தில் ரஜினி நடிகக்கூடும் என்ற ஒரு நாளிதழ் பதிவு. ரஜினியை வைத்து “பேட்டை” என்ற படத்தை இயக்கியவர் கார்த்திக் சுப்புராஜ். இவர்தான் “உங்களைத் தலைவராகப் பெறுவதற்கு எங்களுக்குத் தகுதியில்லை” என்று, நேரடி அரசியலுக்கு வரவில்லை என ரஜினி அறிவித்தபோது, சொன்னவர்.

அப்படியெனில், உடல்நிலை காரணமாக அரசியலுக்கு வராதது, “அண்ணாத்தே” படம்தான் கடைசிப் படமாக இருக்கும் என்றெல்லாம் பேசப்பட்டது உண்மையில்லையா... ரஜினி ரசிகர்கள் தலைவரின் தொடரும் புதிருக்கு விடை தெரியாமல் குழம்பிப் போயிருக்கிறார்கள். இந்த தேர்தல் களத்தில் அவர்களுக்கு ஒரு முகம் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். பன்முக முயற்சிகளுக்குப் பிறகும் அது பலிக்கவில்லை

என்பதில் அவர்களும் அவர்களைக் காட்டிலும் வேகமாக இருந்தவர்களும் மனம் ஓடிந்து போயிருக்கிறார்கள்.

தமிழக அரசியல் களத்தைப் பொருத்தவரை, இறுதி என்பது அடுத்த அறிவிப்பு வரும்வரை என்று புரிந்துகொள்வதே சரியாக இருக்கும். ரஜினியின் அரசியல் நுழைவு சார்ந்தும் அப்படித்தான் நடக்கிறது.

ஒரு பின்னோட்டம்:

ரஜினி மக்கள் மன்ற முக்கிய மாவட்டச் செயலாளரின் முந்தைய சென்னை முகவரியில் “மக்கள் சேவைக் கட்சி” என்பதாக தேர்தல் ஆணையத்தில் ஒருகட்சிபதிவு செய்யப்பட்டதாகவும் அக் கட்சியின் சின்னம் ஆட்டோ என்றும் ஒரு செய்தி வெளியானது. அநேகமாக இதுதான் ரஜினி தொடங்கவிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்ட புதிய கட்சியாக இருக்கலாம் என்று பேசப்பட்டது. ரஜினிக்கு நெருக்கமானவராக கருதப்பட்ட இந்த மாவட்டச் செயலாளர் உள்பட மேலும் இரண்டு முக்கிய மாவட்டச் செயலாளர்கள், மு.க.ஸ்டாலின் முன்னிலையில் தி.மு.க.வில் இணைந்துவிட்டார்கள். தவிர, கிருஷ்ணகிரியிலும் ஒரு மாவட்ட நிர்வாகி ஏராளமான ரஜினி ரசிகர்களுடன் தி.மு.க.வில் இணைந்ததாகவும் பின்னர் அதுபற்றிய முரண்பட்ட தகவலும் வெளியானது. இதே கிருஷ்ணகிரி மாவட்டத்தில்தான் ரஜினியின் பூர்வீக கிராமம் இருப்பதாக கருதி, ரஜினி ரசிகர்கள் “கிருஷ்ணகிரியார்” என்று விளித்து பிறந்தநாள் சுவரொட்டிகள் அடித்தார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ரஜினி மன்ற மாவட்ட நிர்வாகிகள் கட்சி மாறுவதற்கு முன்பு, அல்ல-- கட்சியாக மாறவிருந்த மன்றத்திலிருந்து இன்னொரு கட்சிக்கு மாறுவதற்கு முன், உடல்நிலை கருதி, கட்சி அரசியலுக்கு வரமாட்டேன் என்ற ரஜினியின் முடிவை மாற்றி அரசியலுக்கு வர அழுத்தம் கொடுக்கும் நோக்குடன் ஓர் “அறவழிப் போராட்டம்” நடந்தது. அதற்குப்

பெயர் “ஆன்மிக அரசியல் அழைப்பு விழா” என்பதாகும். ரஜினி ரசிகர்கள் யாரும் இப் போராட்டத்தில் கலந்துகொள்ளக்கூடாது, மீறினால் கடுமையாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்ற அறிவிப்புக்குப் பிறகு, வள்ளுவர் கோட்டத்தில் இந்தப் போராட்டம் நடந்தது. ரஜினி மன்றத்தினர் உள்பட பிற கட்சிகளில் உள்ள ரஜினி ரசிகர்களும் இந்தப் போராட்டத்தில் பங்கேற்றார்கள் என்று செய்தி வெளியானது. சென்னையின் ஒரே பகுதியைச் சேர்ந்த விஜய் மற்றும் அஜீத் ரசிகர்களும் தங்கள் பதாதகைகளுடன் இப் போராட்டத்தில் பங்கேற்ற படங்களும் வெளியாயின. “வா தலைவா வா” என்பது இந்தப் போராட்டத்தின் பிரதான முழக்கமாக இருந்தாலும் “அவரைவிடச் சிறந்த தலைவர் இந்தியாவிலேயே கிடையாது.... அவர் கட்சி ஆரம்பித்துவிட்டு வீட்டிலிருந்தாலே போதும், மக்கள் ஓட்டு போடுவார்கள்....” என்றெல்லாம் பலவாறாக ரசிகர்களாக அறியப்பட்டவர்கள் பேசியதாக முன்னணித் தொலைக்காட்சி ஊடகங்கள் நேரலையில் பதிவு செய்தன.

அதிகம் அறியப்படாத தமிழ்ப்பட இயக்குநரான பிரவீண் காந்தி “ரஜினி மரணத்தோடு மங்காத்தா ஆடுவார், சாவோட சடுகுடு ஆடுவார், எமன லெமன் மாதிரி புழிஞ்சு வீசுவார்...” என்று பேசினார்.

இவையெல்லாம், தொடங்கப்படும் என்று நீண்டகாலமாக சொல்லப்பட்ட கட்சி தொடங்கப்படாது என்று அறிவிக்கப்பட்ட பின் உருவான “எழுச்சிக் குரல்கள்” என்பது கவனத்திற்குரியது.

உடல்நிலையைக் கருத்தில் கொண்டு, கட்சி அரசியலுக்கு வரவில்லை என்று அறிக்கை வெளியிட்டுவிட்டு தேர்தலுக்கு நெருக்கமாக “வாய்ஸ்” கொடுக்கலாமா என்பது குறித்து அசையும் சிந்தனையுடன் ஓய்விட்டு நின்ற ரஜினி, நடப்பதையெல்லாம் உள்வாங்கிய பிறகு, ஒருவழியாக இறுதி முடிவு எடுத்தது போன்ற உணர்வை ரசிகர்களிடையே ஏற்படுத்த விரும்பியிருக்கிறார்.

ரஜினி தரப்பிலிருந்து வெளியான அதிகாரப்பூர்வ கடைசி அரசியல் செய்தி, “ரஜினி மக்கள் மன்றத்தில் உள்ளவர்கள் ஏதேனும் அரசியல் கட்சியில் இணைந்து செயல்பட விரும்பினால், மன்றத்திலிருந்து ராஜினாமா செய்துவிட்டு, அவர்கள் விருப்பம் போல் எந்த அரசியல் கட்சியில் வேண்டுமானாலும் இணைந்து கொள்ளலாம்” என்று தெளிவுபடக் கூறுகிறது.

23 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நான் “தினமணி”யில் இதழாசிரியராகப் பணியாற்றிய காலத்தில் “தினமணி கதிர்” இதழில் “இக்கட்டில் ரஜினி” என்ற தலைப்பில் எழுதிய கட்டுரையின் கடைசிப் பத்தி இது:

“நான் ஆன்மிகவாதி, ஆனால் மதவாதி அல்ல” என்று ரஜினி தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார். இதுபோல தாம் அரசியல்வாதியா, இல்லையா என்பதையும் அவர் தெளிவுபடுத்த வேண்டிய கட்டாயம் எழுந்திருக்கிறது. தனது அரசியல் சார்பு அல்லது நிலைப்பாடு பற்றிய “மர்மம்” இனியும் தொடர அவர் அனுமதிப்பது நியாயமில்லை. அவர் விரும்பினாலும்

அது சாத்தியமில்லை என்பதும் உண்மை. தொடர்ந்து ஒரு “புதிதாக” தன்னைத் தக்கவைத்துக்கொள்வது தான், தனக்குப் பலம் என்று ரஜினி கருதினால் அது தவறு. அந்தக் காலகட்டம் முடிந்துவிட்டது. பகிரங்கமாக, திட்டவாட்டமான, தெளிவான முடிவுடன் அவர் வெளிவர வேண்டும். இதற்குத் தயாராக இல்லையெனில், தன்னை நம்பியிருக்கும் லட்சக்கணக்கான ரசிகர்களின் அரசியல் முடிவை அவர்களின் விருப்பத்துக்கே விட்டுவிட வேண்டும்.”

அன்றே சொன்னது “தினத் தந்தி” என்ற பாணியில் நான் இதைக் குறிப்பிடவில்லை. அப்போதே பலரும் இப்படி யோசித்திருக்கலாம். அதை வெளிப்படுத்தும் விதமாகவே இங்கே பதிவு செய்திருக்கிறேன்.

இந்த முடிவு ரஜினிக்கு அப்போதோ அல்லது அதற்குப் பிறகோ கூட தெரியாமலிருக்க வாய்ப்பில்லை. ஆனாலும் தொடர்ந்தார். இடைவெளிவிட்டு மீண்டும் தொடர்ந்தார். மீண்டும் மீண்டும் தொடர்ந்தார். குறிப்பாக, அவரது திரைப்படங்கள் வெளிவருவதற்கு முன்னும் பின்னும் திரைப்படங்களின் ஊடாகவும், பொதுநிகழ்ச்சிக் குட்டிக் கதைகள், தன்னைச் சந்திக்கும் மனிதர்கள் மூலமாகவும், ராகவேந்திரா மண்டபத்திலும், போயஸ் கார்டன் வீட்டுக்கு வெளியிலும் - இப்படி கவனமாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட எண்ணற்ற வழிகளில் ரஜினி அவரது “அரசியல் கனல்” தணியாமல் பார்த்துக்கொண்டார்.

45 ஆண்டு கால திரை வாழ்க்கையில் ரஜினி மொத்தம் 170 படங்கள் வரை நடித்திருக்கலாம் என்று தெரிகிறது. (துல்லியமான விவரங்களுக்கு ரஜினி மக்கள் மன்றத்தை அணுகவும்). இவற்றில், 1990-க்கும் 2020-க்கும் இடைப்பட்ட 30 ஆண்டுகளில் அவர் நடித்த படங்களின் எண்ணிக்கை அதிகபட்சமாக 25 இருக்கலாம். அதாவது பெரும் வெற்றிபெற்ற, அவரது திரை வர்த்தக மதிப்பை பலமடங்கு உயர்த்திய படங்களில் நடித்தது கடந்த 30 ஆண்டுகளில்தான். ஆனால் எண்ணிக்கை அடிப்படையில் படங்கள் குறைவு. இவற்றில் பெரும் தோல்வியடைந்த ஒருசில படங்களும் அடங்கும்.

1995-ல் அவரை உச்சத்தின் நுனிக்கு நகர்த்திய “பாட்ஷா”, பிறகு “முத்து”, “அருணாசலம்”, “படையப்பா” -- அதிலிருந்து மூன்றாண்டுகள் கழித்து, “பாபா” பின்னர் மூன்றாண்டுகள் கழித்து, “சந்திரமுகி” எனத் தொடர்கிறார். இதில், அரசியல்ரீதியாக ரஜினி தன்னை அடையாளப்படுத்த முனைந்த “பாபா” பெரும் தோல்வியடைந்தது. அதற்குப் பிறகு உள்வாங்கிக் கொண்டார். “பஞ்ச” எனப்படும் பொறி வசனங்கள் வழியாக அடுத்தடுத்த படங்களின் பரபரப்பை தக்கவைத்துக்கொள்வது அவரது வழக்கமாக இருந்தது. இதோ, நாளை மறுநாள் அரசியலுக்கு வந்துவிடுவார் என்பது போன்ற கிளர்ச்சியை ரசிகர்கள் மனத்தில் ஏற்படுத்தக்கூடிய வசனங்களை படத்தில் பயன்படுத்துவார். அல்லது அவ்வாறான சூடேற்றும் பொறி வசனங்களைப் பட வெளியீட்டு நிகழ்ச்சிகளில் சொல்வார். இதன் மூலம் அவரது படங்களுக்கான

சந்தை மதிப்பு கிடுகிடுவென உயரும். கூடவே அவரது சம்பளமும். ரஜினி ஒரு படத்துக்கு வாங்குவதை சம்பளம் அல்லது ஊதியம் என்று குறுக்குவது சரியல்ல. பொருத்தமான வார்த்தை தெரியவில்லை.

குறைந்த படங்கள், நிறைந்த பரபரப்பு. சிறந்த வருமானம். மேலதிகமாக, ஓர் “அரசியல் பொற்காலத்திற்கான” முன்னேற்பாடு. இந்த 30 ஆண்டுக் காலத்தில்தான் அவர் தேர்தலில் “வாய்ஸ்” விட்டது முதல் “ஒரு எழுச்சி வரட்டும்... ரசிகர்கள் அதை தமிழ்நாடு முழுவதும் உருவாக்கட்டும். பிறகு நான் வரேன்...” என்று ஒலிபெருக்கி மேசையைத் தட்டிச் சொன்னது வரை பலவும் அடங்கும்.

இடையில், முதல்வர் கருணாநிதியுடனும் முதல்வரல்லாத தி.மு.க. தலைவர் கருணாநிதியுடனும் பொது நிகழ்ச்சிகளில் பக்கத்து இருக்கையில் அமர்ந்து கவனம் ஈர்த்தார். கவனம் பெற்றார். முதல்வர் ஜெயலலிதாவுடன் அவ்வாறு ஒருமுறையோ அல்லது ஓரிரு முறையோ அமர்ந்திருக்கலாம். கருணாநிதி மேடையில் தளர்வான ரஜினியை பார்த்த நாம், ஜெயலலிதா மேடையில் அவ்வாறான ரஜினியை பார்க்க முடியவில்லை. அவரது அமர்வு இறுக்கமாக இருந்தது. தமிழக அரசியலின் இரு துருவங்களையும் உள்ளார்ந்து புரிந்தவர்.

ஜெயலலிதா (2016), கருணாநிதி (2018) மறைவுக்குப் பிறகுதான் ரஜினி தனது அரசியல் இலக்கு நோக்கிய நகர்வை தீவிரப்படுத்தினார். ஒரு நிகழ்ச்சியில் “தமிழக அரசியலில் வெற்றிடம் நிலவுகிறது” என்று பேசுவார். அது பரபரப்பான செய்தியாகும். இன்னொரு நிகழ்ச்சியில் “தமிழகத்தில் நிலவும் வெற்றிடத்தை நிரப்ப ஆளில்லை” என்பார். அதுவும் பரபரப்பான செய்தியாகும். இப்படியான நிகழ்வுகளின் விடுபட்ட தொடர்ச்சியே தலைமை ஒருங்கிணைப்பாளர் அர்ஜுன மூர்த்தி, மேற்பார்வையாளர் தமிழருவி மணியன் கடந்து, ரஜினி மன்றத்தினர் அவர்கள் விரும்பிய கட்சியில் சேரலாம் என்பதில் வந்து முடிந்திருக்கிறது. நின்றிருக்கிறது என்பது பொருத்தமாக இருக்கும்.

கடந்த 25-30 ஆண்டுகளில் ரஜினியின் அரசியல் வருகை குறித்த செய்திகள், ஊகங்கள், “எகஸ்க்ளூசிவ்” கட்டுரைகள் மற்றும் தொலைக்காட்சிகளில் நடந்த சிறப்பு விவாதங்கள் - இவற்றையெல்லாம் தொகுத்துப் பார்த்தால் தமிழக வரலாற்றில் ஒரு மர்மம் சுருண்டு கிடப்பதாகத் தோன்றலாம்.

நெரிசல் நேரத்துப் பேருந்துகளின் படிக்கட்டுக் காட்சிகளைப் போல, ஒற்றை நம்பிக்கையில் ஒரு தலைமுறை தொடர்ந்து தொங்கிக்கொண்டு வந்திருக்கிறது.

ஜனநாயக நாட்டில் யார் வேண்டுமானாலும் அரசியலுக்கு வரலாம். வராமல் போகலாம். வந்து, வந்து போகலாம். வருவதாகச் சொல்லிக்கொண்டே அல்லது வருவது போல் காட்டிக்கொண்டே அல்லது கிட்டத்தட்ட வந்தேவிட்டதாக ஓர் உணர்வை ஏற்படுத்திய பிறகும் கூட வராமல் போகலாம். யாரும் கேட்க முடியாது.

ரஜினி உடல்நிலை காரணமாக இப்போதைய

முடிவை அறிவித்திருக்கிறார். அதை அனைவரும் மதிக்க வேண்டும். அதை மீறி அவரது ரசிகர்கள்கூட அவரை நிர்பந்திப்பது முறையல்ல. அதேநேரத்தில், கால் நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக ரஜினி உரம் போட்டு வளர்த்த நம்பிக்கையின் வார்ப்புகள் ரசிகர்கள். அவர்களும், பல்நோக்குடன் ரஜினியின் வருகையை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்த மன்றத்துக்கு அப்பாற்பட்டவர்களும் ஏமாற்றமடைந்திருக்கிறார்கள். இந்த ஏமாற்றமே, ரஜினி இல்லாத வெற்றிடத்தை அதாவது ரஜினி தொடங்குவதாக இருந்து கைவிடப்பட்ட முயற்சியை ரஜினி பெயரால் மட்டும் நிரப்ப முடியுமா என்று யோசிக்க வைக்கிறது.

அரசியல் களத்தில் வெற்றிடம் என்பது “மால்”களில் காணப்படும் மலாஜ் இருக்கைகள் அல்ல - காலியானவுடன் இன்னொருவர் சென்று அமர்வதற்கு. தமிழகத்திலுள்ள அரசியல் “வெற்றிடத்தை” நிரப்ப தாம் கிளர்ந்தெழுந்து வரப்போவதாகப் பிரகடனம் செய்தார் ரஜினி. “மாற்றுவோம், எல்லாவற்றையும் மாற்றுவோம்” என்றார். “இப்போது இல்லையென்றால் எப்போதும் இல்லை” என்றார். “அற்புதம் நிகழும்” என்றார். தமிழக அரசியல் களத்தில் உருவானதாகச் சொல்லப்படும் “வெற்றிடத்தை” நிரப்பக்கூடும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்ட ரஜினி, அதற்கு முந்தைய புள்ளியில் அவரே உருவாக்கிய வெற்றிடத்தை வெளியிலிருந்து நோக்கும் நிலையிலிருக்கிறார்.

அகத்தின் ஒடுக்கமே நமது மண்ணின் ஆன்மிகம் என்று பொதுவாகப் புரிந்துகொள்ளலாம். அகத் தேடல் மிக்கவராகத் தன்னை அடையாளப்படுத்தியவர் ரஜினி. அத் தேடலுக்காக இமயமலை செல்வது அவரது வாடிக்கை. அப்படிப்பட்ட ரஜினி, தான் சார்ந்து பருத்த எண்ணங்கள் கொண்டிருப்பது முதிர்ந்து, கனிந்த அகத்துக்கு முரணாக அல்லவா இருக்கிறது.

ரஜினியின் சமீபகால அரசியல் அறிவிப்புகளுக்கும் பின்தொடர்ந்த முடிவுகளுக்கும் சூழல் நிர்பந்தம் காரணமாக இருக்கலாம். ஆனால், அதற்கு முந்தைய கால் நூற்றாண்டுக் காலம் அவர் தமிழக அரசியலின் மையத்தை (மய்யம் அல்ல) ஓட்டியும் உரசியும் தொடர்ந்து பயணித்து வந்திருக்கிறார். அவரது நீடித்த விழைவின்றி அது சாத்தியமில்லை.

இதுகாறும் ரஜினியின் பங்களிப்பு என்பது கால் நூற்றாண்டுக் கால அரசியல் பெருங்கதையாடலே. அதனால் பெரும்பலன் அடைந்ததும் அவரே.

தேர்தல் வரை, ரஜினி அரசியல் சார்ந்து பல்வேறு ஊகங்கள் வெளியாகலாம். தேர்தலுக்கு நெருக்கமாக அவர் சார்பில் ஏதேனும் முன்னெடுப்புக்கூட நடக்கலாம். நடக்காமலும் போகலாம்.

இதற்கிடையில், பாதியில் நிற்கும் “அண்ணாத்தே” படத்தில் ரஜினி எப்படியான பொறி வசனங்களைப் பயன்படுத்துவார் என்பது சுவாரசியமான ஆர்வத்திற்குரியது. ஒரு கற்பனை:

“இந்த அண்ணாத்தே அடங்குவான்; ஆனா மடங்க மாட்டான்.”

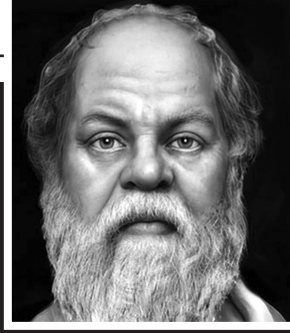
ந. முத்து மோகன்

கிமு நாலாம் நூற்றாண்டில் கிரேக்கத்தின் ஏதென்ஸ் நாகரீகம் அதன் வளர்ச்சியடைந்த நிலை யிலிருந்து சில சரிவுகளைச் சந்தித்தது. வாழ்ந்து கெட்ட குடும்பத்தை ஒத்த உளவியல் நெருக்கடிகளை ஏதென்ஸ் நகர நாகரிகமும் எதிர்கொண்டது. சமூக அளவில் அது ஏதென்சுக்கு ஓர் அரசியல் மற்றும் பண்பாட்டு நெருக்கடியாக அமைந்தது. கிரேக்கத்தின் மிகப்பிரபலமான துன்பியல் நாடகங்கள் இக்காலத்திலேயே தோற்றம் பெற்றன. கலைகள், தத்துவம் ஆகிய துறைகளிலும் கிரேக்கம் பல சாதனைகளைச் சாதித்தது. சாக்ரட்டீஸ், பிளேட்டோ, அரிஸ்டாட்டில் போன்ற பெரும் தத்துவ அறிஞர்கள் இக்காலத்தை அலங்கரித்தார்கள்.

சாக்ரட்டீசின் தந்தை ஓர் எளிய கல் தொழிலாளி. சிற்ப வேலைகளும் செய்பவர். சாக்ரட்டீசும் பணக்காரர் சூழலுக்குச் சொந்தக்காரர் அல்ல. சாக்ரட்டீசைப் பற்றி ஓர் இத்தாலியத் திரைப்படத்தின் ஆங்கிலத் தலைப்பு “ஏதென்ஸ் வீதிகளில் வெறுங்கால்களுடன்..” என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. “வெறுங்கால்களுடன்..” (செருப்பில்லாமல்..) என்ற சொல் சாக்ரட்டீசின் ஏழ்மையான வாழ்க்கைச் சூழல்களையும் தான் குறிக்கிறது. அவரது தத்துவமும் அலங்காரம், ஆடம்பரம் எதுவுமற்றது. சாக்ரட்டீஸ் சம்பாதிக்கத் தெரியாதவர் என்று அவரது மனைவியர் திட்டும் சொற்கள் அவர் பற்றிய நூல்களில் ஏராளமாகப் பதிவாகியுள்ளன.

“ஏதென்ஸ் நகர வீதிகளில் வெறுங்கால்களுடன்..” என்ற சொற்கள் குறிப்பிட்ட அக்காலத்தில் ஏதென்ஸ் நகரை ஆக்ரமித்திருந்த சோபிஸ்டுகள் என்ற தத்துவவாதிகளின் பின்புலத்தையும் விளக்குகிறது. சோபிஸ்டுகளும் வெறுங்கால்களுடன் வீதியில் அலைந்து திரிந்தவர்கள்தாம். 5 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முந்தி ஏதென்சில் செல்வாக்குச் செலுத்தி இயற்கைத் தத்துவவாதிகள் போன்றவர்கள் அல்லர் சோபிஸ்டுகள். சாதாரணக் குடும்பத்தவர்கள், வழக்கறிஞர்கள் போன்றவர்கள், உண்மையோ பொய்யோ, நியாயமோ அநியாயமோ, வெற்றியோ தோல்வியோ தாம் எடுத்துக்கொண்ட கட்சிக்கு ஆதரவாக “வாதிடுபவர்கள்”. சோபிஸ்டுகள் தமது வாதங்களுக்கு ஊதியமாகப் பணம் வாங்கிக் கொள்வதுண்டு. அன்றைய அரசியல்வாதிகளும் அவர்களை ஒத்தவர்கள். சாக்ரட்டீஸ் கல்வி கற்பித்தலை ஊதியம் சம்பாதிக்கும் தொழிலாக ஆக்கக் கூடாது என்று கூறுகிறார். கல்வியை விலைபேசி விற்பால், கல்வியாளர்கள் பணத்திற்குப் பின்னால் சென்றுவிடுவார்கள்; கல்வியைத் தவற விட்டு விடுவார்கள் என்று சாக்ரட்டீஸ் கூறுவார். அன்றைய கிரேக்கத் தத்துவத்தைப் பிரபஞ்சம் தழுவிய அளவுகளிலிருந்து சமூகம், அன்றாட வாழ்க்கை ஆகி வற்றுக்கு அணுக்கமாகக் கொண்டுவந்தவர்களும் அவர்களே. சாக்ரட்டீசும் ஓரளவுக்கு சோபிஸ்டுகளைப் போன்றவரே என்று சொல்லலாம்.

சாக்ரட்டீசை மேற்கு நாடுகளின் தத்துவ வரலாற்றின் தந்தை என்று பாராட்டுவார்கள். ஆனால், சாக்ரட்டீஸ் ஒரு

சாக்ரட்டீசின்

இயங்கியல்

வார்த்தை கூட எழுத்தில் விட்டுச் செல்லவில்லை. அவர் ஏராளமாகப் பேசினார். பல சோபிஸ்டுகளுடன் அவர் வாதிட்டார். இளைஞர்களைக் கூட்டி அவர்களோடு உற்சாகமாகப் பேசிப் பழகினார். உரையாடினார். பிளேட்டோவால் தொகுக்கப்பட்ட சாக்ரட்டீசின் நூல்கள் உரையாடல்களின் வடிவிலேயே உள்ளன. நெருக்கடிக்குள் வாழ்ந்த ஏதென்ஸ் அரசு அமைப்பையும் ஏதென்ஸ் நகர தெய்வங்களையும் அவர் சுதந்தரமாக விமர்சித்துப் பேசியுள்ளார். தான் ஓர் ஆசிரியர் என்பதை சாக்ரட்டீஸ் ன்றறுக் கொள்ளவில்லை. தன்னை அவர் ஒரு “மருத்துவச்சி”, “மருத்துவத் தாதி” என்று சொல்லுவார். அதனை மயோட்டிக் (Maotic) முறை என்று கூறுவர். நிறை கர்ப்பிணிகளாக தன்னிடம் வரும் பெண்மணிகளைப் பிரசவிக்கச் செய்வதே தன் வேலை, என்பார் அவர். தான் பதில்களைத் தயாராகக் கைவசம் வைத்துக் கொண்டிருப்பவனல்ல, என்பார் சாக்ரட்டீஸ். மாறாகத், தனக்குக் கேள்வி கேட்கத் தெரியும் என்பார். தன்னோடு உரையாடுபவரின் வாயைக் கிண்டி பதிலை வெளிக் கொண்டு வருபவர் சாக்ரட்டீஸ்.

சாக்ரட்டீஸ், பிளேட்டோ, அரிஸ்டாட்டில் என்ற மூவரும் கிரேக்க வரலாற்றில் அடுத்தடுத்து, ஒருவருக்கு மற்றவர் சீடர் என்ற முறையில் வரிசைப்படுபவர்கள். இவர்களது காலம் கிரேக்கத் தத்துவத்தில் உச்சக்கட்டம். இம்மூவருக்கு முன்னும் பின்னும் கிரேக்கத் தத்துவம் உதிரியினத் தோற்றம் கொண்டது. பிளேட்டோவிற்கு முந்தி தத்துவங்கள், முறைப்படுத்தப் பட்ட நூல்களின் வடிவில் எழுதப்பட்டவை அல்ல. பிளேட்டோவும் அரிஸ்டாட்டிலும் தான் வரையறுக்கப்பட்ட தலைப்புகளின் கீழ் முழு நூல்களின் வடிவில் விரிவாக எழுதினர். இவர்களது எழுத்தின் வழியாகத்தான் ஐரோப்பியத் தத்துவம் அதன் வடிவ அமைப்பை ஈட்டியது. உண்மை பற்றியக் கோட்பாடு, அறிவு பற்றியக் கோட்பாடு, அறம் பற்றிய சிந்தனை (Ontology, Epistemology, Axiology) போன்ற தத்துவத் துறைகள் பிளேட்டோ, அரிஸ்டாட்டில் போன்றோரின் நூல்களில்தான் உருவம் பெற்றன. ஆயின் முன்னதாக, இப்பிரச்சினைகளைத் துலக்கமான வடிவில் பேசியவர் சாக்ரட்டீஸ். சாக்ரட்டீசின் காலத்திலிருந்து உண்மை, அறிவு, அறம், அழகு போன்ற விடயங்கள் தத்துவ மொழியில் பேசப்பட்டன. எனவேதான் சாக்ரட்டீஸ் மேற்கு நாடுகளின் தத்துவங்களின் தந்தை எனப் பாராட்டப்படுகிறார்.

சாக்ரட்டீசின் இயங்கியல்

சாக்ரட்டீசின் இங்கில் அவரது உரையாடல்களிலிருந்து தொடங்குகிறது. சாக்ரட்டீஸ் ஏதென்ஸ் நகரத்தின் ஒரு தெருமுனையில் நின்று கொண்டிருப்பார். புரோட்டகோரஸ் என்ற ஒரு சோபிஸ்ட் எதிரே வருகிறார் என வைத்துக் கொள்ளுங்கள். சாக்ரட்டீஸ் அவரை ஓர் உரையாடலுக்கு அழைப்பார். “இந்த மாலை நேரத்தில், எங்கிருந்து வருகிறாய், புரோட்டகோரஸ்?” என்று கேட்பார். ஏதோ ஒரு திருவிழாவிற்குப் போய் வருவதாக, அவர் பதில் சொல்லுவார். “திருவிழாவா, எப்படி இருந்தது?” என்று சாக்ரட்டீஸ் ஒரு சிறுபிள்ளையின் ஆச்சரியத்தோடு கேட்பார். சாக்ரட்டீசைப் பற்றி நன்கு அறிந்த அந்த சோபிஸ்ட், தயக்கத்துடன் பதில் சொல்லுவார், “பரவாயில்லை, நன்றாக இருந்தது” என்று சாதாரணமாகச் சொல்லுவார். “நன்றாக இருந்ததா?” என்ற சொற்களை சாக்ரட்டீஸ் ஏதோ அதிசயமாக, புரியாதது போல் இரண்டு மூன்று முறை புரட்டிப் புரட்டிப் பார்ப்பார். தனக்கு அந்தச் சொல் “புரியவில்லை” என்பதை வெளிப்படையாகவே சொல்லுவார். “நன்றாக,” “நல்லதாக” என்றால் என்ன, புரோட்டகோரஸ்? என்று எதுவுமே தெரியாதது போல் கேட்பார். “இந்தக் கேள்விக்கு உன்னைப் போன்ற ஓர் அறிஞனால்தான் பதில் சொல்ல முடியும்?” என்று உறுதியாகச் சொல்லுவார்.

கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் புரோட்டகோரஸ் சாக்ரட்டீசின் உரையாடல் வலைக்குள் வீழ்ந்து விடுவார். அந்தக் கேள்விக்கு அவர் அறிந்த ஒரு பதிலைச் சொல்லுவார். அந்தப் பதில் புரோட்டகோரஸின் உடனடி வாழ்க்கை அனுபவங்களைச் சார்ந்த ஒரு சிறு பதிலாக இருக்கும் என்று வைத்துக் கொள்ளுவோம். சாக்ரட்டீஸ் புரோட்டகோரஸ் சொன்ன பதிலைப் போதுமானதல்ல என்று கூறுவார். அதை விரிவான அனுபவப் பரப்புகளை நோக்கி விரிக்குமாறு வற்புறுத்துவார். புரோட்டகோரஸ் “நல்லது” என்பதன் வரையறையை விரிவுபடுத்துவார். இப்படி யாக ஒரு சிறு வரையறை, அதனை உடைப்பது, இரண்டாவது வரையறை, அதனையும் உடைப்பது, அடுத்த வரையறை என்று புரோட்டகோரஸ், சாக்ரட்டீஸ் உரையாடல் வளர்ந்து கொண்டே போகும். உடனடி அனுபவப் பரப்பு, விரிந்த அனுபவப் பரப்பு, அனுபவம் கடந்த பரப்பு என்று உரையாடலின் எல்லைகள் விரிந்து கொண்டே போகும் இரக்கலாம். குறுகிய அளவிலான பொதுமைப்படுத்தலை (Generalisation) விரிந்த அளவிலான பொதுமைப்படுத்தலாக புரோட்டகோரஸ் ஆக்குமாறு சாக்ரட்டீஸ் நிர்ப்பந்திப்பார். அல்லது அந்த வரையறையில் வேறுவகையான முரண்பாடு இருப்பதாகச் சுட்டிக்காட்டி அதனை நகரச் செய்வார். அகவயமாக வழங்கப்பட்ட வரையறையைப் புறவயமாக மாற்றி

பிளேட்டோ

அரிஸ்டாட்டில்

அமைக்குமாறு தூண்டுவாராக இருக்கும். கருத்தமைப்புகளைக் கொண்ட ஒரு விளையாட்டை சாக்ரட்டீஸ் விளையாடிக் காட்டுவார். கிரேக்கத்தின் நாடக மரபை உள்வாங்கி சாக்ரட்டீஸ் தொழில்படுவார்.

மனிதர்கள் தன்னிச்சையாகப் பயன்படுத்தக்கூடிய சொற்களை அவற்றின் கருத்தாக்க விரியத்துடன் வரையறை செய்யுமாறு சாக்ரட்டீஸ் வற்புறுத்துவார். நீ பேசும் சொற்களின் முழு ஆற்றலையும் உணர்ந்து பேச, என்ற கட்டாயப்படுத்தல் சாக்ரட்டீசிடம் தென்படும். ஒருவர் வழங்கும் வரையறையின் (Definition) சிறு முரண்பாட்டையும் அவர் எடுத்துக்காட்டுவார். சில வேளைகளில் அவர் எதிராளியைக் கேலி செய்வார், பகடியாக்கிக் காட்டுவார், குழப்புவார், விமர்சிப்பார், கூடுதலாக ரசிக்குமாறு தூண்டுவார். சாக்ரட்டீசின் விமர்சனப் பிரக்ஞை மிகக் கூர்மையானது. விமர்சனத்தின் எல்லா வடிவங்களையும் அவர் அறிந்து வைத்திருப்பதாகத் தோன்றும். தத்துவம் என்றாலே விமர்சனப் பிரக்ஞை என்ற ஒரு வரையறை சாக்ரட்டீசின் உரையாடல்களிலிருந்து தோன்றும். “உலகிற்கு வியாக்கியானம் கொடுத்தால் போதாது. உலகை மாற்ற வேண்டும்” என்றாரே கார்ல் மார்க்ஸ் அவரிடமும் தத்துவம் விமர்சனப் பிரக்ஞை யாகத்தான் நீண்டெழுந்து நிற்கும். இருவரிடமும் விமர்சனப் பிரக்ஞை சமரசமின்றி வினைப்படும்.

நல்லது கெட்டது, உண்மை பொய், தைரியம் கோழைத்தனம், அறம் அறமற்றது, நியாயம் நியாயமற்றது, அழகு அழகற்றது, சரி தவறு என எண்ணிக்கையில் அடங்காத கருத்தாக்கங்களை (Concepts) அவற்றின் “தூய வடிவில்” வரையறுக்கத் தெரிந்து கொள்ளுமாறு சாக்ரட்டீஸ் வற்புறுத்துவார். உரையாடல்களின் உள் அமைகின்ற முரண்தாக்கங்களின் வழியாக உண்மை தன்னைத் தானே தேடி நகர்கிறது என்பதனை சாக்ரட்டீஸ் உணர்த்துவார். சோபிஸ்டுகள் “அக்கறையில்லாமல், பொறுப்பில்லாமல்” பயன்படுத்தியச் சொற்களைக் காத்திரமான கருத்தாக்கங்களாக சாக்ரட்டீஸ் மாற்றச் செய்தார். தத்துவத்திற்கும் அறம், அழகு ஆகியவற்றுக்கும் இடையிலான உறவுகளை சாக்ரட்டீஸ் வெளிப்படுத்தச் செய்தார்.

சாக்ரட்டீசும் பிளேட்டோவும்

சாக்ரட்டீசின் உரையாடல் எந்த ஓர் இடத்திலும் சென்று முடிந்து விடுவதில்லை. அது நிரந்தரமாக தொடர்ந்து கொண்டே இருப்பது. அது எப்போதும் இயங்கிக் கொண்டே இருப்பது. இயங்கியல் முறையை சாக்ரட்டீஸ் எந்தப் புள்ளியிலும் கொண்டு போய் நிறுத்திவிட விரும்பவில்லை. ஆனால், பிளேட்டோ அதனை ஒரு புள்ளியில், ஓர் “உச்சக்கட்ட” எல்லையில் கொண்டுபோய் நிறுத்த வேண்டுமென்று விழைந்தார். அது ஒருவகையாக “முழுமை” அடையவேண்டுமென அவர் விரும்பினார். உண்மை குறித்த ஒரு முழுமையடைந்த, பரிபூரணக் கருத்தினை பிளேட்டோ எட்ட விரும்பினார். இதனாலேயே அவர் ஒரு கருத்து முதல்வாதியானார்.

சாக்ரட்டீசுக்கு இயங்கியல் முறை முக்கியமானது. அவரது பயணம் முடியாதது. பிளேட்டோவுக்கு முழுமை தடைந்த கருத்து முதல்வாதம் முக்கியப்பட்டுப் போனது (Method versus System)

கட்டுரையாளர்: வருகைதரு போரூசியர், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்

புதிய தாராளவாதக் காலத்தில் சுதந்திரமும் வலதுசாரி அரசியலும்

தமிழில்: நிழல்வண்ணன்

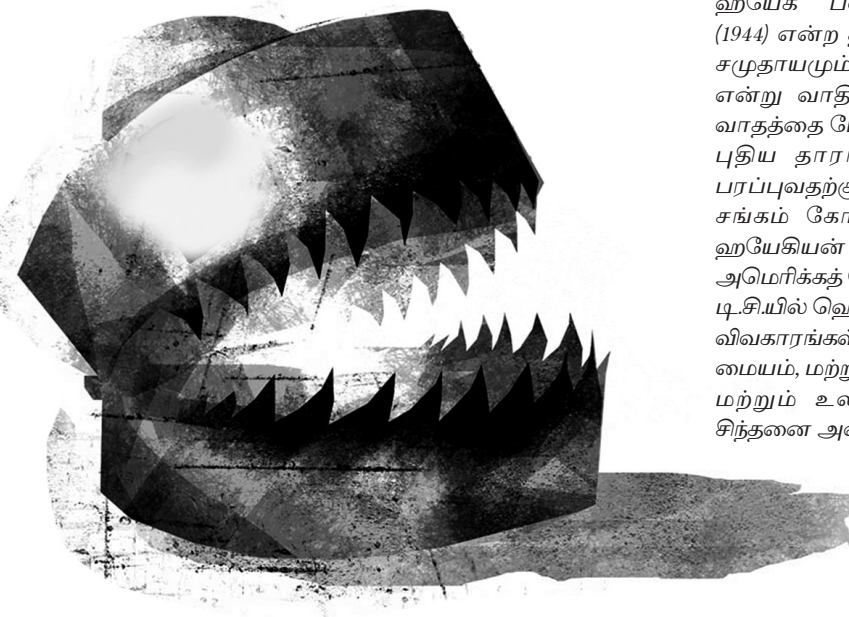
nizhalvannan@gmail.com

புதிய தாராளவாத முதலாளித்துவத்தின் பொருளாதாரப் பிடியிலிருந்தும், வலதுசாரி சக்திகளின் அரசியல் பிடியிலிருந்தும் தங்களை விடுவித்துக்கொள்வதற்கான தனிநபர்களின் திறமைகளைச் சார்ந்திருக்கிறது. மக்களின் தனிப்பட்ட மற்றும் கூட்டு வாழ்க்கையைப் பொருளுள்ளதாக ஆக்கக்கூடிய தனிநபர் சுதந்திரத்தை அடைவதற்கு வேறு எந்த வழியும் இல்லை.

உலகப் போர்களுக்குப் பிறகு உலகம் அதன் மிகவும் ஆழமான நெருக்கடியை எதிர்கொண்டுவருகிறது. வெஸ்ட்ஃபாலியன் சர்வதேச அமைப்புக்களின் சட்டபூர்வத் தன்மையும் அவற்றின் போருக்குப் பிந்தைய மறுஅவதாரங்களும் சிதறிக்கொண்டிருக்கின்றன. அரசியல் கட்சிகள் பொது நம்பிக்கையை இழந்து கொண்டிருக்கின்றன, மக்கள் அவற்றின் சட்டபூர்வத் தன்மையை கேள்வி கேட்கின்றனர். அரசுகளும் அரசாங்கங்களும் புதிய தாராளவாதத்தின் பிணையாளிகளாகவும், அதற்கு உதவி செய்யக் கூடியவர்களாகவும் ஆகிக்கொண்டிருக்கின்றனர். அதில் மக்கள் சுதந்திரமற்ற சூழலில் வாழ்கின்றனர், சந்தைக்கும் பல்கள் முழுமையான சுதந்திரத்தை அனுபவிக்கின்றன. அரசுகளும் அரசாங்கங்களும் சர்வாதிகார மற்றும் பாசிசப் போக்குகளை வெளிக்காட்டிக் கொண்டிருக்கின்றனர். சமுதாயத்திலும் அரசியலிலும் வலதுசாரி சக்திகள் மாபெரும் எழுச்சி பெற்றுள்ளனர். புதிய தாராளவாத முதலாளித்துவ அமைப்பு பொருளாதார நெருக்கடியை மேலும் தீவிரப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. மக்கள்திரளினர் சமகால உலகில் ஒரு தனிவகைப்பட்ட நெருக்கடியின் மத்தியில் இருக்கின்றனர், இதில் மக்கள்திரளினர் துயரத்தில் துன்புறுகின்றனர் மற்றும் ஒரு சிலர் மட்டும் வளமையின் செழிப்பில் வாழ்கின்றனர். அது முதலாளித்துவ கற்பனை உலகை அம்பலப்படுத்தியுள்ளது. பலபத்தாண்டுகளின் ஊதியத் தேக்கநிலையும் வீழ்ச்சியும், பொது மூலவளங்களின் தனியார்மயமாக்கலும், பாதுகாப்பு விதிகள் மற்றும் ஒழுங்குமுறைகளின் தாராளமயமாக்கலும் அரசியல் மற்றும் பொருளாதார அதிகாரங்களை ஒரு சிலரின் கரங்களில் குவிப்பதற்கு இட்டுச் சென்றுள்ளன. வரலாற்றில் ஒருபோதும் காணாத பொருளியல் ஏற்றத்தாழ்வுகளை உலகம்

கண்டுவருகிறது. வலதுசாரி சக்திகளுக்கு உயிரையும் இரத்தத்தையும் அளிக்கும் புதிய தாராளவாதத்தின் வரையறுக்கும் உற்பத்திப் பொருட்களாக, பொருளாதார விளிம்புநிலையாக்கம், சமூக அந்நியமாதல் மற்றும் அரசியல் சோர்வு ஆகிய மூன்றும் இருக்கின்றன.

உலகில் அதிகரித்துக்கொண்டிருக்கும் பொருளாதார, சமூக, மற்றும் அரசியல் ஏற்றத்தாழ்வுகளை மறுஉற்பத்தி செய்துகொண்டும் இயல்பானதாக ஆக்கிக்கொண்டும் இருப்பதில் வலதுசாரி அரசியலின் வளர்ச்சி அடிப்படையான பாத்திரத்தை வகித்துக்கொண்டிருக்கிறது. இது ஒரே நாளில் நிகழவில்லை. இது தற்செயலானதோ இயற்கையான நிகழ்ச்சிப்போக்கோ அல்ல. ஏற்றத்தாழ்வுகளும் விளிம்புநிலையாக்கமும் பெருமளவுக்கு முடுக்கிவிடுவது புதிய தாராளவாதத்தின் ஓர் உற்பத்திப் பொருளாகும்; முதலாளித்துவத்தின் ஒரு திட்டமாகும். அது சமுதாயத்தின் கூட்டு அடித்தளங்களை உடைத்துத்தள்ளுவதன் மூலம் சமுதாயத்தை மாற்றியமைத்துள்ளது. தனிநபர்வாதத்தின் கலப்படமற்ற கொண்டாட்டம் தனிநபர் செயல்பாடுகள் பயன்பாடு, இன்பம், மற்றும் திருப்தி ஆகிய இலட்சியங்களால் வடிவமைக்கப்படும் ஒரு சமுதாயத்திற்கு இட்டுச் சென்றது. இந்த மூன்று அம்சங்கள் இலட்சியமயமாக்கப்பட்ட சாதனைகளுக்கான கொண்டாட்டத்தின் அடித்தளமாக ஆகியிருக்கின்றன. வெற்றிகரமான சுய உருவாக்க ஆணையும் பெண்ணையும் போற்றிப் புகழ்வது, சமுதாயத்தில் சமூக, பொருளாதார, கலாச்சார மற்றும் அரசியல் ஏற்புக்கான தங்கத் தரமாக ஆகியிருக்கிறது. மேட்டுக்குடியினரும் அவர்களுடைய ஆதரவாளர்களும் மக்களின் கூட்டு மனச்சாட்சியை அழிக்கும் புதிய தாராளவாதக் கதையாடலை இறக்கிவிட்டுள்ளனர், அவற்றின்

மூலம் அவர்கள் தங்களுடைய சட்டபூர்வ அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துகின்றனர். தனிமை என்னும் கொடிய பிணியும் மன அழுத்தமும் புதிய தாராளவாதத்தின் நிகர விளைவுகளாகும்.

அதற்கும் மேலாக, புதிய தாராளவாதம் வெகுமக்கள் உணர்வுநிலையை அவர்களுடைய பொருளியல் மற்றும் சமூக எதார்த்தங்களிலிருந்து பிரிக்கின்ற வகையில் வடிவமைத்துள்ளது. அது மக்களை தங்களுடைய சொந்தக் கடந்த காலம் மற்றும் நிகழ்காலத்திலிருந்து பிரித்து, புதிய தாராளவாதத்திற்கு 'வேறு மாற்று இல்லை' என்ற கருத்தில் நீடிக்கவும் அதைப் பின்பற்றிச் செல்லவும் செய்கிறது. புதிய தாராளவாதத்திற்கு ஆதரவளிப்பது அரசியலில் மதவாத மற்றும் கலாச்சார வலதுசாரி சக்திகளின் எழுச்சிக்கு இட்டுச் செல்கிறது. இந்தச் சக்திகள் தேசியநலனின் பெயரால், அடிமைப்படுத்தல், மேட்டிமை, இறப்புக்கள், ஆதரவற்ற நிலை ஆகியவற்றைப் பரப்புவதன் மூலம் தனிநபர் வாழ்க்கைக்குப் புதிய பொருளை அளித்துள்ளன. அது ஆட்சி மற்றும் அதிகாரப் பொறியமைவின் ஒரு செயலுத்தியாக ஆகியிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு செயலுத்தி ஒருபுறம் ஆளுவோர் ஆணவம் கொள்வதற்கான சுதந்திரத்திற்கும் மறுபுறம் தனிநபர் சுதந்திரம் மறைந்துபோவதற்கும் இட்டுச் சென்றுள்ளது. புதிய தாராளவாதம் உயர்த்திப்பிடிப்பதாகக்கூறிக்கொள்ளும் சுதந்திரம் என்ற கருத்தையே வலதுசாரி மற்றும் பிற்போக்கு சக்திகள் தாக்குகின்றன. அப்படிப்பட்ட வெறுப்பூட்டும் முரண்பாடுகளின் தோற்றம் முதலாளித்துவத்தின் ஒரு திட்டமாக, புதியதாராளவாதத்தின் பிரிக்க முடியாத ஒரு பகுதியாக இருக்கிறது.

அரசாங்கத் திட்டம் தனிநபர் சுதந்திரத்தை அழித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று பிரடெரிக்

ஹயேக் பண்ணையடிமை முறைக்கான பாதை (1944) என்ற தனது நூலில் வாதிட்டுள்ளார். அரசும் சமுதாயமும் தனிநபர் சுதந்திரத்தின் தடைக்கற்கள் என்று வாதிடுவதன் மூலம் ஹயேகியர்கள் அந்த வாதத்தை மேலும் முன்னெடுத்துச் சென்றுள்ளனர். புதிய தாராளவாதத்தை ஒரு கோட்பாடாகப் பரப்புவதற்கு ஹயேக் நிறுவிய மான்ட் பெலெரின் சங்கம் கோடல்ஸ்வரர்களால் ஆதரிக்கப்பட்டது. ஹயேகியன் பாரம்பரியங்கள், கேடோ நிறுவனம், அமெரிக்கத் தொழில்முனைவு நிறுவனம், வாசிங்டன் டி.சியில் ஹெரிடேஜ் அறக்கட்டளை, பொருளாதார விவகாரங்கள் நிறுவனம், கொள்கை ஆய்வுகளுக்கான மையம், மற்றும் லண்டனில் ஆடம் ஸ்மித் நிறுவனம் மற்றும் உலகெங்கும் பல புதியதாராளவாதச் சிந்தனை அமைப்புக்கள் ஆகியவற்றின் இலட்சியம், நோக்கு, மற்றும் செயல்பாடுகளில் தொடர்ந்து பிரதிபலிக்கின்றன. தனிநபர் சுதந்திரம் மற்றும் ஜனநாயகம் என்ற பெயரில் புதியதாராளவாதத்தைப் பரப்புவதற்கு வங்கியாளர்கள், தொழிலதிபர்கள்,

மற்றும் கோடல்ஸ்வரர்கள் இந்த அமைப்புக்களுக்கும் வலைப்பின்னல்களுக்கும் நிதியளிக்கிறார்கள். இந்தச் சிந்தனை அமைப்புக்கள் தடையில்லாச் சந்தையும் அதன் நுகர்வோரியக் கலாச்சாரமும் தனிநபர் சுதந்திரத்திற்கு வழிவகை செய்கின்றன என்ற கருத்தைப் பரப்புகின்றன. போட்டி முதலாளித்துவத்தின் கீழ் ஒரு தாராளவாத சமுதாயத்தில் பொருளாதார சுதந்திரத்துக்கு ஆதரவாக முதலாளித்துவமும் சுதந்திரமும் (1962) என்ற தனது புத்தகத்தில் மில்டன் ஃபிரீடுமேன் வாதிட்டுள்ளார். அவரது தத்துவம் சந்தை ஜனநாயகத்துக்கான அடித்தளத்தைப் பாவியது, அது ஜனநாயகம் என்ற கருத்துக்கே எதிராக இருக்கிறது. சந்தைக்காக, சுதந்திரம் குறித்த அப்படிப்பட்ட ஒரு மோசடிக் கருத்து கடந்த இரண்டு நூற்றாண்டுகளிலிருந்து முதலாளித்துவத்தின் வளர்ச்சிக்கு அடித்தளமாக ஆகியுள்ளது. இந்தக் கட்டுக்கதையை உடைப்பதற்கான நேரம் வந்துவிட்டது.

புதியதாராளவாதம் ஒரு திட்டமாக சந்தையின் வரம்புகளையும் முதலாளித்துவத்தையும் மிகுதியாக மறைக்கிறது, மேலும் ஒரு நுகர்வோராகவும் ஒரு குடிமகனாகவும் தனிநபர் சுதந்திரத்தை வரம்புக்கு உட்படுத்துவதை உறுதிப்படுத்துகிறது. சுதந்திரம் என்பது புதியதாராளவாதத்தால் பரப்பப்பட்டது போல சுக்குநூறாக்கப்பட்ட தனிநபர்வாதம் அல்ல. நமது சுதந்திரங்கள் ஒன்றுக்கொன்று பரஸ்பரத்தொடர்பும் சார்பும் கொண்டவையாகும். அது கூட்டுமெய்யாக்க அல்லது கூட்டுசரணடைவுச் செயல்முறையாகும். ஆகவே, சுதந்திரம் பற்றிய கருத்தையும் அதன் கூட்டுணர்வையும் புதிய தாராளவாத மற்றும் வலதுசாரி சக்திகளிடமிருந்து பிரித்து, மீட்டு, தெளிவுபடுத்த வேண்டியது முக்கியமாகும். அப்படிப்பட்ட ஒரு செயல்முறை, முதலாளித்துவத்தின் பல்வேறு ஆளும் கும்பல்களின் கீழ் மக்களின் அன்றாட எதார்த்தங்களையும்

அவர்களுடைய ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடைய அனுபவங்களிலிருந்தும் கற்றுக்கொள்ளும் கூட்டு விருப்பத்தைச் சார்ந்திருக்கிறது. மக்களின் கவலைகள், அவர்களுடைய கூட்டு மனச்சாட்சி மற்றும் தங்களை 'இருப்பதாகவும்' 'ஆகிக்கொண்டிருப்பதாகவும்' தீர்மானிப்பதற்கான மாற்றுக்களைக் கண்டறியும் வழி ஆகியவை நிறுவன மற்றும் கட்டமைப்புத் தடைகள் இல்லாமல் தெளிவுபடுத்தப்பட வேண்டியுள்ளது. தனிநபராகவும் கூட்டாகவும் ஆகிய இரண்டு வடிவத்திலும் 'சுய-நிர்ணயத்தை' மெய்யாக்குதல் சுதந்திரம் மற்றும் ஜனநாயகத்தின் அடித்தளமாகும், அதை புதிய தாராளவாத முதலாளித்துவமும் வலதுசாரி சக்திகளும் அழிக்கின்றன. சுதந்திரம் மற்றும் ஜனநாயகத்தின் பன்மைவாத மரபுகள் முதலாளித்துவத்திற்கும் வலதுசாரி சக்திகளுக்கும் அவற்றின் இருப்பையே அச்சுறுத்தக் கூடியவைகளாக இருக்கின்றன. ஏனென்றால் இந்த இரு சக்திகளும் இன்றியமையாமையாதம் மற்றும் செயல்பாட்டு வாதம் ஆகியவற்றின் பெருந்திரள் உருவாக்கக் கோரிக்கைகளைச் சார்ந்திருக்கின்றன, அவை சுதந்திரத்தையும் ஜனநாயகத்தையும் தங்களுடைய இழிந்த குறுகிய உலகப் பார்வைக்கேற்ப வசப்படுத்துகின்றன.

அதற்கும் மேலாக, புதிய தாராளவாதம் சர்வாதிகார மற்றும் எதேச்சாதிகார அரசாங்கங்களுக்கே நெருக்கமாக இருந்துவருவதை வரலாறு காட்டுகிறது. சிலியின் சர்வாதிகாரி அகஸ்டோ பினோசெட்டுக்கு சிலியின் பொருளாதாரத்தைப் புதுப்பிப்பதற்கு சிகாகோ சிந்தனைப் பள்ளியின் புதிய தாராளவாதப் பொருளியலாளர்கள் தங்கள் அனைத்துத் திறமைகளையும் பயன்படுத்தினார்கள், ஆனால் அது சிலியின் மக்கள்திரளினரின் வாழ்வினை அழித்தது. புதிய தாராளவாதம் தனிநபர் வாழ்வின் அரசியல் மற்றும் சமூக அடிப்படையை அகற்றியதன் மூலம் மேற்குலகில் ஜனநாயக விரோத அரசியலுக்கான அடித்தளத்தைப் பாவியது என்று அமெரிக்க அரசியல் கோட்பாட்டாளர் வென்டி பிரவுன் புதிய தாராளவாதத்தின் அழிவில் (2019) என்ற தனது நூலில் வாதிட்டுள்ளார். மெலின்டா கூப்பர், குடும்ப மதிப்பீடுகள்: புதிய தாராளவாதத்திற்கும் புதிய சமூகப் பழமைவாதத்திற்கும் இடையில் (2017) என்ற தனது நூலில் புதிய தாராளவாதத்திற்கும் பழமைவாத அரசியலுக்கும் இடையிலான புனிதமற்ற கூட்டணியைக் கண்டறிந்துள்ளார். அப்படிப்பட்ட ஒரு கூட்டணி பிற்போக்கான குடும்ப மதிப்பீடுகள், ஒழுக்க விழுமியங்கள் ஆகியவற்றைப் பரப்புகிறது, அது சந்தைச் சக்திகளை உயர்த்திப்பிடிப்பதற்காக தனிநபர் சுதந்திரத்தையும் கண்ணியத்தையும் வெட்டிக் குறைக்கிறது. 'பொருளாதாரம் என்பது முறைமை: அதன் நோக்கம் இதயத்தையும் ஆன்மாவையும் மாற்றுவது' என்று பிரிட்டனில்

புதிய தாராளவாதத்தின் இரும்புப் பெண்மணி மார்க்ரெட் தாட்சர் ஒருமுறை குறிப்பிட்டார், அதுதான் எதிர்ப்பாரில்லாத சந்தைச் சக்திகளின் நலன்களுக்காக இணைந்து செல்வதாகும். அப்படிப்பட்ட ஒரு சித்தாந்தக் கதையாடல் சமுதாயத்தை சுயநலம்கொண்ட தனிநபர்களின் கூட்டமாக உடைத்துச் சிதறடிக்கிறது. அது சந்தைக்கான சுதந்திரத்தை அடைவதில் ஜனநாயக ஒருமைப்பாட்டையும் சமூக அமைதியையும் அழிக்கிறது.

இந்த வழியில், புதிய தாராளவாதமும் சுதந்திரமின்மையும் ஒன்றுக்கொன்று பின்னிக்கொண்டும் பிரிக்கமுடியாததாகவும் இருக்கின்றன. ஜனநாயகங்கள் மூலதனத்தின் நலன்களைப் பின்பற்றிச் செல்வதற்குக் குடிமக்களைப் பயிற்றுவிக்கின்றன. சேமநல அரசு என்பது முதலாளித்துவ வர்க்கங்களின் நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்கான பாதுகாப்பு அரசாக மாற்றமடைந்து கொண்டிருக்கிறது. அரசாங்கங்களின் செயல்பாட்டு ஒப்படைவுகள் அதிகாரத்தை உழைப்பிடமிருந்து மூலதனத்துக்கு மாற்றுவதற்கானவையாக இருக்கின்றன. தனிநபர் மற்றும் கூட்டுச் சுதந்திர உணர்வின் மீதான புதிய தாராளவாதத் தாக்குதலை இயல்பானதாக மாற்றுவதன் மூலம் அப்படிப்பட்ட அநீதியான நிகழ்ச்சிப்போக்கு உலகளாவிய வகையில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அதன் நோக்கம் முதலாளித்துவத்தின் மேலாதிக்கத்தை எதிர்ப்பாரில்லாத உலகளாவிய முறையாகத் தொடர்வதாகும். தனிநபர்களை நுகர்வோர்களாக மாற்றுவதற்கும் தேவை அடிப்படையிலான சமுதாயத்தை ஆசை அடிப்படையிலான சமுதாயமாக மாற்றுவதற்கும் முதலாளித்துவ வர்க்கங்களின் பிரச்சார இயந்திரங்கள் அளவுக்கு மிகுதியாக செயல்படுகின்றன. அப்படிப்பட்ட மாற்றங்கள் முதலாளித்துவம் பிழைத்திருப்பதற்கு மிகவும் முக்கியமானவையாகும். அவை முதலாளித்துவத்தின் அளவுக்கு மிஞ்சிய உற்பத்தியின் காரணமாகத் தோன்றும் உள்முரண்பாடுகளைத் தீர்க்கின்றன. அவை முதலாளித்துவத்தை நெருக்கடியிலிருந்து விடுவிக்கின்றன, உழைப்பை மாயையான சுதந்திரத்தைத் தேடும் ஓர் ஆசை அடிப்படையிலான சமுதாயத்தின் அபாயத்திற்குள் சிறைப்படுத்துகின்றன. தனிநபர் சுதந்திரத்தையும் கண்ணியத்தையும் மெய்யாக்குவது, புதிய தாராளவாத முதலாளித்துவத்தின் பொருளாதாரப் பிடியிலிருந்தும், வலதுசாரி சக்திகளின் அரசியல் பிடியிலிருந்தும் தங்களை விடுவித்துக்கொள்வதற்கான தனிநபர்களின் திறமைகளைச் சார்ந்திருக்கிறது. மக்களின் தனிப்பட்ட மற்றும் கூட்டு வாழ்க்கையைப் பொருளுள்ளதாக ஆக்கக்கூடிய தனிநபர் சுதந்திரத்தை அடைவதற்கு வேறு எந்த வழியும் இல்லை.

கட்டுரையாளர்: **பத்திரிகையாளர்**
நன்றி: **பிரான்டியர் இதழ்**

கட்டுரை

• தியடோர் பாஸ்கரன்

அசோகரின் எல்லைக் கல்வெட்டுகள்

நாடெங்கும் பல இடங்களில் பரந்திருக்கும் அசோகரின் கல்வெட்டுகளில் தெற்குக்கோடியில் உள்ளது சித்தாபுரா பாறை சாசனங்கள். கர்நாடகாவில் சித்ரதுர்கா மாவட்டத்திலுள்ள சிற்றூர் இது பெங்களூரிலிருந்து 425 கி மீ தொலைவு. ஒருநாள் காலை சித்ரதுர்காவிலிருந்து புறப்பட்டோம். பெல்லாரி செல்லும் சாலையில் ஒரு கைகாட்டி சித்தாபுராவிற் கு வழிகாட்டுகின்றது. ஜனகஹல்லா நதிக்கரையில் உள்ள இந்த குக்கிராமத்திற்கருகே உள்ள ஒரு பாறைகள் நிறைந்த குன்றில் மூன்று இடங்களில் சாசனங்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. கிராமத்து மக்கள் இவைகளை 'எழுத்துப்பாறைகள்' எனக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

கலிங்கத்து போர் உருவாக்கிய அழிவைக்கண்டு மனம் மாறி புத்த மதத்தை தழுவி ய பின் அசோகர், தனது ராஜ்ஜியம் முழுவதும் வெவ்வேறு இடங்களில் புத்த சமய வாழ்க்கை நெறிகள் சார்ந்த கல்வெட்டுகளை செதுக்கி வைத்தார். தன் பேரரசு முழுவதிலும் புத்ததர்மம் பரவ வேண்டுமென்று அசோகர் விரும்பினார். ஏறக்குறைய முப்பத்திமூன்று இடங்களில் இம்மாதிரியான கல்வெட்டுக்களை உருவாக்கினார். இவைகள் வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் ஒவ்வொன்றாக தான் கண்டறியப்பட்டன. கடைசியாக, 1958 இல் காந்தஹார் அருகே ஒரு சாசனம் கண்டறியப்பட்டது. பொறிக்கப்பட்டிருக்கும் தளத்தின் அடிப்படையில் வரலாற்றாசிரியர்கள் அவரது சாசனங்களை தூண், பாறை, குகை என வகைப்படுத்தியுள்ளனர். இதில் பாறை கல்வெட்டுக்கள் அவரது பேரரசின் எல்லைகளில் இருந்தன என அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது.

அசோகரின்

கல்வெட்டுகளிலிருக்கும் வாசகங்கள் முதலில் பனையோலை சுவடிகளில் எழுதப்பட்டு, பின்னர் பாறையிலும் தூண்களிலும் செதுக்கப்பட்டன. மக்கள் கூடும் இடங்களில் இவை பொறிக்கப்பட்டதின் நோக்கம் அவர்களுக்கு இவை உரத்து வாசித்துக் காட்டப்பட வேண்டும் என்பதுதான்.

முதன் முதலாக அசோகரின் கல்வெட்டு ஒன்று 1756இல் ஒரு கத்தோலிக்க பாதுரியாரால் கண்டறியப்பட்டது. தொடர்ந்து பல கல்வெட்டுகள் கிடைத்தன. என்றாலும் 1837இல் தான் இவைகளை படித்தறிய முடிந்தது. கொல்கத்தா நாணய ஆலையில் பணி செய்துகொண்டிருந்த பிரித்தானிய அதிகாரி ஜேம்ஸ் பிரின்செப் (James Prinsep) இந்த கல்வெட்டுகளை படித்துக் காட்டியவர்; ஒவ்வொரு கல்வெட்டும் 'தேவர்களுக்கு பிரியமான பியதாசி சொல்வதாவது' என்ற சொற்களுடன் துவங்குகின்றது. யார் இந்த பியதாசி என்ற கேள்விக்கு வெகுநாளாக பதில் கிடைக்கவில்லை. யார் இவைகளைப் பொறித்தது என்பதை 1915இல் தான் வரலாற்றாசிரியர்கள் கண்டறிந்தனர். யாழ்ப்பாணத்தில் பணி புரிந்து கொண்டிருந்த பிரித்தானிய அதிகாரி ஜார்ஜ் டர்னர் பாலி மொழியில் ஆர்வம் கொண்டவர். சயாமிலிருந்து (இன்றைய தாய்லாந்து) கிடைத்த பாலி பதிவொன்றின் மூலம் அவருக்கு ஒரு தடயம் கிடைத்தது. அதிலிருந்து "புத்தர் உள்ளொளி பெற்று இருநூற்றிப்பதினெட்டு ஆண்டுகளுக்கு பின் பிந்துசாரரின் மகனும் சந்திரகுப்தரின் பேரனுமான அசோகர் பட்டத்திற்கு வந்தார்." என்ற வரிகள் அவருக்கு உண்மையை உணர்த்தின. பியதாசி என்ற சொல் அசோகரைத்தான் குறிக்கின்றது என்று உலகிற்கு அறிவித்தார்.

சமூக விதிமுறைகளை, அரசரின் கொள்கைகளை கல்வெட்டுகளில் பொறிப்பது தொல்பழங்காலத்தில் பல வரலாறுகளில் காணலாம். கி.மு. 1750இல் பாபிலோனிய அரசன் ஹமுராபி இதைச் செய்தார். பின்னர் கிரேக்க அரசன் டேரையஸ் இதைப் பின்பற்றினார். இந்தப்பாரம்பரியத்தில் வந்ததுதான் அசோகரின் கல்வெட்டுகளும்.

1892இல் ஆங்கில தொல்லியலாளர் லூயி ரைஸ் (B.Lewis Rice) இப்பகுதியில் பயணித்த போது சித்தாபுர பாறை சாசனங்கள் பற்றிய தகவல் அவருக்கு கிடைத்தது. சாலை ஓரமாக இரண்டும் மலையின் உச்சியிலும் ஒன்றுமாக இங்கு மூன்று சாசனங்கள் உள்ளன. மெளரியப் பேரரசின் இந்த தென்கோடி மாநிலத்தின் தலைநகர் மாஸ்கி என்று இந்த கல்வெட்டின் மூலம் அறிகின்றோம்.

இங்குள்ள மூன்று கல்வெட்டுகளும் பாலி மொழியில் பிராமி எழுத்துருவில் உள்ளன. “நான் புத்த சமயத்தை சேர்ந்து இரண்டரை ஆண்டுகள்

ஒன்றும் இங்கு கிடைத்தது.

தமிழ்நாட்டிலும் புத்த சமயம் தழைத்திருந்ததற்கு, மணிமேகலை வீரசோழியம் போன்ற நூல்கள் மட்டுமல்லாது பல தொல்லெச்ச தடயங்களும் உள்ளன. இந்தப்பகுதியில் பயணித்த சீன யாத்திரிகர் யுவான் சுவாங் தன் பதிவில் காஞ்சிபுரத்தில் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட புத்த விஹாரங்கள் இருந்தன என குறிப்பிடுகின்றார். மதுரையிலும் புத்த பள்ளிகள் இருந்தன என்று மதுரைக் காஞ்சி நூல் கூறுகின்றது. மதுரையில் உள்ள அழகர்கோயில் ஒரு புத்த பள்ளியாக இருந்து பிறகு வைணவ கோயிலாக மாற்றப்பட்டு என்று தொ.பரமசிவன் தனது அழகர்கோவில் என்ற நூலில் பதிவு செய்கின்றார். தாரமங்கலம், தாராபுரம், தர்மபுரி, புத்தந்தருவை போன்ற பல ஊர்ப்பெயர்களும் தமிழக புத்த வரலாற்றின் தடயங்களே. நாகப்பட்டினம் அருகே கிடைத்த பல சோழர்காலத்திய புத்த செப்பு சிலைகள் சென்னை அருங்காட்சியகத்தில் காட்சிப் படுத்தப்பட்டுள்ளன.

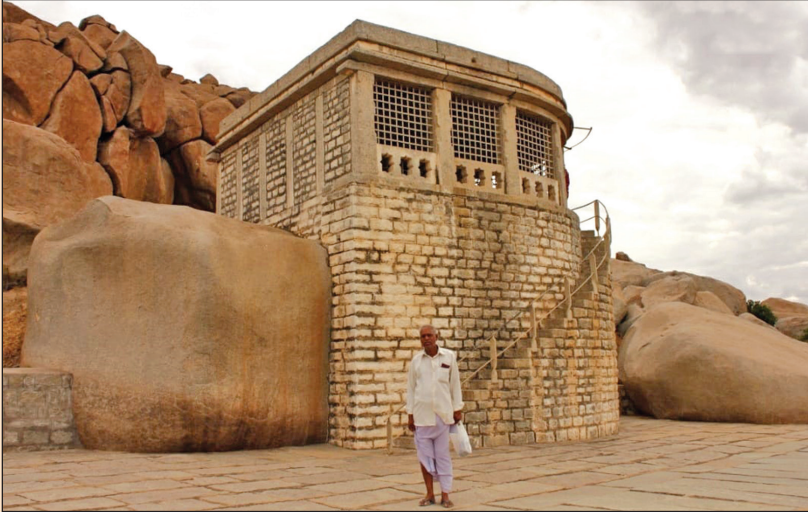
இந்திய வரலாற்றாசிரியர்கள் அசோகரைப்பற்றியோ, புத்த வரலாற்றைப்பற்றியோ போதிய ஆர்வம் காட்டவில்லை என்கிறார் அசோகா (Ashoka) என்ற நூலை எழுதிய சார்லெஸ் ஆலன் (Charles Allen). இது தொடர்பாக எந்த அகழ்வாய்வும் நடத்தப்படவில்லை ஏன்? புத்த சமயத்தை தழுவிய அசோகர், ஏற்றத்தாழ்வற்ற, சாதி வேறுபாடற்ற சமூகத்தைப்பற்றி கனவு கண்டார். பிறப்பிலேயே ஏற்றத்தாழ்வைக் கற்பித்து, சாதியையே ஆதாரமாகக் கொண்ட ஒரு சமுதாயத்தை உருவாக்கி, அதில் ஆதிக்க நிலைமையிலிருப்பவர்களுக்கு அசோகரது சித்தாந்தம். அச்சமுட்டுவதாயிருக்கின்றது என்கின்றார் சார்லஸ் ஆலன்.

இந்த கல்வெட்டுகளில், சாலை அருகே உள்ள இரு கல்வெட்டுகளை மைசூர் மகாராஜா காலத்திய அரசு கட்டிடம் கட்டி பாதுகாத்தது. இந்த இரண்டு பாறைக்கல்வெட்டுகளை என்னால் பார்க்க முடிந்தது. மூன்றாவது ஒரு குன்றின் மேலே உள்ளது. வெயில் உச்ச நிலையில் இருந்ததால் அங்கு போவதைத் தவிர்த்தோம். அங்கிருந்த கல்வெட்டு வாசகங்களை தொல்பொருள்துறை ஆங்கிலத்திலும் கன்னடத்திலும் துணுப்பிரசரமாக அச்சிட்டிருக்கின்றார்கள். அங்கிருந்த காவலாளி எங்களுக்குத் தந்தார்.

(தமிழகத்தில் புத்தசமயம் பரவியிருந்ததைப்பற்றி அறிய காண்க: மயிலை சீனி வேங்கடசாமி எழுதிய பௌத்தமும் தமிழும்)

கட்டுரையாளர்: சூழியல் அறிஞர்

படங்கள் நன்றி: இந்திய தொல்லியல் துறை, பெங்களூர்.

ஆகி விட்டது.” என்று தொடங்குகின்றது இந்தப்பாறையில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள வாசகம். புத்த தர்ம கொள்கைபற்றியும், குடிமக்கள் மாநில அதிகாரிகளுக்கு ஒத்துழைப்பு கொடுப்பது பற்றியும் கூறுகின்றது. இதில் ஒரு சிறப்பு என்னவென்றால், சாசனங்களின் கடைசி வரி “ எழுதியது சப்படா” என்றுள்ளது. அது மட்டுமல்ல. கடைசி வாக்கியம் மட்டும் பிராமி எழுத்தில் அல்லாது கரோஸ்தி எழுத்துருவில் உள்ளது. இது அரேமிக் மொழி சார்ந்தது. ஏசு கிறிஸ்து பயன்படுத்திய, மொழி இதுதான். வலமிருந்து இடது பக்கமாக எழுதப்படுவது.

தென்னிந்தியாவில் புத்த சமயம் பரந்து இருந்ததற்கு பல தொல்லெச்ச ஆதாரங்கள் உண்டு. 1986 இல் இந்தப்பகுதியில் உள்ள கலபூர்கி (குல்பர்கா) அருகே, சன்னதி என்ற இடத்தில் தற்செயலாக ஒரு பெரிய புத்த ஸ்தூபியின் சிதிலங்கள் கண்டறியப்பட்டன. இதில் அசோக சக்ரவர்த்தியின் உருவ சிற்பம்